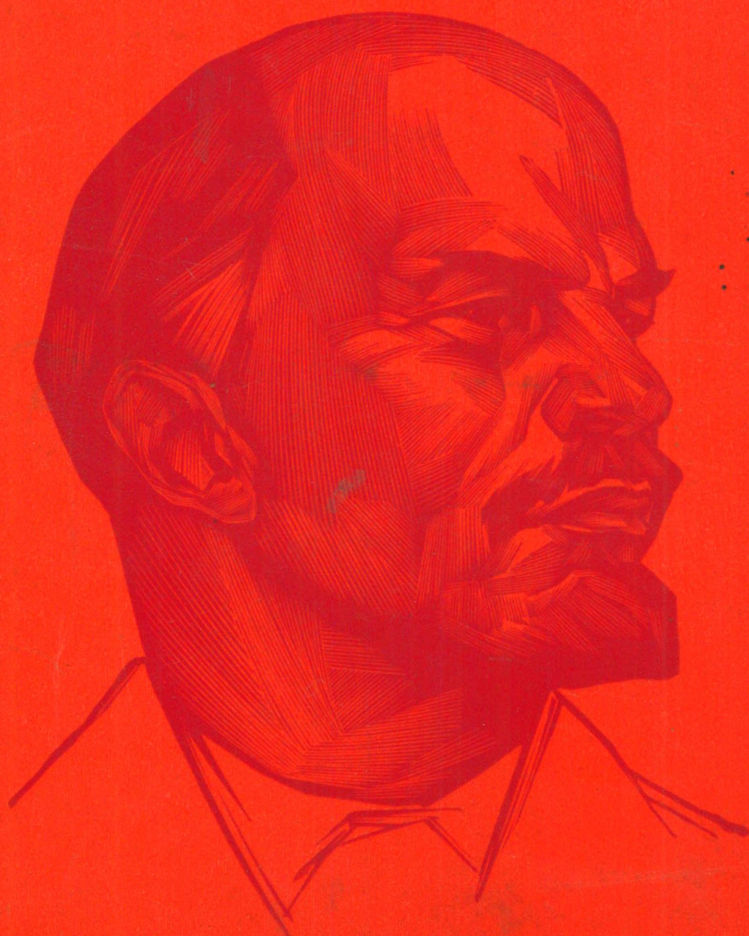

ஸெனின்

சோவியத் ஆட்சியதிகாரம்
என்பது என்ன?

உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுசேருங்கள்!

M-31

51-

வி. இ. லெனின்

சோவியத் ஆட்சியதிகாரம்

என்பது என்ன?

கட்டுரைகளும் சொற்பொழிவுகளும்

முன்னேற்றப் பதிப்பகம்
மாஸ்கோ

விற்பனையாளர்கள்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
சென்னை

NEW CENTURY BOOK HOUSE
Rs 1-75
MADRAS-98

மொழிபெயர்ப்பாளர்: ரா. கிருஷ்ணயா

மூன்றாவது பதிப்பு
சோவியத் நாட்டில் அச்சிடப்பட்டது

10102—896
014(01)—82 636—82

0101020000

பொருளடக்கம்

தேச மக்களுக்கு	5
சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் உடனடிப் பணிகள் என்னும் பிரசுரத்திலிருந்து	9
கம்யூனிஸ்டு அகிலத்தின் முதலாவது காங்கிரஸ். முதலாளித்துவ ஜனநாயகமும் பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரமும் என்பது பற்றிய ஆய்வுரைகளும் சொற்பொழிவும். மார்ச் 4	15
ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினது (போல்ஷிவிக்குகள்) வேலைத்திட்டத்தின் நகல் என்பதிலிருந்து.	20
சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் என்பது என்ன?	35
நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளுடைய ஓடுக்கு முறையிலிருந்து உழைப்பாளி மக்களை என்றென்றுக்குமாய்க் காப்பாற்றுவது எப்படி	37
மாபெரும் தொடக்கம்	39
சோவியத் குடியரசில் உழைக்கும் பெண்களது இயக்கத்தின் பணிகள் என்னும் சொற்பொழிவிலிருந்து	79
சோவியத் ஆட்சியதிகாரமும் பெண்களின் நிலையும்	88
சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் இரண்டு ஆண்டுகள்	94
கம்யூனிஸ்டு அகிலத்தின் இரண்டாவது காங்கிரசுக்குத் தயாரிக்கப்பட்ட ஆய்வுரைகள் என்பதிலிருந்து பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம், சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் இவற்றின் சாராம்சம்	98
இளைஞர் கழகங்களின் பணிகள்	104

கட்சி உறுப்பினரல்லாதோரும் சோவியத் ஆட்சியதி	
காரமும்	132
“பெத்னத்தாவின்” நான்காம் ஆண்டு நிறைவு . . .	134
கூட்டுறவு குறித்து	136
பதிப்பாளர் குறிப்புகள்	148
பெயர்க் குறிப்பு அகராதி	156

தேச மக்களுக்கு

தோழர்களே—தொழிலாளர்களே, படை வீரர்களே, விவசாயிகளே, அனைத்து உழைப்பாளி மக்களே!

தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது புரட்சி பெத்ரோகிராதித் திட்டவட்டமாய் வெற்றிபெற்றுவிட்டது—கேரென்ஸ்கியால் ஏமாற்றப்பட்ட சிறு தொகையினரான கோசக்குகளில் இறுதியாய் எஞ்சியோரும் விரட்டப்பட்டுவிட்டனர், அல்லது கைது செய்யப்பட்டுவிட்டனர். மாஸ்கோவிலும் புரட்சி வெற்றி வாகை சூடிவிட்டது. பெத்ரோகிராதிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட துருப்பு ரயில்கள் பலவும் வந்துசேரும் முன்பே மாஸ்கோவில் இராணுவ ஆபீசர் பள்ளியினரும்¹ கர்னீலவ் கும்பலைச் சேர்ந்த ஏனையோரும் சமாதானத்துக்குரிய நிபந்தனைகளை—இராணுவ ஆபீசர் பள்ளியினரை நிராயுதபாணிகளாக்குதலும், இரட்சணியக் கமிட்டியைக்² கலைத்தலும்—ஏற்றுக் கையொப்பமிட்டுவிட்டனர்.

புதிய அரசாங்கத்துக்கும், அதன் சமாதான அரசாணைக்கும், நிலத்தை உடனடியாய் விவசாயிகளுக்கு மாற்றும் அரசாணைக்கும்,³ போர் முனையிலுள்ள படையாட்களிலும் கிராமாந்திரங்களிலுள்ள விவசாயிகளிலும் மிகப் பெருவாரியானோரின் ஆதரவைத் தெரிவித்துப் போர்முனையிலிருந்தும் கிராமங்களிலிருந்தும் நாள்தோறும் மணிதோறும் செய்திகள் வந்த வண்ணமுள்ளன. பெரும்பான்மையான மக்கள் ஏற்கனவே புரட்சியின் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டிருந்ததால் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது புரட்சியின் வெற்றி உறுதியாகிவிட்டது.

நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் மற்றும் அலுவலகச் சிப்பந்திகள், அரசாங்க அதிகாரிகள் ஆகியோரின் மேல்

மட்டத்துக் கோஷ்டிகளும் — சுருங்கக் கூறின் செல்வந்தர்களும் அவர்களை ஆதரிப்போரும்—இந்தப் புதிய புரட்சியிடம் பகைமை காட்டுகின்றனர், இதன் வெற்றியை எதிர்க்கின்றனர், வங்கிகளை மூடப் போவதாய் அச்சுறுத்துகின்றனர், பல்வேறு அலுவலகங்களின் வேலைகளைச் சீர்குலைத்தும் பூரணமாய் நின்றுவிடச் செய்தும் வருகிறார்கள், பகிரங்கமாகவும் மறைமுகமாகவும் எல்லா வழிகளிலும் புரட்சிக்குத் தடை போட்டு வருகிறார்கள். இவையெல்லாம் முற்றிலும் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவையே. இத்தகைய எதிர்ப்பு தவிர்க்க முடியாதபடி ஏற்படவே செய்யுமென்பது அரசியல் உணர்வு படைத்த ஒவ்வொருவரும் நன்கு அறிந்ததுதான். போல்ஷிவிக்குகளுடைய கட்சிப் பத்திரிகைகள் யாவும் எண்ணற்ற சந்தர்ப்பங்களில் இது குறித்து எழுதி வந்திருக்கின்றன. உழைக்கும் வர்க்கங்கள் இந்த எதிர்ப்பைக் கண்டு கணப் பொழுதும் கலக்கமடையப் போவதில்லை. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஆதரவாளர்களது அச்சுறுத்தல்களையும் வேலைநிறுத்தங்களையும் கண்டு எவ்விதத்திலும் அவை தயங்கப் போவதில்லை.

பெரும்பான்மையான மக்கள் நம் பக்கம் உள்ளனர். உலகெங்கும் உழைப்பாளரும் ஒடுக்கப்பட்டோருமான மக்களின் பெரும்பான்மையோர் நம் பக்கமே இருக்கிறார்கள். நமது இலட்சியம் நேர்மையானது. வெற்றி நமதே என்பது உறுதியாகிவிட்டது.

முதலாளிகள், மேல் மட்டத்து அதிகாரிகள் ஆகியோரது எதிர்ப்பு தகர்க்கப்பட்டுவிடும். வங்குகளையும் கூட்டுக்கம்பெனிகளையும் தேசவுடைமையாக்கும் விசேஷ அரசுச் சட்டத்தின் கீழ் வருவோரைத் தவிர்த்து எந்த ஒருவரும் தமது சொத்துக்களை இழக்க வேண்டியிராது. இந்தச் சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. உழைப்பாளி மக்களில் எந்த ஒருவருக்கும் ஒரு கோப்பெக்குகூட நஷ்டம் ஏற்படாது, மாறாக அவருக்கு உதவி வழங்கப்படும். மிகவும் கண்டிப்பான கணக்கீட்டையும் கண்காணிப்பையும் அன்னியில், நிர்ணயமான வரிகளை முழு அளவில் வசூலிப்பதை அன்னியில், வேறு எந்தச் சட்ட நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ளும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திடம் இல்லை.

இந்த நியாயமான கோரிக்கைகளை ஆதரித்து மிகப்

பெருவாரியான மக்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது இடைக்கால அரசாங்கத்தின் பின்னால் அணி திரண்டுள்ளனர்.

தோழர்களே, உழைப்பாளி மக்களே! இப்பொழுது நீங்களே தான் அரசின் ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதை நினைவில் வைத்திருங்கள். நீங்கள் தாமே ஒன்றுபட்டு அரசின் எல்லா விவகாரங்களையும் உங்களூடைய கைகளில் எடுத்துக் கொள்ளாவிடில் யாரும் உங்களுக்குத் துணை புரியப் போவதில்லை. இப்பொழுது முதலாய் உங்களூடைய சோவியத்துகள்தான் அரசு அதிகார உறுப்புக்கள், முழு அதிகாரம் படைத்த சட்ட மன்றங்கள்.

உங்களூடைய சோவியத்துகளை மையமாய்க் கொண்டு ஒன்றுதிரளுங்கள். அவற்றைப் பலப்படுத்துங்கள். நேரில் நீங்களே பணியில் இறங்குங்கள்; எவருக்காகவும் காத்திருக்காமல் அடியிலிருந்து தொடங்குங்கள். மிகக் கண்டிப்பான புரட்சிகரச் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுங்கள். குடிகாரர்களும் குண்டர்களும் எதிர்ப்புரட்சி இராணுவ ஆபீசர் பள்ளியினரும் கர்னீலவ் கும்பலைச் சேர்ந்தோரும் இன்ன பிறரும் அராஜகத்தை உண்டாக்க மேற்கொள்ளும் எல்லா முயற்சிகளையும் ஈவிரக்கமின்றி நசுக்குங்கள்.

பொருளுற்பத்தி, பண்டக் கணக்கீடு இவற்றின் மீது மிகக் கண்டிப்பான கண்காணிப்பை நிறுவுங்கள். மக்களுடைய இலட்சியத்துக்குத் தீங்கிழைக்கத் துணிவோர் எல்லோரையும்—அவர்கள் இழைக்கும் தீங்கு உற்பத்தியைச் சீர்குலைப்பதாய் (சேதம் உண்டாக்குதல், தாமதப்படுத்துதல், கவிழ்த்தல்) இருப்பினும் சரி, தானியத்தையும் பண்டங்களையும் கள்ளச் சேமிப்பு செய்வதாய், தானிய அனுப்பீடுகளுக்கு இடையூறு செய்வதாய், ரயில் போக்குவரத்தையும் தபால், தந்தி, தொலைபேசி வசதிகளையும் சீர்குலைப்பதாய் இருப்பினும் சரி, மாபெரும் சமாதான இலட்சியத்துக்கோ நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு மாற்றும் இலட்சியத்துக்கோ உற்பத்தியின் மீதும் பண்ட விநியோகத்தின் மீதும் தொழிலாளர் கண்காணிப்பை உறுதி செய்யும் இலட்சியத்துக்கோ எவ்வகையிலும் எதிராய்ச் செயல்படுவதாய் இருப்பினும் சரி இவர்கள் எல்லோரையும்—கைது செய்து மக்களின் புரட்சிகரச் நீதி மன்றங்கள் வசம் ஒப்படையுங்கள்,

தொழர்களே, தொழிலாளர்களே, படை வீரர்களே, விவசாயிகளே, அனைத்து உழைப்பாளி மக்களே! ஆட்சியதிகாரம் அனைத்தையும் உங்களுடைய சோவியத்துகளின் கைகளிலே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். விழிப்புடன் இருங்கள், உங்களுடைய நிலத்தையும் தானியத்தையும் ஆலைகளையும் இயந்திர சாதனங்களையும் பண்டங்களையும் போக்குவரத்து வசதிகளையும்—இப்பொழுது முதல் முற்றிலும் உங்களுடைய சொத்தாகிவிடும், பொதுச் சொத்தாகிவிடும் இவையாவற்றையும்—கண்ணின் கருமணியென பாதுகாத்திருங்கள். படிப்படியாய், விவசாயிகளில் பெரும்பான்மையோரது உடன்பாட்டுடனும் அங்கீகாரத்துடனும், அவர்களுடைய நடைமுறை அனுபவத்துக்கும் மற்றும் தொழிலாளர்களுடையதற்கும் ஏற்ப நாம் உறுதியாகவும் பிறழாமலும் சோஷலிசத்தின் வெற்றியை நோக்கி முன்னேறிச் செல்வோம்—மிகுந்த நாகரிக வளர்ச்சியுடைய நாடுகளின் முன்னேறிய தொழிலாளர்கள் முத்தாய்ப்பு வைத்துப் பூர்த்தி செய்யப் போகும் இந்த வெற்றி எல்லா நாடுகளின் மக்களுக்கும் நிலையான சமாதானம் கிட்டச் செய்யும், எல்லாவித ஒடுக்குமுறையிலிருந்தும் சுரண்டலிலிருந்தும் அவர்களை விடுவிக்கும்.

1917 நவம்பர் 5,
பெத்ரொகிராத்

வி. உலியானவ் (லெனின்),
மக்கள் கமிசார் அவையின் தலைவர்

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 35,
பக்கங்கள் 65-67

சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் உடனடிப் பணிகள் என்னும் பிரசுரத்திலிருந்து ⁴

சோவியத் ஒழுங்கமைப்பின் வளர்ச்சி

இன்று ஸ்தூலமாய்ச் செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் வடிவில் சோவியத், அதாவது பாட்டாளி வர்க்க, ஜனநாயகத்தின் சோஷலிசத் தன்மை, முதலில் உழைப்போரும் ஒடுக்கப்பட்டோருமான மக்களே தேர்ந்தெடுப்போராய் இருப்பதிலும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தார் விலக்கப்பட்டுள்ளதிலும் காணக்கிடக்கிறது. இரண்டாவதாக, தேர்தல்களின் எல்லா அதிகார வர்க்க முறைமைகளும் தடை வரம்புகளும் ஒழிக்கப்பட்டிருப்பதிலும், மக்கள் தாமே தேர்தல்களின் கிரமத்தையும் காலத்தையும் நிர்ணயித்துக் கொள்வதிலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் எவரையும் திருப்பியழைக்கப் பூரண உரிமையுடையோராய் இருப்பதிலும் அது காணக்கிடக்கிறது. மூன்றாவதாக, உழைப்பாளி மக்களின் முன்னணிப் படையின், அதாவது பெருவீதத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சிறந்த வெகுஜன ஒழுங்கமைப்பு தோற்றுவிக்கப்படுவதில் அது காணக்கிடக்கிறது. இந்த வெகுஜன ஒழுங்கமைப்பு பாட்டாளி வர்க்கம் சுரண்டப்படுவோரான பெருந் திரளான மக்களுக்குத் தலைமை தாங்கி அழைத்துச் செல்லவும், சுயேச்சையான அரசியல் செயற்பாட்டில் அவர்களை ஈடுபடும்படி ஈர்க்கவும், அவர்களுடைய சொந்த அனுபவத்தின் வாயிலாகவே அரசியல் வழியில் அவர்களுக்குப் போதமளிக்கவும் வகை செய்கிறது. மக்கள் அனைவரும் நிர்வாகக் கலையைக் கற்கவும் நிர்வகிக்கத் தொடங்கவும் இவ்வாறு முதன்முதலாய் முற்படுகிறார்கள்.

இவைதாம் இப்பொழுது ருஷ்யாவில் செயல்படுத்தப்படும் ஜனநாயகத்தின் தலையாய சிறப்பியல்புகள். இந்த

ஜனநாயகம் உயர்ந்த ரகத்தைச் சேர்ந்ததாகும்; முதலாளித் துவ வழியில் ஜனநாயகம் திரித்துப் புரட்டப்படுவதிலிருந்து முறித்துச் செல்வதாகும்; சோஷலிச ஜனநாயகத்துக்கும் அரசு உலர்ந்து உதிரத் தொடங்குவதற்குரிய நிலைமைகளுக்கும் மாறிச் செல்வதற்குரிய கட்டமாகும்.

ஒழுங்கைக் குலைக்கும் குட்டிமுதலாளித்துவக் கூறு (பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி ஒவ்வொன்றிலும் தவிர்க்க முடியாதவாறு ஓரளவுக்கு இது தோன்றவே செய்கிறது, நமது நாட்டின் குட்டிமுதலாளித்துவத் தன்மையின் காரணமாகவும் அதன் பிற்பட்ட நிலையின் காரணமாகவும் பிற்போக்கு யுத்தத்தின் விளைவுகள் காரணமாகவும் நமது புரட்சியில் இந்தக் கூறு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவாறு தோற்றமளிக்கிறது) சோவியத்துகளிலும் தன் முத்திரையைப் பதிக்காது இருக்க முடியாதென்பது கூறாமலே விளங்கும்.

சோவியத்துகளின், சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் ஒழுங்கமைப்பை வளர்த்திடுவதற்காக நாம் அயராது பாடுபட வேண்டும். சோவியத்துகளின் உறுப்பினர்களைப் ‘பாராளுமன்றத்தினராகவோ’, இல்லையேல் அதிகாரவர்க்கத்தவர்களாகவோ மாறச் செய்திடும் குட்டிமுதலாளித்துவப் போக்கு இருந்து வருகிறது. சோவியத்துகளின் எல்லா உறுப்பினர்களையும் நிர்வாகத்தின் நடைமுறை வேலைகளில் ஈடுபடும்படிக் கவர்ந்திழுத்து நாம் இந்தப் போக்கை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். பல இடங்களில் சோவியத்துகளின் இலாகாக்கள் படிப்படியாய்க் கமிசாரகங்களுடன் இணைந்து வருகின்றன. ஏழைகள் அனைவரையும் நடைமுறை நிர்வாகப் பணியில் ஈடுபடும்படிக் கவர்ந்திழுப்பதே நமது நோக்கம். இத்திசையில் எடுக்கப்படும் எல்லா நடவடிக்கைகளும்— எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பலதிறப்பட்டனவாய் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு நல்லது—கவனமாய்ப் பதிவு செய்யப்பட்டு, ஆராயப்பட்டு, முறைப்படுத்தப்பட்டு, மேலும் விரிவான அனுபவத்தால் சோதிக்கப் பெற்று, சட்டவடிவமளிக்கப்பட வேண்டும். உழைப்பாளர் ஒவ்வொருவரும் ஆக்கவளமுள்ள உழைப்பில் தமக்குரிய எட்டு மணி நேரப் பணியைச் செய்து முடித்தபின், சம்பளம் இல்லாமலே அரசுப் பொறுப்புகள் ஆற்றும்படி உறுதி செய்து கொள்வதே நமது நோக்கம். இந்த நிலைக்கு மாறிச் செல்வது மிக

வும் கடினமே, ஆயினும் இவ்விதம் மாறிச் செல்வதன் மூலம் தான் சோஷலிசம் இறுதியாய் உறுதி பெறுமாறு உத்தரவாதம் செய்ய முடியும். இந்த மாற்றத்திலுள்ள புதுமையின் காரணமாகவும் இடர்ப்பாட்டின் காரணமாகவும் அபரிமிதமான பல நடவடிக்கைகள்—தட்டுத்தடுமாறியவாறு எனலாம்—எடுக்கப்படும்படியும், அபரிமிதமான தவறுகள் இழைக்கப்படும்படியும், ஊசலாடும்படியும் நேரிடும், இது இயற்கையே. இவை இல்லாமல் குறிப்பிடத்தக்க எந்த முன்னேற்றமும் சாத்தியமன்று. தம்மை சோஷலிஸ்டுகளாய்க் கருதிக் கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் பலருக்கும் தற்போதைய நிலை விபரீதமானதாய்த் தோன்றக் காரணம் என்னவெனில், அவர்கள் கருத்தியலாகவே முதலாளித்துவத்தை சோஷலிசத்திடமிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்த்துப் பழகியவர்கள், இவை இரண்டுக்குமிடையே ஆழ்ந்த முறையில் அவர்கள் ‘‘பாய்ச்சல்’’ எனும் சொல்லை வைத்துப் பொருத்துகிறவர்கள் (இவர்களில் சிலர் எங்கெல்சின் நூல்களில் தாம் படித்த சில சிறு பகுதிகளை நினைவுபடுத்திக் கொண்டு மேலும் ஆழ்ந்த முறையில் ‘‘அவசியத்தின் ஆட்சியரங்கிலிருந்து சுதந்திரத்தின் ஆட்சியரங்கிற்குப் பாயுதல்’’⁵ என்னும் தொடரைச் சேர்த்துக் கொள்கிறவர்கள்). சோஷலிஸ்டுகள் எனப்படுவோரான இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் சோஷலிசத்தைப் பற்றி ‘‘புத்தகங்களில் படித்திருக்கிறார்கள்’’, ஆனால் இது குறித்து கருத்தாழமுள்ள முறையில் சிந்தித்தவர்கள் அல்ல. சோஷலிசத்தின் போதனாசிரியர்கள் ‘‘பாய்ச்சல்’’ என்று கூறிய போது உலக வரலாற்று அளவிலான திருப்பங்கனையே மனதிற் கொண்டிருந்தனர். இவ்வகைப்பட்ட திருப்பங்கள் பத்தாண்டுகளுக்கும் அதற்கும் அதிகமான காலங்களுக்கும்கூட நீடிப்பவை என்பதை இவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. அவக்கேடுற்ற ‘‘அறிவுத்துறையினர்’’ மத்தியிலிருந்து ஒப்பாரி பாடுவோர் இயற்கையாகவே இக்காலங்களில் எண்ணற்றவர்கள் தோன்றுகிறனர். அரசியல் நிர்ணய சபை⁶ குறித்து சிலர் கண்ணீர் வடிக்கின்றனர், முதலாளித்துவக் கட்டுப்பாடு மறைந்துவிட்டதே என்று புலம்புகின்றனர். வேறு சிலர், முதலாளித்துவ அமைப்பு மாண்டு விட்டதே என்கின்றனர் இன்னும் சிலர், உயர் பண்பாட்டுக்குரிய நிலப்பிரபுக்கள் போய்விட்டார்களே என்றும் ஏகாதி

பத்தியப் பேரரசுவாதம் மறைந்துவிட்டதே என்றும் இன்னை பலவாறாகவும் மற்றும் சிலர் அழுது புலம்புகின்றனர்.

பழையவற்றின் சின்னஞ்சிறு துண்டுகள் சில நேரங்களில் புதியவற்றின் குருத்துக்களைக் காட்டிலும் (இக்குருத்துக்கள் எப்பொழுதும் உடனடியாகவே கண்ணுக்குப் புலப்பட்டு விடக் கூடியவை அல்ல) வேகமாய்க் குவிந்துவிடுகின்றன. பழையவற்றின் மிதமிஞ்சிய இத்துண்டுகள் வளர்ச்சித் தொடரிணைப்பு அல்லது சங்கிலியில் மிக முக்கிய அலகைக் கண்டறிந்து கொள்ளும் ஆற்றலை அவசியமாக்கிவிடுகின்றன என்பதில்தான், மாபெரும் பாய்ச்சல்களது சகாப்தத்தில் மெய்யாகவே நாட்டத்துக்குரிய அம்சம் அடங்கியுள்ளது. இத்துண்டுகளைக் கூடுமான அளவுக்கு அதிகமாய்க் குவித்திடுவதே, அதாவது பழைய ஏற்பாடுகளில் கூடுமான அளவுக்கு அதிகமானவற்றைத் தகர்த்திடுவதே புரட்சியின் வெற்றிக்கு மிகவும் முக்கியமாகிவிடும் தருணங்கள் வரலாற்றில் தோன்றுகின்றன. போதுமான அளவுக்குத் தகர்த்தாகிவிட்டது, இனி துண்டுகளைத் துடைத்தெறிந்துவிட்டுச் சுத்தப்படுத்தும் சோபையில்லாப் பணியே (குட்டி முதலாளித்துவப் புரட்சியாளர்களுக்குச் சலிப்பூட்டும் பணியே) அடுத்தபடியாய் நடைபெற வேண்டியதாகிவிடும் தருணங்களும் வருகின்றன. தகர்ந்தவை இன்னும் சரிவர அகற்றப்படாத நிலத்தில் இடிபாடுகளுக்கு இடையே வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் புதியவற்றின் குருத்துக்களைக் கவனமாய்ப் பேணிக் காக்க வேண்டியது மிக முக்கிய பணியாகிவிடும் தருணங்களும் வருகின்றன.

பொதுப்பட புரட்சியாளரும் சோஷலிச ஆதரவாளரும் ஆகவோ, கம்யூனிஸ்டாகவோ இருந்தால் மட்டும் போதாது. குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு தருணத்திலும் சங்கிலியில் எந்த ஓர் இணைப்பை உங்கள் முழு பலத்தையும் கொண்டு பற்றிக் கொண்டால் முழுச் சங்கிலியையும் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொள்ளவும் அடுத்த இணைப்புக்கு மாறிச் செல்வதற்குத் திடமான முறையில் தயாரிப்பு செய்யவும் முடியும் என்பதை நீங்கள் கண்டு கொள்ளும் ஆற்றலுடையவராய் இருக்க வேண்டும். வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் சங்கிலியில் இணைப்புக்களின் வரிசையும் அவற்றின் வடிவமும் அவை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைக்கப்பட்டிருக்கும் முறையும் ஒன்றுக் கொன்று அவை வேறுபடும் விதமும் கொல்லப் பட்டறை

யாளரால் செய்யப்பட்ட சாதாரண சங்கிலியில் இருப்பதைப் போல் அவ்வளவு எளிதாகவும் அவ்வளவு அர்த்தமற்றவையாகவும் இருப்பதில்லை.

சோவியத்துகளுக்கும் “மக்களுக்கும்” — உழைப்பாளரும் சுரண்டப்படுவோருமான மக்களையே இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்—இடையிலுள்ள இணைப்பின் உறுதியும் இந்த இணைப்பின் நெகிழ்வும் குழைவும் ஒழுங்கமைப்பின் சோவியத் வடிவம் அதிகாரவர்க்க வழியில் திரித்துப் புரட்டப்படுவதற்கு எதிரான போராட்டத்துக்குரிய உத்தரவாதமாகும். உலகில் மிகவும் ஜனநாயகமான முதலாளித்துவக் குடியரசுகளிலுங்கூட ஏழைகள் முதலாளித்துவப் பாராளுமன்றத்தைத் “தமது” மன்றமாய்க் கருதுவதில்லை. ஆனால் சோவியத்துகளைப் பெருந்திரளான தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் தமக்கு அன்னியமானவையாகக் கருதாது “தமது” என்றே கருதுகின்றனர். ஷெய்டெமன் அல்லது ஏறத்தாழ அவரை ஒத்த மார்த்தவ் ரகத்தைச் சேர்ந்த நவீன “சமூக-ஜனநாயகவாதிகள்” சோவியத்துகள் என்றதும் மிரண்டோடுகின்றனர், கனவான்களது முதலாளித்துவப் பாராளுமன்றத்தால் அல்லது அரசியல் நிர்ணய சபையினால் கவரப்படுகின்றனர்—அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துர்கேனெவ் மிதவாத முடியரசுவாதப் பிரபுக்களது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் கவரப்பட்டாரே அது போல; தப்ரலியூபவ், செர்னிஷேவ்ஸ்கி ஆகியோரது விவசாயிகளது ஜனநாயகம் என்றதும் மிரண்டோடினாரே அது போல.

சோவியத்துகள் “மக்களுக்கு”, உழைப்பாளி மக்களுக்கு நெருங்கியவை. இந்த நெருக்கம்தான் திருப்பியழைத்தல், அடியிலிருந்து கண்காணிப்பு செய்வதற்கான ஏனைய வழி முறைகள் ஆகிய விசேஷ வடிவங்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. இப்பொழுது இவ்வடிவங்களை நாம் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் வளர்த்துச் செல்ல வேண்டும். உதாரணமாய், பொதுக் கல்விக் கருன்சில்கள் இத்துறையில் சோவியத் அதிகாரிகளின் செயற்பாடுகள் குறித்து விவாதிக்கவும் கண்காணிப்பு செலுத்தவும் அவ்வப்பொழுது கூட்டப்படும் சோவியத் வாக்காளர்கள், அவர்களது பிரதிநிதிகளின் மாநாடுகள் முழு ஆதரவுக்கும் பரிவுக்கும் உரித்தானவை. சோவியத்துகளை இறுகிக் கெட்டியான, தன்னிறைவு கொண்ட

அமைப்புகளாக்குவதைக் காட்டிலும் மடமை வேறு எதுவும் இல்லை. எந்த அளவுக்கு நாம் இரக்கமற்ற உறுதியான அரசாங்கத்தையும், குறிப்பிட்ட வேலைத் துறைகளில், முற்றிலும் செயலாக்கப் பணிகளின் குறிப்பிட்ட கூறுகளில், குறிப்பிட்ட வேளையில் தனி நபர்களது சர்வாதிகாரத்தையும் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு வைராக்கியமாய் இப்பொழுது நாம் ஆதரித்து நிற்க வேண்டியிருக்கிறதோ, அப்படி சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் கோட்பாடுகளைத் திரித்துப் புரட்டுவதற்கான சாத்தியப் பாட்டுக்குள்ள ஒவ்வொரு சாயலையும் எதிர்த்து நிற்பதற்காகவும் அயராது மீண்டும் மீண்டும் அதிகாரவர்க்கத்தைக் களைந்தெறிவதற்காகவும் அடியிலிருந்து கண்காணிப்பு செலுத்துவதற்குரிய வடிவங்களும் முறைகளும் அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு பலதிறப்பட்டனவாய் இருக்க வேண்டும்.

1918 ஏப்ரல் 13க்கும்
26க்கும் இடையே
எழுதப்பெற்றது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 36,
பக்கங்கள் 203-206

முதலாளித்துவ ஜனநாயகமும்
பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரமும்
என்பது பற்றிய ஆய்வுரைகளும் சொற்பொழிவும்
மார்ச் 4

14. பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம் பிற வர்க்கங்களுடைய சர்வாதிகாரத்தை ஒத்திருப்பது எதிலெனில், ஏனைய ஒவ்வொரு சர்வாதிகாரத்தையும் போல அதுவும் அரசியல் ஆதிக்கம் இழக்கும் வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பைப் பலாத்காரமாய் நசுக்க வேண்டியதன் அவசியத்திலிருந்து தோன்றுகிறது என்பதில்தான். பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்துக்கும் பிற வர்க்கங்களது சர்வாதிகாரத்துக்கு—மத்திய காலங்களிலிருந்த பிரபுத்துவச் சர்வாதிகாரம், நாகரிக மடைந்த எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளிலுமுள்ள முதலாளித்துவச் சர்வாதிகாரம் ஆகியவற்றுக்கும்—இடையிலுள்ள அடிப்படை வேறுபாடு என்னவென்றால், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தார் ஆகியோரின் சர்வாதிகாரமானது மக்கள் தொகையில் மிகப் பெருவாரியானோரின்—அதாவது உழைப்பாளி மக்களின்—எதிர்ப்பைப் பலாத்காரமாய் நசுக்கும் சர்வாதிகாரமாயிருந்தது என்பதே. இதற்கு மாறாய், பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம் சுரண்டலாளரின்—அதாவது மக்கள் தொகையில் மிகச் சொற்ப சிறுபான்மையினரான நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளின்—எதிர்ப்பை நசுக்கும் சர்வாதிகாரமாகும்.

ஆகவே பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம், பொதுவாய்ப் பேசுமிடத்து, ஜனநாயக வடிவங்களிலும் ஏற்பாடுகளிலும் தவிர்க்க முடியாதவாறு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதோடு, குறிப்பாய் முதலாளித்துவத்தால் ஒடுக்கப்படும் வர்க்கங்களாகிய உழைப்பாளி வர்க்கங்கள் நடைமுறையில் ஜனநாயகத்தை அனுபவிப்பதற்காக இதை முன்பின் கண்டி

ராத அளவுக்கு விரிவுபடுத்தும் வழியில் இவ்வடிவங்களையும் ஏற்பாடுகளையும் மாற்றியமைக்கிறது என்பது விளங்குகிறது.

ஏற்கனவே உருவாகியுள்ள பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தின் வடிவம்—அதாவது ருஷ்யாவில் சோவியத் ஆட்சியதிகாரமும் ஜெர்மனியில் Räte-Systemஉம்* பிரிட்டனில் Shop Stewards Committeesஉம்** பிற நாடுகளில் இவற்றையொத்த சோவியத் அமைப்புக்களும் — உழைப்பாளி வர்க்கங்கள், அதாவது மக்கள் தொகையில் மிகப் பெருவாரியானோர் ஜனநாயக உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் அனுபவிப்பதற்கு இதன்முன் எந்நாளும் குத்து மதிப்பாய்க்கூட இருந்ததைக் காட்டிலும், மிகச் சிறந்த, மிகவும் ஜனநாயகமான முதலாளித்துவக் குடியரசுகளிலும் இருந்ததைக் காட்டிலும் கூடுதலான நடைமுறை வாய்ப்புக்களுக்கு வகை செய்து அவை கிட்டும்படிச் செய்கின்றன என்பது மறுக்க முடியாதது.

முதலாளித்துவத்தால் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்களுடைய, அதாவது தொழிலாளர்கள், அரைப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் (ஏனையோரது உழைப்பைச் சுரண்டாதோரும் தமது சொந்த உழைப்பு சக்தியில் குறைந்தது ஒரு பகுதியையேனும் முறையாய் விற்போருமான விவசாயிகள்) ஆகியோரது வெகுஜன நிறுவன ஒழுங்கமைப்புதான் அரசின் ஆட்சியதிகாரம் அனைத்தின், அரசு இயந்திரம் அனைத்தின் நிரந்தரமான ஒரேயொரு அடிப்படையாகும் என்பதுதான் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் உட்பொருள். மிகவும் ஜனநாயகமான முதலாளித்துவக் குடியரசுகளிலுங்கூட சட்டத்தின்படி சமத்துவ உரிமைகள் பெற்றிருக்கும் அதேபோதில் உண்மையில் அரசியல் வாழ்க்கையில் பங்கு கொள்ள முடியாதபடியும் ஜனநாயக உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் அனுபவிக்க முடியாதபடியும் ஆயிரம் தந்திர முறைகளாலும் சூழ்ச்சிகளாலும் தடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதே மக்கள் இப்பொழுது அரசின் ஜனநாயக நிர்வாகத்தில் இடையறாதும் தவறாமலும் மேலும் தீர்மானகரமாகவும் பங்கு கொள்ளும்படிக் கவர்ந்திழுக்கப்படுகிறார்கள்.

*—சோவியத்துகளின் அமைப்பு.—பதிப்பாளியர்.

**—ஆலைத் தலைமைத் தொழிலாளர் கமிட்டிகள்.—மொழிபெயர்ப்பாளர்.

15. பால், மதம், வர்ண இனம் அல்லது தேசிய இனம் என்னும் பேதமின்றிக் குடிமக்களைச் சரிநிகர் சமானமாக்கு வதாய் முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் எங்கும் எப்பொழுதும் வாக்குறுதி செய்துள்ளதே அன்றி ஒருபோதும் இதை அது செயல்படுத்தியதில்லை, மூலதனத்தின் ஆதிக்கம் காரணமாய் ஒருபோதும் இதை அது செயல்படுத்தவும் முடியாது. சோ வியத் ஆட்சியால், அதாவது பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதி காரத்தால், இது உடனடியாகவும் முழு நிறைவாகவும் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்திச் சாதனங்கள் தனி யார் உடைமையாய் இருக்க வேண்டுமென்பதிலும் அவற் றின் பங்கீட்டுக்கும் மறு பங்கீட்டுக்குமான போராட்டத் திலும் அக்கறை கொண்டிராத தொழிலாளர்களது ஆட்சி யதிகாரத்தினால் மட்டுமே இதைச் செய்ய முடியும்.

16. பழைய, அதாவது முதலாளித்துவ ஜனநாயகமும் பாராளுமன்ற முறையும் உழைப்பாளிப் பெருந்திரள் மக்கள் அரசாங்க இயந்திரத்தின் பக்கம் வர முடியாதபடி மிக நெடுந் தொலைவிலே நிறுத்தப்படும்படியாய் ஒழுங்கமைக்கப் பட்டிருந்தன. சோவியத் ஆட்சியதிகாரம், அதாவது பாட் டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம், இதற்கு மாறாய் உழைப்பாளி மக்களை அரசாங்க இயந்திரத்துக்கு மிகவும் அருகாமையில் நெருங்கி வரும்படியான முறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக் கிறது. சோவியத் அரசு அமைப்பில் சட்டமியற்றும் அதி காரமும் செயல்படுத்தும் அதிகாரமும் ஒன்றாய் இணைக்கப் பட்டிருப்பதும், பிரதேச அடிப்படையிலான தேர்தல் தொகுதிகளுக்குப் பதிலாய் உற்பத்தி அரங்கு அலகுகளின், அதாவது ஆலைகளின், அடிப்படையிலான தொகுதிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதும் இதே நோக்கத்துடன் தான்.

17. சேனையானது ஒடுக்குமுறை இயந்திரமாய் இருந் தது முடியரசில் மட்டுமல்ல. எல்லா முதலாளித்துவ குடியரசு களிலும், மிகவும் ஜனநாயகமானவற்றிலுங்கூட இப்படியே தான் இருந்து வருகிறது. முதலாளித்துவத்தால் ஒடுக்கப் பட்ட வர்க்கங்கள் அரசாங்க அதிகாரம் செலுத்துவதற் குரிய நிரந்தர அமைப்பான சோவியத் ஆட்சிமுறை மட்டும் தான் முதலாளித்துவத் தலைமைக்குச் சேனை கீழ்ப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் நிலையை ஒழிக்கவும், பாட்டாளி வர்க்கத்தை மெய்யாகவே சேனையுடன் ஒன்றிணைக்கவும் முடியும்படியான

நிலையில் உள்ளன. சோவியத் ஆட்சியினால் மட்டும்தான் பாட்டாளி வர்க்கத்தைத் தக்கபடி ஆயுதபாணியாக்கவும், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை நிராயுதபாணியாக்கவும் முடியும். இது செய்யப்படாத வரை சோஷலிசம் வெற்றியடைவது சாத்தியமல்ல.

18. முதலாளித்துவத்தால் மிகவும் ஒன்றுகுவியச் செய்யப்பட்டு அறிவொளி ஊட்டப்பட்ட வர்க்கமான பாட்டாளி வர்க்கம் தலைமைப் பாத்திரம் வகிப்பதற்கு அரசின் சோவியத் அமைப்பு உகந்ததாயுள்ளது. உழைப்பாளரும் சுரண்டப்படுவோருமான மக்களின் சிதறுண்ட, பிற்பட்ட பகுதிகளைப் பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டும்தான் ஒன்றுபடச் செய்து அவற்றுக்குத் தலைமை தாங்கி அழைத்துச் செல்லும் நிலையில் உள்ளதென்பதை எல்லாப் புரட்சிகளின் அனுபவமும் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்களுடைய எல்லா இயக்கங்களின் அனுபவமும் உலக சோஷலிச இயக்கத்தின் அனுபவமும் நமக்குப் போதிக்கின்றன.

19. அரசின் சோவியத் அமைப்பினால் மட்டும்தான் பழைய—அதாவது முதலாளித்துவ, அதிகாரவர்க்க, நீதித்துறை இயந்திரத்தின்—உடனடியான தகர்வையும் பூரண அழிவையும் மெய்யாகவே செயல் வடிவில் உண்டாக்க முடிகிறது. முதலாளித்துவத்தில் மிகவும் ஜனநாயகமான குடியரசுகளிலும் இந்த இயந்திரம் அப்படியே பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளது, தவிர்க்க முடியாதபடி பாதுகாக்கப்பட வேண்டியிருந்துள்ளது. எதார்த்த நடைமுறையில் இந்த இயந்திரம்தான் தொழிலாளர்களுக்கும் பொதுவில் உழைப்பாளி மக்களுக்கும் ஜனநாயகம் நடைமுறையில் செயல்படுத்தப்படுவதற்கு மிகப் பெரும் தடை மதிலாய் இருக்கிறது. இந்தப் பாதையில் பாரிஸ் கம்யூன்? சகாப்தகர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முதலாவது அடியை எடுத்து வைத்தது. சோவியத் அமைப்பு இரண்டாவது அடியை எடுத்து வைத்திருக்கிறது.

20. அரசு ஆட்சியதிகாரத்தை அழித்திடுவதுதான் யாவருக்கும் முதலாய் மார்க்சும் அடங்கலாய் எல்லா சோஷலிஸ்டுகளும் வகுத்திட்ட குறிக்கோள். இந்தக் குறிக்கோள் அடையப்பெற்றால் ஒழிய மெய்யான ஜனநாயகம் அதாவது சுதந்திரமும் சமத்துவமும், ஈடேற முடியாத ஆனால் நடைமுறையில் இந்தக் குறிக்கோளை சோவியத் அ

லது பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்தின் மூலமாய் மட்டுமே அடைய முடியும். இது உழைப்பாளி மக்களின் வெகுஜன நிறுவனங்களை அரசின் நிர்வாகத்தில் இடையறாமலும் தவறாமலும் பங்கு கொள்ளச் செய்வதன் மூலம் எந்த அரசும் பூரணமாய் உலர்ந்து உதிர்வதற்கான தயாரிப்பை உடனடியாகவே துவக்கி வைக்கிறது.

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 37,
பக்கங்கள் 499-501

ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினது (போல்ஷிவிக்குகள்)
வேலைத்திட்டத்தின் நகல் என்பதிலிருந்து⁸

ருஷ்யாவில் பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தின் அடிப்படைப் பணிகள்

அரசியல் துறையில்

பாட்டாளி வர்க்கம் அரசியல் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பு முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தை, குறிப்பாய்ப் பாராளுமன்ற முறையை, உழைப்பாளி வெகு ஜனங்களுடைய அரசியல் கல்வியறிவுக்காகவும் நிறுவன ஒழுங்கமைப்புக்காகவும் பயன்படுத்திக் கொள்வது (கடமை யாய்) அவசியமாய் இருந்தது. இப்பொழுது பாட்டாளி வர்க்கம் அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் வென்றுகொண்டுவீட்ட தாலும் சோவியத் குடியரசில் ஓர் உயர்வகை ஜனநாயகம் செயல்படுத்தப்படுவதாலும் பின்னோக்கி முதலாளித்துவப் பாராளுமன்ற முறைக்கும் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்துக் கும் செல்வதற்காக எடுத்து வைக்கப்படும் எந்த ஓர் அடியும் சுரண்டலாளர்கள், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகள் ஆகியோ ரின் நலன்களுக்குச் சேவை புரியும் பிற்போக்கு நடவடிக் கையே ஆகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பொது மக்களுடையது, தேசத்துக்கானது, பொதுவானது, வர்க்கங்களுக்குப் புறம்பானது என்பதாய்ச் சொல்லப்படும், ஆனால் உண்மையில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகமே ஆன இத்தகைய கோஷங் கள் சுரண்டலாளர்களின் நலன்களுக்கே சேவை புரிகிறவை. நிலமும் ஏனைய உற்பத்திச் சாதனங்களும் தனியார் சொத் தாய் இருக்கும் வரை மிகவும் ஜனநாயகமான குடியரசும் தவிர்க்க முடியாதபடி முதலாளித்துவச் சர்வாதிகாரமாகவே, விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில முதலாளிகள் மிகப் பெருவாரியோரான உழைப்பாளி மக்களை அடக்கியொடுக்கு வதற்கான இயந்திரமாகவே இருந்து வருகிறது.

அரசு அறவே மறையும் வரையிலான, இடைக்காலத்துக் குரியதான ஒரு புதிய ரக அரசாகிய சோவியத் குடியரசு செய்ய வேண்டியிருக்கும் வரலாற்றுப் பணி வருமாறு:

(1) முதலாளித்துவத்தில் ஒடுக்கப்பட்டு வரும் வர்க்கங்களாகிய பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் அரைப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குமான அனைவருக்குமாகிய வெகுஜன நிறுவன ஒழுங்கமைப்பைத் தோற்றுவிப்பதும் வளரச் செய்வதும். முதலாளித்துவ-ஜனநாயகக் குடியரசு அதிகம் போனால், சுரண்டப்படும் வெகுஜனங்கள் நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு பெறலாமென்று பிரகடனம் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு பெற அனுமதிக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் அது எப்பொழுதும் அவர்களுடைய நிறுவன ஒழுங்கமைப்புக்கு எண்ணற்ற முட்டுக்கட்டைகள் போட்டு வந்துள்ளது. இந்த முட்டுக்கட்டைகள் அகற்றப்பட முடியாதவை ஆகி விடும்படி உற்பத்திச் சாதனங்களது தனியார் உடைமையுடன் இணைக்கப்பட்டவை. வரலாற்றிலே முதன்முதலாய் சோவியத் ஆட்சியதிகாரமானது முதலாளித்துவத்தில் ஒடுக்கப்பட்டு வந்த வெகுஜனங்கள் நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு பெற வெகுவாய்த் துணைபுரிந்து ஊக்குவித்திருப்பதோடன்றி, இந்த நிறுவன ஒழுங்கமைப்பை ஸ்தல ஆட்சியிலும் மத்திய ஆட்சியிலும், அடிமட்டத்திலிருந்து உச்சி வரையிலும் அரசு இயந்திரம் அனைத்தின் அத்தியாவசியமான நிரந்திர அடிப்படையும் ஆக்கியுள்ளது. இவ்வழியில் மட்டும்தான் நாட்டு மக்களில் பெருவாரியானோருக்கு ஜனநாயகம் கிடைக்கும்படி உத்தரவாதம் செய்ய முடியும்; அதாவது மிகவும் ஜனநாயகமான முதலாளித்துவக் குடியரசுகளில் காணப்படுவது போல பிரதானமாய் முதலாளித்துவ வர்க்கங்களது உறுப்பினர்களே நடைமுறையில் அரசின் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு. மாறாய் மிகப் பெருவாரியான பொது மக்கள் (உழைப்பாளி மக்கள்) அரசு நிர்வாகத்தில் நடைமுறையில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும்படி உத்தரவாதம் செய்ய முடியும்.

(2) உழைப்பாளி மக்களில் எந்தப் பகுதி சோஷலிசத்துக்கு முந்தியதான முதலாளித்துவ வளர்ச்சி அனைத்தாலும் மிகுந்த அளவுக்கு ஒன்றுகுவியும்படியும் ஐக்கியமடையும்படியும் கல்வியறிவு பெறும்படியும் போராட்டத்தின் மூலம் உருக்கு போல உறுதியடையும்படியும் செய்யப்பட்டதோ

அந்தப் பகுதிக்கு, அதாவது நகர்ப்புறத் தொழில் துறைப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு, அரசுக்கான சோவியத் அமைப்பு மெய்யான அனுகூலம் ஓரளவுக்குக் கிடைக்கச் செய்கிறது. முதலாளித்துவமானது தொழிலாளர்களிடையே வளரச் செய்து அவர்களைப் போட்டிபோடும் கோஷ்டிகளாய்ப் பிளவு படச் செய்த குறுகலான தொழில் பிரிவுக்கும், குறுகலான அந்தந்தத் தொழிலுக்குமுரிய நலன்களை எதிர்த்துச் செயல்படுவதற்காக இந்த அனுகூலம் முறையாகவும் பிறழாதும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்; கிராமாந்தரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரும் அரைப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினருமாகிய மிகவும் பிற்பட்ட, ஒன்றுபடாது பிளவுண்டுள்ள வெகுஜனங்களை முன்னேறிய தொழிலாளர்களுடன் மேலும் நெருக்கமாய் ஒன்று திரளச் செய்வதன் மூலமும், கிராமக் குலாக்குகள், கிராம முதலாளித்துவ வர்க்கத்தார் ஆகியோரது செல்வாக்கிலிருந்து இவர்களை விடுவித்துக் கம்யூனிச நிர்மாணத்துக்காக இவர்களை நிறுவன ஒழுங்கமைப்பும் கல்வியறிவும் பெறச் செய்வதன் மூலமும் இது செய்யப்பட வேண்டும்.

(3) குடிமக்கள் எல்லோரும் சரிநிகர் சமமானமென ஆடம்பரமாய்ப் பிரகடனம் செய்த முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் உண்மை நடைமுறையில் வஞ்சகமாய் முதலாளித்துவச் சுரண்டலாளர்களுடைய ஆதிக்கத்தை முடிமறைத்து, சுரண்டலாளர்களும் சுரண்டப்படுவோரும் சரிசமமாய் வாழ முடியுமெனக் கூறி வெகுஜனங்களை ஏமாற்றியது. சோவியத் அரசு அமைப்பு மெய்யான ஜனநாயகத்தை, அதாவது உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரின் மெய்யான சமத்துவத்தைச் செயல்படுத்துவதன் மூலமும், முழு உரிமை பெற்ற சமுதாய உறுப்பினர்களின் தொகுதியிலிருந்து சுரண்டலாளர்களை விலக்கி ஒதுக்குவதன் மூலமும் இந்த ஏமாற்றையும் இந்த வஞ்சகத்தையும் ஒழித்திடுகிறது. சுரண்டலாளர்கள் தமது சலுகைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான போராட்டத்தில் நீண்ட நெடிய மூர்க்க எதிர்ப்பு காட்டுவது தவிர்க்க முடியாததென்பதை உலக வரலாற்று அனுபவம், சுரண்டப்படும் வர்க்கங்கள் தமது சுரண்டலாளர்களை எதிர்த்து நடத்தும் எல்லாக் கலகங்களின் அனுபவம், தெளிவுபடுத்துகிறது. சோவியத் அரசு அமைப்பு இந்த எதிர்ப்பை நசுக்குவதற்குத் தகவமைந்த அமைப்பாகும். ஏனெனில் இந்த

எதிர்ப்பு நசுக்கப்பட்டால் ஒழிய வெற்றிகரக் கம்யூனிசப் புரட்சி சாத்தியமன்று.

(4) அரசுக் கட்டமைப்பின் மீதும் நிர்வாகத்தின் மீதும் உழைப்பாளி வெகுஜனங்கள் மேலும் நேரடியான செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கும்—அதாவது மேலும் உயர்வான ஜனநாயகத்துக்கும்—சோவியத் வகையிலான அரசு ஏற்பாடு செய்கிறது. முதலாவதாய்த் தேர்தல் முறை மூலமும், மேலும் அடிக்கடி தேர்தல்கள் நடைபெறுவதற்கான சாத்தியப்பாட்டின் மூலமும், மற்றும் மறுதேர்தல்களுக்கும் பிரதிநிதிகளைத் திருப்பியழைப்பதற்குமான நிபந்தனைகள் மிகச் சிறந்த வடிவிலான முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் எளிதாகவும் நகரப்புற, கிராமப்புறத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்றதாகவும் இருக்கும்படிச் செய்வதன் மூலமும் இது செய்யப்படுகிறது.

(5) இரண்டாவதாக, சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தில் பிரதேசவாரியான தொகுதிக்குப் பதிலாய்ப் பொருளாதார, தொழில் துறை அலகு (தொழிற்சாலை) ஆதாரத் தேர்தல் தொகுதியாகவும் அரசுக் கட்டமைப்பின் கருவாகவும் ஆக்கப்பட்டிருப்பதன் மூலம் இது செய்யப்படுகிறது. அரசு இயந்திரத்துக்கும் முதலாளித்துவத்தால் ஐக்கியப்படுத்தப்பட்டுள்ள முன்னேறிய பாட்டாளி வர்க்க வெகுஜனங்களுக்கும் இடையிலுள்ள மேலும் நெருங்கிய தொடர்பானது இன்னும் உயர்வான ஜனநாயகத்தைச் செயல்பட வைப்பதோடு, ஆழமான சோஷலிசச் சீர்திருத்தங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதையும் சாத்தியமாக்குகிறது.

(6) சோவியத் ஒழுங்கமைப்பானது உழைப்போரும் ஒடுக்கப்பட்டோருமான மக்களுடன் முன்னிலும் அதிக நெருக்கமாய் இணைந்த தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது ஆயுதப் படைகள் நிறுவப்படுவதைச் சாத்தியமாகியுள்ளது. இது செய்யப்பட்டிராவிடில், சோஷலிசம்வெற்றி பெறுவதற்கான அடிப்படை நிபந்தனைகளில் ஒன்றான தொழிலாளர்களை ஆயுதபாணியாக்குதலும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரை நிராயுதபாணியாக்குதலும் நிறைவேற்றப்படுவது சாத்தியமற்றதாய்ப் போயிருந்திருக்கும்.

(7) மத்தியக் காலத்துடன் ஒப்பிடுகையில் வரலாற்று வழியில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் மாபெரும் முற்

போக்குத் தன்மையைக் குறிக்கும் அதன் இயல்பாகிய ஒன்றை—அதாவது பதவிக்குத் தனிநபர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில் மக்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்வதை—சோவியத் ஒழுங்கமைப்பானது ஒப்பிடற்கரியவாறு ஆழமாகவும் நெடுந்தொலைவுக்கும் வளரச் செய்திருக்கிறது. உழைப்பாளி வெகுஜனங்களுக்கு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரால் பெயரளவில் வழங்கப்பட்ட தேர்தல் உரிமைகளை (ஆனால் உண்மையில் இவ்வர்க்கத்தார் இவ்வுரிமைகளின் அனுபோகத்தைத் தடுக்கின்றனர்) மிகவும் ஜனநாயகமான எந்த முதலாளித்துவ அரசிலுங்கூட உழைப்பாளி வெகுஜனங்கள் சோவியத் ஆட்சியில் அனுபவிப்பது போல ஒருபோதும் அவ்வளவு விரிவாகவோ, அடிக்கடியோ, சர்வஜன அடிப்படையிலோ, சுலபமாகவோ, எளிமையுடனோ அனுபவிக்க முடிந்ததில்லை. அதே போதில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் மோசமான அம்சங்களை—பாரிஸ் கம்யூன் ஒழிக்க முற்பட்ட இந்த மோசமான அம்சங்களை, அதாவது பாராளுமன்ற முறை அல்லது சட்டமியற்றும் அதிகாரமும் செயல்படுத்தும் அதிகாரமும் பிரிக்கப்பட்டிருத்தல், மார்க்சியம் நெடுங் காலமாய்ச் சுட்டிக்காட்டி வந்துள்ள அதன் குறுகலான, வரம்பிடப்பட்ட தன்மை முதலானவற்றை—சோவியத் ஒழுங்கமைப்பானது துடைத்தெறிந்துவிட்டது. அரசாங்கத்தின் இவ்விரு இயல்புகளையும் ஒருசேர இணைப்பதன் மூலம் சோவியத்துகள் அரசு இயந்திரத்தை உழைப்பாளி மக்களுக்கு அருகாமையில் நெருங்கி வரச் செய்கிறது; வெகுஜனங்களை ஏமாற்றுப் பெயர்கள் கொண்டு ஏய்த்தும், பாராளுமன்றத் தகிடுதத் தங்களது நிதித் துறை, பங்கு மார்க்கெட் பேர முறைகளை மூடிமறைத்தும், அரசு நிர்வாகத்துக்கான முதலாளித்துவ இயந்திரத்தின் புனிதத் தன்மையை உறுதி செய்தும் வந்த முதலாளித்துவப் பாராளுமன்றத்தாலான தடைமதிலை அகற்றுகின்றன.

(8) சோவியத் அரசு அமைப்பு ஒன்றுதான் பழைய முதலாளித்துவ அரசு இயந்திரத்தை ஒரே அடியில் நொறுக்கி அடியோடு அழித்திடும்படியான சக்தியைப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கு அளித்திட்டது. இவ்வியந்திரம் அழிக்கப்பட்டிராவிடில் சோஷலிச நிர்மாணத்தைத் துவக்கியிருக்க முடியாது. எங்கும், முடியரசுகளிலும் சரி, மிகவும் ஜனநாயக

மான முதலாளித்துவக் குடியரசுகளிலும் சரி, அரசை எப் பொழுதும் நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளது நலன்களுடன் இணைத்துக் கட்டிப் போடும் அதிகாரவர்க்க முறையின் கோட்டைக் கொத்தளங்கள் இன்றைய ருஷ்யாவில் முற்றிலும் தகர்ப்பட்டுவிட்டன. ஆயினும் அதிகாரவர்க்க முறைக்கு எதிரான போராட்டம் நமது நாட்டில் இன்னும் முடிவுற்று விடவில்லைதான். அதிகாரவர்க்கமானது அதன் நிலைகளில் சிலவற்றைத் திரும்பவும் பிடித்துக் கொள்ள முயலுகிறது. ஒரு புறத்தில் அது மக்களில் மிகப் பெருந் திரளானோரின் திருப்திகரமல்லாத கலாசார நிலையினையும், மறு புறத்தில் நகரப்புறத் தொழிலாளர்களின் மிகவும் வளர்ச்சி பெற்ற பகுதியோரின் பிரம்மாண்டமான, அனேகமாய் மனித சக்திக்கும் மீறிய இராணுவத் துறைப்-பிரயாசையையும் தனக்குச் சாதகமாய்ப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே வருங்கால சோஷலிச நிர்மாணத்தின் வெற்றிக்கு உத்தரவாதம் செய்து கொள்வதற்காக அதிகாரவர்க்க முறைக்கு எதிரான போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவது முற்றிலும் அத்தியாவசியமாகும்.

(9) இந்தத் துறையிலான வேலை, சோவியத் ஆட்சியதி காரத்தின் தலையாய வரலாற்றுப் பணி ஈடேற்றப்படுவதுடன், அதாவது அரசு இறுதியாய் ஒழிக்கப்படுவதை நோக்கி முன்னேறுவதுடன் நெருங்கப் பிணைந்தது. இது பின்வருவன அடங்கியதாய் இருத்தல் வேண்டும்: முதலாவதாய், சோவியத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் விதிவிலக்கின்றி அரசு நிர்வாகத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு வேலையைச் செய்தாக வேண்டும்; இரண்டாவதாக, அரசு நிர்வாகத்தின் எல்லா அம்சங்களும், எல்லாக் கிளைகளும் உள்ளடங்கும்படி இவ்வேலைகள் முறைப்படி மாற்றப்பட்டாக வேண்டும்; மூன்றாவதாக, கவனமாய்த் தேர்வு செய்யப்பட்டுத் தவறாமல் செயல்படுத்தப்படும் வரிசையான, படிப்படியான நடவடிக்கைகளின் மூலம் ஒருவர் விடாமல் உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரும் அரசு நிர்வாகத்தில் சுயேச்சையாய்ப் பங்கு கொள்ளும்படி கவர்ந்திழுக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

(10) மொத்தத்தில், ஒரு புறத்தில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்துக்கும் பாராளுமன்ற முறைக்கும் மறு புறத்தில் சோவியத் அல்லது பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்துக்கு

முள்ள வேறுபாட்டின் சாரம் இதுவே: முன்னதன் ஈர்ப்பு மையம் மக்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோரான தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் முழு அளவில் அனுபவிக்க முடியாத எண்ணற்ற சுதந்திரங்களையும் உரிமைகளையும் படாடோபமாகவும் தட்புடலாகவும் பிரகடனம் செய்வதில் நிலைகொண்டு விடுகிறது. இதற்கு மாறாய், பாட்டாளி வர்க்க அல்லது சோவியத் ஜனநாயகமானது ஈர்ப்பு மையத்தை மக்கள் அனைவருக்குமான உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் பிரகடனம் செய்வதிலிருந்து மாற்றி, மூலதனத்தால் ஓடுக்கப்பட்டும் சுரண்டப்பட்டும் வந்தோரான உழைப்பாளி வெகுஜனங்கள் அரசு நிர்வாகத்தில் மெய்யாகவே பங்கெடுத்துக் கொள்வதிலும், சிறந்த கட்டிடங்களும் பிற இடங்களும் கூட்டங்களுக்காகவும் காங்கிரசுகளுக்காகவும், சிறந்த அச்சுக்கூடங்களும் மிகப் பெரிய காகிதக் கிடங்குகளும் (காகிதச் சேமிப்புக்களும்) முதலாளித்துவத்தில் மூடர்களாக்கப்பட்டு காலுக்கடியில் மிதிக்கப்பட்டோராய் இருந்தோர் கல்வியறிவு பெறுவதற்காகவும் மெய்யாகவே பயன்படுத்தப்படுவதிலும், இந்தப் பெருந்திரளினர் மதத்தால் ஊட்டப்பெற்ற தப்பெண்ணங்களின் பிடியிலிருந்தும் பிறவற்றிலிருந்தும் தம்மைப் படிப்படியாய் விடுவித்துக்கொள்ள மெய்யான (நடைமுறையிலான) வாய்ப்பு பெறுவதிலும் நிலைகொள்ளச் செய்கிறது, முதலியான. கலாசாரம், நாகரிகம், ஜனநாயகம் இவற்றின் பேறுகளை உழைப்போரும் சுரண்டப்படுவோருமான மக்களுக்கு மெய்யாகவே கிட்டும் படிச் செய்வதில்தான் தனது மிக முக்கியப் பணி அடங்கியுள்ளதென்று சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் கருதுகிறது, இப்பணியை வருங்காலத்திலும் பிறழாது தொடர்ந்து நடத்திச் செல்ல வேண்டுமெனக் கருதுகிறது.

தேசிய இனப் பிரச்சினை குறித்து ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அனுசரிக்கும் கொள்கையானது, தேசிய இனங்கள் சரிசமமானவை என்பதான முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் பிரகடனத்தைப் போலல்லாது—ஏகாதிபத்தியத்தில் இது செயல்படுத்த முடியாத ஒன்று—எல்லாத் தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த பாட்டாளி வர்க்கத்தாரையும் உழைப்பாளி வெகுஜனங்களையும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை வீழ்த்துவதற்கான புரட்சிப் போராட்டத்தில் இடையறாது ஒருசேரச்

செய்து ஒன்றிணைத்திடுவதாகும். ருஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த தேசிய இனங்களின் உழைப்பாளி மக்களிடத்துள்ள மாருஷ்யர்கள்⁹ மீதான அவநம்பிக்கையானது, ஜாரிஸ்டு மற்றும் முதலாளித்துவ மாருஷ்ய ஏகாதிபத்தியச் சகாப்தத்திலிருந்து மரபுரிமையாய் வந்துள்ள இந்த அவநம்பிக்கையானது, சோவியத் ருஷ்யாவுடன் அவர்கள் பரிச்சயம் பெறுவதால் ஏற்படும் விளைவின் காரணமாய் விரைவாக மறைந்து வருகிறது. ஆயினும் இந்த அவநம்பிக்கை எல்லாத் தேசிய இனங்களிடமிருந்தும் உழைப்பாளி மக்களின் எல்லாப் பகுதியோரிடமிருந்தும் இன்னும் அறவே மறைந்து விடவில்லை. ஆகவே தேசிய உணர்ச்சிகள் குறித்து விசேஷ எச்சரிக்கையுடன் நடந்து கொள்வதும், மெய்யான சமத்துவத்துக்கும் பிரிந்து செல்லும் சுதந்திரத்துக்குமான ஒரு கொள்கை கடைப்பிடிக்கப்படுமாறு உறுதி செய்து கொள்வதும் அவசியமாகும். அப்பொழுதுதான் இந்த அவநம்பிக்கைக்கு அடிப்படையாயுள்ள காரணங்களை நீக்கி, எல்லாத் தேசிய இனங்களது சோவியத் குடியரசுகளின் இஷ்டபூர்வமான, நெருக்கமான ஐக்கியத்தைச் சாதிக்க முடியும். மத்தியக் கால, முதலாளித்துவ ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் எல்லாத் தேசிய இனங்களது தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் சுயேச்சையான ஒழுங்கமைப்பும் கல்வியறிவும் பெற உதவி புரிவதன் மூலமும், மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டு வந்த அல்லது உரிமை குறைந்து கீழ்நிலையிலிருந்த தேசிய இனங்களது மொழியும் இலக்கியமும் வளர்ச்சி பெறத் துணை புரிவதன் மூலமும் பிற்பட்ட பலவீன தேசிய இனங்களுக்கான உதவி அதிகரிக்கப்பட்டாக வேண்டும்.

மதம் குறித்து அனுசரிக்கப்படும் கொள்கை சம்பந்தமாய் (ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினது) பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தின் பணி அரசிடமிருந்து மதச் சபையையும் மதச் சபையிடமிருந்து பள்ளிக்கூடத்தையும் பிரித்திடும் அரசாணையுடன், அதாவது முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதிகளால் வாக்குறுதி செய்யப்பட்டு ஆனால் மூலதனத்துக்கும் மதப் பிரசாரத்துக்கும் இடையில் உண்மையில் இருந்து வரும் பலவாறான, மிகுதியான தொடர்புகளின் காரணமாய் உலகில் எங்குமே ஒருபோதும் முழுமையாய்ச் செயல்படுத்தப்படாத நடவடிக்கைகளின் வரம்புகளுக்குள் நின்றுவிடக்

கூடாது. சுரண்டும் வர்க்கங்களுக்கும்—அதாவது நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளுக்கும்—மதப் பிரசார ஏற்பாடுகளுக்கும் இடையிலுள்ள இணைப்பை வெகுஜனங்களை அறியாமையான இடையில் இருத்தும் ஒன்றாய்க் கருதி, பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரமானது இதை அறவே ஒழித்திட வேண்டும். மதத்தால் உண்டாக்கப்படும் தப்பெண்ணங்களிலிருந்து உழைப்பாளி வெகுஜனங்கள் மெய்யான விடுதலை பெறப் பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம் முரணின்றிப் பாடுபட வேண்டும். பிரசாரத்தின் மூலமாகவும், வெகுஜனங்களது அரசியல் உணர்வை உயர்த்திச் செல்வதன் மூலமாகவும், அதேபோது மக்களில் மத நம்பிக்கை கொண்ட பிரிவினரின் உணர்ச்சிகளைப் புண்படுத்தக் கூடியவற்றையும் மத வெறியை அதிகமாக்கக் கூடியவற்றையும் கவனமாய்த் தவிர்த்துக் கொள்வதன் மூலமும் இதைச் செய்யப் பாடுபட வேண்டும்.

பொதுக் கல்வித் துறையில், பள்ளிக்கூடத்தை முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினுடைய வர்க்க ஆட்சிக்கான கருவியாய் இருப்பதிலிருந்து இந்த ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்கும் சமுதாயத்தின் வர்க்கப் பிரிவினையை அடியோடு ஒழிப்பதற்குமான கருவியாய் மாற்றுவதற்காக 1917ல் அக்டோபர் புரட்சியால் துவக்கப்பட்ட பணியினை நிறைவுறச் செய்தலே ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினது நோக்கமாகும்.

பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தின் காலத்தில், அதாவது கம்யூனிசம் முழுநிறையாய்ச் சித்தி பெறுவதற்கான நிலைமைகள் தயார் செய்யப்பட்டு வரும் காலத்தில், பள்ளிக்கூடமானது கம்யூனிசத்தின் பொதுக் கோட்பாடுகளைப் பரப்புவதற்கான சாதனமாய் மட்டுமின்றி, கம்யூனிசத்தைக் கட்டியமைக்க முழுத் தகுதி பெற்ற ஒரு தலைமுறையை உருவாக்கும் பொருட்டு உழைப்பாளி வெகுஜனங்களைச் சேர்ந்த அரைப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மீதும் பாட்டாளி வர்க்கமல்லாத பிரிவுகளின் மீதும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சித்தாந்த, நிறுவன, கல்விபோதச் செல்வாக்குக் கான சாதனமாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

இத்துறையில் தற்போது உடனடியான பணிகள் வருமாறு:

(1) 16 வயது வரையிலான இரு பாலருமான குழந்தைகள் எல்லோருக்கும் இலவசமான, கட்டாயப் பொதுக் கல்வி

யும் பல-தொழிற் கல்வியும் (பொருளுற்பத்தியின் எல்லாப் பிரதானக் கிளைகள் குறித்தும் தத்துவார்த்தத்திலும் நடைமுறையிலும் பரிச்சயம்) கிடைக்கச் செய்தல்.

(2) பள்ளிப் படிப்புக்கும் பொருளுற்பத்திக்கான சமூக உழைப்புக்கும் மிக நெருங்கிய இணைப்பை உண்டாக்குதல்.

(3) பள்ளிச் சிறூர் அனைவருக்கும் அரசின் செலவில் உணவும் உடையும் புத்தகங்களும் ஏனைய போதனைத் துணைச் சாதனங்களும் கிடைக்கச் செய்தல்.

(4) பள்ளி ஆசிரியர்களிடையே மேலும் கூடுதலாய்க் கிளர்ச்சியும் பிரசாரமும் நடத்துதல்.

(5) கம்யூனிசக் கருத்துக்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட புதிய பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவித்தல்.

(6) கல்விப் பணியில் உழைப்பாளி மக்களை நேரடிப் பங்கு பெறும்படிக் கவர்ந்திழுத்தல் (பொதுக் கல்விக் கவுன்சில்களை வளரச் செய்தல், கல்வி பயின்றோரை ஈடுபடச் செய்தல் முதலியன).

(7) தொழிலாளர்கள், உழைக்கும் விவசாயிகளது சுய-கல்விக்கும், சுய-வளர்ச்சிக்கும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் சர்வாம்ச உதவி புரிதல் (நூலகங்களையும் முதியோர் பள்ளிகளையும் மக்கள் பல்கலைக்கழகங்களையும் விளக்கவுரைத் திட்டங்களையும் திரைப்படங்களையும் ஸ்டூடியோக்களையும் இன்ன பிறவற்றையும் ஏற்பாடு செய்தல்).

(8) கம்யூனிசக் கருத்துக்களை மிகவும் விரிவான அளவில் பிரசாரம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்.

ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி சோவியத் ஆட்சியதி காரத்தினுடைய பொதுப் பணிகளை மேலும் விவரமாய் விரித்துரைத்து அவற்றைத் தற்போது பின்வருமாறு வகுத் தளிக்கிறது:

பொருளாதாரத் துறையில்

சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் தற்போதைய கடமை களாவன:

(1) முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் உடைமையை நீக்கு வதையும், உற்பத்திச் சாதனங்களையும் விநியோகச் சாதனங்களையும் சோவியத் குடியரசின் சொத்தாய், அதாவது உழைப்பாளி மக்கள் அனைவருக்குமுரிய பொதுச் சொத்தாய் மாற்றுவதையும் இடையறாது தொடர்ந்து நடத்திச் சென்று

நிறைவுறச் செய்தல். இது பிரதானமாய்ச் செய்து முடிக்கப் பட்டுவிட்டது.

(2) உழைப்பாளி மக்களிடையே தோழமை மிக்க கட்டுப்பாட்டை வளர்த்து வலிமையுறச் செய்வதிலும், அவர்களுடைய முன்முயற்சியையும் பொறுப்புணர்ச்சியையும் ஒவ்வொரு துறையிலும் தூண்டிவிடுவதிலும் குறிப்பான அளவுக்கு மிகுந்த கவனம் செலுத்தல். முதலாளித்துவத்தையும் உற்பத்திச் சாதனங்களில் தனியார் உடைமையின் ஆதிக்கத்தால் உருவாக்கப்பட்ட பழக்கவழக்கங்களையும் அடக்குவதற்கு இது ஒன்றுதான் வழி என்பதல்லவெனில் எப்படியும் இதுவே மிக முக்கிய வழி. வெகுஜனங்களுக்கு மறுகல்வி அளிக்க மெதுவாகவும் விடாமுயற்சியோடும் பாடுபடுவதன் மூலம் மட்டுமே இந்தக் குறிக்கோளை அடைய முடியும். நிலப்பிரபுவுட்கு முதலாளியும் வியாபாரியும் இப்பொழுது மெய்யாகவே நீக்கப்பட்டுவிட்டதை வெகுஜனங்கள் கண்டு கொண்டதால் இந்த மறுகல்வி சாத்தியமாயிருப்பதோடு, தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளது சொந்த நடைமுறை அனுபவத்தின் வாயிலாய்ப் பல்லாயிரம் வழிகளில் உண்மையில் நடைபெற்றுப் வருகிறது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் உழைப்பாளி மக்கள் தொழிற்சங்கங்களில் மேலும் திரட்டப் பெற்று ஒழுங்கமைப்பு பெறுவதற்காக வேலை செய்வது மிகமிக முக்கியமாகும். இந்த ஒழுங்கமைப்பு சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தில் வளர்ந்தோங்கியுள்ளது போல இதன்முன் உலகில் வேறு எங்குமே இவ்வளவு விரைவாய் வளர்ந்ததில்லை. மத்தியத்துவமுடைய, கட்டுப்பாடு வாய்ந்த, செவ்வனே அமைந்த தொழிற் சங்கங்களில் முழுமொத்தமாய் உழைப்பாளி மக்கள் அனைவருமே திரட்டப்பெற்று ஒழுங்கமைப்பு பெறும் வரை இது வளர்த்துச் செல்லப்பட்டாக வேண்டும். நாம் நம்மைத் தொழிற் சங்க இயக்கத்தின் மாறா நிலையதாய் இறுகிய பழைய வடிவங்களுக்குள் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. மாறாக, நாம் மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் நடைமுறை வேலையின் விளைவுகளுடன் கவனமாய் ஒத்திட்டுச் சரி பார்த்துக் கொண்டு, முறையாய்த் தொழிற் சங்கங்களை ஒரு புறத்தில் பொருளாதார நிர்வாக உறுப்புக்களாய் மாற்றிச் செல்ல வேண்டும்; தொழிற் சங்கங்களுக்குத் தலைமைப் பொருளாதாரக் கவுன்சிலுடனும்

தொழிலாளர் கமிசாரகத்துடனும் பிற்பாடு அரசாங்க நிர்வாகத்தின் ஏனைய எல்லாக் கிளைகளுடனும் மேலும் அதிகமாகவும் வலுவாகவும் பிணைப்புகள் ஏற்பட வேண்டும். நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதன் நடைமுறை அனுபவம் தொழிலாளர் முன்னணிப் படையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தொழிலாளர்களில் மேலும் பிற்பட்ட பகுதியோருக்குப் பரவும் பொருட்டு மேலும் கூடுதலாய்த் தொழிற் சங்கங்கள் மறு புறத்தில் தொழிலாளி வெகுஜனங்கள் அனைவரும் உழைப்பு, சோஷலிசக் கல்வி பெறுவதற்கான உறுப்புக்களாக வேண்டும்.

(3) உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவது அடிப்படையான கடமைகளில் ஒன்று. ஏனெனில் இதைச் செய்யாமல் கம்யூனிசத்துக்குப் பூரணமாய் மாறிச் செல்லுதல் சாத்தியமன்று. இந்தக் குறிக்கோள் நிறைவேற வேண்டுமாயின் வெகுஜனங்களுக்குக் கல்வி போதமளிப்பதற்கும் அவர்களுடைய கலாசார நிலையை உயர்த்துவதற்கும் வேண்டிய நீண்ட நெடும் பணி தேவைப்படுவதோடுகூட, முதலாளித்துவத்திலிருந்து மரபுரிமையாய் நமக்கு விட்டுவைக்கப் பெற்றுள்ளோரும் பொதுவாய் முதலாளித்துவ உலகக் கண்ணோட்டத்திலும் பழக்கவழக்கங்களிலும் ஊறியோருமான அந்த நிபுணர்களை விஞ்ஞானத்திலும் தொழில்நுட்பத்திலும் உடனடியாகவும் பரவலாகவும் விரிவாகவும் வேலைக்கு அமர்த்துவதும் அவசியமாகும். கட்சியானது தொழிற் சங்க நிறுவனங்களுடன் நெருங்கிய கூட்டு கொண்டு தனது முந்திய கொள்கை வழியைத் தொடர்ந்து பின்பற்றியாக வேண்டும். அதாவது ஒரு புறத்தில், இந்த முதலாளித்துவப் பகுதிக்குச் சிறிதளவுங்கூட அரசியல் சலுகை காட்டப்படக் கூடாது, அதன் தரப்பிலிருந்து தோன்றக்கூடிய எந்த எதிர்ப்புரட்சி முயற்சியும் ஈவிரக்கமின்றி நசுக்கப்பட்டாக வேண்டும்; மறுபுறத்தில், முதலாளித்துவ நிபுணர்களிடமிருந்து கற்றுத் தெரிந்து கொள்ளாமலே, அவர்களுடைய சேவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமலே, அவர்களுடன் சேர்ந்து நீண்டதொரு காலத்துக்கு வேலை செய்து பயிற்சி பெற்றுக் கொள்ளாமலே உழைப்பாளி மக்கள் முதலாளித்துவத்தையும் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பையும் வீழ்த்திவிட முடியும் என்ற கிற போலித் தீவிராக் கருத்தினை, உண்மையில் அறியாமை

யையும் அகம்பாவத்தையும் குறிக்கும் கருத்தினை, எதிர்த்துக் கடும் போராட்டம் நடத்தியாக வேண்டும்.

முழுநிறைக் கம்ப்யூனிசத்தையும் எல்லா வகையான வேலைக்கும் சரிசமமான ஊதியத்தையும் அடைவதே நமது இறுதி நோக்கம். ஆயினும் இந்தச் சரிசமத்துவத்தை நாம் எடுத்தயெடுப்பிலேயே கொண்டு வந்துவிட முடியாது, கம்ப்யூனிசத்துக்கு மாறிச் செல்வதற்குரிய முதலாவது அடிகள் மட்டுமே எடுக்கப்படும் தற்போதைய நேரத்தில், எடுத்த யெடுப்பிலே கொண்டு வந்துவிட முடியாது. ஆகவே நிபுணர்கள் முன்பு வேலை செய்ததைவிட மோசமின்றி, ஏன் நன்றாக வுங்கூட வேலை செய்ய ஊக்கம் பெறும் பொருட்டு அவர்களுக்குத் தற்போது அளிக்கப்படும் அதிக ஊதியத்தைக் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்துக்கு நாம் விட்டொழிக்காது அனுசரித்தாக வேண்டும். இதே நோக்கத்தின் பொருட்டு நாம் மிகவும் வெற்றிகர வேலைக்கு, குறிப்பாய் ஒழுங்கமைப்பு வேலைக்கு போனசுகள் வழங்கும் முறையை நிராகரிக்கலாகாது. முழுநிறைக் கம்ப்யூனிச அமைப்பில் போனசுகள் அனுமதிக்க முடியாதவை. ஆனால் முதலாளித்துவத்திலிருந்து கம்ப்யூனிசத்துக்கு மாறிச் செல்லும் காலகட்டத்தில் போனசுகள் அத்தியாவசியமானவை. தத்துவமும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் ஓராண்டு அனுபவமும் இதனை மெய்ப்பிக்கின்றன.

மேலும், முதலாளித்துவ நிபுணர்கள் தோழமை மிக்க சூழ்நிலையால், அரசியல் உணர்வு கொண்ட கம்ப்யூனிஸ்டுகளால் தலைமை தாங்கப்படும் சாதாரணத் தொழிலாளர் பெருந் திரளினருடன் தோளோடு தோள் இணைய வேலை செய்வதன் மூலம் தோன்றும் இந்தச் சூழ்நிலையால், சூழப்படுவதற்கு நாம் பாடுபட வேண்டும். தவிர்க்க முடியாத தனிப்பட்ட தோல்விகளால் நாம் கலக்கமடைந்துவிடக்கூடாது. விஞ்ஞானத்தைத் தனியொருவரது செல்வச் செழிப்புக்காகவும் மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதற்காகவும் உபயோகித்தல் எவ்வளவு அருவருக்கத்தக்கது என்ற உணர்வினை, விஞ்ஞானத்தைத் தொழிலாளி மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக உபயோகிக்கும் சீரிய நோக்கத்தைப் பற்றிய உணர்வினை விஞ்ஞான அறிவு படைத்தோரிடையே தட்டியெழுப்புவதற்குப் பொறுமையுடன் பாடுபட்டாக வேண்டும்.

(4) கம்யூனிசத்தைக் கட்டியமைக்க வேண்டுமாயின் தேசம் தழுவிய முறையில் உழைப்பினைச் சாத்தியமான முழு அளவிலும் மிகவும் கண்டிப்பாகவும் மத்தியத்துவப் படுத்துவது இன்றியமையாத தேவையாகும். இது தொழிலாளர்கள் தொழில் வகைகள் வாயிலாகவும் ஸ்தலவாரியாகவும் சிதறுண்டு ஒற்றுமையின்றி இருத்தலைச் சமாளிப்பதற்கு அவசியமாகிறது. இந்தச் சிதறலும் ஒற்றுமையின்மையும் மூலதனத்தின் பலத்துக்கும் தொழிலாளர்களுடைய பல வீனத்துக்குமுரிய ஆதாரங்களில் ஒன்றாய் இருந்தன தொழில் பிரிவுக்குரிய குறுகலான நிலைக்கும் வரம்புகளுக்கும் அதன் தன்னலத் தன்மைக்கும் எதிரான போராட்டம் நகருக்கும் கிராமப்புறத்துக்கும் இடையிலான முரண் நிலையை அகற்றும் போராட்டத்துடன் நெருங்கப் பிணைந்ததாகும். இந்தப் போராட்டம் பெரிய இடர்ப்பாடுகளை உண்டாக்கக் கூடியது; முதலில் நாட்டு மக்களுடைய உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனைக் கணிசமாய் அதிகரிக்கச் செய்தாலன்றி இந்தப் போராட்டத்தை விரிந்த அளவில் துவக்க முடியாது. ஆயினும் இந்தப் பணியை உடனடியாய்த் தொடங்கியாக வேண்டும், ஆரம்பத்தில் சிறியதாய் ஸ்தல அளவிலேனும், வெவ்வேறு தொழில்களிலும் வெவ்வேறு இடங்களிலும் மேற்கொள்ளப்படும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் பலன்களை ஒத்திட்டுப் பார்ப்பதற்கான சோதனையாகவேனும் தொடங்கியாக வேண்டும். தொழிற் சங்கங்களின் பங்குடன் சோவியத் அரசாங்கம் நாட்டு மக்களில் வேலை செய்யும் சக்தியுள்ள அனைவரையும் சமுதாயத்துக்குப் பயன்தரும் குறிப்பிட்ட சில வேலைகளுக்காக ஒன்றுதிரட்டுதல் இதுகாறும் கையாளப்பட்டுள்ளதைக் காட்டிலும் விரிவாகவும் முறையாகவும் கையாளப்பட வேண்டும்.

தேசிய இன உறவுகள் பற்றிய வேலைத்திட்டப் பிரிவு

அரசு ஆட்சியதிக்காரத்தைக் கைபற்றிக் கொண்டுவிட்ட பாட்டாளி வர்க்கம் தேசிய இனப் பிரச்சினை குறித்துக் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை, தேசிய இனங்கள் எல்லாம் சமத்துவமானவை என்பதான பெயரளவிலமைந்த முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் பிரகடனத்தைப் போலல்லாது—

ஏகாதிபத்தியத்தில் இந்தச் சமத்துவம் சாத்தியமற்ற ஒன்று — எல்லாத் தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் முதலாளித்துவத்தை வீழ்த்துவதற்காக நடத்தும் புரட்சிகரப் போராட்டத்தில் அவர்களைத் தம்மிடையே மெய்யான இணக்கம் காணச் செய்து, ஒருசேர இணைத்திடுவதற்காக இடையறாது பாடுபடுவதே ஆகும். இந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமாயின் ஒடுக்கப்பட்ட அல்லது உரிமைகள் குறுக்கப்பட்ட காலனி தேசிய இனங்களும் பிறவும் முழுநிறை விடுதலை பெறச் செய்தாக வேண்டும்; முதலாளித்துவத்திலிருந்து மரபுரிமையாய்ப் பெறப்பட்ட உணர்ச்சியானது—அதாவது ஒடுக்கும் தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களிடம் பல்வேறு தேசிய இனங்களின் உழைப்பாளி மக்களுக்குமுள்ள அவநம்பிக்கையும் ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களது தொழிலாளர்களுக்குள்ள ஆத்திரமும்—அடியோடு அகற்றப்பட்டு அவற்றுக்குப் பதிலாய் உணர்வுபூர்வமான, சொந்த விருப்பத்தின் பேரிலான கூட்டணி மலர்வதற்குரிய ஓர் உத்தரவாதமாய் அமையும் பொருட்டு இத்தேசிய இனங்களுக்குப் பிரிந்து செல்லும் உரிமை வழங்கப்பட்டாக வேண்டும். முதலாளித்துவத்தில் ஒடுக்கும் தேசிய இனங்களாயிருந்தவற்றின் தொழிலாளர்கள், ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களது தேசிய உணர்ச்சிகளை அவமதிக்காதிருக்கும் பொருட்டு விசேஷ அக்கறை காட்டியாக வேண்டும் (மாருஷ்யர்களும் உக்ரேனியர்களும் போலிஷ்காரர்களும் யூதர்கள்பால் கொண்டிருந்த போக்கையும், தாத்தாரியர்கள் பஷ்கீரியர்கள்பால் கொண்டிருந்த போக்கையும், இன்ன பிறவற்றையும் உதாரணமாய்க் குறிப்பிடலாம்); நடைமுறையிலான சமத்துவத்தை ஓங்கச் செய்வதோடுகூட, முதலாளித்துவச் சகாப்தத்திலிருந்து மரபுரிமையாய்ப் பெறப்பட்ட அவநம்பிக்கையையும் வேற்றுமை உணர்வையும் இம்மியும் இல்லாதவாறு அகற்றும் பொருட்டு முன்பெல்லாம் ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களாய் இருந்தவற்றின் உழைப்பாளி வெகுஜனங்களுடைய மொழி, இலக்கியம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியையும் இவர்கள் ஓங்கச் செய்ய வேண்டும்.

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 38,
பக்கங்கள் 90-99
மற்றும் 111

சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் என்பது என்ன?¹⁰

சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் என்பது என்ன? மிகப் பல நாடுகளின் மக்களும் இன்னமும் புரிந்து கொள்ளாத, அல்லது புரிந்து கொள்ள முடியாத இந்தப் புதிய ஆட்சியதிகாரத்தின் சாராம்சம் என்ன? ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மேலும் மேலும் அதிக எண்ணிக்கையில் தொழிலாளர்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் இந்த ஆட்சியதிகாரத்தின் தன்மை பின்வருவது தான்: கடந்த காலத்தில் இந்த நாடு ஏதேனும் ஒரு வழியில் செல்வந்தர்களால் அல்லது முதலாளிகளால் அரசாளப்பட்டு வந்தது, ஆனால் இப்பொழுது முதன்முதலாய் இந்நாடு முன்பெல்லாம் முதலாளித்துவம் ஒடுக்கி வந்த அதே வர்க்கங்களால், அதுவும் அவ்வர்க்கங்களது வெகுஜனங்களால் அரசாளப்படுகிறது. மிகமிக ஜனநாயகமான, மிகமிக சுதந்திரமான குடியரசிலுங்கூட, மூலதனம் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற வரை, நிலம் தனியார் சொத்தாய் இருக்கிற வரை, அரசாங்கமானது எப்பொழுதும் மிகச் சிறிய சிறுபான்மையோரின் கையிலே தான் இருக்கும், இந்தச் சிறுபான்மையோரில் பத்தில் ஒன்பது பேர் முதலாளிகள் அல்லது செல்வந்தராய் இருப்பர்.

உலக வரலாற்றிலே முதன்முதலாய் இந்த நாட்டில், ரஷ்யாவில், சுரண்டலாளர்கள் ஒதுக்கி விலக்கப்பட்டுத் தொழிலாளர்களும் உழைக்கும் விவசாயிகளும் மட்டும் சோவியத்துகள் எனப்படும் வெகுஜன நிறுவனங்களாய் அமையும் படியும் இந்த சோவியத்துகள் அரசு அதிகாரம் அனைத்தையும் வகிக்கும்படியும் நாட்டின் அரசாங்கம்

அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவேதான் எல்லா நாடுகளிலும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகள் ருஷ்யாவைப் பற்றி பரப்பும் அவதூறையும் மீறி, உலகெங்கும் இப்பொழுது ‘‘சோவியத்’’ என்னும் சொல் புரியக்கூடியதாய் மட்டுமின்றி மக்களுடைய அபிமானத்துக்குரியதாகவும் ஆகிவிட்டது; தொழிலாளர்களுக்கு, உழைப்பாளி மக்கள் எல்லோருக்கும் மிகப் பிடித்தமான சொல்லாகிவிட்டது. ஆதலால்தான் கம்யூனிசத்தின் ஆதரவாளர்கள் பல்வேறு நாடுகளிலும் எவ்வளவுதான் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட போதிலும், சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் உலகெங்கிலும் அவசியமாகவும் தவிர்க்க முடியாதபடியும் தொலை நெடுங் காலமின்றி கூடிய சீக்கிரத்தில் வெற்றி வாகை சூடவே செய்யும்.

இந்த நாட்டில் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் ஒழுங்கமைப்பில் இன்னமும் பல குறைபாடுகள் இருப்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் மாய வித்தை புரியும் மந்திரத் தாயத்து அல்ல. எழுத்தறியாமை, கலாசாரம் இல்லாத நிலை, காட்டுமிராண்டி யுத்தத்தின் தீய விளைவுகள், கொள்ளைக்கார முதலாளித்துவம் விட்டுச் சென்ற கொடுமைகள் ஆகிய கடந்த காலத்துப் பிணிகளை எல்லாம் அது நொடிப் பொழுதில் தீர்த்துவிடவில்லை. ஆயினும் அது சோஷலிசத்துக்குப் பாதையைச் செப்பனிடவே செய்கிறது. முன்பெல்லாம் ஒடுக்கப்பட்டோராய் இருந்தவர்கள் நிமிர்ந்து நிற்கவும், மேலும் மேலும் அதிக அளவுக்கு நாட்டின் அரசாங்கம் அனைத்தையும், பொருளாதாரத்தின் நிர்வாகம் அனைத்தையும், பொருளுற்பத்தியின் நெறியாண்மை அனைத்தையும் தாமே மேற்கொள்ளவும் அவர்களுக்கு அது வாய்ப்பளிக்கிறது.

சோவியத் ஆட்சியதிகாரமானது சோஷலிசத்தை அடைவதற்காக உழைப்பாளி மக்களின் பெருந் திரளானோர் கண்டுபிடித்த பாதையாகும். எனவேதான் அது மெய்யான பாதையாய் இருக்கிறது; எனவேதான் அது வெல்லற்கரிய பலம் படைத்திருக்கிறது.

1919 மார்ச் மாதத்தின்
இறுதியில் நிகழ்த்தப்பெற்ற
சொற்பொழிவு

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 38,
பக்கங்கள் 238-239

**நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளுடைய
ஒடுக்குமுறையிலிருந்து உழைப்பாளி மக்களை
என்றென்றுக்குமாய்க் காப்பாற்றுவது எப்படி¹¹**

உழைப்பாளி மக்களின் பகைவர்களான நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் தாம் இல்லாமல் தொழிலாளர்களாலும் விவசாயிகளாலும் வாழ முடியாதெனக் கூறுகிறார்கள். “நாங்கள் இல்லையேல் ஒழுங்கைக் காக்கவும் வேலைகளை விநியோகிக்கவும் மக்களை வேலை செய்யும்படி நிர்ப்பந்திக்கவும் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். நாங்கள் இல்லையேல் யாவும் தகர்ந்துவிடும், அரசு நொறுங்கி விழுந்துவிடும். எங்களை விரட்டியடித்துவிட்டனர், ஆனால் பெருங் குழப்பமேற்பட்டு எங்களைத் திரும்பி வரச் செய்துவிடும்” என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் பேசும் இவ்வகைப் பேச்சு தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் குழப்பவோ, அச்சங் கொள்ளவோ, ஏமாற்றவோ போவதில்லை. எந்தச் சேனைக்கும் மிகவும் கண்டிப்பான கட்டுப்பாடு அவசியமாகும். இருப்பினும், வர்க்க உணர்வு படைத்த தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளை ஒன்றுபடுத்துவதில் வெற்றி பெற்றனர்; பழைய ஜாரிஸ்டு இராணுவ அதிகாரிகளைத் தமக்கு ஊழியம் புரியச் செய்வதில் வாகை சூடினர்; வெற்றிகரச் சேனை ஒன்றை நிறுவுவதில் ஜெயக் கொடி நாட்டினர்.

முன்பின் கண்டிராத உறுதி வாய்ந்த கட்டுப்பாட்டினை செஞ்சேனை நிலைநாட்டிற்று—சவுக்கடி கொண்டல்ல, தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளுடைய உணர்வையும் பற்றுறுதியையும் தியாக உணர்ச்சியையும் அடிப்படையாய்க் கொண்டு இதைச் செய்தது.

ஆகவே, நிலப்பிரபுக்களின், முதலாளிகளின் கொத்தடிமை முறையிலிருந்து உழைப்பாளி மக்களை என்றென்றுக்கு

மாய்க் காப்பாற்ற, அவர்களுடைய ஆட்சியதிகாரம் திரும்பவும் வந்துவிடுவதிலிருந்து காப்பாற்ற, உழைப்பினது மாபெரும் செஞ் சேனை ஒன்றை நிறுவுதல் அவசியமாகும். அந்தச் சேனை உழைப்புக் கட்டுப்பாட்டால் இறுக இணைக்கப்பட்டிருக்குமாயின் அது வெல்ல முடியாததாய் இருக்கும். தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் தம்மால் உழைப்பினைச் சரிவர வினியோகிக்க முடியும், பொது நலனுக்காக வேலை செய்வதில் ஈடுபாடுமிக்க கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்தி பற்றுறுதியை ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொள்ள முடியும், நிலப்பிரபுக்கள் இல்லாமலும் அவர்களையும் மீறியும், முதலாளிகள் இல்லாமலும் அவர்களையும் மீறியும் தாமே இதனைச் செய்து கொள்ள முடியும் என்று நிரூபித்தாக வேண்டும்; அவ்வாறே நிரூபிக்கவும் போகிறார்கள்.

உழைப்புக் கட்டுப்பாடு, வேலை ஆர்வம், தியாகம் புரிவதில் தயக்கமின்மை, விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையிலான நெருங்கிய கூட்டணி—இதுதான் உழைப்பாளி மக்களை நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளுடைய ஒடுக்கு முறையிலிருந்து என்றென்றுக்குமாய்க் காப்பற்றப் போகிறது.

1919 மார்ச் மாதத்தின்
இறுதியில் நிகழ்த்தப்பெற்ற
சொற்பொழிவு

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 38,
பக்கங்கள் 240-241

மாபெரும் தொடக்கம்

போர்முனையல்லாத உட்பகுதிகளில் தொழிலாளர்களின் தீரம்.
“கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்ருகள்”

செஞ்சேனை வீரர்களது தீரத்துக்குப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்றன. கல்ச்சாக்கையும் தெனீக்கினையும் மற்றும் நிலப்பிரக்கள், முதலாளிகளுடைய பிற படைகளையும் எதிர்த்து நடைபெறும் போராட்டத்தில் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அஞ்சாநெஞ்சமும் சகிப்புத்தன்மையும் அடிக்கடி வெளிக்காட்டி விந்தைகள் புரிந்து சோஷலிசப் புரட்சியின் ஆதாயங்களைப் பாதுகாக்கின்றனர். கொரில்லா மனப்பாங்கும் அயர்வும் கட்டுப்பாடின்மையும் சமாளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மெள்ள நடந்தேறும் கடினமான நிகழ்ச்சிப் போக்கே என்றாலும் இது யாவற்றையும் மீறிக் கொண்டு மேலோங்கி வருகிறது. சோஷலிசத்தின் வெற்றிக்காகத் தாமே மனமுவந்து முன்வந்து தியாகங்கள் புரியும் உழைப்பாளி மக்களின் தீரம்—இதுதான் செஞ்சேனையில் நிலவும் தோழமை மிக்க புதிய கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படை. இந்த அடிப்படை மீதுதான் இந்தச் சேனை புதுமலர்ச்சியுற்று வலிமையடைந்து வளர்ந்து வருகிறது.

போர்முனை அல்லாத உட்பகுதிகளில் தொழிலாளர்கள் வெளிக்காட்டும் தீரமும் இதே அளவுக்குக் கவனத்துக்கு உரிய ஒன்றாகும். தொழிலாளர்கள் தாமே சொந்தமாய் முன்முயற்சி எடுத்து ஏற்பாடு செய்திருக்கும் கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்ருகள் இச்சந்தர்ப்பத்தில் மெய்யாகவே மகத்தான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இது ஒரு தொடக்கமே என்பது வெளிப்படை. ஆயினும் தனிப் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொடக்கம் இது. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை வீழ்த்திய புரட்சியைக் காட்டிலும் கடினமான, திட்டவட்ட

மான, தீவிரமான, தீர்மானகரமான ஒரு புரட்சியின் தொடக்கம் இது. ஏனெனில் இது நம்மிடத்தே இருந்துவரும் பழமைவாத மனப்பாங்கு, கட்டுப்பாடின்மை, குட்டிமுதலாளித்துவத் தன்னல நாட்டம் இவற்றின் மீதான வெற்றியாகும்; கேடுகெட்ட முதலாளித்துவம் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் மரபுரிமைச் சொத்தாய் விட்டுச் சென்றிருக்கும் பழக்கவழக்கங்களின் மீதான வெற்றியாகும். இந்நத வெற்றி உறுதி செய்து கொள்ளப்படும்போது மட்டும்தான் புதிய சமுதாயக் கட்டுப்பாடு, சோஷலிசக் கட்டுப்பாடு தோற்றுவிக்கப்படும், அப்பொழுது மட்டுமே முதலாளித்துவத்துக்குத் திரும்பிச் சரிதல் சாத்தியமற்றதாகிவிடும், கம்யூனிசம் மெய்யாகவே வெல்ல முடியாததாகிவிடும்.

“புரட்சிகர வழியிலான வேலை (கம்யூனிஸ்டு சனிக்கிழமை)” என்ற தலைப்பில் தோழர் அ. ழ. எழுதிய கட்டுரை ஒன்றை பிராவ்தா தனது மே 17ஆம் தேதி இதழில் வெளியிட்டிருந்தது. இந்தக் கட்டுரை அவ்வளவு முக்கியமானதாய் இருப்பதால் இங்கு அதை அப்படியே முழுமையாய்த் தருகின்றோம்.

“புரட்சிகர வழியிலான வேலை (“கம்யூனிஸ்டு சனிக்கிழமை)

“புரட்சிகர வழியில் வேலை செய்வது பற்றிய ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் கடிதம் கம்யூனிஸ்டு நிறுவனங்களுக்கும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் சக்திவாய்ந்த முறையில் தூண்டுதல் அளித்தது. பொது ஆர்வ அலையானது கம்யூனிஸ்டு ரயில்வேத் தொழிலாளர்கள் பலரையும் போர்முனைக்கு இட்டுச் சென்றது. ஆனால் பெரும்பாலான தொழிலாளர்களால் பொறுப்பு மிக்க தமது வேலைகளை விட்டகலவோ, புரட்சிகர வழியில் வேலை செய்வதற்கான புதிய வழி முறைகளைக் காணவோ முடியவில்லை. படை திரட்டும் பணி அசட்டையாய் நடைபெறுவது குறித்தும் சிவப்பு நாடா பரவலாயிருப்பது குறித்தும் ஸ்தலங்களிலிருந்து வந்த செய்திகள், மாஸ்கோ-கலான் ரயில்வே வட்டாரத்தை இந்த ரயிலமைப்பு எப்படிச் செயல்பட்டு வந்தது என்பதில் கவனம் செலுத்தும்படிச் செய்தன. தொழிலாளர் பற்றாக் குறை காரணமாகவும் உழைப்பின் குறைவான உற்பத்தித் திறன் காரணமாகவும் அவசரமான ஆர்டர்களும் ரயில் இஞ்சின் ரிப்பேர் வேலைகளும் நிறைவேறுது தடை

பட்டுக் கிடந்தது தெரிய வந்தது. மாஸ்கோ-கஸான் ரயில்வே வட்டாரக் கம்யூனிஸ்டுகள், அனுதாபிகள் ஆகியோரது பொதுக் கூட்டம் மே 7ல் நடைபெற்றபோது அதில் கல்ச் சாக்கின் மீது வெற்றி கிட்டச் செய்வதற்குத் துணை புரிவதில் சொல்லிலிருந்து செயலுக்குச் சென்றிடும் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. பின்வரும் தீர்மானம் முன் மொழியப்பட்டது:

“உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் சூழ்நிலை கடுமையாய் இருத்தலைக் கருத்தில் கொண்டு கம்யூனிஸ்டுகளும் அனுதாபிகளும் வர்க்கப் பகைவன்மீது மேல்நிலை பெறும் பொருட்டு, திரும்பவும் தம்மைத் தட்டியெழுப்பிக் கொண்டு, தமது ஓய்வு நேரத்தை ஒரு மணி நேரம் குறைத்து, அதாவது தமது வேலை நேரத்தை ஒரு மணி நேரம் அதிகமாக்கி இந்தக் கூடுதல் நேரங்களை ஒன்று சேர்த்துச் சனிக்கிழமையன்று கூடுதலாய் ஆறு மணி நேரம் உடல் உழைப்பில் ஈடுபட்டு உடனடிப் பயன் தரும் உண்மை மதிப்புகளைப் படைப்பித்தாக வேண்டும். புரட்சியின் ஆதாயத்துக்காகத் தமது உடல்நலத்தையும் உயிரையும் பணித்துக் கொள்ளக் கம்யூனிஸ்டுகள் தயங்கக் கூடாதாகையால், இவ்வேலை சம்பளமின்றிச் செய்யப்படுதல் வேண்டும். கம்யூனிஸ்டு சனிக்கிழமைகள் வட்டாரமெங்கும் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, கல்ச்சாக்கின்மீது முழு வெற்றி கிட்டும் வரை தொடர்ந்து அனுசரிக்கப்பட வேண்டும்.”

“சிறிதளவு தயங்கிய பிற்பாடு இந்தத் தீர்மானம் ஒரு மனதாய் ஏற்கப்பட்டது.

“மே 10ஆம் நாள் சனிக்கிழமையன்று பிற்பகல் 6 மணி அளவில் கம்யூனிஸ்டுகளும் அனுதாபிகளும் வேலை செய்ய ஆஜராகிப் படை வீரர்களென அணி வகுத்து நின்றனர். அமளி, கூச்சல் எதுவுமின்றி இவர்கள் போர்மன்களால் பல்வேறு வேலைகளுக்கும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

“புரட்சிகர வழியில் வேலை செய்ததன் பலன்கள் கண்கூடு. வேலை இடங்களையும் செய்யப்பட்ட வேலைகளின் தன்மையையும் இங்குள்ள அட்டவணையில் காணலாம். (பக்கங்கள் 42-43ல் அட்டவணையைப் பார்க்கவும்.)

“செய்யப்பட்ட வேலைகளின் மொத்த மதிப்பு சாதாரணச் சம்பள விகிதங்களின்படி ஐம்பது லட்சம் ரூபிளாகும்; மிகைநேர விகிதங்களின்படி ஐம்பது சதவீதம் கூடுதலாயிருக்கும்.

“சரக்குப் பெட்டிகளில் சுமை ஏற்றுவதில் உழைப்பின் உற்பத்தித் திறன் வழக்கமான தொழிலாளர்களுடையதைக் காட்டிலும் 270 சதவீதம் கூடுதலாயிருந்தது. ஏனைய வேலைகளிலும் உழைப்பின் உற்பத்தித் திறன் ஏறத்தாழ இதே போலத்தான் இருந்தது.

மாஸ்கோ. ஷண்டிங் தளங்கள்.	ரயில் இஞ்சின்களுக்கு நடப்பு ரிப்போர்கள்.	24	6	144	2 ரயில் இஞ்சின்கள் ரிப்போர் செய்யப்பட்டன, 4 விருந்து ரிப்போர் ஆக வேண்டிய பகுதிகள் கழற்றப்பட்டன.
மாஸ்கோ. ரயில் பெட்டிப் பிரிவு.	பயணிப் பெட்டிகளுக்கு நடப்பு ரிப்போர்கள்.	12	6	72	2 மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டிகள்.
“பெரோவோ”. பிரதான ரயில் பெட்டித் தளங்கள்.	பெட்டிகளுக்கு ரிப்போர்கள், சனியன்றும் ரூரயிற்றன்றும் சில்லறை ரிப்போர்கள்.	46 23	5 5	230 115	12 கூண்டுப் பெட்டிகளும் 2 தட்டைப் பெட்டிகளும்.
	மொத்தம்	205	—	1,014	4 ரயில் இஞ்சின்களும் 16 பெட்டிகளும் முடிக்கப்பட்டன; 9,300 ரூபாய் ஏற்றவும் இறக்கவும் பட்டது.

“ஆள் பற்றுக்குறை காரணமாகவும் சிவப்பு நாடா காரணமாகவும் ஏழு நாட்களிலிருந்து மூன்று மாதங்கள் வரை முடங்கிக் கிடந்த வேலைகள் (அவசரமானவை) செய்யப்பட்டன.

“வேலைக் கருவிகள் பழுதாகிக் கிடந்ததையும் (எளிதில் சரிசெய்யக் கூடியதே) மீறி இவ்வேலைகள் செய்யப்பட்டன. கருவிகள் பழுதாயிருந்ததால் சில வேலைக் குழுக்கள் முப் பதிலிருந்து நாற்பது நிமிடங்கள் வரை தடைப்பட்டு நிற்க வேண்டியதாயிற்று.

“வேலைக்குப் பொறுப்பாய் விடப்பட்ட நிர்வாகம் வேலையாட்களின் வேகத்துக்கு இசைவாய் அவர்களுக்குப் புதிய வேலைகளைத் தேடித்தர முடியாமல் திணறிற்று. வர்க்க உணர்வற்ற முனைப்பில்லாத் தொழிலாளர்கள் ஒரு வாரத்தில் செய்யும்படியான வேலை இந்தக் கம்யூனிஸ்டு சனிக் கீழமையன்று செய்யப்பட்டதென வயது முதிர்ந்த போர்மன் ஒருவர் கூறியது அப்படி ஒன்றும் மிகையானதல்ல.

“கம்யூனிஸ்டுகளல்லாதோர், சோவியத் அரசாங்கத் தை உளப்பூர்வமாய் ஆதரிப்போர் பலரும் இந்த வேலையில் பங்கு கொண்டதாலும், மேலும் கூடுதலானோர் இனிவரும் சனிக்கிழமைகளில் பங்கு கொள்வரென எதிர்பார்க்கப்படு வதாலும், மற்றும் மாஸ்கோ-கஸான் ரயில்வேயின் கம்யூ னிஸ்டு ரயில்வேத் தொழிலாளர்களது உதாரணத்தை ஏனைய பல வட்டாரங்களும் பின்பற்ற விரும்புவதாலும் இவ்வேலை யின் ஒழுங்கமைப்பு குறித்து ஸ்தலங்களிலிருந்து கிடைத் துள்ள தகவல்களிலிருந்து தெரிய வருவதை மேலும் விவர மாய் எடுத்துரைக்க வேண்டும்.

“வேலையில் பங்கு கொண்டோரில் சுமார் பத்து சத வீதத்தினர் அவ்விடங்களில் நிரந்தரமாய் வேலைக்கு அமர்த் தப்பட்ட கம்யூனிஸ்டுகள். ஏனையோர் பொறுப்புவாய்ந்த அதிகாரிகள், அல்லது தேர்தல் மூலம் நிரப்பப்படும் பதவி கள் வகிப்போர், ரயில்வேக் கமிசாரிலிருந்து தனிப்பட்ட தொழில் நிலையங்களின் கமிசார்கள், தொழிற் சங்கப் பிரதி நிதிகள், தலைமை அலுவலகச் சிப்பந்திகள், ரயில்வே கமி சாரகச் சிப்பந்திகள் வரையிலுமானோர்.

“வேலையின்போது வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஆர்வமும் கூட்டு மனோபாவமும் அதியற்புதமானவை. தொழிலாளர் களும் குமாஸ்தாக்களும் தலைமை அலுவலகச் சிப்பந்திகளும் பயணி ரயில் இஞ்சின் ஒன்றின் நாற்பது பூடு* எடையுள்ள சக்கரக் கட்டினை ஒரு முறைகூட சபிக்கவோ வாதாடவோ செய்யாமல் தாங்கிப் பிடித்து, பிரயாசை மிக்க ஏறும்புகளைப்

* பூடு—ருஷ்ய நிறுத்தல் அளவை; 16.3 கிலோகிரா முக்குச் சமம்.—மொழிபெயர்ப்பாளர்.

போலப் பாடுபட்டு அதை உருட்டிச் சென்று உரிய இடத்தில் பொருத்திய போது இந்தக் கூட்டு முயற்சியைக் கண்டு உள்ளத்தில் இன்பக் களிப்பு ஊற்றெடுத்தது, தொழிலாளி வர்க்கம் வெற்றி பெறுவது திண்ணமென்ற திட நம்பிக்கை மேலும் திடமாகியது. வெற்றிகரத் தொழிலாளர்களை சர்வ தேசக் கொள்ளைக்காரர்களால் நசுக்க முடியப் போவதில்லை; உள்நாட்டுச் சீர்குலைவாளர்களால் ஒரு நாளும் கல்ச்சாக்கைப் பார்க்க முடியப் போவதில்லை.

“வேலை முடிவடைந்ததும் அங்கு இருந்தோர் என்றும் காணாத அரியதொரு காட்சியைக் கண்ணுற்றனர்: சுமார் நூறு கம்ப்யூனிஸ்டுகள் களைத்துப் போய் ஓய்ந்தவர்களே ஆயினும் கண்களில் மகிழ்ச்சியின் ஒளி பளிச்சிட சர்வதேசியக் கீதம் பாடி, புனித இசை முழக்கத்தால் தமது வெற்றியை வாழ்த்தினர். இந்த வெற்றிக் கீதத்தின் வெற்றி முழக்கம் சுவர்களுக்கு மேலே உயர்ந்தெழுந்து தொழிலாளி வர்க்க மாஸ்கோ மாநகரெங்கும் வீசி, குளத்திலே விழுந்த கல்லால் தோன்றும் அலை போல தொழிலாளி வர்க்க ருஷ்யாவெங்கும் பரவி, களைப்புற்றோரையும் ஓய்ந்தோரையும் குலுக்கி எழுப்புமென நினைக்கத் தோன்றிற்று.

“அ. ழ.”

இந்த அரிய உதாரணத்தை, “நேசப் போட்டிக்கான முன்மாதிரியாய்க் கொள்ளத்தக்க உதாரணத்தை” மதிப்பீடு செய்து தோழர் என். ஆர். மே 10ஆம் தேதி பிராவ்தாவில் மேற்படித் தலைப்பில் எழுதினார்:

“கம்ப்யூனிஸ்டுகள் இது போல வேலை செய்வது அரிய நிகழ்ச்சியல்ல. மின்விசை நிலையம் ஒன்றிலும் பல ரயில்வேக்களிலும் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருப்பது எனக்குத் தெரியும். நிக்கலாயெவ்ஸ்கயா ரயில்வேயில் திருப்புத் தளக் குழியினுள் விழுந்துவிட்ட ரயில் இஞ்சினைத் தூக்குவதற்காகக் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் வேலை நேரத்துக்குப்பிற்பாடு தொடர்ந்து சில இரவுகள் வேலை செய்தனர். வடதிசை ரயில்வேயில் கம்ப்யூனிஸ்டுகளும் அனுதாபிகளும் குளிர் காலத்தில் ரயில்பாதையிலிருந்து வெண்பனியை ஒதுக்குவதற்காக ரூயிற்றுக் கிழமைகளில் வேலை செய்தனர். சரக்கு நிலையங்கள் பலவற்றில் கம்ப்யூனிஸ்டுக் குழுக்கள் திருட்டைத் தடுப்பதற்காக இரவில் ரோந்து சென்று வருகின்றன. ஆனால் இவ் வேலைகள் எல்லாம் முறையாய் இல்லாமல் விட்டுவிட்டு எப்பொழுதாவதுதான் நடைபெற்று வந்தன. மாஸ்கோ-கலான் ரயில்பாதையைச் சேர்ந்த தோழர்கள் இவற்றை முறையாகவும் நிரந்தரமாகவும் நடைபெறும் வேலைகளைக்குகின்றனர்.

இது புதுமையாகும். 'கல்ச்சாக்கின்மீது முழு வெற்றி கிட்டும் வரை' என்பதாய் அவர்கள் தமது தீர்மானத்தில் கூறுகிறார்கள்; அவர்களுடைய வேலையின் முக்கியத்துவம் இதில்தான் அடங்கியிருக்கிறது. யுத்தகாலம் நீடிக்கும் வரையில் ஒவ்வொரு கம்யூனிஸ்டுக்கும் அனுதாபிக்கும் தினசரி வேலை நேரத்தை ஒரு மணி கூடுதலாக்குகின்றனர்; அதேபோதில் அவர்களுடைய உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனும் முன்மாதிரியாய் இருக்கிறது.

“இந்த உதாரணத்தைப் பலரும் பின்பற்றியுள்ளனர், இனியும் பின்பற்றவே செய்வர். அலெக்சாந்திரவ்ஸ்கயாரயில்வேயில் கம்யூனிஸ்டுகள், அனுதாபிகளது பொதுக் கூட்டம் இராணுவ நிலைமையையும் மாஸ்கோ-கலான் ரயில்வேயைச் சேர்ந்த தோழர்கள் ஏற்ற தீர்மானத்தையும் விவாதித்தபின், (1) அலெக்சாந்திரவ்ஸ்கயா ரயில்வேயில் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் அனுதாபிகளுக்கும் 'சுபோத்னிக் குகளைத்' தொடங்குவதென்றும், மே 17ல் முதலாவது சுபோத்னிக் குக்கு ஏற்பாடு செய்வதென்றும்; (2) எப்படி வேலை செய்ய வேண்டுமென்றும் தற்போதுள்ள பொருள்களையும் கருவிகளையும் கொண்டு தற்போதைய உணவு நிலைமையிலே உண்மையில் என்னவெல்லாம் செய்ய முடியுமெனத் தொழிலாளர்களுக்குக் காட்டும் படியான போற்றத்தக்க முன்மாதிரி வேலைக் குழுக்களில் கம்யூனிஸ்டுகளையும் அனுதாபிகளையும் ஒழுங்கமையச் செய்வதென்றும் முடிவு செய்தது.

“மாஸ்கோ-கலான் ரயில்வேயைச் சேர்ந்த தோழர்கள் தமது உதாரணம் மக்களை வெகுவாய்க் கவர்ந்துள்ளதாகவும், அடுத்த சனிக்கிழமையன்று கட்சி உறுப்பினரல்லாத தொழிலாளர்கள் பெரிய அளவில் வேலைக்கு வருவார்களெனத் தாம் எதிர்பார்ப்பதாகவும் கூறுகிறார்கள். இந்த வரிகள் எழுதப்படும் இந்நேரத்தில் அலெக்சாந்திரவ்ஸ்கயாரயில்வேத் தொழிலகங்களில் கம்யூனிஸ்டுகள் வேலை நேரத்துக்குப் பிற்பாடு இன்னும் வேலை செய்யத் தொடங்கியாகவில்லை. ஆனால் அவர்கள் இவ்வாறு வேலை செய்யப் போவது பற்றிய வதந்தி பரவியதும் கட்சி உறுப்பினரல்லாத தொழிலாளர்களில் பெருந் திரளானோர் ஆர்த்தெழுந்துவிட்டனர். 'நேற்று எங்களுக்குத் தெரியாமற் போய்விட்டது, இல்லை யேல் நாங்களும் வேலை செய்திருப்போம்!' 'அடுத்த சனியன்று நிச்சயம் நான் வருவேன்' என்பதான பேச்சுக்களை நாற்புறமிருந்தும் கேட்க முடிந்தது. இத்தகைய வேலையால் விளைந்திருக்கும் மன எழுச்சி மகத்தானதாகும்.

“மாஸ்கோ-கலான் ரயில்வேயைச் சேர்ந்த தோழர்களது உதாரணத்தை உட்பகுதிகளைச் சேர்ந்த எல்லாக் கம்யூனிஸ்டுக் குழுக்களும், மாஸ்கோ சந்திப்பிலுள்ளவை மட்டுமின்றி ருஷ்யாவிலுள்ள கட்சி நிறுவனம் அனைத்தும்

முன்னுதாரணமாய்க் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். கிராமப் பகுதிகளிலுங்கூட கம்யூனிஸ்டுக் குழுக்கள் முதல் வேலையாய்ச் செஞ்சேனை வீரர்களுடைய நிலங்களைப் பயிரிட முற்பட வேண்டும், இவ்விதம் அவை இந்த வீரர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு உதவ வேண்டும்.

“மாஸ்கோ-கலான் ரயில்பாதையைச் சேர்ந்த தோழர்கள் சர்வதேசியக் கீதம் பாடித் தமது முதலாவது கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்கை முடித்தனர். ருஷ்யா பூராவினும் கம்யூனிஸ்டு நிறுவனங்கள் யாவும் இந்த உதாரணத்தைப் பின்பற்றி முரணின்றி அதன் வழியில் செயல்படுமாயின், ருஷ்ய சோவியத் குடியரசு வரப் போகும் கடினமான மாதங்களைக் குடியரசின் உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரும் சர்வதேசியக் கீதம் பாடி எழுப்பும் சக்தி மிக்க இசை நாதத்துக் கிடையே வெற்றிகரமாய்ச் சமாளித்துவிடும்....

“கம்யூனிஸ்டுத் தோழர்களே, வேலையில் இறங்குங்கள்!”

1919 மே 23ல் பிராவ்தா பின்வரும் செய்தியை அறிவித்தது:

“அலெக்சாந்திரவ்ஸ்கயா ரயில்வேயில் முதலாவது கம்யூனிஸ்டு ‘சுபோத்னிக்’ மே 17ல் நடைபெற்றது. அவர்களுடைய பொதுக் கூட்டத்தில் ஏற்கப்பட்ட தீர்மானத்துக்கு ஏற்ப தொண்ணூற்று எட்டுக் கம்யூனிஸ்டுகளும் அனுதாபிகளும் வேலை நேரத்துக்குப் பிற்பாடு சம்பளமின்றி ஐந்து மணி நேரம் வேலை செய்தனர். அவர்கள் இதற்குப் பிரதியாய்ப் பெற்றது இரண்டாவது தரம் சாப்பாடும் உடல் உழைப்பாளர்களாய்த் தமது சாப்பாட்டுடன் கூட அரைராத்தல் ரொட்டியும் விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளும் உரிமை தான்.”

இந்த வேலை சரியானபடி தயாரிப்பு செய்யப்படவில்லை ஒழுங்கமைக்கப்படவில்லை என்ற போதிலும், உழைப்பினர் உற்பத்தித்திறன் வழக்கமான அளவைக் காட்டிலும் இரண்டிலிருந்து மூன்று மடங்கு வரை கூடுதலாய் இருந்தது.

இதோ சில உதாரணங்கள்:

ஐந்து கடைசல் தொழிலாளர்கள் நான்கு மணி நேரத்தில் எண்பது அச்ச முனைகள் கடைந்தனர். உற்பத்தித்திறன் வழக்கமானதைப் போல் 213 சதவீதமாகும்.

தேர்ச்சி பெறாத இருபது தொழிலாளர்கள் மொத்தம் 600 பூடு எடையுள்ள சேதாரப் பொருட்களும், ஒவ்வொன்றும்

3 பூடு எடை கொண்ட ரயில் வண்டித் தகட்டுக்கு வில்கள் எழுபதுமாய், மொத்தம் 850 பூடுகளைச் சேகரித்து வைத்தனர். உற்பத்தித் திறன் வழக்கமானதைப் போல் 300 சதவீதம்.

“சாதாரணமாய்த் தமது வேலை சலிப்பூட்டுவதாயும் அலுக்கச் செய்வதாயும் இருக்கும், ஆனால் இங்கே தாம் திடச் சித்தத்துடன் ஆர்வமாய் வேலை செய்தோம், இதுவே இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் என்று தோழர்கள் விளக்கம் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இனி அவர்கள் முறையான வேலை நேரத்தின்போது கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்கில் செய்ததை விடக் குறைவான அளவு வேலை செய்ய வேட்கப்படுவார்கள்.”

“கட்சி உறுப்பினரல்லாத தொழிலாளர்கள் பலரும் தற்போது சுபோத்னிக்குகளில் பங்கு கொள்ள விரும்புவதாய்க் கூறுகிறார்கள். ரயில் இஞ்சின் ஊழியர்கள் சுபோத்னிக்குகளின்போது ரயில் இஞ்சினை ‘இடுகாட்டிலிருந்து’ வெளியே எடுத்துப் பழுது பார்த்துத் திரும்பவும் ஓட வைக்கத் தாமே மனமுவந்து முன்வருகிறார்கள்.

“இது போன்ற சுபோத்னிக்குகளுக்கு வியாஸ்மா ரயில் பாதைப் பிரிவிலும் ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதாய் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

இந்தக் கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்குகளில் வேலை எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை ஜூன் 7ஆம் தேதி பிராந்தாவில் தோழர் அ. தியச்சேன்கோ “சுபோத்னிக் தொழிலாளியின் குறிப்புகள்” என்ற தலைப்பில் தாம் எழுதும் கட்டுரையில் விவரிக்கிறார். இக்கட்டுரையின் பிரதான வாசகங்களை மேற்கோளாய்த் தருகின்றோம்.

“கட்சியின் ரயில்வே வட்டாரக் கமிட்டியின் முடிவுப் படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சுபோத்னிக்கில் எங்களுக்குரிய பங்கை ஆற்ற ஒரு தோழரும் நானும் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் சென்றிருந்தோம். சிறிது நேரத்துக்கு, சில மணிகளுக்கு நான் என் தலைக்கு ஓய்வும் என் தசைநார்களுக்குக் கொஞ்சம் பயிற்சியும் தர விரும்பினேன்.... ரயில்வேத் தச்சுத் தொழிலகத்துக்கு எங்களை அனுப்பி வைத்தனர். நாங்கள் அங்கே சென்றதும் எங்களவர்களில் பலரும் இருக்கக் கண்டோம். முகமன் கூறிக் கொண்டு, சற்று நேரம் பேசியபின் எங்கள் ஆள் பலத்தைக் கணக்கிட்டோம். முப்பது பேர்

இருக்கிறோம் என்பது தெரிந்தது... எங்கள் மூன்றே பூதம் போன்ற ஒன்று கிடந்தது—அறுநூறு அல்லது எழுநூறு பூடுகளுக்குக் குறையாத எடையுள்ள நீராவிக்கொதிகலன் அது. நாங்கள் அதை 'நகர்த்திச் சென்றாக' வேண்டும், அதாவது கால் அல்லது மூன்றில் ஒரு வெர்ஸ்டா* தொலைவுக்கு உருட்டிச் சென்று அதன் மூல தளத்துக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தாக வேண்டும். எங்களுக்குச் சந்தேகம் எழுத் தொடங்கிற்று.... ஆயினும் வேலையில் இறங்கினோம். சில தோழர்கள் கொதிகலனுக்கு அடியில் மர உருளைகளை வைத்தனர், கொதிகலனில் இரு கயிறுகளைக் கட்டினர். நாங்கள் இழுக்க முற்பட்டோம்.... மனமின்றி கொதிகலன் அசைந்து கொடுத்தது, ஆனால் முடிவில் மெள்ள நகர்ந்தது. நாங்கள் ஆனந்த மடைந்தோம். நாங்கள் அதிகம் பேர் இல்லை, மிகச் சிலர் தான்.... எண்ணிக்கையில் எங்களைப் போல் மூன்று மடங்கிருந்த கம்யூனிஸ்டுகளல்லாத தொழிலாளர்கள் ஏறத்தாழ இரு வாரங்களாய்ச் செய்த முயற்சிகளை இக்கொதிகலன் எதிர்த்து நின்றது. நாங்கள் கை வைக்கும் வரையில் எதனாலும் அதை அசைக்க முடியவில்லை.... ஒரு மணி நேரம் கள் வேலை செய்தோம், பிரயாசையோடும் இசைவாகவும் எங்கள் 'போர்மனின்' ஆணைக்கு—'ஒன்று, இரண்டு, மூன்று'—ஏற்பவும் வேலை செய்தோம். கொதிகலன் உருண்டு நகர்ந்த வண்ணம் இருந்தது. திடுமென குழப்பமாகிவிட்டது. எங்கள் தோழர்களில் பலர் வினோதமான முறையில் தரையிலே விழுந்து புரண்டனர். கயிறு 'அவர்களைக் கைவிட்டு விட்டது'.... கணப் பொழுது தாமதிக்க வேண்டியதாயிற்று. மேலும் தடியான கயிறு அவசரமாய்த் தயார் செய்யப்பட்டது.... மாலைப் பொழுது. இருட்டாகிவந்தது, இன்னும் ஒரு சிறு மேட்டைக் கடந்து சென்றால் போதும், எங்கள் வேலை முடிவுற்றுவிடும். எங்களுக்குக் கை வலித்தது, உள் எங்கையில் எரிந்தது, உடம்பு கொதித்தது. முழு பலத்தையும் கொண்டு இழுத்தோம்—முன்னேற்றம் கண்டு வந்தோம். 'நிர்வாகத்தினர்' பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். எங்களுடைய வெற்றியைக் கண்டு ஓரளவு வெட்கமுற்ற அவர்கள் கயிற்றைப் பற்றிக்கொண்டனர். 'உதவுங்கள், முன்னரே முன்வந்திருக்க வேண்டும்!' எங்களுடைய வேலையை செஞ்சேனை வீரன் ஒருவன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் கையில் அக்கார்டியன் வாத்தியம் இருந்தது. மனத்துள் அவன் நினைத்தது என்ன? யார் இவர்கள்? சனிக்கிழமை, எல்லோரும் வீட்டிலே இருக்கிறார்கள், இவர்கள் மட்டும் வேலை செய்யக் காரணம் என்ன? அவனுடைய இந்தப் புதி

* வெர்ஸ்டா—ருஷ்ய நீட்டல் அளவை; 1.06 கிலோ மீட்டருக்குச் சமம்.—மொழிபெயர்ப்பாளர்.

ருக்கு நான் விடை கூறினேன். 'தோழனே! எங்களுக்குக் குதுரகலப் பாட்டு ஒன்று வாசி நீ. நாங்கள் வேலைக்குப் புதிய வர்களல்ல, மெய்யான கம்யூனிஸ்டுகள். எங்கள் கை பட்டதும் வேலை எவ்வளவு வேகமாய் நடந்தேறுகிறது பார்! நாங்கள் சோம்பி நிற்கவில்லை, பலம் கொண்ட மட்டும் இழுக்கிறோம்' என்று அவனிடம் கூறினேன். இதைக் கேட்டதும் செஞ்சேனை வீரன் தனது அக்கார்டியனை ஜாக்கிரதையாய்த் தரையில் வைத்துவிட்டு வேகமாய் வந்து கயிற்று முனையைப் பற்றிக் கொண்டான்....

"திடீரெனத் தோழர் உ. தொழிலாளர் பாடலான துபீனுஷ்காவைப் பாடத் தொடங்கினார். சிறப்பான உச்சஸ்தாயியில் 'ஆங்கிலிச்சானின் முத்ரெத்ஸ்' என்று பாடினார். அவருடன் நாங்களும் சேர்ந்து கொண்டு இந்த உழைப்புக் கீதத்தின் பல்லவியைப் பாடினோம்: 'ஏ, துபீனுஷ்கா, ஊஹ் எனம், பத்யோர்னிம், பத்யோர்னிம்....'

"இத்தகைய வேலை செய்துப் பழக்கமில்லாதவர்கள் நாங்கள், தசைநார்கள் அயர்ந்துவிட்டன, தோள்களும் முதுகும் வலித்தன.... ஆனால் மறு தினம் வேலையில்லாத நாள், எங்கள் ஓய்வு நாள். வேண்டிய மட்டும் தூங்கலாம். இலக்கை நெருங்கி வந்துவிட்டோம், சற்றே தயங்கிவிட்டுப் பூதம் போன்ற எங்கள் கொதிகலன் உருண்டு அனேகமாய் அதன் தளத்தை வந்தடைந்துவிட்டது. அடியில் பலகைகளைக் கொடுத்து அதைத் தளத்தின்மீது உயர்த்துங்கள், பல காலமாய் எதிர்பார்க்கப்பட்ட வேலையை அது செய்யட்டும்! கூட்டமாய் நாங்கள் ஸ்தலக் கட்சிக் குழுவின் 'மன்ற அறைக்குச்' சென்றோம். அறையில் விளக்கொளி பிரகாசமாய் இருந்தது; சுவரொட்டிகளால் சுவர்கள் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன; சுற்றிலும் அறையினுள் துப்பாக்கிகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தன. உணர்ச்சி பொங்க சர்வதேசியக் கீதம் பாடிவிட்டு நாங்கள் ஒரு கோப்பை தேநீரும் 'ரம்மும்' குடித்தோம். ரொட்டியுங்கூட கிடைத்தது. ஸ்தல தோழர்கள் எங்களுக்கு அளித்த இந்த விருந்து பிரயாசை மிக்க எங்களுடைய உழைப்புக்குப்பின் மிகவும் இனிமையாய் இருந்தது. எங்கள் தோழர்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு அணிவகுத்து நடக்கலானோம். புரட்சிப் பாட்டுகளின் இன்னிசை இரவின் நிசப்தத்தில் உறங்கிய தெருக்களில் எதிரொலித்தது. இந்த இசையின் தாளத்துக்கு ஒப்ப நடை போட்டோம். 'தோழர்களே, தாரைகள் ஒலிக்கின்றன' பாட்டையும், 'பட்டினிக் கொடுஞ் சிறைக்குள் கதருகின்ற மனிதர்காள்' என்னும் அகிலத்தின், உழைப்பின் பாட்டையும் பாடிச் சென்றோம்.

"ஒரு வாரம் சென்றது. எங்கள் கைகளும் தோள்களும் திரும்பவும் சரியாயின. மற்றொரு 'சுபோத்னிக் குக்குச்' சென்

ரோம். இம்முறை ஒன்பது வெர்ஸ்டாக்களுக்கு அப்பால் சரக்கு ரயில் பெட்டிகளைப் பழுது பார்க்கச் சென்றோம். பெரோவோதான் நாங்கள் போய்ச் சேர வேண்டிய இடம். தோழர்கள் 'அமெரிக்கக்' கூண்டுப்பெட்டியின் கூரை மீது ஏறிக் கொண்டு சர்வதேசியக் கீதத்தை நன்றாகவும் முழு ஆர்வத்தோடும் பாடினர். ரயிலில் சென்றவர்கள் வியப்புற்றவர்களாய் எங்கள் பாட்டைக் கேட்டனர். ரயில் சக்கரங்கள் தாளம் தட்டின. கூரைமீது ஏறத் தவறியோர் 'எதற்கும் அஞ்சாத' பயணிகளாய் படிகளிலே தொத்திக் கொண்டனர். ரயில் நின்றது. இறங்க வேண்டிய இடம் வந்து விட்டது. நீண்ட தளத்தின் வழியே சென்றோம். கமிசாரான தோழர் கி. எங்களை ஆர்வமுடன் வரவேற்றார்.

“வேலை நிறைய இருக்கிறது, ஆட்கள்தான் சொற்பம்! நாங்கள் முப்பது பேரே இருந்தோம். ஆறு மணி நேரத்தில் நாங்கள் பதின்மூன்று சரக்குப் பெட்டிகளுக்கு முறையான ரிப்பேர் வேலைகளை முடித்தாக வேண்டும்! இரட்டைச் சக்கரங்கள் ஏற்கனவே குறியிடப்பட்டு இதோ இருக்கின்றன. காலிச் சரக்குப் பெட்டிகள் மட்டுமின்றி நிரப்பப்பட்ட டாங்கிப் பெட்டியும் ஒன்று இருந்தது.... இருக்கட்டும் பரவாயில்லை! தோழர்களே, வாங்க, 'ஒரு கை பார்த்துவிடலாம்!'”

“வேலை மும்முரமாய் நடந்தேறியது. ஐந்து தோழர்களும் நானும் கடப்பாறைகளைக் கொண்டு வேலை செய்தோம். ஒவ்வொன்றும் அறுபதிலிருந்து எழுபது பூடு எடை கொண்ட இரட்டைச் சக்கரங்கள் அவை. எங்கள் தோள்கள், இரண்டு தூக்கிப் பொறிகள் இவற்றின் வலிவுக்கு பணிந்து, எங்கள் 'போர்மனின்' மேற்பார்வையில், அவை மிகக் கச்சிதமாய் ஒரு தண்டவாளப் பாதையிலிருந்து உயர்ந்தெழுந்து மற்றொன்றில் அமர்ந்தன. ஒரு ஜோடி ஓடி மறைந்ததும் மற்றொன்று உரிய இடத்துக்கு உருண்டு வந்தது. முடிவில் யாவும் அவற்றுக்கான இடங்களை வந்தடைந்தன. தேய்ந்து போன இந்தப் பழைய சக்கரங்களை வேகமாய் நாங்கள் ஒரு கொட்டகையினுள் அனுப்பி வைத்தோம்.... ஒன்று, இரண்டு, மூன்று—இரும்பாலான சுழலும் தூக்கிப் பொறியால் இமைப்பொழுதில் அவை தூக்கப்பட்டுத் தண்டவாளங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டன. அங்கே இருட்டில் சம்மட்டி அடிகள் வேகமாய் விழக் கேட்டோம். சுறுசுறுப்பான தேனீக்கள் போலத் தோழர்கள் அங்கே வேலை செய்தனர், பழுதான சரக்குப் பெட்டிகளைச் சரிப்படுத்தினர். தோழர் கமிசாரும் நாங்களும் மகிழ்ச்சிப் பூரிப்பில் திளைக்கச் சிலர் தச்சு வேலைகள் செய்தனர், வேறு சிலர் வர்ணம் பூசினர், மற்றும் சிலர் கூரைகளைச் செப்பனிட்டனர். கொல்லுப் பட்டறையாளர்கள் எங்களையும் உதவிக்கு வரு

மாறு அழைத்தனர். நடமாடும் பட்டறை உலை ஒன்றில் இணைப்புக் கொக்கியைக் கொண்ட இரும்புத் தண்டு பழுக்கக் காய்ந்து ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தது. கவனக் குறைவாய் ரயில் பெட்டிகள் தள்ளப்பட்டதால் தண்டு வளைந்து நெளிந்து போயிருந்தது. வெண் சுடர்கள் சிதற அது பட்டறைக் கல்மீது வைக்கப்பட்டது. அனுபவமிக்கக் கொல்லுப் பட்டறையாளரின் மேற்பார்வையில் எங்களுடைய குறி தவறாத சம்மட்டி அடிகள் அதன் கோணலைச் சரிசெய்தன. பழுக்கச் சிவந்து பொறிகள் பறந்த நிலையிலேயே அதை நாங்கள் தோளில் சுமந்து அவசரமாய் அதற்குரிய இடத்துக்கு எடுத்துச் சென்றோம். தண்டினை அதற்குரிய பொருத்துக் குழியில் வைத்து அழுத்தினோம். இரண்டொரு சம்மட்டி அடிகள் விழுந்ததும் கெட்டியாய்ப் பொருத்தப்பட்டுவிட்டது. சரக்குப் பெட்டிக்கு அடியில் தவழ்ந்து சென்றோம். பெட்டிகளின் இணைப்பு அமைப்பு தோற்றத்துக்குத் தெரிவது போல அவ்வளவு சுலபமானதல்ல. ரிவெட்டுகளையும் சுருள் வில்களையும் கொண்ட பல வகையான கட்டமைப்புகளும் இருந்தன....

“வேலைகள் மும்முரமாய் நடைபெற்றன. இரவு ஆரம்பித்துவிட்டது. தீப்பந்தங்கள் முன்னிலும் பிரகாசமாய் எரிவதாய்த் தோன்றின. திரும்புவதற்குரிய நேரம் நெருங்கி விட்டது. சில தோழர்கள் சக்கரக் கட்டுகள் மீது சாய்ந்து கொண்டு சூடான தேநீர் அருந்தியபடி ‘ஓய்வு’ எடுத்துக் கொண்டனர். மே மாத இரவு குளுமையாய் இருந்தது. பளிச்சிடும் அரிவாளைப் போல விண்ணிலே பிறைச் சந்திரன் எழிலுருவாய் ஒளிர்ந்தது. யாவரும் தமாஷாய்ச் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

“தோழர் கி., போதும், பதின்மூன்று சரக்குப் பெட்டிகள் போதும்!”

“ஆனால் தோழர் கி. திருப்தியடையவில்லை.

“நாங்கள் தேநீரைக் குடித்துவிட்டு வெற்றிக் கீதங்கள் பாடியவாறு, கதவை நோக்கி நடைபோட்டோம்....”

“கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்குகளுக்கான” இயக்கம் மாஸ்கோவுடன் நின்றுவிடவில்லை. ஜூன் 6ஆம் தேதி பிராவ்தா பின்வரும் தகவலை அறிவித்தது:

“திவேரில் முதலாவது கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக் நடைபெற்றது. நூற்று இருபத்தெட்டு கம்யூனிஸ்டுகள் ரயில்வேயில் வேலை செய்தனர். மூன்றரை மணி நேரத்தில் அவர்கள் பதினான்கு சரக்குப் பெட்டிகளில் சரக்கு ஏற்றவும் இறக்கவும் செய்தனர், மூன்று ரயில் இஞ்சின்களைப் பழுது

பார்த்தனர், பத்து சமேன்* விறகு உடைத்தனர், மற்றும் பல வேலைகள் செய்தனர். தேர்ச்சி வாய்ந்த கம்ப்யூனிஸ்டுத் தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பின் உற்பத்தித் திறன் வழக்கத்தைவிட பதின்மூன்று மடங்கு அதிகமாயிருந்தது.”

திரும்பவும் ஜூன் 8ல் பிராவ்தாவில் படித்தோம்:

“கம்ப்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்குகள்

“ ச ர ர த த வ் , ஜூன் 5. இங்கே கம்ப்யூனிஸ்டு ரயில்வேத் தொழிலாளர்கள் தமது மாஸ்கோ தோழர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப, கட்சியின் பொதுக் கூட்டத்தில், தேசப் பொருளாதாரத்துக்கு உதவும் பொருட்டு சனிக்கிழமைகளில் சம்பளமின்றி ஐந்து மணி நேரம் வேலை செய்வதெனத் தீர்மானம் செய்தனர்.”

* * *

கம்ப்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்குகளைப் பற்றி நான் முழு அளவில் மிகவும் விவரமாய்த் தகவல் அளித்திருக்கிறேன். ஏனெனில் இந்த இயக்கத்தில் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி கம்ப்யூனிச நிர்மாணத்தின் மிக முக்கிய கூறுகளில் ஒன்றைக் காண்கிறோம். இதில் நமது பத்திரிகைகள் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. நாம் எல்லோருமே இன்னமும் இதன் முக்கியத்துவத்தைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டாகவில்லை.

அரசியல் வாண வேடிக்கைகள் குறைவதாக, கம்ப்யூனிச நிர்மாணத்தின் எளியவையே ஆயினும் உயிர் சக்தி கொண்ட உண்மைகளில், நடைமுறை வாழ்விலிருந்து எடுக்கப்பட்டவையும் அதனால் சோதிக்கப்பட்டவையுமான இவ்வுண்மைகளில் செலுத்தப்படும் கவனம் அதிகமாகுக—இதுவே நாம் எல்லோரும், நமது எழுத்தாளர்களும் கிளர்ச்சியாளர்களும் பிரசாரகர்களும் நிறுவன ஒழுங்கமைப்பாளர்களும் இன்ன பிறரும் ஓயாது திரும்பத் திரும்பக் கூற வேண்டிய கோஷமாகும்.

பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்குப் பிறகு முதலாவது கட்டத்தில் நாம் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை

* சமேன்—ருஷ்ய நீட்டல் அளவை; 2.13 மீட்டருக்குச் சமம்.—மொழிபெயர்ப்பாளர்.

அடக்குவதென்னும், சுரண்டலாளர்களைத் தோற்கடிப்பதென்னும், அவர்களுடைய சதியை (பெத்ரொகிராதைச் சுரணடையச் செய்வதற்காக¹² “அடிமையுடைமையாளர்கள்” நடத்தியதை ஒத்த, கறுப்பு நூற்றுவரும் காடேட்டுகளும்¹³ முதலாய் மென்ஷிவிக்குகளும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினரும்¹⁴ வரையிலான அனைவரும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார்களே அதை ஒத்த சதியை) நசுக்குவதென்னும் பிரதானமான, அடிப்படையான பணியில் முக்கியமாய் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. இது இயற்கையே, தவிர்க்க முடியாததே. ஆனால் இப்பணியுடன் கூடவே மற்றொரு பணியும் அதே போல தவிர்க்க முடியாமலும், காலம் செல்லச் செல்ல மேன்மேலும் அத்தியாவசியமாகவும் முன்னிலைக்கு வருகிறது. நேரடியாய்க் கம்யூனிசத்தை நிர்மாணம் செய்யும், புதிய பொருளாதார உறவுகளை, ஒரு புதிய சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிக்கும் முக்கியப் பணி அது.

பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் சுட்டிக் காட்டியிருப்பது போல, ஏனைய பல சந்தர்ப்பங்களுடன் கூட மார்ச் 12ல் பெத்ரொகிராத் சோவியத்தின் அமர்வில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவில் நான் சுட்டிக் காட்டியது போல, பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம் என்பது சுரண்டலாளர்களுக்கு எதிரான பலாத்காரப் பிரயோகம் மட்டுமல்ல, பிரதானமாய்க் கூட அது பலாத்காரப் பிரயோகம் அல்ல. பாட்டாளி வர்க்கமானது உழைப்பின் சமூக ஒழுங்கமைப்பில் முதலாளித்துவத்துடன் ஒப்பிடுகையில் மேலும் உயர்வான ஒரு ரகத்தின் பிரதிநிதியும் படைப்பாளனும் ஆகும் என்பதுதான் இந்தப் புரட்சிகரப் பலாத்காரப் பிரயோகத்துக்கான பொருளாதார அடிப்படை, இதன் பயனுடைமைக்கும் வெற்றிக்குமான உத்தரவாதம். முக்கியமானது இதுவே. பலத்தின் ஆதாரமும் கம்யூனிசத்தின் இறுதி வெற்றி தவிர்க்க முடியாதது என்பதற்கான உத்தரவாதமும் இதுவே.

சமூக உழைப்புக்கான பிரபுத்துவ ஒழுங்கமைப்பு குறுந்தடி மூலமான கட்டுப்பாட்டை ஆதாரமாய்க் கொண்டது; விரல் விட்டு எண்ணிவிடக் கூடிய நிலப்பிரபுக்களால் சூறையாடப்பட்டு கொடுங்கோன்மைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட உழைப்பாளி மக்கள் அறியாமை இருளில் முற்றிலும் மூழ்கி ஒடுக்கப்பட்டோராய் இருந்தனர். சமூக உழைப்புக்கான முத

லாளித்துவ ஒழுங்கமைப்பு பட்டினி மூலமான கட்டுப்பாட்டை ஆதாரமாய்க் கொண்டது; முதலாளித்துவக் கலாசாரமும் முதலாளித்துவ ஜனநாயகமும் எவ்வளவுதான் முன்னேறியிருப்பினும் மிகவும் முன்னேறிய, நாகரிகம் படைத்த, ஜனநாயகக் குடியரசுகளிலும் மிகப் பெருந் திரளான உழைப்பாளி மக்கள் அறியாமை இருளில் மூழ்கி மிதித்து நசுக்கப்படும் திரளான கூலியடிமைகள் அல்லது ஒடுக்கப்பட்ட விவசாயிகளாகவே இருந்தனர், விரல் விட்டு எண்ணிவிடக் கூடிய முதலாளிகளால் சூறையாடப்பட்டு கொடுங்கோன்மைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். சமூக உழைப்புக்கான கம்யூனிச ஒழுங்கமைப்பு—இதற்கான முதற் படியே சோஷலிசம் எனப்படுவது—நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகள் ஆகிய இருபாலரின் ஒடுக்குமுறையை வீழ்த்திவிட்ட உழைப்பாளி மக்கள் தாமே சுதந்திரமாகவும் உணர்வு பூர்வமாகவும் வகுத்துக் கொள்ளும் கட்டுப்பாட்டை ஆதாரமாய்க் கொண்டது, காலம் செல்லச் செல்ல மேலும் மேலும் அதையே ஆதாரமாய்க் கொள்ளும்.

இந்தப் புதிய கட்டுப்பாடு விண்ணிலிருந்து குதித்து விடுவதில்லை, ஆத்மார்த்திக விருப்பத்திலிருந்து பிறந்துவிடுவதில்லை. பெருவீத முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தியின் பொருளாயத நிலைமைகளிலிருந்தே, அவற்றிடம் மட்டுமிருந்தே இது வளர்ச்சியுறுகிறது. இந்நிலைமைகள் இல்லாமல் இது வளர்வது சாத்தியமல்ல. வரலாற்று வழி வந்த குறிப்பிட்ட ஒரு வர்க்கமே, பெருவீத முதலாளித்துவத்தால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதும் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டதும் பயிற்சியளிக்கப்பட்டதும் அறிவூட்டப்பட்டதும் உறுதி யூட்டப்பட்டதுமான ஒரு வர்க்கமே இந்தப் பொருளாயத நிலைமைகளுக்குரிய இருப்பிடம் அல்லது சாதனம். பாட்டாளி வர்க்கம்தான் இந்த வர்க்கம்.

“பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம்” என்கிற லத்தீன, விஞ்ஞான, வரலாற்று-தத்துவவியல் தொடரை எளிய மொழியில் பெயர்த்திடுவோமாயின் பின்வருவதே அதன் பொருள்:

குறிப்பிட்ட ஒரு வர்க்கத்தால் மட்டும்தான், அதாவது பொதுவில் நகரத் தொழிலாளர்களும் ஆலை, தொழில்துறைத் தொழிலாளர்களும் மட்டும்தான், மூலதனத்

தின் ஒடுக்குமுறையை வீழ்த்துவதற்கான போராட்டத்திலும், நடைமுறையில் இந்தப் போராட்டத்தை நடத்திச் செல்வதிலும், வெற்றியைப் பாதுகாப்பதற்கும் உறுதிபெறச் செய்வதற்குமான போராட்டத்திலும், புதிய சோஷலிச சமூக அமைப்பை உருவாக்கும் பணியிலும், வர்க்கங்களை அறவே ஒழிப்பதற்கான போராட்டம் அனைத்திலும் உழைப்பாளரும் சுரண்டப்படுவோருமான மக்களின் பெருந்திரள் முழுவதுக்கும் தலைமை தாங்க முடிகிறது. (சோஷலிசத்துக்கும் கம்யூனிசத்துக்கும் இடையிலுள்ள விஞ்ஞான வழிப்பட்ட வேற்றுமை என்னவெனில் முதலாவது பதம் முதலாளித்துவத்திலிருந்து தோன்றும் புதிய சமுதாயத்தின் முதற் கட்டத்தையும் இரண்டாவது பதம் மேலும் உயர்வான அடுத்த கட்டத்தையும் சுட்டுகிறவை என்பதை இடைக்குறிப்பாய் இங்கு குறிப்பிடலாம்.)

“பெர்ன்”, மஞ்சள் அகிலம்¹⁵ புரியும் தவறு என்னவெனில், அதன் தலைவர்கள் வர்க்கப் போராட்டத்தையும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமைப் பாத்திரத்தையும் சொல்லளவில் மட்டும்தான் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள், அதன் தர்க்க முடிவுக்குச் சிந்தித்துச் செல்ல அஞ்சுகிறார்கள். தவிர்க்க முடியாததான இந்த முடிவு, குறிப்பாய் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்குக் குலைநடுக்கம் உண்டாக்கும் இந்த முடிவு அவர்களுக்கு அச்சம் தருவதாயுள்ளது. இது அவர்களுக்குச் சிறிதும் ஏற்புடையதல்ல. பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரமானது வர்க்கப் போராட்டத்துக்கும் உரிய காலமாகும் என்பதை ஒத்துக் கொள்ள அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். வர்க்கங்கள் ஒழிக்கப்படாது இருக்கும் வரை வர்க்கப் போராட்டம் தவிர்க்க முடியாததாகும், மூலதனம் வீழ்த்தப்பட்டதும் உடனடியாய் அடுத்து வரும் கால கட்டத்தில் வடிவத்தில் மாற்ற முற்று அது குறிப்பாய் மூர்க்கமடைந்து குறிப்பாய்த் தனியியல்புடையதாகிவிடுகிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்ள அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். பாட்டாளி வர்க்கம் அரசியல் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியபின் அது வர்க்கப் போராட்டத்தை நிறுத்திவிடவில்லை, வர்க்கங்கள் ஒழிக்கப்படும் வரை தொடர்ந்து நடத்தியே செல்கிறது—போராட்டம் நடைபெறும் சூழ்நிலையும் போராட்ட வடிவமும் போராட்ட வழிகளும் தான் மாறுபடுகின்றன.

“வர்க்கங்கள் ஒழிக்கப்படுதல்” என்பதன் பொருள் என்ன? இதுவே சோஷலிசத்தின் இறுதிக் குறிக்கோள் என்பதை, தம்மை சோஷலிஸ்டுகள் என்று அழைத்துக் கொள்வோர் எல்லோருமே அங்கீகரிக்கிறார்கள், ஆனால் அதன் உட்பொருள் குறித்து பலரும் சிந்திப்பதில்லை. வர்க்கங்கள் என்பவை வரலாற்று வழியில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சமூகப் பொருளுற்பத்தி அமைப்பில் அவை வகிக்கும் இடத்தாலும், உற்பத்திச் சாதனங்களுடன் அவற்றுக்குள்ள உறவாலும் (மிக பெரும்பாலும் இது சட்டத்தால் நிலைநிறுத்தப்பட்டு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது), உழைப்பின் சமூக ஒழுங்கமைப்பில் அவற்றுக்குள்ள பாத்திரத்தாலும், ஆகவே சமூகச் செல்வத்தில் அவற்றின் செயலாட்சிக்கு உட்படும் பங்கின் பரிமாணங்களாலும், இந்தப் பங்கை அவை சுவாதீனமாக்கிக் கொள்ளும் முறையினாலும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபடும் பெரும் பெரும் மக்கள் பகுதிகளாகும். வர்க்கங்களானவை சமூகப் பொருளாதாரத்தின் குறிப்பிட்ட ஓர் அமைப்பில் தாம் வகிக்கும் வெவ்வேறு இடங்களின் காரணமாய் ஒன்று மற்றொன்றின் உழைப்பைக் கைப்பற்றிக் கொள்ள முடியும் படியான மக்கள் பகுதிகளாகும்.

வர்க்கங்களை அறவே ஒழிப்பதற்குச் சுரண்டலாளர்களான நிலப்பிரபுக்களையும் முதலாளிகளையும் வீழ்த்தினால் மட்டும் போதாது, அவர்களுடைய சொத்துடைமை உரிமைகளை ஒழித்தால் மட்டும் போதாது; உற்பத்திச் சாதனங்களில் தனியார் உடைமை அனைத்தையும் ஒழிப்பது அவசியம், நகருக்கும் கிராமத்துக்குமுள்ள பாகுபாட்டையும் மற்றும் உடல் உழைப்பாளர்களுக்கும் மூளை உழைப்பாளர்களுக்குமுள்ள பாகுபாட்டையும் ஒழிப்பது அவசியம் என்பது தெளிவு. இதற்கு நீண்ட நெடுங் காலம் தேவைப்படும். இதைச் சாதிப்பதற்கு உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சியில் பிரம்மாண்டமான முன்னேற்றம் கண்டாக வேண்டும்; சிறுவீதப் பொருளுற்பத்தியின் எண்ணற்ற மீதமிச்சங்களின் எதிர்ப்பைச் சமாளிப்பது அவசியம் (அடிக்கடி சாத்துவிகத் தன்மையதான-இது மிகவும் பிடிவாதமானது, இதைச் சமாளிப்பது மிகவும் கடினமானது); இந்த மீதமிச்சங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட பழக்கத்தின், பழைமைப் பிடிப்பின் பிரம்மாண்ட சக்தியைச் சமாளிப்பது அவசியம்.

இந்தப் பணியைச் செய்திடும் ஆற்றல் “உழைப்பாளி மக்கள்” அனைவருக்கும் சம அளவில் உண்டெனக் கொள்ளுதல் வெற்று உரையே ஆகும், அல்லது மார்க்சியத்துக்கு முற் காலத்திய, மிகப் பழங்காலத்திய சோஷலிஸ்டின் பிரமையே ஆகும். ஏனெனில் இந்த ஆற்றல் தானாகவே வந்துவிடும். ஒன்றல்ல, வரலாற்று வழியில் வளர்ந்திடுவதாகும், பெருவீத முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தியின் பொருளாயத நிலைமைகளிலிருந்து மட்டுமே வளர்ந்திடுவதாகும். முதலாளித் துவத்திலிருந்து சோஷலிசத்துக்குச் செல்லும் பாதையின் தொடக்கத்தில் இந்த ஆற்றலைப் பெற்றிருப்பது பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டுமேதான். அது தன்னை எதிர்நோக்கும் பிரம் மாண்டப் பணியை நிறைவேற்றும் ஆற்றலுடையதாய் இருக் கிறது. ஏனெனில் முதலாவதாக, நாகரிக சமுதாயங்களில் அதுவே மிகுந்த பலம் படைத்த மிக முன்னேறிய வர்க்கம்; இரண்டாவதாக, வளர்ச்சி பெற்ற மிகப் பெருவாரியான நாடுகளில் அது மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மையானது; மூன்றாவதாக, ருஷ்யாவைப் போன்ற பின்தங்கிய முதலா ளித்துவ நாடுகளில் மக்கள் தொகையில் பெரும்பான்மை யோர் அரைப்பாட்டாளி வர்க்கத்தினர், அதாவது ஆண்டில் ஒரு பகுதி முறையாய்ப் பாட்டாளி வர்க்க வழியில் வாழ்ந்து தமது ஜீவனோபாயத்தில் ஒரு பகுதியை முறையாய் முத லாளித்துவத் தொழில் நிலையங்களில் கூலி உழைப்பாளர் களாய் வேலை செய்து சம்பாதிக்கும் மக்கள்.

சுதந்திரம், சமத்துவம், பொதுப்படையான ஜனநாய கம், உழைப்பு ஜனநாயக சமத்துவம், இன்ன பலவற்றையும் பற்றிய பொதுவான பேச்சினை அடிப்படையில் (காவுத்ஸ்கி யும் மார்த்தவும் பெர்ன் மஞ்சள் அகிலத்தின் ஏனைய வீரர் களும் செய்வது போல), முதலாளித்துவத்திலிருந்து சோஷ லிசத்துக்கு மாறிச் செல்வதிலுள்ள பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண முயலுவோர், தமது குட்டிமுதலாளித்துவ அற்பத் தனத்தைத் தான் வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்; முத லாளித்துவ வர்க்கத்தின் வாலேப் பற்றிக் கொண்டு சித்தாந்த வழியில் அடிமைப்பட்டோராய் அதைப் பின்தொடர்ந்து செல்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைக்குரிய சரியான தீர்வினை அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் வென்று கொண்ட குறிப்பிட்ட வர்க்கத்துக்கும், அதாவது பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும், பாட்

டாளி வர்க்கத்தவர் அல்லாதோரும் மற்றும் அரைப்பாட் டாளி வர்க்கத்தவருமான உழைப்பாளி மக்கள் திரள் அனைத் துக்கும் இடையிலுள்ள குறிப்பிட்ட உறவுகளை ஸ்தூலமாய் ஆராய்வதன் அடிப்படையிலேதான் காண முடியும். இந்த உறவுகள் சுற்பனாவாத இசைவு நிலவும் “அதிரேஷ்ட” நிலைமைகளில் உருவாவதில்லை, பல்வேறான மிகப் பல வடி வங்களை ஏற்கும் வெறித்தனமான முதலாளித்துவ வர்க்கத் தது எதிர்ப்பின் மெய்யான நிலைமைகளில் உருவாகின்றன.

மூலதனத்தின் ஒடுக்குமுறையை, அது நடத்தும் கொள் ளையையும் புரியும் ஒவ்வொரு வகைக் கொடுங்கோன்மையை யும் ருஷ்யாவும் அடங்கலாய் எல்லா முதலாளித்துவ நாடு களிலும் மக்களில் மிகப் பெருவாரியானோர், இன்னும் முக் கியமாய் உழைப்பாளி மக்களில் மிகப் பெருவாரியானோர் நேரில் தாமும் தமது உற்றார் உறவினர் மூலமும் ஆயிரக் கணக்கான முறை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். ஏகாதிபத்திய யுத்தமானது, அதாவது அனைத்து உலகையும் சூறையாடு வதில் தலைமைப் பாத்திரம் செலுத்தப் போவது பிரிட்டிஷ் மூலதனமா அல்லது ஜெர்மன் மூலதனமா என்பதைத் தீர் மானிப்பதற்காக லட்சோப லட்ச மக்கள் கொண்டு குவிக்கப் பட்ட படுகொலையானது இந்தக் கொடிய வேதனைகளை வெகு வாய்த் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது, இவற்றை மேலும் அதிகப் படுத்தி ஆழமாக்கியுள்ளது, மக்களை இவற்றின் பொருளை உணர்ந்து கொள்ளும்படிச் செய்துள்ளது. எனவேதான் மக் களில், குறிப்பாய் உழைப்பாளி மக்களில் மிகப் பெருவாரி யானோர் தவிர்க்க முடியாத வகையில் பாட்டாளி வர்க்கத் திடம் அனுதாபம் காட்டுகின்றனர். ஏனெனில் அது தீரமிக்க நெஞ்சுறுதியோடும் புரட்சிகரச் சீற்றத்தோடும் மூலதனத் தின் ஒடுக்கு முறையை வீழ்த்தி, சுரண்டலாளர்களைக் கவிழ்த்து, அவர்களுடைய எதிர்ப்பை நசுக்கி வருகிறது; சுரண்டலாளர்களுக்கு இடமில்லாத ஒரு புதிய சமுதாயத் தைத் தோற்றுவிக்கப் பாதையைச் செப்பனிடுவதற்காகத் தனது இரத்தத்தைச் சிந்துகிறது.

உழைப்பாளி மக்களின் பாட்டாளி வர்க்கத்தவரல் லாத, அரைப்பாட்டாளி வர்க்கப் பெருந்திரளினரின் குட்டி முதலாளித்துவ ஊசலாட்டங்களும் முதலாளித்துவ வர்க் கத்தின் “குடையின்” கீழ் முதலாளித்துவ “நெறிமுறைக்

குத்” திரும்ப வேண்டுமென்ற அவர்களது போக்கும் பெரிய அளவிலும் தவிர்க்க முடியாததாகவும் இருப்பினும், அவர்களால் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தார்மிக, அரசியல் மேலாண்மையை அங்கீகரிக்காது இருக்க முடியவில்லை. பாட்டாளி வர்க்கம் சுரண்டலாளர்களை வீழ்த்தி அவர்களுடைய எதிர்ப்பை நசுக்குவதோடு அன்னியில், ஒரு புதிய, உயர்வான சமூக பந்தத்தை, சமூகக் கட்டுப்பாட்டை அல்லவா கட்டியமைத்து வருகிறது, வர்க்க உணர்வு படைத்த ஒன்றுப்பட்ட உழைப்பாளி மக்களின் கட்டுப்பாட்டை அல்லவா, தமது சொந்த ஒற்றுமையினுடையதை அன்றி, தம்மிலும் அதிக வர்க்க உணர்வு படைத்த அஞ்சா நெஞ்சங் கொண்ட உறுதிமிக்க புரட்சிகரமான நிலையான தமது சொந்த முன்னணிப் படையினுடையதை அதன்றி வேறு எந்தக் கட்டுத் தறியையும் மேலாண்மையையும் அறியாத உழைப்பாளி மக்களின் கட்டுப்பாட்டை அல்லவா கட்டியமைத்து வருகிறது.

வெற்றி பெறும் பொருட்டு, சோஷலிசத்தைக் கட்டியமைத்து அதை உறுதியாக்கும் பொருட்டு, பாட்டாளி வர்க்கம் இருபடியான அல்லது இரட்டையான ஒரு பணியை நிறைவேற்றியாக வேண்டும். முதலாவதாக, மூலதனத்துக்கு எதிரான புரட்சிப் போராட்டத்தில் அது தனது ஒப்பற்ற வீரதீரத்தால உழைப்பாளரும் சுரண்டப்படுவோருமான மக்களின் முழுத் திரளையும் தன் பக்கத்துக்கு வென்று கொண்டாக வேண்டும்; முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை வீழ்த்துவதற்கும் அவ்வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை அடியோடு நசுக்குவதற்குமான போராட்டத்தில் இத்திரளைத் தன் பக்கத்துக்கு வென்று கொண்டு, ஒழுங்கமைத்து, தலைமை தாங்கி அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். இரண்டாவதாக, உழைப்பாளரும் சுரண்டப்படுவோருமான மக்கள் பெருந் திரள் அனைத்துக்கும் மற்றும் குட்டிமுதலாளித்துவப் பகுதிகள் யாவற்றுக்கும் தலைமை தாங்கிப் புதிய பொருளாதார வளர்ச்சிக்குரிய பாதையில் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்; ஒரு புதிய சமூகப் பிணைப்பை, ஒரு புதிய உழைப்புக் கட்டுப்பாட்டை நோக்கி, விஞ்ஞானத்திலும் முதலாளித்துவத் தொழில்நுட்பத்திலும் உச்சி முடியானதைப் பெருவீத சோஷலிசத் தொழில் துறையைப் படைப்பித்து வரும் வர்க்க உணர்வு கொண்ட தொழிலாளர்களது வெகுஜன ஐக்கிய அமைப்புடன் இணைக்க வல்ல

ஒரு புதிய உழைப்பு ஒழுங்கமைப்பை நோக்கி அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்.

இரண்டாவது பணி முதலாவதைக் காட்டிலும் கடினமானது. ஏனெனில் வீர உணர்ச்சி வேகங் கொண்ட தனிப்பட்ட செயல்களால் ஒருபோதும் நிறைவேற்ற முடியாத பணி அது; சர்வசாதாரண, அன்றாட வேலைகளில் மிகவும் நீடித்து, விடாமுயற்சியுடன் செயல்படும் மிகவும் கடினமான வெகுஜன வீரதீரம் இதற்கு அவசியமாகும். ஆயினும் இந்தப் பணிதான் முதலாவதைக் காட்டிலும் மிகவும் அத்தியாவசியமான பணி. ஏனெனில் முடிவாய்ப் பார்க்கையில், மேலும் உயர்வான ஒரு புதிய சமூகப் பொருளுற்பத்தி முறைதான், முதலாளித்துவ, குட்டிமுதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்திக்குப் பதிலாய்ப் பெருவீத சோஷலிசப் பொருளுற்பத்தியை நிறுவுதல்தான் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின்மீது வெற்றிகள் பெறுவதற்குரிய பலத்தின் மிக ஆழ்ந்த மூலாதாரமும், இந்த வெற்றிகளின் நிலைப்பாட்டுக்கும் நிரந்தரத்துக்குமான ஒரேயொரு உத்தரவாதமும் ஆகும்.

* * *

“கம்யூனிஸ்டு சபோத்னிக்குகள்” உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை வளரச் செய்வதில், புதிய உழைப்புக் கட்டுப்பாட்டைக் கைக்கொள்வதில், பொருளாதாரத்திலும் வாழ்க்கையிலும் சோஷலிச நிலைமைகளைத் தோற்றுவிப்பதில் தொழிலாளர்களுடைய உணர்வு பூர்வமான மனமுவந்த முன்முயற்சியைப் புலப்படுத்திக் காட்டுவதால்தான் அவை இவ்வளவு பிரம்மாண்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

யோ. ஜாக்கபி ஜெர்மன் முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதிகளில் 1870—1871ஆம் ஆண்டுகளின் படிப்பினைகளுக்குப் பிற்பாடு தேசியவெறிக்கோ தேசிய-மதவாதத்துக்கோ மாறாமல் சோஷலிசத்துக்கு மாறிய மிகச் சிலருள் ஒருவராவார்; மிக அரிய விதிவிலக்கானோரில் ஒருவராவாரெனக் கூறினால் இன்னும் பொருத்தமாயிருக்கும். ஒரேயொரு தொழிற் சங்கம் நிறுவப்பட்டதானது சதோவாப் போரை விட¹⁶ அதிக வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென முன்பொரு தரம் அவர் கூறினார். இது மெய்தான். ஜெர்மன்

தேசிய முதலாளித்துவ அரசைத் தோற்றுவிப்பதில் இரு முதலாளித்துவ முடியரசுகளில் எது முதல் நிலை வகிக்கப் போகிறது, ஆஸ்திரிய முடியரசா அல்லது பிரஷ்ய முடியரசா என்பதை சதோவாப் போர் தீர்மானித்தது. ஒரே யொரு தொழிற் சங்கம் நிறுவப்பட்டதானது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின்மீது பாட்டாளி வர்க்கம் உலக அளவில் வெற்றி பெறுவதற்கான வழியில் ஒரு சிறு படியாய் அமைந்தது. இதையொத்த முறையில் இப்பொழுது நாம் 1919 மே 10ல் மாஸ்கோவில் மாஸ்கோ-கஸான் ரயில்வேத் தொழிலாளர்கள் ஏற்பாடு செய்த முதலாவது கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக் 1914—1918 ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தில் ஹிண்டர்பர்க் அல்லது ஃபோஷும் பிரிட்டிஷாரும் பெற்ற எந்த வெற்றியையும் காட்டிலும் அதிக வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும் என்று கூறலாம். ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் வெற்றிகள் ஆங்கிலோ-அமெரிக்க, பிரெஞ்சுக் கோடல்வரர்களுடைய லாபங்களுக்காக வேண்டி லட்சோப லட்சமாய்த் தொழிலாளர்கள் படுகொலை செய்யப்படுவதைக் குறிப்பவை. அளவு மீறி உண்டு ஊதிப் பருத்து உயிருள்ள நிலையிலே அழுகிப் புடைநாற்றம் வீசும் அந்திமக்கால முதலாளித்துவம் புரியும் அட்ரூழியங்களைக் குறிப்பவை. மாஸ்கோ-கஸான் ரயில்வேத் தொழிலாளர்கள் ஏற்பாடு செய்த கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக் மூலதனத்தின் ஒருக்குமுறையிலிருந்தும் யுத்தங்களிலிருந்தும் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் விடுதலை கிட்டச் செய்யும் புதிய சோஷலிச சமுதாயத்தின் உயிரணுக்களில் ஒன்றாய்த் திகழ்வது.

முதலாளித்துவக் கனவான்களும் மென்ஷிவிக்குகளும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினரும் அடங்கலான அவர்களது பரிவாரத்தினரும்—“பொது ஜன அபிப்பிராயத்தின்” பிரதிநிதிகளாய் இவர்கள் பல காலமாய்த் தம்மைக் கருதிக் கொண்டவர்கள்—இயல்பாகவே கம்யூனிஸ்டுகள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைகளைக் கேலி செய்கின்றனர். “மலர்க் கோப்பையில் நட்ட இலவம் பஞ்ச மரம்” என்பதாய் அவர்கள் இந்த நம்பிக்கையைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். திருட்டு, சோம்பல், குறைவான உற்பத்தித் திறன், மூலப் பொருள்களும் முடிவுற்ற பண்டங்களும் வீணாக்கப்படுதல் முதலான நிகழ்வுகளின் மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடுகையில்

சுபோத்னிக்குகளின் எண்ணிக்கை அற்ப சொற்பமாய் இருப் பது குறித்து அவர்கள் ஏளனம் செய்கிறார்கள். இந்தக் கன வான்களுக்கு நாம் கூறும் பதில் இதுவே: முதலாளித்துவ அறிவுத்துறையினர் தமது அறிவாற்றலை ருஷ்ய, அன்னிய முதலாளிகளது ஆட்சியதிகாரத்தைத் திரும்பவும் கொண்டு வரும் பொருட்டு இந்த முதலாளிகளுக்கு அளித்திடுவதற்குப் பதிலாய் உழைப்பாளி மக்களுக்கு உதவுவதற்காக அதை அர்ப்பணித்திருந்தார்களாயின், புரட்சி மேலும் விரைவாக வும் மேலும் சமாதான பூர்வமாகவும் நடந்தேறியிருக்கும். ஆனால் இது கற்பனாவாதமாகும். ஏனெனில் பிரச்சினை தீர்க்கப் கப்படுவது வர்க்கப் போராட்டத்தால். அறிவுத்துறையின ரில் பெரும்பாலோர் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பக்கம் தான் சாய்கின்றனர். பாட்டாளி வர்க்கம் வெற்றி வாகை சூடப் போவது அறிவுத்துறையினரின் உதவியால் அல்ல, அவர்களுடைய எதிர்ப்பை மீறித்தான் (எப்படியும் பெரும் பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இப்படித்தான்). அவர்களில் திருத்த முடியாதபடி சீர்கேடுற்றேரரை ஒதுக்கித் தள்ளியும், சஞ்சலவாதிகளைச் சீர்திருத்தியும் மறுகல்வியும் போதனையும் அளித்தும் சீழ்ப்படிய வைத்தும், அது படிப்படியாய் அவர்களில் மேலும் மேலும் அதிகமானோரைத் தம் பக்கத் துக்கு வென்று வெற்றி வாகை சூடப் போகிறது. புரட்சிக்கு ஏற்படும் இன்னல்களையும் இடர்ப்பாடுகளையும் கண்டு ஆர்ப் பரித்து அகமகிழ்தல், பீதியைப் பரப்புதல், கடந்த காலத் துக்குத் திரும்பிவிட வேண்டுமெனப் பிரசாரம் செய்தல்— இவை யாவும்தான் வர்க்கப் போராட்டத்தில் முதலாளித் துவ அறிவுத்துறையினரின் ஆயுதங்களும் வழிமுறைகளும். இவற்றால், தான் ஏமாற்றப்படுவதற்குப் பாட்டாளி வர்க்க ம் அனுமதிக்கப் போவதில்லை.

ஆனால் உண்மை விவரங்களைப் பரிசீலித்தால், புதிய பொருளுற்பத்தி முறை எதுவும் வரிசையாய்ப் பல தோல்வி களும் தவறுகளும் மறுதலிப்புகளும் இல்லாமல் உடனடி யாகவே உறுதியாய் நிலைபெற்றதை வரலாற்றில் எப்பொழு தாவது கண்டதுண்டா? பண்ணை அடிமை முறை ஒழிக்கப் பட்டு அரை நூற்றாண்டு கழிந்த பிறகும் ருஷ்யக் கிராமப் புறங்களில் பண்ணை அடிமை முறையின் மீதமிச்சங்கள் பல வும் இருந்தன. அமெரிக்காவில் அடிமை முறை ஒழிக்கப்

பட்டு அரை நூற்றாண்டு ஆன பிறகும் நீக்ரோக்களின் நிலை பல சந்தர்ப்பங்களில் அரை அடிமை நிலையாகவே இருந்தது. மென்ஷிவிக்குகளும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினரும் அடங்கலான முதலாளித்துவ அறிவுத்துறையினர் மூல தனத்துக்குப் பணியாற்றுவதிலும் முழுக்க முழுக்கப் பொய்யான வாதங்களைத் தொடர்ந்து கையாளுவதிலும் இம்மியும் நெறி பிறழாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர்—பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கு முன்பு, அவர்கள் நாம் கற்பனாவாதிகளாய் இருப்பதாய்க் குற்றம் கூறினர்; இந்தப் புரட்சிக்குப் பிறகு, கடந்த காலத்தின் சாயல்கள் யாவற்றையும் நாம் கற்பனா வேகத்தில் துடைத்தெறிய வேண்டுமெனக் கோருகின்றனர்!

ஆனால் நாம் கற்பனாவாதிகள் அல்ல. முதலாளித்துவ “வாதங்களின்” உண்மை அர்த்தத்தை நாம் அறிவோம். புரட்சிக்குப் பிறகு சில காலத்துக்குப் பழைய அறநெறியின் சாயல்கள் புதியதன் இளங் குருத்துக்களை விஞ்சி ஆதிக்கம் புரியவே செய்யும் என்பதையும் அறிவோம். புதியது இப் பொழுதுதான் பிறந்ததாய் இருக்கையில் குறிப்பிட்ட சிறிது காலத்துக்குப் பழையது அதைக் காட்டிலும் பலம் கொண்டதாகவே இருக்கும். இயற்கையிலும் சமூக வாழ்விலும் எப் பொழுதும் இப்படித்தான். புதியதன் இளங் குருத்துக்களின் வலுவின்மையை ஏளனம் செய்தலும், அறிவுத்துறையினரின் கீழ்த்தரமான ஐயுறவு மனப்பான்மையும், இன்ன பிறவும் சாராம்சத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு எதிரான முதலாளித்துவ வர்க்கப் போராட்ட முறைகளே ஆகும், சோஷலிசத்துக்கு எதிராய் முதலாளித்துவத்தைப் பாதுகாப்பதே ஆகும். புதியதன் வலுவில்லாத குருத்துக்களை நாம் கருத்துடன் ஆராய்ந்தாக வேண்டும். அவற்றின்பால் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும். அவற்றின் வளர்ச்சியை ஓங்கச் செய்யவும் அவற்றைப் “பேணிக் காக்கவும்” யாவும் செய்தாக வேண்டும். அவற்றில் சில தவிர்க்க முடியாதபடி மடிந்து விடலாம். “கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக் குகள்தான்” குறிப்பிடத்தக்க முக்கிய பங்காற்றப் போகிறவை என்று நாம் உறுதி மொழி கூற முடியாது. ஆனால் அதுவல்ல விவகாரம். புதியதன் குருத்துக்கள் யாவற்றையும் ஒன்று விடாது பேணி வளர்த்திடுவதே இங்குள்ள விவகாரம். இவற்றுள் நிலைத்து

வாழத் தக்கனவற்றை வாழ்க்கை தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளும். மனித குலம் மேக நோயை ஒழித்துக்கட்ட உதவும் பொருட்டு, ஐப்பான் விஞ்ஞானிக்கு அறுநூற்று ஐந்து மருந்து தயாரிப்புகளைச் சோதித்துப் பார்த்து குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்கு உகந்தபடி அமைந்த அறுநூற்று ஆறாவது தயாரிப்பை உருவாக்கும் பொறுமை இருந்ததென்றால், இதனிலும் கடினமான ஒரு பிரச்சினைக்கு, அதாவது முதலாளித்துவத்தை ஒழித்துக்கட்டுவதென்ற பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண விரும்புவோர் யாவற்றிலும் மிகப் பொருத்தமானதை உருவாக்கும் பொருட்டு, நூற்றுக் கணக்கிலும் ஆயிரக் கணக்கிலும் புதிய போராட்ட முறைகளையும் வழிகளையும் ஆயுதங்களையும் சோதித்துப் பார்க்கும்படியான விடாமுயற்சி உடையோராய் இருக்க வேண்டும் அல்லவா?

“கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்குகள்” இவ்வளவு முக்கியமானவையாய் இருக்கக் காரணம் என்னவெனில், விதிவிலக்கான சிறந்த நிலைமைகளில் அமைந்தோராய் எவ்வகையிலும் கொள்ள முடியாத தொழிலாளர்களால் இவை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டவை; சர்வசாதாரண நிலைமைகளில், அதாவது அளவு கடந்த கடின நிலைமைகளில் வாழும் பல்வேறு தேர்ச்சித் துறைகளையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களாலும் எந்தத் தேர்ச்சியுமில்லாத சாதாரணத் தொழிலாளர்களாலும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டவை. உழைப்பின் உற்பத்தித் திறன் சரிவதன் பிரதான காரணத்தை, ருஷ்யாவில் மட்டுமின்றி உலகெங்குமே காணக்கூடிய இந்தப் பிரதான காரணத்தை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம். ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தால் விளைந்த அழிவும் வறுமையும் கசப்பும் தளர்வும்தான் காரணம், நோயும் பட்டினியும்தான் காரணம். பின்னவையே தலையாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. பட்டினி—இதுவேதான் காரணம். பட்டினியை ஒழிக்க விவசாயத்திலும், போக்குவரத்திலும், தொழில் துறையிலும் உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்தியாக வேண்டும். இவ்வாறு நாம் ஒரு நச்சுச் சுழலை அடைகிறோம்: உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்த நம்மை நாம் பட்டினியிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொண்டாக வேண்டும், பட்டினியிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை நாம் உயர்த்தியாக வேண்டும்.

நச்சுச் சுழலை உடைப்பதே இத்தகைய முரண்பாடுகளை நடைமுறையில் தீர்ப்பதற்குரிய வழி என்பதை நாம் அறிவோம். மக்களுடைய மனோபாவத்தில் ஒரு தீவிர மாற்றத்தை உண்டாக்குவதே, இத்தகைய தீவிர மாற்றத்தின் பக்கப் புலனில் அடிக்கடி தீர்மானகரமான பங்காற்றிடும் தனிப்பட்ட கோஷ்டிகளின் வீரமிக்க முன்முயற்சியே இதற்குரிய வழி என்பதை அறிவோம். மாஸ்கோவின் தோச்சியற்ற தொழிலாளர்களும் ரயில்வேயில் வேலை செய்வோரும் (இவர்களில் பெரும்பான்மையாரையே மனதில் கொண்டுள்ளோம், மிகவும் சொற்பமான லாப வேட்டைக்காரர்களையும் அதிகாரிகளையும் பிற வெள்ளைப் படைத் தரப்பினரையும் அல்ல வென்பதைக் கூற வேண்டியதில்லை) படுமோசமான மிகக் கடின நிலைமைகளில் வாழும் உழைப்பாளி மக்களாவார். இவர்கள் படுமோசமான கடின நிலைமைகளில் வாழுகிறவர்கள்; எந்நேரமும் போதிய உணவில்லாதவர்கள்; புதிய கண்டுமுதல் கைக்கு வரும் முன்பான இந்நேரத்தில், பொதுவாகவே உணவு நிலைமை மோசமாயுள்ள இப்பொழுது, மெய்யாகவே பட்டினி கிடப்பவர்கள். ஆயினும் பட்டினி கிடக்கும் இந்தத் தொழிலாளர்கள், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரும் மென்ஷிவிக்குகளும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினரும் நடத்தும் கேடுகெட்ட எதிர்ப்புரட்சிக் கிளர்ச்சியால் சூழப்பெற்றுள்ள இவர்கள் “கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்குகளுக்கு” ஏற்பாடு செய்கின்றனர்; சம்பளம் இல்லாமலே வேலை நேரத்துக்குப் பிற்பாடு வேலை செய்கின்றனர்; உண்ண உணவின்றி ஓய்ந்து போய் வேதனைக்குள்ளாகிப் பலமிழந்த நிலையில் இருப்பினும் உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனில் மிகப் பெரிய அதிகரிப்பை உண்டாக்கி வருகிறார்கள். அருந்திறல் வீரமல்லவா இது? உலக வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு மாற்றத்தின் தொடக்கமல்லவா?

புதிய சமுதாய அமைப்பு வெற்றி பெற, இறுதியாய்ப் பார்க்குமிடத்து, உழைப்பின் உற்பத்தித் திறன்தான் மிக முக்கியமானது, தலைமையானது. உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனில் பண்ணையடிமை முறை அறியாத உயர் நிலையை முதலாளித்துவம் உண்டாக்கிற்று. உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனில் மேலும் மிக உயர்ந்த ஒரு புதிய நிலையை உண்டாக்குவதன் மூலம் சோஷலிசமானது முதலாளித்துவத்தை அடி

யோடு தோற்கடிக்க முடியும், தோற்கடிக்கவும் போகிறது. இது மிகவும் கடினமான பணி, இதற்கு நீண்ட காலம் பிடிக்கும். ஆனால் இது துவக்கப்பட்டுவிட்டது, இதுவே பிரதானமாகும். பட்டினி கிடக்கும் மாஸ்கோவில் பட்டினி கிடக்கும் தொழிலாளர்களால், சோதனை வாய்ந்த நான்கு ஆண்டுக் கால ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தையும் பிறகு மேலும் பெருஞ் சோதனையாயிருந்த ஒன்றரை ஆண்டுக் கால உள்நாட்டு யுத்தத்தையும் கடந்து வந்த இத்தொழிலாளர்களால் 1919 கோடையில் இந்த மாபெரும் பணியினைத் துவக்க முடிந்த தெனில், பிற்பாடு நாம் உள்நாட்டு யுத்தத்தில் வாகை சூடி சமாதானம் வென்று கொள்ளும்போது எப்படிப்பட்ட வளர்ச்சி ஏற்படும்?

முன்னேறிய தொழில்நுட்ப முறைகளைக் கையாளும் வர்க்க உணர்வு படைத்த, ஒன்றுபட்ட தொழிலாளர்களின் மனமுவந்த உழைப்பின் உயர்வான—முதலாளித்துவத்தில் நிலவுவதுடன் ஒப்பிடுகையில்—உற்பத்தித் திறனை கம்ப்யூனிசம். கம்ப்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்ஸ்குகள் கம்ப்யூனிசத்தின் மெய்யான தொடக்கமாய் அமைந்து அளவு கடந்த மதிப்புடையனவாகின்றன. இது அரிதினும் அரிய ஒன்று, ஏனெனில் (நமது கட்சி வேலைத்திட்டம்¹⁷ முற்றிலும் சரியானபடி கூறுவது போல) நாம் “முதலாளித்துவத்திலிருந்து கம்ப்யூனிசத்துக்கு மாறிச் செல்வதற்குரிய முதல் நடவடிக்கைகளே எடுக்கப்படும்” கட்டத்தில்தான் இருக்கிறோம்.

சர்வசாதாரணமான தொழிலாளர்கள் கடின உழைப்பைக் கண்டு அஞ்சாமல் உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதில், ஒவ்வொரு பூடு தானியத்தையும் நிலக்கரியையும் இரும்பையும் பிற பொருள்களையும்—நேரடியாகத் தொழிலாளர்கள் கைக்கோ அவர்களது “நெருங்கிய” உற்றார் உறவினர் கைக்கோ அல்லாமல் “தொலைவான” உற்றார் உறவினர் கைக்கு, அதாவது சமுதாயம் அனைத்தின், முதலில் தனியொரு சோஷலிச அரசிலும் பிறகு சோவியத் குடியரசுகளது ஐக்கியத்திலும் ஒன்றுபட்ட கோடானு கோடியான மக்கள் அனைவரின் கைக்கு உரியனவாகிய இவற்றை—சேதமின்றிக் காப்பதில் ஆர்வமிக்க அக்கறை காட்டுகையில் கம்ப்யூனிசம் தொடங்குகிறது.

சுதந்திரத்தையும் மனித உரிமைகளையும் பற்றிய ஆடம்

பரமான பகட்டு ஆரவாரமான முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் பேருரிமை சாசனத்தைக் கார்ல் மார்க்ஸ் மூலதனத்தில் எள்ளி நகையாடுகிறார். பொதுப்பட சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்பதாய்ப் பேசப்படும் சொல்வீச்சுக்கள் யாவற்றையும் அவர் எள்ளி நகையாடுகிறார். அவக்கேடு வாய்ந்த பெர்ன் அகிலத்தின் அவக்கேடு வாய்ந்த இன்றைய தலைவர்களும் அடங்கலாய் எல்லா நாடுகளின் குட்டிபூர்ஷ்வாக்களையும் அற்பவாதிகளையும் இந்தச் சொல்வீச்சுக்கள் மதி மயங்கச் செய்துவிடுகின்றன. இந்த ஆடம்பரமான உரிமைப் பிரகடனங்களுக்கு நேர் மாரூய்ப் பாட்டாளி வர்க்கம் பிரச்சினையை எடுத்துரைக்கும் பகட்டற்ற நிதானமான நடைமுறைச் செயல் சார்ந்த எளிய முறையினை மார்க்ஸ் சுட்டிக்காட்டுகிறார்—வேலை நேரத்தைக் குறைப்பதற்காகச் சட்டம் இயற்றுதல் இத்தகைய செயல் முறைக்குச் சிறந்த தோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.¹⁸ மார்க்ஸ் எடுத்துரைப்பது எவ்வளவு பொருத்தமானது, பொருட் செறிவு கொண்டது என்பது பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் உள்ளடக்கம் கண்கூடாய்த் தெரியத் தெரிய மேலும் மேலும் தெளிவாகவும் வெளிப்படையாகவும் விளங்குகிறது. மெய்யான கம்யூனிசத்தின் “சூத்திரங்கள்” காவுத்ஸ்கிகளும் மென்ஷிவிக்குகளும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினரும் பெர்ன் அகிலத்தைச் சேர்ந்த அவர்களது அருமைச் “சோதரர்களும்” கையாளும் ஆடம்பரமான சிக்கல் வாய்ந்த புனிதச் சொல்லுக்குகளிலிருந்து வேறுபடுகிறவை, எப்படியெனில் யாவற்றையும் அவை உழைப்பு நிலைமைகளாய்ச் சுருக்கிக் காட்டுகின்றன. “உழைப்பு ஜனநாயகம்”, “சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்”, “மக்களாலான அரசாங்கம்” இத்தியாதி வாய்ப் பேச்சுக்கள் எல்லாம் வேண்டாம். வர்க்க உணர்வு படைத்த இன்றைய தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் முதலாளித்துவ அறிவுத்துறையினரது இந்த ஆடம்பரச் சொல்லுக்குகளின் அந்தரங்கத்தைக் கண்டுகொண்டு விடுகிறார்கள். “தளுக்குப் பேர்வழியின்” குறை சொல்ல முடியாத “நேர்த்தியான” பாவனையையும் அப்பழுக்கில்லாத தோற்றத்தையும் கண்ட மாத்திரத்திலே சாதாரண பகுத்தறிவும் அனுபவமும் உடையவர் ஒருவர் பிழையற்றவாறு “மோசடிக்காரராய்த்தான் இருப்பான்” என்று எடுத்த

யெடுப்பிலே எவ்வளவு சுலமாய்ச் சொல்லிவிடுகிறாரோ அதே போலச் சுலபமாய் இவர்கள் இதிலுள்ள குதைக் கண்டு கொண்டுவிடுகிறார்கள்.

ஆடம்பரச் சொல்லடுக்குகள் குறைய வேண்டும், சர்வ சாதாரணமான அன்றாட வேலையும் ஒவ்வொரு பூடு தானியத்திலும் ஒவ்வொரு பூடு நிலக்கரியிலும் காட்டப்படும் அக்கறையும் ஒங்க வேண்டும்! பட்டினி கிடக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் கந்தல் உடுத்தி வெறுங்காலுடன் நிற்கும் விவசாயிகளுக்கும் தேவைப்படும் இந்தப் பூடு தானியத்தையும் பூடு நிலக்கரியையும் அளித்திடுவதில்—பேரம் பேசி அல்ல, முதலாளித்துவ வழியில் அல்ல, மாஸ்கோ-கலான் ரயில் பாதையைச் சேர்ந்த தேர்ச்சியில்லா வேலையாட்களையும் ஊழியர்களையும் போன்ற சாதாரண உழைப்பாளர்களின் உணர்வு பூர்வமான மனமுவந்த, அளவிலா வீரம் வாய்ந்த உழைப்பின் மூலம் அளித்திடுவதில்—அக்கறை ஒங்க வேண்டும்.

புரட்சிப் பிரச்சினைகள் குறித்து முதலாளித்துவ அறிவுத்துறையினர் அனுசரிக்கும் வாய்ச்சவடால் போக்கின் மீதமிச்சங்கள் எங்கும், நம்முடைய அணிகளிலேகூட காணப்படுகின்றன என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டே ஆக வேண்டும். உதாரணமாய் நமது பத்திரிகைகள் அழுகிப்போன முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் பழங் காலத்தின் இந்த அழுகிப்போன மீதமிச்சங்களை எதிர்த்துப் போராட அதிகமாய் எதுவும் செய்யவில்லை. மெய்யான கம்யூனிசத்தின் ஆடம்பரமற்ற எளிய, சர்வசாதாரணமான, ஆனால் உயிர்சக்தி மிக்க குருத்துக்களை வளர்த்திட அவை அதிகமாய் எதுவும் செய்யவில்லை.

பெண்களின் நிலையை எடுத்துக் கொள்வோம். ஆட்சியதிகாரத்துக்கு வந்த முதலாவது ஆண்டிலேயே இந்தத்துறையில் நாம் செய்ததில் நூற்றில் ஒரு பங்கைக்கூட உலகில் எந்த ஜனநாயகக் கட்சியும், மிகவும் முன்னேறிய முதலாளித்துவக் குடியரசிலுங்கூட பல பத்தாண்டுகளிலும் செய்ததில்லை. பெண்களை அசமத்துவ நிலையில் இருத்தும் இழிவான சட்டங்களை, திருமண ரத்துக்கு விலங்குகளிடும் அருவருக்கத்தக்க வினைமுறைகளால் அதைச் சுற்றிவளைத்தும், திருமணத்துக்குப் புறம்பாய்ப் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்க மறுத்தும், அவற்றின் தகப்பன்களைத் தேடிப்

பிடிக்கும்படி விதித்தும், இன்ன பலவாறாகவும் இழிமை செய்யும் சட்டங்களை மெய்யாகவே நாம் தகர்த்துத் தரை மட்டமாக்கினோம். இச்சட்டங்களின் எண்ணற்ற மீதமிச்சங்கள் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் முதலாளித்துவத்துக்கும் வெட்கக் கேடாய் எல்லா நாகரிக நாடுகளிலும் இருக்கக் காணலாம். இத்துறையில் நாம் செய்திருப்பவை குறித்துப் பெருமை கொள்ள நமக்கு ஆயிரம் மடங்கு உரிமை உண்டு. பழைய முதலாளித்துவச் சட்டங்கள், ஏற்பாடுகளின் குப்பைக் கூளங்களை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு சுத்தமாய்க் கூட்டிப் பெருக்கி அறவே அகற்றினோமோ, கட்டியமைப்பதற்காகத் தரையைச் சுத்தம் செய்துள்ளோமே தவிர இன்னும் கட்டியமைத்தாகவில்லை என்பது நமக்கு அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு தெளிவாய்த் தெரிகிறது.

பெண் விடுதலைச் சட்டங்கள் யாவும் இருந்த போதிலும் தொடர்ந்து அவள் இல்லத்து அடிமையாகவே வாழ்கிறாள். ஏனெனில் அற்பத்தனமான வீட்டு வேலைகள் அவளை நசுக்கி நெரித்து மழுங்க வைத்து இழிவுறச் செய்கின்றன; அடுப்படியுடனும் குழந்தைத் தொடடியுடனும் கட்டுண்டுவிடச் செய்கின்றன. உற்பத்தித் திறனில் படுகேவலமான கீழ்நிலைக்கு உரிய அற்ப வேலைகளில், உயிரை வதைக்கும், சிந்தனையை மழுங்கச் செய்யும், நசுக்கி ஒடுக்கும் ஓயாத நச்சரிப்பு வேலைகளில் அவள் தன் உழைப்பைப் பாழாக்குகிறாள். இந்த அற்பத்தனமான வீட்டுவேலை நச்சரிப்பை எதிர்த்து (அர ஆட்சியதிகாரம் செலுத்தும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில்) எங்கே, எப்பொழுது முழு முனைப்பான போராட்டம் தொடங்குகிறதோ, அல்லது இன்னும் சரிவரக் கூறுவோமாயின் பெருவீத சோஷலிசப் பொருளாதாரமாய் அதன் முழு அளவிலான மாற்றம் தொடங்குகிறதோ, அங்கேதான், அப்பொழுதுதான் மெய்யான பெண் விடுதலை, மெய்யான கம்யூனிசம் தொடங்கும்.

மறுக்க முடியாத ஒன்றாய் ஒவ்வொரு கம்யூனிஸ்டும் தத்துவார்த்த அளவில் கருதும் இந்தப் பிரச்சினையில் நாம் நடைமுறையில் போதிய கவனம் செலுத்துகிறோமா? இல்லவே இல்லை. கம்யூனிசத்தின் குருத்துக்கள் இத்துறையில் ஏற்கனவே இருப்பவற்றை நாம் வேண்டிய அளவு பேணிக் காக்கிறோமா? இல்லை என்றே திரும்பவும் பதிலளிக்க

வேண்டியிருக்கிறது. பொது உண்டி நிலையங்கள், பிள்ளைப் பராமரிப்பகங்கள், குழந்தைப் பள்ளிகள்—இவைதாம் இந்தக் குருத்துக்களுக்கான உதாரணங்கள். ஆடம்பரமோ படாடோமோ மினுக்கோ எதுவும் இல்லாத எளிய, அன்றாட சாதனங்கள் இவை—பெண்களை மெய்யாகவே விடுவிக்க வல்லவை, சமூகப் பொருளுற்பத்தியிலும் பொது வாழ்விலும் பெண்களின் பாத்திரத்தைப் பொறுத்தவரை ஆடவர்களுக்கு அவர்கள் சரிசமத்துவமாய் இல்லாத நிலையை மெய்யாகவே மட்டுப்படுத்தவும் ஒழிக்கவும் வல்லவை. இந்தச் சாதனங்கள் புதியவை அல்ல, (சோஷலிசத்துக்கான எல்லா முன் தேவைகளையும் போல) இவையும் பெருவீத முதலாளித்துவத்தால் உண்டாக்கப்பட்டவையே. ஆனால் முதலாளித்துவத்தில் இவை முதலாவதாக, அரிதாகவே இருந்தன; இரண்டாவதாக—இது குறிப்பான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது—லாப மடிக்கும் நிலையங்களாய், ஊக வாணிபம், லாப வேட்டை, ஏமாற்று, மோசடி ஆகியவற்றின் படுமோசமான எல்லா இயல்புகளும் மிகுந்தவையாகவும், “முதலாளித்துவக் கொடை வள்ளல் வித்தைகளாகி” சிறந்த தொழிலாளர்களது நியாயமான வெறுப்புக்கும் இகழ்வுக்கும் உரியனவாகவும் இருந்தன.

நமது நாட்டில் இந்த நிலையங்களின் எண்ணிக்கை வெகுவாய் அதிகரித்திருப்பதிலும், இந்நிலையங்களின் தன்மை மாற்றமுறத் தொடங்கியிருப்பதிலும் சந்தேகமில்லை. தொழிலாளி, விவசாயிப் பெண்களிடம் நாம் உணர்வதற்கும் கூடுதலான அளவில் நிறுவன ஒழுங்கமைப்புத் திறன் இருப்பதிலும், ஏராளமான தொழிலாளர்களது பங்குடனும் இன்னும் ஏராளமான நுகர்வாளர்களது பங்குடனும் நடைமுறைப்பணிக்கு ஏற்பாடு செய்யக்கூடியவர்கள் நாம் அறிந்ததைக் காட்டிலும் மிக அதிகம் பேர் இருப்பதிலும் சந்தேகமில்லை. பெருமையடித்துக் கொள்ளும் நமது “அறிவுத்துறையினரையோ” அரை வேக்காட்டுக் “கம்ப்யூனிஸ்டுகளையோ” “பீடித்துக் கொண்டுவீடும்” அபரிமிதமான வாய்ப்பேச்சும் அமளியும் சச்சரவும் திட்டங்களையும் அமைப்புகளையும் பிறவற்றையும் பற்றிய கூச்சலும் இல்லாமலே, இவர்கள் இப்பணிக்கு ஏற்பாடு செய்யக் கூடியவர்கள். ஆனால் புதியதன்

இந்தக் குருத்துக்களை வேண்டிய அளவுக்கு நாம் பேணி வளர்த்திடவில்லை.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரைப் பாருங்கள். அவர்களுக்குத் தேவையானதை விளம்பரப்படுத்த எவ்வளவு நன்றாய்த் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்! “முன்மாதிரி” நிலையங்களாய் முதலாளிகள் கருதுகிறவற்றை அவர்களுடைய செய்தியேடுகளின் கோடிக்கணக்கான பிரதிகள் எப்படி மெச்சிப் புகழ்கின்றன பாருங்கள்! “முன்மாதிரி” முதலாளித்துவ நிலையங்கள் எப்படித் தேசியப் பெருமைக்குரியனவாய் ஆக்கப்படுகின்றன பாருங்கள்! நமது பத்திரிகைகள் சிறந்த உண்டி நிலையங்களையோ பிள்ளைப் பராமரிப்பகங்களையோ விவரித்துக் கூறி, தினசரி வற்புறுத்தலின் மூலம் அவற்றில் சிலவற்றை முன்மாதிரிகளாய் மாறச் செய்வதற்காக முயற்சி செய்வதில்லை, அல்லது மிக அரிதாகவே செய்கின்றன. நமது பத்திரிகைகள் அவற்றைப் போதிய அளவு விளம்பரப்படுத்துவதில்லை, முன்மாதிரியான கம்யூனிஸ்டுப் பணியால் எப்படி மனித உழைப்பை மிச்சப்படுத்த முடியும், நுகர்வாளர்களுக்கு வசதிகள் செய்து தர முடியும், பண்டங்களைச் சேமிக்க முடியும், இல்லத்து அடிமை வாழ்விலிருந்து பெண்களை விடுவிக்க முடியும், சுகாதார நிலைமைகளை மேம்படச் செய்ய முடியும், இச்சாதனைகளை சமுதாயம் அனைத்துக்கும் உழைப்பாளி மக்கள் எல்லோருக்கும் விரிந்து பரவச் செய்ய முடியும் என்பதை அவை விளக்கமாய் விவரிப்பதில்லை.

முன்மாதிரியான பொருளுற்பத்தி, முன்மாதிரியான கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்குகள், ஒவ்வொரு பூடு தானியத்தையும் கொள்முதல் செய்வதிலும் வினியோகிப்பதிலும் முன்மாதிரியான கவனம், கடமையுணர்ச்சி, முன்மாதிரியான உண்டி நிலையங்கள், இந்தத் தொகுதியில் இந்தத் தொழிலாளர் வீட்டில் காணக்கூடிய முன்மாதிரியான சுத்தம் முதலானவையாவற்றிலும் நமது பத்திரிகைகளும் மற்றும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் நிறுவனம் ஒவ்வொன்றும் தற்போது செலுத்துவதைக் காட்டிலும் பத்து மடங்கு கூடுதலான கவனமும் கருத்தும் செலுத்த வேண்டும். இவை எல்லாம் கம்யூனிசத்தின் குருத்துக்கள். இவற்றைப் பேணி வளர்த்திடுவது நமக்குரிய பொதுவான, தலையாய கடமை.

நமது உணவு நிலைமையும் பொருளுற்பத்தி நிலைமையும் கடினமாகவே இருப்பினும், போல்ஷிவிக் ஆட்சியின் ஒன்றரை ஆண்டில் நிச்சயமாய் நெடுகிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது: தானியக் கொள்முதல் 3 கோடிப் பூடுகளிலிருந்து (1917 ஆகஸ்டு 1லிருந்து 1918 ஆகஸ்டு 1 வரை) 10 கோடிப் பூடுகளாய் (1918 ஆகஸ்டு 1லிருந்து 1919 மே 1 வரை) உயர்ந்திருக்கிறது; காய்கறிகள் பயிரிடுதல் விரிவடைந்திருக்கிறது; பயிரிடப்படாத நிலப் பரப்பு குறைந்திருக்கிறது; எரிபொருள் இடர்ப்பாடுகள் பெருமளவில் இருந்துங்கூட ரயில் போக்குவரத்து மேம்படத் தொடங்கியிருக்கிறது; மற்றும் பலவற்றையும் குறிப்பிடலாம். இந்தப் பொதுச் சூழலிலும் பாட்டாளி வர்க்க அரசு அதிகாரத்தின் ஆதரவிலும் கம்யூனிசத்தின் குருத்துக்கள் காய்ந்து கருகிவிட மாட்டா, அவை வளர்ந்து முழுநிறைக் கம்யூனிசமாய் மலரும்.

* * *

“கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக் குகளின்” முக்கியத்துவத்தில் நாம் மிகப் பெரிய அளவில் கருத்து செலுத்தியாக வேண்டும், அப்பொழுதுதான் நாம் இந்த மாபெரும் தொடக்கத்திலிருந்து எழும் மிக முக்கிய நடைமுறைப் படிப்பினைகளையாவற்றையும் பெற முடியும்.

முதலாவதும் முதன்மையானதுமான படிப்பினை என்னவென்றால் இந்தத் தொடக்கத்துக்கு எல்லா வழிகளிலும் உதவி புரிய வேண்டும். “கம்யூன்” என்னும் சொல் மிகவும் தாராளமாய்க் கையாளப்பட்டு வருகிறது. கம்யூனிஸ்டுகளால் துவக்கப்படும் அல்லது அவர்களுடைய பங்குடன் துவக்கப்படும் எந்த வகையான நிலையமும் உடனே “கம்யூன்” என்பதாய்ப் பறைசாற்றப்படுவது சகஜமாகிவிட்டது. இது விடாப்பிடியான நீண்ட நெடிய உழைப்பால், கம்யூனிச நிர்மாணத்தில் மெய்யான நடைமுறை சாதனை காண்பதால் பெற வேண்டிய மாண்பு மிக்க பட்டம் என்பது அடிக்கடி மறக்கப்பட்டுவிடுகிறது.

எனவேதான் மக்கள் கமிசார் அவையின் அரசாணையை “நுகர்வாளர் கம்யூன்கள்” என்கிற பெயரைப் பொறுத்த மட்டில் ரத்து செய்வதென்ற தீர்மானம் மத்தியச் செயற்குழுவின் உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையானோரின் மனத்

தில் உருவாகி முற்றியதானது என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் முற்றிலும் நியாயமே. பெயர் எளியதாகவே இருக்கட்டும்—புதிய, ஒழுங்கமைப்புப் பணியின் துவக்கக் கட்டங்களில் காணக்கூடிய தவறுகளுக்கும் குறைபாடுகளுக்குமான பழி “கம்யூன்கள்” மீது சுமத்தப்பட்டாமல், (நியாயமாய்ச் செய்யப்பட வேண்டியது போல) மோசமான கம்யூனிஸ்டுகள் மீதே சுமத்தப்படும் அல்லவா? “கம்யூன்” என்னும் சொல்லை பொதுப் பிரயோகத்திலிருந்து விலக்கி, நினைத்தவர் எல்லாம் இதை எடுத்தாளாதபடி தடை செய்வது நல்லதுதான். தமது பணியைக் கம்யூனிஸ்டுக்குரிய பாணியில் ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளத்தக்கவை என்பதை நடைமுறையில் மெய்ப்பித்தும் (சுற்றிலுமுள்ள மக்கள் அனைவரின் ஒருமனதான அங்கீகாரத்தின் மூலம் நிரூபித்தும்) காட்டியுள்ள மெய்யான கம்யூன்கள் மட்டுமே இந்தப் பெயரைச் சூட்டிக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். சமுதாயத்தின் நலன்களுக்காக, உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரின் நலன்களுக்காக ஊதியமின்றி உழைக்கக் கூடியவர் என்பதை முதலில் நிரூபித்துக் காட்டுங்கள், “புரட்சிகர முறையில் வேலை செய்யக்” கூடியவர்தான், உழைப்பின் உற்பத்தித்திறனை உயர்த்தவும் முன்மாதிரியான முறையில் வேலையை ஒழுங்கமைக்கவும் கூடியவர்தான் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டுங்கள், பிறகு “கம்யூன்” என்ற மாண்புமிக்க பெயரைப் பெற முன்வாருங்கள்!

இந்த விவகாரத்தில் “கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்ஸ்கள்” மிகவும் உயர் மதிப்புக்குரிய விதிவிலக்கானவை. எப்படியெனில் மாஸ்கோ-கஸான் ரயில்பாதையின் தேர்ச்சியில்லா வேலையாட்களும் ஊழியர்களும் தாம் கம்யூனிஸ்டுகள் போல் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் என்பதைச் செயல்களின் வாயிலாய் முதலில் நிரூபித்துக் காட்டிவிட்டு, பிறகு தமது முன்முயற்சிக்குக் “கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்ஸ்கள்” என்று பெயர் சூட்டிக் கொண்டனர். இதற்குரிய தகுதி உண்டென்பதைக் கடினமான உழைப்பாலும், நீடித்த செயற்பாட்டில் பெறும் நடைமுறை வெற்றியாலும், முன்மாதிரியான மெய்யான கம்யூனிஸ்டு ஒழுங்கமைப்பாலும் நிரூபித்துக் காட்டாதவர் எவரும், இனி தமது நிலையம் அல்லது அலுவலகம் அல்லது ஏற்பாட்டிற்குக் கம்யூன் என்று பெயரிட்டுக் கொள்வாரா

யின் அவர் ஈவிர்க்கமின்றி ஏளனம் செய்யப்பட்டு மோசடிக் காரர் அல்லது வாய்ச்சவடால்காரரென நிந்திக்கப்படும்படி நாம் விழிப்புடன் இருந்து உறுதி செய்தாக வேண்டும்.

மாபெரும் தொடக்கமான “கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்கு களை” மற்றொரு காரியத்துக்காகவும், அதாவது தகாதோரை நீக்கிக் கட்சியைத் தூய்மையாக்குவதற்காகவும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். புரட்சியை அடுத்து ஆரம்பக் காலத்தில், “நேர்மையான” குட்டிமுதலாளித்துவ மனப்பாங்கினர் மிகவும் சந்தேகங் கொண்டிருந்த போது, முதலாளித்துவ அறிவுத்துறையினர்—மென்ஷிவிக்குகளும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினரும் அடங்கலாய்த்தான்—ஒருவர் பாக்கியில்லாமல் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரின் அடிவருடிகளாய்ச் செயல்பட்டு சீர்குலைவு வேலைகள் புரிந்தபோது, சாகசக்காரர்களும் ஏனைய தீயவர்களும் ஆளும் கட்சியுடன் ஓட்டிக் கொண்டு விட்டனர். இது சிறிதும் தவிர்க்க முடியாத நிகழ்ச்சியே. இது நடைபெறாத ஒரு புரட்சி என்றுமே இருந்ததில்லை, இருக்கவும் முடியாது. ஆளும் கட்சியானது வன்மையும் திண்மையும் வாய்ந்த முன்னேறிய வர்க்கத்தை ஆதாரமாய்க் கொண்டு தனது அணிகளிலிருந்து தகாதோரை நீக்கித் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளும் ஆற்றலுடையதாய் இருக்க வேண்டும்.

இந்தப் பணியை நாம் நெடுநாட்களுக்கு முன்பே தொடங்கினோம். இது முறையாகவும் அயராமலும் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும். யுத்தத்துக்காகக் கம்யூனிஸ்டுகள் படை திரட்டப்பட்டதானது இத்துறையில் நமக்கு உதவியாய் இருந்தது: கட்சி அணிகளிலிருந்து கோழைகளும் கயவர்களும் ஓட்டம் பிடித்தனர். இவர்கள் ஒழிந்தது நல்லதுதான்! கட்சி உறுப்பினர் தொகை இவ்வாறு குறைவானது கட்சியின் வலிமையிலும் செல்வாக்கிலும் பிரம்மாண்ட அதிகரிப்பைக் குறிக்கிறது. தகாதோரைக் கழித்தொழிக்கும் வேலையை நாம் தொடர்ந்து நடத்திச் செல்ல வேண்டும். புதிய தொடக்கமான “கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்குகளை” இதற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்: “புரட்சிகர வழியில் வேலை செய்வதில்” சில காலம், உதாரணமாய் ஆறு மாதக் காலம், “சோதிக்கப்பட்ட” அல்லது “பரீட்சிக்கப்பட்ட” பிறகே எவரும் கட்சி

யினுள் ஏற்கப்பட வேண்டும். 1917 அக்டோபர் 25க்குப் பிற்பாடு சேர்ந்து கொண்டோரும், முற்றிலும் தாம் நம் பத்தக்கவரே, பற்றுறுதி வாய்ந்தோரே, கம்யூனிஸ்டுகளாய் இருக்கத் தகுதியுடையோரே என்று விசேஷ வேலை அல்லது சேவையின் மூலம் நிரூபித்துக் காட்டாதோருமான கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இது போன்ற சோதனைக்கு உள்ளாக வேண்டுமென்று கோர வேண்டும்.

மெய்யான கம்யூனிஸ்டு வழியில் வேலை செய்வது குறித்து கட்சி இடையறாது மேலும் மேலும் கூடுதலாய்க் கண்டிப்பான கோரிக்கைகளை வைப்பதன் மூலம் தகாதோரைக் கழித்துச் செல்லுமாயின் அரசு இயந்திரம் மேம்பாடுற்றுச் செம்மையாகும்; விவசாயிகள் புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பக்கத்துக்கு முடிவாய் மாறிவிடும் காலம் மிகவும் நெருங்கி வந்துவிடும்.

“கம்யூனிஸ்டு சுபோத்னிக்ருகள்” பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தில் அரசு இயந்திரத்தின் வர்க்க இயல்பை எடுப்பாய்த் தெரியச் செய்வதை இங்கு குறிப்பிடலாம். “புரட்சிகர வழியில் செயலாற்றுவது” குறித்து கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி ஒரு கடிதம் தயாரித்தது. 1,00,000லிருந்து 2,00,000 வரையிலான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி ஒரு கருத்தை முன்வைக்கிறது (தகாதோரைப் பூரணமாய்க் கழித்தபின் எஞ்சும் எண்ணிக்கை இதுவாகவே இருக்குமெனக் கொள்கிறேன்; தற்போது உறுப்பினர் தொகை அதிகமாகும்).

தொழிற் சங்கங்களில் ஒன்றுதிரண்டுள்ள தொழிலாளர்கள் இந்தக் கருத்தைப் பற்றிக் கொள்கிறார்கள். ருஷ்யாவிலும் உக்ரேனிலும் இவர்களுடைய எண்ணிக்கை சுமார் நாற்பது லட்சமாகும். இவர்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் பாட்டாளி வர்க்க அரசு அதிகாரத்தை, பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தை ஆதரிப்பவர்கள். இரண்டு லட்சமும் நாற்பது லட்சமும், “பற்சக்கரங்களுக்கு”—இப்படிக்கூறலாமெனில்—இடையிலுள்ள விகிதம் இவ்வாறு இருக்கிறது. பிறகு கோடானு கோடியான விவசாயிகள் உள்ளனர். இவர்கள் மூன்று பிரதான பகுதிகளாய்ப் பிரிந்திருக்கிறார்கள்: எண்ணிக்கையில் மிகுதியானதும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு மிக நெருங்கியதுமான பகுதி, அரைப்பாட்டாளி வர்க்க

கத்தினர் அல்லது ஏழை விவசாயிகளின் பகுதி; பிறகு நடுத்தர விவசாயிகளின் பகுதி; முடிவில் எண்ணிக்கையில் மிகச் சொற்பமான குலாக்குகள் அல்லது கிராமப்புற முதலாளித்துவ வர்க்கத்தவரின் பகுதி.

தானிய வியாபாரம் புரிந்து பஞ்சத்திலிருந்து லாபம் பெறுவது சாத்தியமாயிருக்கும் வரை விவசாயி பாதி உழைப்பாளியாகவும் பாதி லாப வேட்டைக்காரனாகவும்தான் இருப்பான் (பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தில் சில காலத்துக்கு இது தவிர்க்க முடியாததே). லாப வேட்டைக்காரன் என்ற முறையில் விவசாயி நமக்குப் பகைமையாய், பாட்டாளி வர்க்க அரசுக்குப் பகைமையாய் இருக்கிறான்; முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாருடனும் அவர்களது விசுவாசமான அடி வருடிகளுடனும்—தானியத்தில் வர்த்தகச் சுதந்திரம் வேண்டுமெனக் கோரும் மென்ஷிவிக் ஷேரும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினர் பி. செர்னென்கோவும் அடங்கலானோருடனும்—உடன்பாடு கொள்ள விரும்புகிறான். ஆனால் உழைப்பாளி என்ற முறையில் விவசாயி பாட்டாளி வர்க்க அரசின் நண்பன், நிலப்பிரபுவுக்கும் முதலாளிக்கும் எதிரான போராட்டத்தில் தொழிலாளியின் மிகவும் விசுவாசமான கூட்டாளி. உழைப்பாளர்கள் என்ற முறையில் பெருந்திரளான விவசாயிகள், கோடானு கோடியான விவசாயிகள் இந்த அரசு “இயந்திரத்தை”—பாட்டாளி வர்க்க முன்னணிப் படையின் ஒன்று அல்லது இரண்டு லட்சம் கம்யூனிஸ்டுகளால் தலைமை தாங்கப்பட்டதும், நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு கொண்ட பத்துலட்சக் கணக்கான பாட்டாளி வர்க்கத்தாராலானதும் ஆகிய இந்த அரசு “இயந்திரத்தை”—ஆதரிக்கின்றனர்.

இதைக் காட்டிலும் ஜனநாயகத் தன்மையதான—இச்சொல்லின் மெய்ப் பொருளில்—ஓர் அரசு, உழைப்போரும் சுரண்டப்படுவோருமான மக்கள் திரளுடன் இதைக் காட்டிலும் நெருக்கமாய் இணைந்த ஓர் அரசு இதன்முன் எந்நாளும் இருந்ததில்லை.

“கம்யூனிஸ்டு சுபோத்தனிக்குகளில்” செய்யப்படுவதைப் போன்ற இந்தப் பாட்டாளி வர்க்கத் தன்மையதான பணி தான் பாட்டாளி வர்க்க அரசுக்கு விவசாயிகளுடைய நன் மதிப்பையும் பாசத்தையும் முழு அளவில் பெற்றுத்

தரப் போகிறது. இத்தகைய பணியேதான், இது மட்டுமே தான், நமது கட்சியே சரி, கம்யூனிசம்தான் சரி என்கிற உறுதியான முழு நம்பிக்கையை விவசாயிகளுக்கு உண்டாக்கி அவர்களை நமது பற்றுறுதி மிக்க கூட்டாளிகளாக்கப் போகிறது; இவ்வழியில் உணவுத் தட்டுப்பாடு அறவே ஒழிவதற்கும், தானிய உற்பத்தியிலும் வினியோகத்திலும் முதலாளித்துவத்தின் மீது கம்யூனிசம் முழு வெற்றி பெறுவதற்கும், கம்யூனிசம் தங்குதடையின்றி உறுதியடைவதற்கும் வழி செய்யப் போகிறது.

1919 ஜூன் 28

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 39,
பக்கங்கள் 1-29

சோவியத் குடியரசில் உழைக்கும்
பெண்களது இயக்கத்தின் பணிகள்
என்னும் சொற்பொழிவிலிருந்து

கட்சி உறுப்பினர்களல்லாத உழைக்கும் பெண்களின்
நான்காவது மாஸ்கோ நகர மாநாட்டில்
1919 செப்டம்பர் 23ல் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு

சோவியத் குடியரசில் உழைக்கும் பெண்களது இயக்
கத்தின் முன்னுள்ள பொதுவான பணிகள் குறித்து, பொது
வில் சோஷலிசத்துக்கு மாறிச் செல்வதுடன் இணைந்தவை
யும் இத்தருணத்தில் குறிப்பாய் அவசரமானவையுமான
பணிகள் குறித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.
தொழர்களே, பெண்களின் நிலை பற்றிய பிரச்சினை சோவியத்
ஆட்சியதிகாரத்தின் தொடக்கத்திலேயே எழுப்பப்பட்ட
ஒன்று. சோஷலிசத்துக்கு மாறிச் செல்லுகையில் எந்தத்
தொழிலாளர் அரசும் இரட்டைப் பணியை எதிர்நோக்க
வேண்டியிருப்பதாய் எனக்குத் தோன்றுகிறது. இந்தப்
பணியின் முதற் பகுதி ஒப்பளவில் எளியது, சுலபமானது.
பெண்டிரை ஆடவர்களுக்குச் சமத்துவமல்லாத கீழ் நிலையில்
இருத்திய அந்தப் பழையச் சட்டங்களைப் பற்றியது இது.

காலங் கடந்தவையாகிவிட்ட சட்டங்கள் ரத்து செய்
யப்பட வேண்டும், ஆடவரும் பெண்டிரும் சட்டத்தின்படி
சரி சமமானவர்களாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை
யை மேலைய ஐரோப்பாவில் நீண்ட நெடுங் காலமாகவே,
பத்து இருபது ஆண்டுகளாய் அல்ல சில நூற்றாண்டுகளா
கவே, விடுதலை இயக்கங்கள் யாவற்றையும் சேர்ந்தோரும்
முன்வைத்து வந்துள்ளனர். ஆனால் ஜனநாயக ஐரோப்பிய
அரசுகளில், மிகவும் முன்னேறிய குடியரசுகளிலுங்கூட
எதனாலும் இதைச் செயல்படுத்துவதில் வெற்றி பெற முடிய
வில்லை. ஏனென்றால், எங்கெல்லாம் முதலாளித்துவக்
இருந்து வருகிறதோ, நிலத்திலும் ஆலைகளிலும் எங்கெல்

லாம் தனியார் சொத்துடைமை நிலவுகிறதோ, மூலதனத்தின் ஆட்சியதிகாரம் எங்கெல்லாம் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறதோ, அங்கெல்லாம் ஆடவர்கள் தமது தனிவுரிமைகளை விட்டொழிக்காது இருத்தி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். ரஷ்யாவில் 1917 அக்டோபர் 25 முதலாய் தொழிலாளர்களுடைய ஆட்சியதிகாரம் நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கும் ஒரே காரணத்தினால்தான், இங்கு இந்தக் கோரிக்கையைச் செயல்படுத்த முடிந்தது. அது பிறந்த நாள் முதலாய் சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் உழைப்பாளி மக்களது ஆட்சியதிகாரமாய், எல்லா வகையான சுரண்டலுக்கும் விரியாய்ச் செயல்பட முற்பட்டது. நிலப்பிரபுக்களாலும் முதலாளிகளாலும் உழைப்பாளி மக்கள் சுரண்டப்படுவதற்கான சாத்தியப் பாட்டை ஒழித்திடும் பணியை, மூலதனத்தின் ஆதிக்கத்தை ஒழித்திடும் பணியை அது தனக்கு வகுத்துக் கொண்டது. நிலத்தில் தனியார் சொத்துடைமை இல்லாதபடி, தனியார் உடைமையான ஆலைகள் இல்லாதபடி, எங்கும், அனைத்து உலகிலும், பூரண அரசியல் சுதந்திரம் நிலவும் நாடுகளிலுங்கூட, மிகவும் ஜனநாயகமான குடியரசுகளிலுங்கூட, உழைப்பாளி மக்களை நடைமுறையில் வறுமைக்கும் கூலியடிமை வாழ்வுக்குமுரிய நிலையில் இருத்திவிடும், பெண்டிரை இரட்டை அடிமை நிலையில் இருத்திவிடும் அந்தத் தனியார் சொத்துடைமை இல்லாதபடி உழைப்பாளி மக்கள் தமது வாழ்வை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்வதற்கு வகை செய்ய சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் முயன்று வந்திருக்கிறது.

உழைப்பாளி மக்கள்தம் ஆட்சியதிகாரமான சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் அது தோன்றியதும் முதலாவது மாதங்களிலேயே பெண்டிர் சம்பந்தமான சட்டங்களில் திட்டவட்டமான ஒரு புரட்சி நடந்தேறச் செய்தது. பெண்டிரைக் கீழ் நிலையில் இருத்திய அந்தச் சட்டங்களில் எதுவுமே சோவியத் குடியரசில் ஒழிக்காது விட்டு வைக்கப்படவில்லை. முக்கியமாய், பெண்களின் பலவீன நிலையைப் பயன்பத்திக் கொண்டு அவர்களை அசமத்துவ நிலையில், ஏன் பல சந்தர்ப்பங்களில் இழிவான நிலையிலுங்கூட இருத்திய சட்டங்களைக் குறிப்பிடுகிறேன், அதாவது திருமாண ரத்தையும், திருமணத்துக்குப் புறத்தே பிறந்த குழந்தைகளையும், பராமரிப்புச் செலவுக்காகக் குழந்தையின் தகப்பனுக்கு அழைப்பாணை

விடுக்க பெண்ணின் உரிமையையும் பற்றிய சட்டங்களைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

குறிப்பாய் இத்துறையில் தான் முதலாளித்துவச் சட்டம்—மிகவும் முன்னேறிய நாடுகளிலும் என்பதை குறிப்பிட்டாக வேண்டும்—பெண்களின் பலவீன நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்களை இழி நிலைக்கு உட்படுத்துகிறது, அவர்களை அசமத்துவ நிலையில் இருத்துகிறது. குறிப்பாய் இத்துறையில் தான் சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் உழைப்பாளி மக்களுக்குச் சகிக்க வொண்ணாதவையான அநியாயமான அந்தப் பழையச் சட்டங்களில் எதையும் விட்டு வைக்காமல் ஒழித்துக் கட்டிற்று. பெண்கள் முழுச் சமத்துவம் அனுபவிக்கும் நாடு, குறிப்பாய் அன்றாடக் குடும்ப வாழ்க்கையில் காணக்கூடிய இழி நிலையில் பெண்கள் இருத்தப்பட்டிராத நாடு சோவியத் ருஷ்யாவைத் தவிர்த்து உலகில் வேறு எதுவும் இல்லையென இன்று நாம் பெருமிதத்தோடும் மிகைப்பாடு சிறிதும் இல்லாமலும் கூறலாம். நாம் செய்த மிகவும் முக்கியமான முதற்பெரும் பணிகளில் ஒன்று இது.

போல்ஷிவிக்குகளுக்குப் பகையான கட்சிகளுடன் நீங்கள் தொடர்பு பெற சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், கல்ச்சாக்கோ தெனீக்கிலே பிடித்து வைத்திருந்த பிராந்தியங்களில் ருஷ்யனில் வெளியான செய்தியேடுகள் உங்கள் கைக்குக் கிடைத்தால், அந்தச் செய்தியேடுகளைப் போல அதே அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டோருடன் நீங்கள் பேச நேர்ந்தால், சோவியத் ஆட்சி ஜனநாயகத்தைப் புறக்கணித்து விட்டதென்ற குற்றச்சாட்டை அடிக்கடி கேட்பீர்கள்.

சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் பிரதிநிதிகளாகிய போல்ஷிவிக் கம்யூனிஸ்டுகளான நாமும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் ஆதரவாளர்களும் ஜனநாயகத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டதாய் அடிக்கடி குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் அரசியல் நிர்ணய சபையைக்¹⁹ கலைத்ததை இதற்குச் சான்றாய்ச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள். சாதாரணமாய் நாம் இதற்குப் பின்வருமாறு பதிலளிக்கிறோம். அந்த ஜனநாயகமும் அந்த அரசியல் நிர்ணய சபையும் உலகில் தனியார் சொத்துடைமை ஒழிக்கப்படாதிருந்த காலத்தில், மக்களிடையே சமத்துவம் இல்லாத காலத்தில், சொந்த மூலதனத்தை உடைய ஒருவர் எஜமானராய் இருந்து

ஏனையோர் அவரிடம் வேலைசெய்து அவருடைய கூலியடிமைகளாய் இருந்த காலத்தில் தோன்றியவை. அந்த ஜனநாயகத்தை நாங்கள் மதிப்பதில்லை. மிகவும் முன்னேறிய நாடுகளிலுங்கூட அத்தகைய ஜனநாயகம் அடிமை நிலையை மூடிமறைத்திடும் ஜனநாயகமே ஆகும். உழைப்பாளரும் ஒடுக்கப்பட்டோருமான மக்களுடைய நிலையை அந்த ஜனநாயகம் எந்த அளவுக்கு இலகுவாக்குகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் சோஷலிஸ்டுகளாகிய நாங்கள் அதை ஆதரிக்கிறோம். மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதன் எல்லா வடிவங்களையும் எதிர்த்துப் போராடுவதே உலகெங்கிலும் சோஷலிசம் தனக்கு வகுத்துக் கொண்ட பணியாகும். சுரண்டப்படுவோருக்கு, உரிமையில்லாத அடிநிலையாளர்களுக்குப் பணி புரியும் ஜனநாயகமே எங்களுக்கு மதிப்புக்குரிய ஜனநாயகமாகும். வேலை செய்யாதோர் வாக்குரிமை இல்லாதவர்களாகப்பட்டால் அது மக்களிடையிலான மெய்யான சமத்துவமாய் இருக்கும். வேலை செய்யாதோர் சாப்பிடக் கூடாது.

இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பதிலளிக்கும் நாம் பிரச்சினையைப் பின்வரும் முறையில் எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறோம்—பல்வேறு நாடுகளிலும் ஜனநாயகம் எவ்வாறு செயல்படுத்தப்படுகிறது? எல்லா ஜனநாயகக் குடியரசுகளிலும் சமத்துவம் பிரகடனம் செய்யப்படுவதைக் காண்கிறோம், ஆனால் உரிமைச் சட்டங்களிலும் பெண்களது உரிமைகள் பற்றிய சட்டங்களிலும்—குடும்பத்தில் அவர்களுடைய நிலையையும் திருமண ரத்தையும் பற்றிய சட்டங்களில்—ஒவ்வோர் அடியிலும் அசமத்துவத்தையும் பெண்கள் இழிவுபடுத்தப்படுவதையும் காண்கிறோம். பிரத்தியேகமாய் இது ஒடுக்கப்பட்டோர் சம்பந்தமாய் ஜனநாயகம் மீறப்படுவதைக் குறிப்பதாகும் என்கிறோம். வேறு எந்த அரசையும்விட, மிகவும் முன்னேறிய நாடுகளுடைய அரசுகளையும்விட சோவியத் அரசு மிக அதிக அளவுக்கு ஜனநாயகத்தைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறது; எப்படியெனில் பெண்களின் அசமத்துவத்துக்கான எந்தச் சாயலையும் அது தனது சட்டங்களில் விட்டுவைக்கவில்லை. சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் தோன்றிய பின் ஆரம்ப மாதங்களிலேயே அது பெண்களுக்காகச் செய்ததில் பாதி யளவுங்கூட வேறு எந்த

அரசும், வேறு எந்த ஜனநாயகச் சட்டமுறையும் என்றுமே செய்ததில்லை என்று திரும்பவும் கூறுகிறேன்.

சட்டங்கள் மட்டும் போதாதுதான். வெறும் அரசாணைகளுடன் நாம் திருப்தியடைந்துவிடவில்லை. ஆனால் சட்டத்துறையில் பெண்களை ஆடவருடன் சமத்துவ நிலையில் அமர்த்த நாம் செய்ய வேண்டியது அனைத்தையும் செய்து விட்டோம். இது குறித்து பெருமை கொள்ள நமக்கு முழு உரிமை உண்டு. இப்பொழுது சோவியத் ரஷ்யாவில் பெண்களின் நிலை மிகவும் முன்னேறிய அரசுகளில் இருப்பதைக் காட்டிலும் சாலச் சிறந்ததாகவே இருக்கிறது. ஆயினும் இது தொடக்கமே ஆகுமென்று நாம் கூறிக் கொள்கிறோம்.

வீட்டில் செய்ய வேண்டியிருக்கும் வேலைகள் காரணமாய்ப் பெண்ணின் நிலை இன்னமும் கடினமானதாகவே இருக்கிறது. பெண் முழு விடுதலை பெற்று ஆடவனுக்குச் சரிசமான நிலையை அடைவதற்கு, தேசப் பொருளாதாரம் சோஷலிச மயமாக்கப்பட வேண்டும், ஆக்க வளமுள்ள பொது உழைப்பில் பெண்கள் பங்கு கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது பெண்கள் ஆடவர்களுக்கு ஒப்பான நிலை பெறுவர்.

உழைப்பின் உற்பத்தித் திறன், உழைப்பின் அளவு, வேலைநேரம், வேலை நிலைமைகள் முதலானவை சம்பந்தமாய்ப் பெண்களை ஆடவருக்குச் சரிசமானாக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆடவனைப் போலல்லாது பெண்குடும்பத்தில் தனது நிலையின் காரணமாய் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறோம். பெண்கள் முழு உரிமைகள் பெற்றவர்களாய் இருக்கும்போதுகூட, வீட்டு வேலைகள் யாவும் அவர்களிடமே விட்டுவிடப்படும் காரணத்தால் நடைமுறையில் தாழ்த்தப்பட்டோராகவே இன்னமும் இருந்து வருகிறார்கள் என்பது நீங்கள் எல்லோரும் அறிந்ததே. மிகப் பெருவாரியான சந்தர்ப்பங்களில் வீட்டு வேலைகள் குறைந்த பயன் தருவனவாயும் கீழ்நிலைக்கு உரியனவாயும் படுகேவலமானவையாகவும் பெண்கள் செய்யக் கூடிய மிகவும் சிரமமான வேலைகளாகவும் இருக்கின்றன. அவை மட்டுமீறி அற்பமானவை, பெண்ணின் வளர்ச்சிக்கு எவ்வகையிலும் உதவக் கூடியது எதுவும் உள்ளடங்காதவை.

சோஷலிச இலட்சியவாதிகளாகிய நாம் முழு அளவில் சோஷலிசத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காகப் போராட விரும்புகிறோம். இங்கு பெண்களின் முன்னால் விரிவானதோர் உழைப்பு அரங்கம் உதித்தெழுகிறது. சோஷலிசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்குத் தரையைச் சரி செய்ய இப்பொழுது நாம் கடுந்தயாரிப்புகள் செய்து வருகிறோம். ஆனால் பெண்களின் முழுநிறை சமத்துவத்தைக் கைகூடச் செய்து, உணர்வை மழுங்கடிக்கும், குறைந்த பயன் தரும் அற்ப வேலைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பெண்களுடன் சேர்ந்து, நாம் இப்புதிய பணியை மேற்கொள்ளும் போதுதான் சோஷலிச நிர்மாணம் தொடங்க முடியும். பெண்களை இவ்விதம் விடுவிப்பது நீண்ட பல ஆண்டுகள் தேவைப்படும் ஒரு பணியாகும்.

இந்தப் பணி சடுதியில் பலன்கள் அளிக்கக் கூடியதல்ல, சுடரொளி பரப்பிக் கண்ணைப் பறித்திடக் கூடியதல்ல.

வீட்டு வேலைகளிலிருந்து பெண்களை விடுவிக்க வல்ல உண்டி விடுதிகளும் பிள்ளைப் பராமரிப்பகங்களுமான முன்மாதிரி நிலையங்களை நாம் நிறுவி வருகிறோம். இந்நிலையங்களை எல்லாம் அமைத்திடும் பணி பிரதானமாய்ப் பெண்களுக்குரியதாகவே இருக்கும். இல்லத்து அடிமையாய் இருக்கும் நிலையிலிருந்து விடுதலை பெற பெண்களுக்குத் துணைபுரியக் கூடிய இந்த நிலையங்கள் ருஷ்யாவில் இன்று மிகச் சொற்பமாகவே இருத்தலை நாம் மறுக்க முடியாது. இவற்றின் எண்ணிக்கை மிக மிகச் சொற்பமாகும். சோவியத் குடியரசில் தற்போது இருந்து வரும் நிலைமைகள்—யுத்தம், உணவு நிலைமை இவை குறித்து தோழர்கள் ஏற்கனவே உங்களுக்கு விவரமாய்க் கூறியிருக்கிறார்கள்—இந்தப் பணியில் நமக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டு வருகின்றன. இருப்பினும், இல்லத்து அடிமைகளாய் உழலும் நிலையிலிருந்து பெண்களை விடுவிக்கும் இந்த நிலையங்கள் எங்கெல்லாம் எவ்வழியிலேனும் முடியுமோ அங்கெல்லாம் உதித்தெழுந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

தொழிலாளர்களுடைய விடுதலை தொழிலாளர்களால் தான் சாதிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறுகிறோம். அதே போல உழைக்கும் பெண்களுடைய விடுதலையும் உழைக்கும் பெண்களாலேயே சாதிக்கப்பட வேண்டியதாகும். உழைக்

கும் பெண்கள் தாமே நேரில் இத்தகைய நிலையங்கள்தோன்றி வளரும்படிச் செய்தாக வேண்டும். இந்தச் செயற்பாடு அவர்களுடைய நிலையை, பழைய முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் இருந்ததுடன் ஒப்படுகையில், அடியோடு மாறும்படிச் செய்து விடும்.

பழைய முதலாளித்துவ ஆட்சியில் அரசியலில் செயல்படத் தனிவகைப் பயிற்சி தேவையாய் இருந்தது. எனவே தான் மிகவும் முன்னேறிய சுதந்திர முதலாளித்துவ நாடுகளிலுங்கூட அரசியலில் பெண்கள் மிகச் சொற்ப அளவே ஈடுபட முடிகிறது. உழைக்கும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் அரசியலில் ஈடுபட முடியும்படிச் செய்வதே நம்முன்னுள்ள பணி. நிலத்திலும் ஆலைகளிலும் தனியார் சொத்துடைமை ஒழிக்கப்பட்டு நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளுடைய அதிகாரம் வீழ்த்தப்பட்டது முதலாய், அரசியலின் பணிகள் உழைக்கும் பெண்களும் அடங்கலாய் உழைப்பாளி மக்கள் அனைவருக்கும் எளியவையும் தெளிவானவையும் அவர்கள் தாமே செய்யக் கூடியவையும் ஆகிவிட்டன. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலை சிறிதும் சமத்துவமற்றதாய் இருப்பதால், அரசியலில் அவர்களுடைய பங்கு ஆடவர்களுடையதில் மிகச் சொற்ப விகிதமாகிவிடுகிறது. இந்த நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமானால் உழைப்பாளி மக்களது ஆட்சியதிகாரம் அவசியமாகும். ஏனெனில் அப்பொழுது அரசியலில் பிரதானப் பணிகள் நேரடியாய் உழைப்பாளி மக்கள்தம் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் விவகாரங்கள் பற்றியனவாகிவிடும்.

இங்குங்கூட உழைக்கும் பெண்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்வது அவசியமாகும்—கட்சி உறுப்பினர்களும் அரசியல் உணர்வுடையோருமான பெண்கள் மட்டுமின்றி கட்சி உறுப்பினரல்லாத பெண்களும், மிகச் சொற்ப அளவே அரசியல் உணர்வுடையோரும் பங்கெடுத்துக் கொள்வது அவசியமாகும். இங்கு சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் உழைக்கும் பெண்கள் செயல்படுவதற்கு மிகவும் விரிவான அரங்கைத் தோற்று வித்துக் கொடுக்கிறது.

சோவியத் ருஷ்யாவின் மீது தாக்குதல் தொடுத்துள்ள பகை சக்திகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் கடினமான ஒரு காலத்தை நாம் கடக்க வேண்டியிருந்தது. உழைப்பாளி

மக்களது ஆட்சியதிகாரத்தை எதிர்த்துப் போர் தொடுத்த சக்திகளை இராணுவத் துறையில் போராடுவதும் உணவு வழங்கீடு துறையில் லாபவேட்டைக்காரர்களை எதிர்த்துப் போராடுவதும் நமக்குச் சிரமமாகவே இருந்தது. காரணம் தமது சொந்த உழைப்பைக் கொண்டு முழு மனதுடன் நமக்கு உதவ முன்வந்த மக்களின், உழைப்பாளி மக்களின் எண்ணிக்கை சொற்பமாய் இருந்தது. கட்சி உறுப்பினரல்லாத பெருந்திரளான உழைக்கும் பெண்கள் இத்துறையில் அளித்த உதவியை சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் வேறு எதனிலும் உயர்வானதாய் மதித்துப் போற்றியது. முன்பிருந்த முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் இவர்கள் அரசியலில் பங்கு கொள்ள ஓரளவு விரிவான அளவில் பயிற்சி பெற வேண்டியிருந்ததும், பெண்களுக்கு இது கிடைக்க முடியாத ஒன்றாய் இருந்ததும் தெரிந்ததே. சோவியத் குடியரசில் நிலப்பிரபுக்களையும் முதலாளிகளையும் எதிர்த்துப் போராடுவதும் சுரண்டலை நீக்குவதற்காகப் போராடுவதும் தான் பிரதான அரசியல் செயற்பாடு. ஆகவே சோவியத் குடியரசில் உழைக்கும் பெண்களுக்கு அரசியல் செயற்பாடு கிட்டுவதாகிவிடுகிறது. உழைக்கும் பெண்கள் தமது நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு ஆற்றலை உழைக்கும் ஆண்களுக்கு உதவியாய்ப் பயன்படுத்துவதில் இந்த அரசியல் செயற்பாடு அடங்குகிறது.

லட்சக் கணக்கானோரின் பங்குடன் பெரிய அளவிலான ஒழுங்கமைப்புப் பணி மட்டுமின்றி, சிறிய அளவிலான ஒழுங்கமைப்புப் பணியும் நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. இது பெண்களும் உழைப்பதைச் சாத்தியமாக்குகிறது. யுத்த நிலைமைகளில் சேனைக்கு உதவுதல், சேனையில் கிளர்ச்சி செய்தல் ஆகிய வேலைகளைப் பெண்கள் செய்யலாம். செஞ்சேனையானது தன்னைத் தக்கபடி கவனித்துக் கொள்கிறார்கள், தன்பால் அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்பதைக் காணும்படி பெண்கள் இவ்வேலைகளில் எல்லாம் முனைப்புடன் பங்கு கொள்ள வேண்டும். உணவு விநியோகம், பொது உண்டி வசதிகளைச் செம்மை செய்தல் ஆகிய துறைகளிலும் பெண்கள் வேலை செய்ய முடியும். பெத்ரொகிராதிஸ் நிறைய இருப்பதைப் போன்ற சாப்பாட்டு விடுதிகளை எல்லா இடங்களிலும் அவர்கள் திறக்க முற்பட வேண்டும்.

உழைக்கும் பெண்களின் செயற்பாடு இந்தத் துறைகளில் மிகுந்த நிறுவன ஒழுங்கமைப்பு முக்கியத்துவம் பெறு

கிறது. பெரிய விவசாயச் சோதனைப் பண்ணைகளை அமைத்திடுவதிலும் நடத்திச் செல்வதிலும் உழைக்கும் பெண்கள் பங்கு கொள்வது அவசியமாகும். இது தனிப்பட்ட சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் நடைபெறுவதுடன் நின்றுவிடக்கூடாது. உழைக்கும் பெண்கள் ஏராளமாய்ப் பங்கு கொள்ளாவிடில், இப்பணி நிறைவேற்றப்பட முடியாது. உழைக்கும் பெண்கள் இந்தத் துறையில் உணவு விநியோகத்தை மேற்பார்வையிடுவதிலும் உணவுப் பண்டங்களை மேலும் எளிதாய்க் கிடைக்கச் செய்வதிலும் மிகவும் உதவியாய் இருப்பார்கள். கட்சி உறுப்பினரல்லாத உழைக்கும் பெண்களே இப்பணியைத் திறம்படச் செய்துவிடலாம். இந்தப் பணியின் நிறைவேற்றம் சோஷலிச சமுதாயத்தைப் பலப்படுத்த மிகவும் துணை புரியும்.

நிலத்தில் தனியார் உடைமையை நாம் ஒழித்துவிட்டோம். ஆலைகளில் தனியார் உடைமையை ஏறத்தாழ முழு அளவுக்கு ஒழித்துவிட்டோம். உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரும், கட்சி உறுப்பினர்கள் மட்டுமின்றி கட்சி உறுப்பினரல்லாதோரும், ஆடவர்கள் மட்டுமின்றி பெண்களும், இந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் படி உறுதி செய்ய இப்பொழுது சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் முயன்று வருகிறது. நூற்றுக் கணக்கில் அல்ல, ரூஷ்யா எங்கிலும் கோடிக் கணக்கில் பெண்கள், சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் துவக்கியிருக்கும் இந்தப் பணியில் பங்கு கொண்டாலொழிய, இப்பணி முன்னேற முடியாது. பெண்கள் இப்படிப் பங்கு கொள்வார்களாயின் சோஷலிச நிர்மாணம் உறுதி பெற்றுவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. அப்பொழுது நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளது உதவியில்லாமலே தம்மால் வாழ முடியும், தமது நாட்டை நிர்வகிக்க முடியும் என்பதை உழைப்பாளி மக்கள் நிரூபித்துக் காட்டுவார்கள். அப்பொழுது வெளிநாடுகளிலுள்ள புறப் பகைவர்கள் யாரும், மற்றும் ரூஷ்யாவின் உள்ளேயே இருக்கும் பகைவர்கள் யாரும் சோவியத் குடியரசுக்கு எவ்வகையிலும் அபாயம் விளைவிக்க முடியாதபடி, சோஷலிச நிர்மாணம் ரூஷ்யாவில் அவ்வளவு உறுதி வாய்ந்த அடிப்படை கொண்டதாகிவிடும்.

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 39,
பக்கங்கள் 198-205

சோவியத் ஆட்சியதிகாரமும் பெண்களின் நிலையும்

சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் இந்த இரண்டாம் ஆண்டு நிறைவு, இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில் செய்யப் பட்டதை ஒட்டுமொத்தமாய்க் காண்பதற்கும், நடத்தப் பட்ட புரட்சியின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் குறிக்கோள் களையும் சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்கும் தக்கதோர் சந்தர்ப்பமாகும்.

ஜனநாயகத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டோம் என்று முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரும் அவர்களது ஆதரவாளர்களும் நம்மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். ஆனால் நாம் ஜனநாயகம் விரிவாகவும் ஆழமாகவும் வளர்ச்சி பெறும்படி சோவியத் புரட்சி இதன்முன் என்றுமே கண்டிராதவாறு ஊக்குவித்துள்ளது என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகிறோம். இந்த ஜனநாயகம் முதலாளித்துவத்தால் ஒடுக்கப்பட்டு வந்த உழைப்பாளி மக்களுக்கான ஜனநாயகம், மிகமிகப் பெருவாரி மக்களுக்கான ஜனநாயகம், முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்திலிருந்து (சுரண்டு வோருக்கு, முதலாளிகளுக்கு, செல்வந்தர்களுக்கு உரியதிலிருந்து) மாறுபடும் சோஷலிச ஜனநாயகமாகும் (உழைப்பாளி மக்களுக்கு உரியதாகும்) என்கிறோம்.

யார் சொல்வது சரி?

இந்தக் கேள்வி குறித்து சரிவர சிந்தனை செய்து ஆழமான ஞானம் பெற வேண்டுமாயின், இந்த இரண்டு ஆண்டுகளின் அனுபவத்தைப் பரிசீலிப்பதும், தொடர்ந்து வளர்ச்சி காண்பதற்கு மேலும் சிறந்த தயாரிப்புகளைச் செய்வதும் அவசியமாகும்.

பெண்களின் நிலையானது முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்துக்கும் சோஷலிச ஜனநாயகத்துக்கும் இடையிலுள்ள வேறுபாட்டை மிகவும் எடுப்பான முறையில் தெளிவுபடுத்துகிறது, மேலே குறிக்கப்பட்ட கேள்விக்கு மிகவும் சரியான படி பதிலளிக்கிறது.

முதலாளித்துவக் குடியரசில் (அதாவது, நிலம், ஆலைகள், பங்குகள் முதலானவற்றில் தனியார் உடைமை இருக்கும் குடியரசில்), மிகவும் ஜனநாயகத் தன்மையதானதிலுங்கூட, பெண்கள் ஆடவர்களுக்கு முற்றிலும் சமமான உரிமைகளை என்றுமே பெற்றிருக்கவில்லை, உலகில் எங்குமே, அதிக அளவு முன்னேறிய நாடுகள் எதனிலுங்கூட பெற்றிருக்கவில்லை. மாபெரும் பிரெஞ்சு (முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப்) புரட்சி நடைபெற்று 125 ஆண்டுகளுக்கு மேல் கழிந்துவிட்ட பிறகுங்கூட இந்நிலைமை இருந்து வருகிறது.

சொல்லளவில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் சமத்துவத்தையும் சுதந்திரத்தையும் வாக்குறுதி செய்கிறது. ஆனால் நடைமுறையில் எந்த ஒரு முதலாளித்துவக் குடியரசும், மிகவும் முன்னேறியதுங்கூட, மனித குலத்தில் பாதிப் பேரான பெண்களுக்குச் சட்டத்தின்படி ஆண்களுக்குச் சரிநிகரான சமத்துவம் வழங்கவோ, ஆடவரைச் சார்ந்து வாழ்வதிலிருந்தும் அவர்களுடைய ஒடுக்கு முறையிலிருந்தும் பெண்களை விடுவிக்கவோ இல்லை.

முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் தட்புடலான சொல்லடுக்குகளுக்கும், கம்பீரமான சொற்களுக்கும், பகட்டான வாக்குறுதிகளுக்கும், சுதந்திரம் சமத்துவம் என்பதான படாடோபக் கோஷங்களுக்குமுரிய ஜனநாயகம், ஆனால் உண்மையில் இவை யாவும் பெண்களின் சுதந்திரமின்மையையும் சமத்துவமின்மையையும், உழைப்பாளரும் ஒடுக்கப்பட்ட டோருமான மக்களின் சுதந்திரமின்மையையும் சமத்துவமின்மையையும் மூடிமறைக்கும் சிங்காரிப்புகளே ஆகும்.

சோவியத் அல்லது சோஷலிச ஜனநாயகம் இந்தத் தட்புடலான பொய்ச் சொற்களைத் துடைத்தெறிந்துவிடுகிறது. “ஜனநாயகவாதிகளின்” கபட நாடகத்தின் மீதும், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகள், மற்றும் பட்டினி கிடக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு உபரி தானியத்தைக் கொள்ளை லாப விலைகளுக்கு விற்றுத் திரவியம் திரட்டும் நிரம்பி வழியும் களஞ்சி

யங்களைக் கொண்ட விவசாயிகள் ஆகியோரது கபட நாடகத்தின் மீதும் இரக்கமில்லாப் போர்ப் பிரகடனம் செய்கிறது.

ஒழிக தீய இப்பொய்மை! ஒடுக்கப்படுவோருக்கும் ஒடுக்குவோருக்கும், சுரண்டப்படுவோருக்கும் சுரண்டுவோருக்கும் “சமத்துவம்” இல்லை, இருக்கவும் முடியாது. பெண்கள் ஆண்களது சட்டபூர்வமான தனியுரிமைகளால் கட்டுண்டிருக்கும் வரையில், தொழிலாளர்களுக்கு மூலதனத்தின் ஒடுக்கு முறையிலிருந்து சுதந்திரம் இல்லாத வரையில், உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு முதலாளி, நிலப்பிரபு, வியாபாரி இவர்களது ஒடுக்குமுறையிலிருந்து சுதந்திரம் இல்லாத வரையில், மெய்யான “சுதந்திரம்” எதுவும் இல்லை, இருக்கவும் முடியாது.

பொய்யர்களும் கபடர்களும், மூடர்களும் குருடர்களும், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரும் அவர்களது ஆதரவாளர்களும் பொதுப்பட சுதந்திரம் என்றும், பொதுப்பட சமத்துவம் என்றும், பொதுப்பட ஜனநாயகம் என்றும் பேசும் மக்களை ஏமாற்ற முயலட்டும்.

இந்தப் பொய்யர்களின் முகமூடியைக் கிழித்தெறியுங்கள், கண்ணை மூடிக் கொள்வோரின் கண்களைத் திறந்துவிடுங்கள் என்றுதான் தொழிலாளர்களிடமும் விவசாயிகளிடமும் நாம் கூறுவோம்.

ஆண், பெண் இரு பாலருக்குமிடையே சமத்துவமா நிலவுகிறது?

எந்தத் தேசம் எதற்குச் சமம்?

எந்த வர்க்கம் எதற்குச் சமம்?

எந்த ஒடுக்குமுறையிலிருந்து அல்லது எந்த வர்க்கத்தின் ஒடுக்குமுறையிலிருந்து சுதந்திரம்? எந்த வர்க்கத்துக்குச் சுதந்திரம்? என்றுதான் அவர்களைக் கேட்குமாறுச் சொல்வோம்.

இந்தக் கேள்விகளை எழுப்பாமலே அரசியல் பேசுகிறவர், ஜனநாயகம் என்றும் சுதந்திரம் என்றும் சமத்துவம் என்றும் பேசுகிறவர், சோஷலிசம் பேசுகிறவர், இந்தக் கேள்விகள் எழுப்பப்படாது அடக்கப்படுவதை, மூடிமறைக்கப்படுவதை, மழுக்கடிக்கப்படுவதை எதிர்த்துப் போராடாதவர், உழைப்பாளி மக்களின் படுமோசமான பகையாவார்,

பசுத்தோல் போர்த்திய புலியாவார்; தொழிலாளர் விவசாயிகளின் பரம எதிரியும் நிலப்பிரபுக்கள், ஜார் மன்னர்கள், முதலாளிகளின் அடிவருடியுமாவார்.

பெண்ணின் விடுதலைக்காக, பெண்களை “வலுமிக்க” ஆண் பாலருக்குச் சரிசமமாக்குவதற்காக, உலகின் முன்னேறிய, அறிவு வளர்ச்சி பெற்ற, “ஜனநாயகக்” குடியரசுகள் யாவும் சேர்ந்து கடந்த 130 ஆண்டுகளில் செய்ததைக் காட்டிலும் கூடுதலாய் சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் ஐரோப்பாவின் மிகவும் பிற்பட்ட நாடு ஒன்றில் இரண்டே இரண்டு ஆண்டுகளில் செய்திருக்கிறது.

கல்வி, கலாசாரம், நாகரிகம், சுதந்திரம் படாடோபமான இச்சொற்கள் எல்லாம் உலகிலுள்ள முதலாளித்துவ குடியரசுகள் யாவற்றிலும் சொல்லொணக்கேட்டுக்கும் அருவருக்கத்தக்க இழிவுக்கும் மிருகத்தனமான கொடுமைக்கு முரிய மாதர் குறித்த அசமத்துவ சட்டங்களுடன் கைகோர்த்துச் செல்கின்றன. இச்சட்டங்கள் பெண்களுக்குத் திருமணத்திலும் திருமணரத்திலும் சமத்துவம் மறுப்பவை; திருமணத்துக்குப் புறத்தே பிறந்த குழந்தையும் “சட்டபூர்வமாய்ப் பிறந்த” குழந்தையும் சரிநிகரானவை அல்லவென்பவை; ஆண்களுக்குத் தனியுரிமைகள் அளிப்பவை; பெண்குலத்தை இழிவுப்படுத்தி அவமானப்படுத்துகிறவை.

மூலதனத்தின் ஆதிக்கம், “புனிதத் தனியார் சொத்தின்” ஒடுக்குமுறை, அற்பவாத மடமையின் கொடுங்கோன்மை, சிறு உடைமையாளரின் பேராசையின் கொடுங்கோன்மை ஆகிய இவை, மிகவும் ஜனநாயகமான முதலாளித்துவக் குடியரசுகளையும் இந்தக் கேடுகெட்ட இழிய சட்டங்களை ஒழிக்காதபடித் தடுத்து வருகின்றன.

தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது குடியரசான சோவியத் குடியரசு இச்சட்டங்களை ஒரே அடியில் தகர்த்து ஒழித்துவிட்டது. முதலாளித்துவப் பொய்க் கூற்றுகளாலும் முதலாளித்துவக் கபடத்தாலுமான கோட்டைக் கொத்தளங்களில் ஒரு கல்லையுங்கூட விட்டு வைக்காமல் தகர்த்தெறிந்து விட்டது.

ஒழிக இந்தப் பொய்மை! ஒடுக்கப்பட்ட பாலினரும் ஒடுக்கும் வர்க்கங்களும் இருக்கையில், தனியார் உடைமையான மூலதனமும் பங்குகளும் இருக்கையில், நிரம்பி வழி

யும் களஞ்சியங்களை வைத்துக் கொண்டு தமது உபரி தானியத்தைப் பட்டினியால் வாடுவோரை அடிமைப்படுத்த உபயோகிப்போர் இருக்கையில்—எல்லோருக்குமான சுதந்திரம், சமத்துவம் என்பதாய்ப் பேசும் பொய்யர்கள் ஒழிக. எல்லோருக்கும் சுதந்திரம், எல்லோருக்கும் சமத்துவம் என்பதற்குப் பதிலாய், ஒடுக்குமுறையாளர்களையும் சுரண்டலாளர்களையும் எதிர்த்துப் போராட்டம் எழட்டும். ஒடுக்குவதற்கும் சுரண்டுவதற்குமான வாய்ப்பு ஒழியட்டும். இதுவே நம்முடைய கோஷம்!

ஒடுக்கப்பட்ட பெண் பாலருக்குச் சுதந்திரமும் சமத்துவமும்!

தொழிலாளர்களுக்கும் உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சுதந்திரமும் சமத்துவமும்!

ஒடுக்குமுறையாளர்களுக்கு எதிரான போராட்டம்—முதலாளிகளுக்கு எதிரான போராட்டம்—குலாக்கு லாபவெறியர்களுக்கு எதிரான போராட்டம்—ஒங்குக!

இதுவே நமது போராட்டக் கோஷம், நமது பாட்டாளி வர்க்க உண்மை, மூலதனத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் உண்மை. பொதுப்பட சுதந்திரம், சமத்துவம், எல்லோருக்குமான சுதந்திரம், சமத்துவம் என்பதான போலிக் கவர்ச்சி வாய்ந்த கபடமான படாடோபச் சொல்லடுக்குகளுக்குரிய மூலதன உலகின் முகத்திலே நாம் விட்டெறியும் உண்மை இது.

இந்தக் கபடத்தை நாம் அம்பலம் செய்து காட்டுவதால் தான், ஒடுக்குமுறையாளர்களை எதிர்த்து, முதலாளிகளை எதிர்த்து, குலாக்குகளை எதிர்த்து ஒடுக்கப்பட்ட உழைப்பாளி மக்கள் அனைவருக்கும் சுதந்திரத்தையும் சமத்துவத்தையும் புரட்சிகர உறுதியுடன் கிடைக்கச் செய்வதால்தான்—இதனால்தான் சோவியத் ஆட்சியானது அனைத்து உலகின் தொழிலாளர்களுக்கும் உயிரணையதாகியுள்ளது.

இதனால்தான் சோவியத் ஆட்சியின் இரண்டாவது ஆண்டு நிறைவுக்குரிய இச்சந்தர்ப்பத்தில் உலகின் எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள உழைப்பாளி வெகுஜனங்களின், ஒடுக்கப்பட்டோராகவும் சுரண்டப்படுவோராகவும் இருப்போரின் அனுதாபமும் ஆதரவும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

இதனால்தான் சோவியத் ஆட்சியின் இந்த இரண்டாவது

ஆண்டு நிறைவின்போது, பஞ்சத்தையும் குளிரையும் மீறி—
—ருஷ்ய சோவியத் குடியரசின் மீது ஏகாதிபத்தியவாதிகள்
தொடுத்த படையெடுப்பால் சேர்ந்த எல்லா இன்னல்களையும்
மீறி—நாம் நமது இலட்சியத்தின் நேர்மையில் திடமான
முழு நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம்; உலக அளவில் சோவியத்
ஆட்சியதிகாரம் தவிர்க்க முடியாதவாறு வெற்றி பெறுவது
திண்ணமென உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம்.

பிராவ்தா, இதழ் 249,
1919 நவம்பர் 6

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 39,
பக்கங்கள் 285-288

சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் இரண்டு ஆண்டுகள்

பெத்னத்தா²⁰ செய்தியேட்டைப் படிப்போர் பெரும் பாலும் விவசாயிகள். நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளது ஓடுக்கு முறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட கோடானு கோடியான விவசாயிகளுக்கு, சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் நிறுவப்பட்ட தன் இந்த இரண்டாவது ஆண்டு நிறைவின்போது வாழ்த்துக்கள் தெரிவித்து, அவர்கள் விடுதலை பெற்றது குறித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

மூலதனத்தின் ஆட்சியை வீழ்த்தி ஆட்சியதிகாரத்தை உழைப்பாளி மக்களின் கைக்கு வரச் செய்த சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் முன்பின் கண்டறியா நம்புதற்கரிய இன்னல் களைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்துள்ளது.

ருஷ்யாவின் நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும்— அனைத்து உலகின் நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் இப்பொழுது அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டுவீட்டனர்— சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தை அழித்துவிட வேண்டுமென்று இன்னமும் மூர்க்கமாய் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் முன்னுதாரணமாய் அமைவதைக் கண்டு அவர்கள் அஞ்சுகின்றனர். உலகெங்கும் தொழிலாளர்களது அனுதாபத்தையும் ஆதரவையும் அது பெற்று விடுமென்று அஞ்சுகின்றனர்.

நாட்டினுள் சதிகள், செக்கோஸ்லோவாக்கியர்களுக்கு²¹ லஞ்சமளித்துத் தூண்டியது, சைபீரியாவிலும் அர்ஹாங்கெல்ஸ்கிலும் காக்கஸ்கிலும் தெற்கு ருஷ்யாவிலும் பெத்ரொகிராதுக்கு அருகிலும் அன்னியத் துருப்புக்கள்

இறக்கப்பட்டது, கல்ச்சாக், தெனீக்கின், யுதேனிச், மற்றும் பல ஜாரிஸ்டு ஜெனரல்களுக்கு உதவுவதற்காகச் செலவிடப்படும் கோடானு கோடியான ரூபிகள்—எல்லா நாடுகளின் முதலாளிகளும்—யுத்தக் கான்டிராக்டுகளின் மூலம் கோடிக் கணக்கிலும் நூறு கோடிக் கணக்கிலும் மூட்டை கட்டிக் கொண்ட இவர்கள்—சோவியத் அரசாங்கத்தை வீழ்த்த வேண்டுமென்று மனத்துக்கு எட்டிய வழிகளை எல்லாம் கையாண்டு பார்க்கின்றனர்.

ஆனால் எல்லாம் வீண்தான். சோவியத் அரசாங்கம் அசைக்க முடியாததாய் உறுதியாய் நிற்கிறது. யுத்தத்தால் உண்டான அளவிடற்கரிய தன்ப துயரங்களையும் மற்றும் முற்றுகையையும் பஞ்சத்தையும் தட்டுப்பாடுகளையும் போக்கு வரத்து அமைப்பின் தகர்வையும் பொதுவான பொருளாதரச் சீர்குலைவையும் மீறி, முன்பின் கண்டறியாத நம்புதற்கரிய இந்த இன்னல்களை எல்லாம் சமாளித்து நிற்கிறது.

ருஷ்யாவிலுள்ள சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் அனைத்து உலகின் தொழிலாளர்களது ஆதரவையும் பெற்று வருகிறது. போல்ஷிவிசத்தையும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தையும் பற்றி மக்கள் பேசாத நாடு எதுவுமே இல்லை.

முதலாளிகள் சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் குறித்து வெறுப்பும் கடுங் காழ்ப்பும் கொண்டு பேசுகிறார்கள். முடிவின்றி அதன்மீது அவதூறு பொழிந்து அதை நிந்தனை செய்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் காழ்ப்பு அவர்களுடைய உண்மை சொரூபத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. பெருந் திரளான தொழிலாளர்கள் தமது பழைய தலைவர்களைப் புறக்கணித்து, சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தை ஆதரிக்க முற்படுகின்றனர்.

ருஷ்யாமீது பகைவர்கள் தொடுத்த தாக்குதலால் கொடுஞ் சமைக்கு உள்ளாகி நசுக்கப்பட்ட போதிலும், சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் உலகு எங்கிலும் வெற்றி வாகை சூடியுள்ளது—எங்கும் உழைப்பாளி மக்களது அனுதாபம் நம் பக்கத்துக்கு உரியதாகிவிட்டது என்ற பொருளில் வெற்றி வாகை சூடியுள்ளது.

அனைத்து உலகிலும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் வெற்றி உறுதியாகிவிட்டது. எத்தருணத்தில் இவ்வெற்றி கிட்டப் போகிறது என்பதே கேள்வி.

யுத்தத்தாலும் பொருளாதாரச் சீர்குலைவாலும் உண்டான நம்ப முடியாத கொடுஞ் சோதனைகளையும் பயங்கரப் பஞ்சத்தையும் இன்னல்களையும் மீறி சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் இவ்வளவு உறுதிமிக்கதாகவும் நிலையானதாகவும் இருக்கக் காரணம் என்ன?

இது நேரடியாய் உழைப்பாளி மக்கள்தம்—கோடானு கோடியான தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள்தம்—ஆட்சியதிகாரம் என்பதே காரணம்.

தொழிலாளர்கள் அரசு ஆட்சியதிகாரம் வகிக்கின்றனர். கோடிக் கணக்கான உழைக்கும் விவசாயிகளுக்குத் தொழிலாளர்கள் உதவி புரிகின்றனர்.

சோவியத் ஆட்சிமுறை நிலப்பிரபுக்களையும் முதலாளிகளையும் வீழ்த்திவிட்டது. இவர்களுடைய ஆட்சியைத் திருப்பிக் கொண்டுவதற்கான முயற்சிகளை எதிர்த்து நின்று அது சிறிதும் தளராது மக்களைப் பாதுகாத்து வருகிறது.

உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு — ஏழை விவசாயிகளுக்கும் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும்—சோவியத் ஆட்சி தன்னால் இயன்ற அனைத்து உதவியையும் அளிக்கிறது. இந்த விவசாயிகள்தான் மிக பெரும்பான்மையினர்.

குலாக்குகள், கிராமப்புறப் பணமுட்டைகள், உடைமையாளர்கள், லாபவெறியர்கள் இவர்களுக்கு — வேலை செய்யத் தேவையில்லாச் செல்வந்தர்களாக விரும்புவோர், மக்களுடைய துன்பத்தையும் பட்டினியையும் கொண்டு பணம் பண்ணிக் கொழுப்போர் ஒவ்வொருவருக்கும்—கடிவாளமிட்டு சோவியத் அரசாங்கம் கெட்டியாய் இழுத்துப் பிடிக்கிறது.

சோவியத் அரசாங்கம் உழைப்பாளி மக்களுக்கு ஆதரவானது, கொள்ளை லாபக்காரர்களுக்கும் உடைமையாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் எதிரானது.

உலகெங்கும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்துக்குள்ள வலிவுக்கும், அசைக்க முடியாத நிலைபேறுடைமைக்கும், வெல்லற்கரிய உறுதிக்கும் ஆதாரம் இதுவே.

நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளின் பிடியில் அகப்பட்டு அனைத்து உலகிலும் கோடானு கோடியான தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் ஒடுக்குமுறைக்கும் இழிவுக்கும் கொள்

ளைக்கும் இரையாகி வதைகின்றனர். பழைய அரசு, அது முடியரசாயினும் சரி, அல்லது “ஜனநாயக” (போலி ஜனநாயகக்) குடியரசாயினும் சரி, அதன் ஆட்சி இயந்திரம் சுரண்டுவோருக்குத் துணை புரிந்து தொழிலாளர்களை ஒடுக்குகிறது.

எல்லா நாடுகளிலும் கோடானு கோடியான தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அறிந்ததே இது. தமது அன்றாட வாழ்வில் இதை அவர்கள் கண்டும் அனுபவித்தும் வருகிறார்கள்.

ஏகாதிபத்திய யுத்தம் நான்கு ஆண்டுகளுக்குமேல் நீடித்து நடைபெற்றது. கோடிக் கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர், முடமாக்கப்பட்டனர். எதற்காக? முதலாளிகளுடைய கொள்ளைப் பொருள்களின் பாகப் பிரிவினைக்காக; சந்தைகள், லாபங்கள், காலனிகள், பாங்கிகளின் ஆதிக்கம் ஆகியவற்றுக்காக.

ஆங்கில-பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக்காரர்கள் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக்காரர்களைத் தோற்கடித்தனர். நாளுக்கு நாள் மேலும் மேலும் தெளிவாய் அவர்கள் தமது உண்மை சொருபத்தை அம்பலப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர். தாம் கொள்ளைக்காரர்கள், சூறையாடுகிறவர்கள், உழைப்பாளி மக்களை ஒடுக்குகிறவர்கள், மக்களின் துன்ப துயரத்தைப் பயன்படுத்தி லாபமடித்துக் கொழுப்பவர்கள், பலவீன தேசத்தவர்களைக் கொடுமை செய்யும் கொடுங்கோலர்கள் என்பதை அம்பலப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

எனவேதான் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்துக்கு உலகின் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளிடையே ஆதரவு வளர்ந்து பெருகுகிறது.

மூலதனத்துக்கு எதிரான கடுமையான சோதனைமிக்க போராட்டம் ருஷ்யாவில் வெற்றிகரமாய்த் துவக்கி வைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது அது எல்லா நாடுகளிலும் பரவி வருகிறது.

உலக சோவியத் குடியரசின் வெற்றியில் அது முடிவுறும்.

பென்னத்தா, இதழ் 478,
1919 நவம்பர் 7

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 39,
பக்கங்கள் 289-291

கம்ப்யூனிஸ்டு அகிலத்தின் இரண்டாவது காங்கிரசுக்குத் தயாரிக்கப்பட்ட ஆய்வுரைகள் என்பதிலிருந்து

பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம், சோவியத் ஆட்சியதிகாரம்
இவற்றின் சாராம்சம்

2. முதலாளித்துவத்தின் மீது சோஷலிசம் (கம்ப்யூனிசத் தின் முதற் கட்டமாய்) வெற்றி பெறுவதற்கு, மெய்யாகவே புரட்சிகரமான ஒரேயொரு வர்க்கம் என்ற முறையில் பாட்டாளி வர்க்கம் பின்வரும் மூன்று பணிகளை நிறைவேற்றுவது அவசியமாகும். முதலாவதாக—சுரண்டலாளர்களை, முக்கியமாகவும் முதலாவதாகவும் அவர்களது பிரதான பொருளாதார, அரசியல் பிரதிநிதியாகிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை வீழ்த்திடல்; அவர்களை அடியோடு முறியடித்தல்; அவர்களுடைய எதிர்ப்பை நசுக்குதல்; மூலதனத்தின் ஒடுக்குமுறையையும் கூலியடிமை முறையையும் திரும்பவும் நிலைநாட்டுவதற்கான அவர்களது எந்த முயற்சிக்கும் இடமில்லாதவாறு செய்தல். இரண்டாவதாக—பாட்டாளி வர்க்கம் அனைத்தையும் அல்லது அதில் மிகப் பெரும்பான்மையை மட்டுமின்றி, உழைப்போரும் மூலதனத்தால் சுரண்டப்படுவோருமானவர்கள் எல்லோரையும் வென்று ஈர்த்துப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகர முன்னணிப் படையான கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தலைமையின்கீழ் கொண்டுவருதல்; சுரண்டலாளர்களுக்கு எதிரான அரும்பெரும் துணிவும் தயவுதாட்சண்யமற்ற உறுதியும் கொண்ட போராட்டத்தின் மெய் நடைமுறையின் மூலம் அவர்களுக்கு அறிவூட்டி, ஒழுங்கமையச் செய்து, பயிற்சியும் கட்டுப்பாடும் பெறச் செய்தல்; முதலாளித்துவ நாடுகள் யாவற்றிலும் மக்கள் தொகையின் இந்த மிகப் பெரும்பான்மையை முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைச் சார்ந்திருக்கும் நிலையிலிருந்து பிய்த்துக் கொண்டுவரச் செய்தல்; அதற்கு அதன் சொந்த நடைமுறை அனு

பவத்தின் வாயிலாய்ப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின், இவ்வர்க்கத்தின் புரட்சிகர முன்னணிப் படையின், தலைமைப் பாத்திரத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படச் செய்தல். மூன்றாவதாக—விவசாயத்திலும் தொழில் துறையிலும் வர்த்தகத்திலும் இருக்கும் சிறு உடைமையாளர்களது வர்க்கத்திலும்—மக்கள் தொகையில் சிறுபான்மையே என்ற போதிலும் முன்னேறிய நாடுகளில் அனேகமாய் யாவற்றிலும் இன்னமும் எண்ணிக்கையில் ஓரளவு அதிகமாகவே இருந்து வரும் ஒரு வர்க்கம் இது—மற்றும் இந்த வர்க்கத்துடன் இயைந்து உடன்படும் அறிவுத் துறையினர், அலுவலக ஊழியர்கள் ஆகியோராலான பகுதியிலும் காணக்கூடிய தவிர்க்க முடியாத ஊசலாட்டத்தை, முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையிலும், முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்துக்கும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்துக்கும் இடையிலும் அலைவுறும் இந்த ஊசலாட்டத்தை நடுநிலைப்படுத்துதல் அல்லது தீங்கற்றதாக்குதல்.

முதலாவது, இரண்டாவது பணிகள் ஒன்றையொன்று சாராதவை, முறையே சுரண்டலாளர்கள் குறித்தும் சுரண்டப்படுவோர் குறித்தும் அவையாவற்றுக்கும் தனிவகைச் செயல் முறைகள் தேவைப்படுகிறவை. மூன்றாவது பணி முதல் இரண்டிலுமிருந்தும் பெறப்படுவது. இதற்குத் தேவைப்படுவதெல்லாம் ஊசலாட்டத்தின் தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு உதாரணத்துக்குமுரிய பிரத்தியேக நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப முதலாவது, இரண்டாவது செயல் முறைகளை நெகிழ்வாகவும் திறம்படவும் தக்க தருணத்திலும் இணைத்திடுவது தான்.

3. இராணுவவாதத்தாலும், ஏகாதிபத்தியத்தாலும், காலனிகள், பலவீன நாடுகள்மீதான ஒடுக்குமுறையாலும், உலகு தழுவிய ஏகாதிபத்தியக் கொலைத் தாண்டவத்தாலும், வெர்சேய் “சமாதானத்தாலும்”,²² அனைத்து உலகிலும் யாவற்றுக்கும் முதலாய் மிக முன்னேறிய, சக்திமிக்க, அறிவொளி படைத்த, சுதந்திர முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் ஸ்தூல நிலைமைகளின் சூழலில், முதலாளிகள் சுரண்டப்படுவோரில் பெரும்பான்மையோரது சித்தத்துக்கு சமாதானமாய்க் கீழ்ப்பட்டுவிடுவார்கள், சமாதான வழியில் சீர்திருத்தவாத முறையில் சோஷலிசத்துக்கு மாறிச்

சென்றுவிடலாம் என்பதாய் நினைப்பது அப்பட்ட அற்பவாத மடமை மட்டுமின்றி, தொழிலாளர்களைக் கேவலமாய் ஏமாற்றுவதுமாகும்; முதலாளித்துவக் கூலியடிமை முறையைப் பகட்டாய்ச் சிங்காரித்து உண்மையை மூடிமறைப்பதுமாகும். இந்த உண்மை என்னவெனில் முதலாளித்துவ வர்க்கம், மிகவும் அறிவு வளர்ச்சி பெற்றதும் ஜனநாயகமானதுங்கூட, உற்பத்திச் சாதனங்களில் தனியார் உடைமையைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு எந்த மோசடியில் இறங்கவும் எந்தக் கொலைபாதகச் செயல் புரியவும் தயங்குவதில்லை, லட்சக் கணக்கில் தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் படுகொலை புரியவுங்கூடத் தயங்குவதில்லை. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைப் பலவந்தமாய் வீழ்த்தி, அதன் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்து, முதலாளித்துவ அரசு இயந்திரம் அனைத்தையும்—பாராளுமன்ற, நீதி பரிபாலன, இராணுவ, அதிகாரவர்க்க, நிர்வாக, ஊராட்சி, இன்ன பலவாறான இந்த இயந்திரம் அனைத்தையும்—அடி மட்டத்திலிருந்து உச்சிமுடிவரையில் அழித்தொழிப்பதன் மூலம் மட்டுமே—மிகவும் அபாயகரமான விடாப்பிடியான சுரண்டலாளர்கள் எல்லோரையும் வெளிக்கடத்துவது அல்லது காவலில் வைப்பது, எதிர்த்துப் போராடவும் முதலாளித்துவ அடிமை முறையைத் திரும்பவும் நிலைநாட்டவும் அவர்கள் மேற்கொள்ளும் தவிர்க்க முடியாத முயற்சிகளைத் தடுக்கும் பொருட்டு அவர்கள் மீது கண்டிப்பான கண்காணிப்பு நிறுவுவது வரையிலான இத்தகைய நடவடிக்கைகள் மூலம் மட்டுமே—சுரண்டலாளர்களது வர்க்கம் பூராவையும் மெய்யாகவே பணிந்துவிடும்படி உறுதி செய்ய முடியும்.

மறு புறத்தில், ஒடுக்கப்பட்ட உழைப்பாளர்களில் பெரும்பான்மையோர் முதலாளித்துவ அடிமை நிலையிலேயே, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஆதிக்கத்திலேயே (குறிப்பிட்ட முதலாளித்துவ நாட்டின் கலாசார வளர்ச்சி நிலை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உயர்வாய் இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு இந்த ஆதிக்கமும் மேலும் மேலும் நுட்பநயமுடைய தான, அதேபோதில் மேலும் மேலும் கொடூரமான, ஈவிரக்கமற்ற எண்ணிலடங்காத வகையிலான வடிவங்களை ஏற்கிறது) சோஷலிச உணர்வில் முழுத் தெளிவும், திடமான சோஷலிசக் கருத்துறுதியும், உயர் பண்பும் கொண்டோராக

முடியும் என்கிற கருத்து—இரண்டாவது அகிலத்தைச்²³ சேர்ந்த பழைய கட்சிகளிலும் பழைய தலைவர்களிடையிலும் மலிந்துள்ள இந்தக் கருத்து—முதலாளித்துவத்தையும் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தையும் அதிசிரேஷ்டமானதாய்க் கொள்ளும் கற்பனையாவதோடு, தொழிலாளர்களை ஏய்ப்பதும் ஆகும். உண்மை என்னவெனில், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன்னணிப் படை புரட்சிகரமான ஒரேயொரு வர்க்கமான இவ்வர்க்கம் அனைத்தின் அல்லது இதன் பெரும்பான்மையின் ஆதரவோடு சுரண்டலாளர்களை வீழ்த்தி, அவர்களை அடக்கி, சுரண்டப்படுவோரை அடிமை நிலையிலிருந்து விடுவித்து அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலைமைகளை உடைமை நீக்கம் செய்யப்பட்ட முதலாளிகளுடைய செலவில் உடனடியாக மேம்படச் செய்த பிற்பாடும், கடுமையான வர்க்கப்போராட்டத்தின் மெய் நடப்பின் போதும் தான், உழைப்பாளரும் சுரண்டப்படுவோருமான பெருந்திரள் மக்களைக் கல்வி போதமும் பயிற்சியும் பெற வைத்துப் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சுற்றிலும் ஒன்றுதிரளும்படி ஒழுங்கமைத்திட முடியும்; பாட்டாளி வர்க்கத்தின் செல்வாக்கிலும் வழிகாட்டலிலும் அவர்கள் தனியார் சொத்துடைமையால் ஊக்குவித்து வளர்க்கப்பட்ட சுயநல மனப்பான்மையையும் ஒற்றுமையின்மையையும் கேடுகளையும் பலவீனங்களையும் விட்டொழிக்க முடியும்; அதன் பிறகே அவர்கள் சுதந்திரத் தொழிலாளர்களது சுதந்திர ஐக்கியமாய் மாற முடியும்.

4. முதலாளித்துவத்தின் மீது வெற்றி பெறுவதற்கு, தலைமை தாங்கும் (கம்யூனிஸ்டுக்) கட்சிக்கும் புரட்சிகர வர்க்கத்துக்கும் (பாட்டாளி வர்க்கம்) வெகுஜனங்களுக்கும், அதாவது உழைப்போரும் சுரண்டப்படுவோருமானோரின் முழுத் தொகுதிக்கும் இடையே ஒழுங்கான உறவுகள் இருப்பது அவசியமாகும். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மட்டும்தான், மெய்யாகவே அது புரட்சிகர வர்க்கத்தின் முன்னணிப் படையாய் இருக்குமாயின், அந்த வர்க்கத்தின் தலைசிறந்த பிரதிநிதிகள் அனைவரையும் மெய்யாகவே அது தன்னுள் கொண்டிருக்குமாயின், விடாப்பிடியான புரட்சிப் போராட்டத்தின் அனுபவத்தால் போதமூட்டப் பெற்று உருக்கு உறுதி கொண்டிருக்கும் முழு உணர்வுடைய வைராக்கியமிக்க கம்யூனிஸ்டுகளாலான கட்சியாய் அது இருக்குமாயின், அதன் வர்க்கத்

தினுடைய வாழ்க்கை அனைத்துடனும் இந்த வர்க்கத்தின் மூலம் பெருந்திரளான ஒடுக்கப்பட்டோர் அனைவருடனும் பிரிக்க முடியாதவாறு தன்னை இணைத்துக் கொள்வதிலும் இந்த வர்க்கத்தின் நம்பிக்கைக்கும் இந்தப் பெருந்திரளின் நம்பிக்கைக்கும் பாத்திரமாவதிலும் அது வெற்றி பெறுமாயின்—இத்தகைய கட்சி மட்டும்தான் முதலாளித்துவத்தின் எல்லா சக்திகளுக்கும் எதிரான ஈவிரக்கமில்லா தீர்மானகரமான இறுதிப் போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குத் தலைமை தாங்கி அழைத்துச் செல்ல வல்லது. மறு புறத்தில், இத்தகைய ஒரு கட்சியின் தலைமையின் கீழ்தான் பாட்டாளி வர்க்கம் தனது புரட்சித் தாக்குதலின் முழு வலிமையையும் வெளிப்படுத்திக் காட்ட முடியும்; முதலாளித்துவத்தால் ஒழுக்கம் கெடுக்கப்பட்ட மிகச் சிறுபான்மையான தொழிலாளர் பிரபுக்குலத்தோர், பழைய தொழிற் சங்க, கூட்டுறவுத் தலைவர்கள், இன்ன பிறரது தவிர்க்க முடியாத அக்கறையின்மையையும், இடையிடையிலான எதிர்ப்பையும் சமாளித்துச் செயல்பட முடியும். அப்பொழுதுதான் அது தனது முழு வலிமையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டும் திறனுடையதாகிறது. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பின் காரணத்தால், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வலிமை மக்கள் தொகையில் இவ்வர்க்கத்துக்குள்ள வீதாசாரத்தைக் காட்டிலும் அனந்தம் மடங்கு கூடுதலாகிவிடுகிறது. இறுதியாக, வெகுஜனங்கள், அதாவது உழைப்போரும் சுரண்டப்படுவோருமான முழுத்திரளினர் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரின், முதலாளித்துவ அரசு இயந்திரத்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்து மெய்யாகவே விடுவிக்கப்பட்ட பிறகுதான், தமது சோவியத்துகளில் மெய்யாகவே சுதந்திரமான (சுரண்டலாளர்களிடமிருந்து சுதந்திரமான) முறையில் ஒழுங்கமைவதற்கு வாய்ப்பு பெற்ற பிறகுதான், அவர்களால் இதுகாறும் முதலாளித்துவத்தால் நசுக்கப்பட்டு வந்த கோடானு கோடியானோரின் முழு முன்முயற்சியையும் ஆற்றலையும் வரலாற்றிலே முதன்முதலாய் வெளிப்படுத்த முடிகிறது. சோவியத்துகள் ஏக அரசு இயந்திரமாகிவிடும்போது மட்டும்தான் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் திரளினர் அனைவரும் நிர்வாகப் பணியில் பங்கு பெறும்படி மெய்யாகவே உறுதி செய்ய முடிகிறது. அறிவு வளர்ச்சி பெற்ற மிகச் சுதந்திரமான முத

லாளித்துவ ஜனநாயகத்திலுங்கூட இம்மக்கள் திரளினரில் 99 சதவீதத்தவர் எப்பொழுதும் நிர்வாகப் பணியிலிருந்து நடைமுறையில் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தவர்களாவர். சுரண்டப் படும் வெகுஜனங்கள் சோவியத்துகளில் மட்டும் தான் சோஷலிச நிர்மாணப் பணியையும் புதிய சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டையும் சுதந்திரத் தொழிலாளர்களது சுதந்திர ஐக்கியத்தையும் படைப்பிக்கவும் மெய்யாகவே கற்றுக் கொள்ள— புத்தகங்களிலிருந்து அல்ல, தமது சொந்த நடைமுறை அனுபவத்திலிருந்து கற்றுக் கொள்ள— தலைப்படுகிறார்கள்.

1920 ஜூன்-ஜூலையில்
எழுதப் பெற்றது

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 41,
பக்கங்கள் 184-188

இளைஞர் கழகங்களின் பணிகள்

ருஷ்யாவின் இளங் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கழகத்தின் மூன்றாவது
அனைத்து ருஷ்யக் காங்கிரசில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு
1920 அக்டோபர் 2

(லெனினை வரவேற்றுக் காங்கிரசில்
பேராள்வ முழக்கம் கிளர்ந்தெழுகிறது.)
தோழர்களே, இளங் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கழகத்தின் அடிப்படை
பணிகள் குறித்தும், இதையொட்டி சோஷலிசக் குடியரசு
ஒன்றில் இளைஞர் நிறுவனங்கள் பொதுவில் எப்படிப்பட்ட
வையாய் இருக்க வேண்டும் என்பது குறித்தும் இன்று நான்
பேச விரும்புகிறேன்.

இப்பிரச்சினை குறித்துப் பேசவேண்டியது மிகவும் அவ
சியமாகும். ஏனெனில் கம்ப்யூனிச சமுதாயத்தை உண்மையில்
தோற்றுவிக்கும் பணியை எதிர்நோக்கப் போகிறவர்கள்
இளைஞர்களே என்பதாய் ஒரு வகையில் கூறலாம். எப்படி
யெனில், முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் வளர்ந்து ஆளான
உழைப்பாளி மக்கள் தலைமுறையினர் அதிகம் செய்யக் கூடிய
தெல்லாம், சுரண்டலின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்ட
பழைய, முதலாளித்துவ வாழ்க்கை முறையின் அடித்தளங்
களை அழித்திடும் பணியை நிறைவேற்றுவதுதான் என்பது
தெளிவு. இவர்கள் அதிகம் போனால், பாட்டாளி வர்க்கமும்
உழைப்பாளி வர்க்கங்களும் ஆட்சியதிகாரத்தை இழக்காமல்
இருத்திக் கொள்ளத் துணை புரியும் ஒரு சமுதாய அமைப்
பைத் தோற்றுவித்து உறுதியான அடித்தளத்தை அமைத்திடு
வதற்குரிய பணிகளை நிறைவேற்றலாம். புதிய நிலைமை
களில், மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதன் அடிப்படையிலான
உறவுகள் இல்லாமற் போய்விடும் சூழ்நிலையில், வேலை செய்யத்

தொடங்கும் ஒரு தலைமுறையினர்தான் இந்த அடித்தளத் தின்மீது கட்டியெழுப்பக் கூடியவர்கள்.

ஆக இளைஞர்கள் முன்னுள்ள பணிகளை இந்தக் கோணத்திலிருந்து பரிசீலிக்கையில், பொதுவில் இளைஞர்களுக்கும், குறிப்பாய் இளங் கம்யூனிஸ்டுக் கழகங்களுக்கும் ஏனைய எல்லா நிறுவனங்களுக்குமுள்ள பணிகளைப் பின்வரும் ஒரே சொல்லில் சுருக்கமாய்த் தொகுத்துரைத்துவிடலாம் என்பதை நாம் குறிப்பிட வேண்டும்: கற்பது என்பதே அந்தப் பணி.

“ஒரேயொரு சொல்” மட்டுமே என்பது புரியக் கூடியதே. எதைக் கற்றறிவது, எப்படிக் கற்றறிவது என்கிற தலைமையான, அத்தியாவசியமான கேள்விகளுக்கு இச்சொல் திபல் தரவில்லை. பழைய, முதலாளித்துவ சமுதாயம் மாற்றப் படுகிறபடியால், புதிய தலைமுறைகளை, கம்யூனிச சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிக்கப் போகிற இந்தப் புதிய தலைமுறைகளை வளர்த்து ஆளாக்குவதும் பயிற்றுவிப்பதும் அவற்றுக்குக் கல்வி போதமளிப்பதும் பழைய வழிகளில் நடந்தேற முடியாது என்பதே இங்குள்ள பிரதான விவகாரம். இளைஞர்களுக்கான பயிற்சியும் போதனையும் கல்வியும் பழைய சமுதாயம் நமக்கு விட்டுச் சென்றுள்ளவற்றில் இருந்தே தொடங்கியாக வேண்டும். பழைய சமுதாயம் நமக்கு விட்டுச் சென்றுள்ள அறிவு, நிறுவன அமைப்புகள், நிலையங்கள் இவற்றின் முழுமொத்தத்தையும் அடிப்படையாய்க் கொண்டு தான், இந்த மானுட சக்திகள், சாதனங்கள் ஆகியவற்றின் கையிருப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம்தான் நாம் கம்யூனிசத்தைக் கட்டியமைக்க முடியும். இளைஞர்களுக்கான பயிற்சியையும் போதனையையும் ஒழுங்கமைப்பையும் தீவிர முறையில் திருத்தியமைத்தால்தான் இளந் தலைமுறையினரது முயற்சிகளின் பயனாய்ப் பழைய சமுதாயத்தைப் போன்றதல்லாத ஒரு சமுதாயம் தோற்றுவிக்கப்படும்படி, அதாவது ஒரு கம்யூனிச சமுதாயம் தோற்றுவிக்கப்படும்படி நாம் உத்தரவாதம் செய்து கொள்ள முடியும். ஆகவே இளைஞர்களுக்கு நாம் போதிக்க வேண்டியது என்ன, இளைஞர்கள் கம்யூனிஸ்டு இளைஞர்கள் என்னும் பெயருக்கு உரித்தோராகும் தகுதி பெற மெய்யாகவே விரும்பினால், அவர்கள் கற்றறிந்து கொள்ள வேண்டியது என்ன, நாம்

துவக்கியிருக்கும் பணியை நிறைவுறச் செய்து சித்தி பெற வைக்கக் கூடியவர்களாகும் பொருட்டு அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பது எப்படி என்கிற பிரச்சினை குறித்து நாம் விவரமாய்ப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

இளைஞர் கழகமும் பொதுவில் கம்யூனிசத்துக்கு முன்னேறிச் செல்ல விரும்பும் இளைஞர்கள் அனைவரும் கம்யூனிசத்தைக் கற்றறிந்தாக வேண்டும் என்பதே முதலாவதும் மிகவும் இயற்கையானதுமான பதிலாய்த் தோன்றுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

ஆனால் “கம்யூனிசத்தைக் கற்றறிவீர்” என்னும் இந்தப் பதில் மிக மிகப் பொதுப்படையானது. கம்யூனிசத்தைக் கற்றறிந்து கொள்ள நமக்கு வேண்டியது என்ன? கம்யூனிசத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெறப் பொதுவான அறிவின் தொகுப்பிலிருந்து தனியே பிரித்து ஒதுக்கப்பட வேண்டியது எது? இங்கே பல அபாயங்கள் எழுகின்றன. கம்யூனிசத்தைக் கற்றறியும் பணி தவறான முறையில் எடுத்துரைக்கப்படும் போது, அல்லது அளவு மீறி ஒருசார்பான முறையில் அர்த்தப்படுத்தப்படும்போது இந்த அபாயங்கள் அடிக்கடி எழுகின்றன.

கம்யூனிஸ்டுப் பாடப்புத்தகங்களிலும் பிரசுரங்களிலும் நூல்களிலும் அடங்கியுள்ள ஒட்டுமொத்த அறிவைக் கிரகித்துக் கொள்வதே கம்யூனிசத்தைக் கற்றறிவதாகும் என்பதே இயல்பாய் ஒருவர் மனதில் முதலில் தோன்றும் எண்ணம். ஆனால் கம்யூனிசத்தைப் பயிலுதல் என்பதற்கு இவ்விதம் இலக்கணம் கூறுவதானது மிதமிஞ்சிக் கொச்சைப்படுத்துவதும் குறைப்படுத்துவதுமாகவே இருக்கும். கம்யூனிஸ்டு புத்தகங்களிலும் பிரசுரங்களிலும் இருப்பதைக் கிரகிப்பதே கம்யூனிசம் பயிலுதலாய் இருப்பின், கம்யூனிஸ்டு வாசகம் பேசி வித்தை காட்டுவோரை, அல்லது வாய்ச் சவடால்காரர்களை எளிதில் நாம் நிறைய பெற்றுக் கொண்டு விடலாம். பல சந்தர்ப்பங்களிலும் இதனால் நமக்குத் தீங்கே ஏற்படும். ஏனெனில் இத்தகையோர் கம்யூனிஸ்டுப் புத்தகங்களிலும் பிரசுரங்களிலும் எடுத்துரைக்கப்படுவதைப் படித்துத் தெரிந்து கொண்டபின் பல்வேறு அறிவுத் துறைகளைச் சேர்த்து இணைத்திடும் திறனற்றோராகவே இருப்பர்;

கம்ப்யூனிசத்துக்கு உண்மையில் அவசியமாயுள்ள முறையில் இவர்களால் செயல்பட முடியாது.

புத்தகங்களுக்கும் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கும் இடையிலான அதலபாதாள வேறுபாடு பழைய, முதலாளித்துவ சமுதாயம் நமக்கு விட்டுச் சென்றுள்ள பெருங் கேடுகளிலும் இன்னல்களிலும் ஒன்றாகும். யாவற்றையும் சிறந்த முறையில் விளக்கும் புத்தகங்கள் நம்மிடம் இருந்துள்ளன. ஆயினும் பெரும்பாலும் கபடத்தனமான கேடுகெட்ட பொய்யுரைகளும் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தைப் பற்றிய பொய்க் கூற்றுகளும் தான் இப்புத்தகங்களின் உள்ளடக்கம்.

எனவே கம்ப்யூனிசத்தைப் பற்றிய ஏட்டு அறிவைக் கிரகித்துக் கொள்வதுடன் நின்றுவிடுவது மிகப் பெரும் தவறாகும். கம்ப்யூனிசத்தைப் பற்றி வழக்கமாய்க் கூறப்பட்டு வந்ததைத் திரும்பவும் வலியுறுத்துவதுடன் இப்பொழுதெல்லாம் நமது பேச்சுக்களும் கட்டுரைகளும் நின்றுவிடுவதில்லை. ஏனென்றால் நமது பேச்சுக்களும் கட்டுரைகளும் எல்லாத்துறைகளிலும் நமது அன்றாட வேலைகளுடன் இணைந்திருக்கின்றன. வேலையில் ஈடுபடாமல், போராட்டம் இல்லாமல் கம்ப்யூனிஸ்டுப் பிரசுரங்களிலிருந்தும் நூல்களிலிருந்தும் கம்ப்யூனிசம் குறித்துப் பெறப்பட்ட ஏட்டு அறிவு சிறிதும் பயனற்றதாகும். ஏனெனில் அது தத்துவத்துக்கும் நடைமுறைக்கும் இருந்த பழைய பிளவையும் பழைய முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் கேடுகெட்ட இயல்பான அந்தப் பழைய வேறுபாட்டையும் தொடர்ந்து நீடிக்கவே செய்யும்.

கம்ப்யூனிஸ்டு கோஷங்களை மட்டும் கிரகித்துக் கொள்ள முற்படுவதானது இன்னுங்கூட அபாயம் விளைவிப்பதாய் இருக்கும். இந்த அபாயத்தை நாம் தக்க காலத்தில் உணராமலும், இந்த அபாயத்தைத் தவிர்ப்பதில் நமது முயற்சிகள் அனைத்தையும் ஈடுபடுத்தாமலும் இருந்திருப்போமாயின், இவ்வழியில் கம்ப்யூனிசத்தைக் கற்றறிந்து கொண்டு தம்மைக் கம்ப்யூனிஸ்டுகளென அழைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஐந்து அல்லது பத்து லட்சம் இளைஞர்களும் யுவதிகளும் கம்ப்யூனிச இலட்சியத்துக்குப் பெருந் தீங்கே இழைத்திருப்பார்கள்.

கம்ப்யூனிசத்தைக் கற்றறிய இவை யாவற்றையும் இணைத்துப் பொருத்துவது எப்படி? என்ற கேள்வி எழுகிறது. பழைய கல்வி முறையிலிருந்து, பழைய வகை விஞ்ஞானத்

திடமிருந்து நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியவை எவை? சர்வாம்சக் கல்விப் போதமுடையோரை உருவாக்குவதே, பொதுவில் விஞ்ஞானங்களைப் போதிப்பதே பழைய ரகக் கல்வி முறையின் குறிக்கோள் என்பதாய் அறிவிக்கப்பட்டு வந்தது. அது முழுக்க முழுக்கப் பொய் என்பதை நாம் அறிவோம். ஏனெனில் மக்கள் வர்க்கங்களாய், சுரண்டப்படுவோரும் சுரண்டுவோருமாய்ப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதன் அடிப்படையிலே சமுதாயம் அனைத்தும் அமைந்து இந்தப் பிரிவினையால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. பழைய கல்வி முறை முழுக்க முழுக்க இந்த வர்க்க மனப்பான்மையில் ஊறியிருந்ததால் இயற்கையாகவே அது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே அறிவு போதித்தது. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு ஏற்றபடி ஒவ்வொரு சொல்லும் பொய்யாய்த் திரிக்கப்பட்டது. இந்தக் கல்வி முறையில் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது இளந் தலைமுறையினர் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு ஏற்ப குருட்டுப் பாடப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டனரே தவிர கல்வி அளிக்கப்பட்டதாய்க் கூற முடியாது. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் சேவர்களாய்ப் பணிவிடை புரியத்தக்க வழியில், அவ்வர்க்கம் அமைதியாகவும் நிம்மதியாகவும் வாழ்வதற்குக் குந்தகமில்லாமல் அதற்கு லாபங்கள் கிடைக்கச் செய்யக்கூடிய வழியில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி தரப்பட்டது. எனவேதான் நாம் பழைய ரகக் கல்வி முறையை நிராகரித்துவிட்டு, மெய்யான கம்யூனிசக் கல்விக்கு நமக்குத் தேவையானவற்றை மட்டும் அதனிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்வதையே நமது பணியாய்க் கொண்டிருக்கிறோம்.

பழைய கல்வி முறையீது தொடுக்கப்படும் கண்டனங்களுக்கும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் இது என்னை அழைத்து வருகிறது. இவற்றை நாம் ஓயாது கேட்டுவருகிறோம். பெரும்பாலும் இவை முற்றிலும் தவறான முடிவுகளுக்கே இட்டுச் செல்கின்றன. பழைய கல்வி முறை வெறும் ஏட்டு அறிவுக்கும் ஓயாத குருட்டுப் பாடப் பயிற்சிக்கும் பொட்ட நெட்டுருக்குமான கல்விக்கூடமாகவே இருந்ததென்று கூறப்படுகிறது. இது மெய்தான். ஆனால் பழைய கல்வி முறையில் காணக் கூடிய மோசமான இயல்புகளையும் நமக்குப் பயன்படத் தக்கவற்றையும் நாம் வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்

டும். கம்ப்யூனிசத்துக்கு அவசியமானவற்றை அதனிடமிருந்து தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளக் கூடியோராய் இருத்தல் வேண்டும்.

பழைய கல்வி முறை வெறும் ஏட்டு அறிவையே புகட்டியது. பயனற்ற, வேண்டாத, வறட்டுத்தனமான அறிவைப் பெருமளவில் கிரகித்துக் கொள்ளும்படி மாணவர்களைப் பலவந்தம் செய்தது. இந்த அறிவு குப்பையாய் மூளையில் அடைந்து, ஒரே அச்சில் வார்க்கப்பட்ட அதிகாரிகளாய் இளந் தலைமுறையினரை மாற்றியது. ஆனால் மனித குலம் சேகரித்திருக்கும் அறிவுச் செல்வத்தைக் கிரகித்துக் கொள்ளாமலே ஒருவர் கம்ப்யூனிஸ்டாகி விடலாம் என்பதாய் இது விருந்து நீங்கள் முடிவுக்கு வர முயன்றால் அது மிகக் கடும் பிழையே ஆகும். அறிவின் ஒட்டுமொத்தத்திலிருந்து வினைந்த பயனே கம்ப்யூனிசம். இந்த ஒட்டுமொத்த அறிவைப்பெறாமலே கம்ப்யூனிசக் கோஷங்களையும் கம்ப்யூனிச விஞ்ஞானத்தின் முடிவுகளையும் கற்றறிந்து கொண்டால் போதுமென நினைப்பது தவறாகும். மார்க்சியமானது மனித அறிவின் ஒட்டுமொத்தத்திலிருந்து எப்படிச் கம்ப்யூனிசம் தோன்றியது என்பதைக் காட்டும் ஓர் உதாரணமாகும்.

கம்ப்யூனிசத் தத்துவம்—பிரதானமாய் மார்க்ஸ் படைத்தளித்த கம்ப்யூனிச விஞ்ஞானம், மார்க்சியம் எனும் இந்தப் போதனை—பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தனியொரு சோஷலிஸ்டின்—அவர் ஒரு மாமேதையே என்றாலுங்கூட—படைப்பாய் இருந்த நிலை முடிவுற்றுவிட்டது என்பதையும், அது உலகெங்குமுள்ள லட்சோப லட்சக் கணக்கான, கோடானு கோடியான பாட்டாளி வர்க்கத்தாரின் தத்துவமாகிவிட்டது, முதலாளித்துவத்துக்கு எதிரான தமது போராட்டத்தில் அவர்கள் இதைச் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள் என்பதையும் நீங்கள் படித்தும் கேட்டும் இருக்கிறீர்கள். மார்க்சின் போதனை மிகவும் புரட்சிகரமான வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த லட்சக் கணக்கானோரின், கோடிக்கணக்கானோரின் உள்ளத்தையும் சிந்தனையையும் கவர்ந்திழுக்க முடிந்தது எப்படி என்று நீங்கள் கேட்பீர்களானால், உங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பதில் ஒன்றே ஒன்றுதான்: முதலாளித்துவத்தில் கிடைக்கப் பெற்ற மனித குல அறிவெனும் உறுதியான அடித்தளத்தை மார்க்ஸ் தமது படைப்புக்கு ஆதாரமாக்கிக்

கொண்டதால்தான் என்பதே அந்தப் பதில். மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியை ஆளும் விதிகளை ஆராய்ந்து அறிந்து, முதலாளித்துவமானது கம்யூனிசத்தை நோக்கிவளர்வது தவிர்க்க முடியாததாகும் என்பதை மார்க்ஸ் உணர்ந்து கொண்டார். மிகவும் முக்கியமானது என்னவென்றால் இந்த முதலாளித்துவ சமுதாயத்தை மிகவும் துல்லியமாகவும் விவரமாகவும் ஆழ்ந்த முறையிலும் ஆராய்வதெனும் ஒரே அடிப்படையில் அவர் இதை நிரூபித்தார், முந்திய விஞ்ஞானம் தோற்றுவித்தது அனைத்தையும் பூரணமாய்க் கிரகித்துக் கொள்வதன் மூலம் அவர் இதைச் செய்தார். மனித சமுதாயம் தோற்றுவித்தவை யாவற்றையும், ஒரு சிறு விவரத்தையும் கவனியாது விடாமல், விமர்சனக் கண் கொண்டு பரிசீலித்துத் திருத்தியமைத்தார். மனித சிந்தனை தோற்று வித்திருந்தவை யாவற்றையும் அவர் மறு பரிசீலனை செய்தார், விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தினார், தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தைக் கொண்டு சரிபார்த்தார். முதலாளித்துவ வரம்புகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டோரால், அல்லது முதலாளித்துவத் தப்பெண்ணங்களால் கட்டுண்டோரால் வந்தடைய முடியாத முடிவுகளை இவ்வழியில் வந்தடைந்து அவர் வரையறுத்துக் கொடுத்தார்.

நாம், உதாரணமாக பாட்டாளி வர்க்கக் கலாசாரம் பற்றி உரையாடும் போது இந்த விஷயத்தைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மனித குலத்தின் வளர்ச்சி அனைத்தின் விளைவாகவும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கலாசாரத்தைப் பற்றிய துல்லியமான அறிவைக் கொண்டும் இந்தக் கலாசாரத்தை மாற்றியமைப்பதன் மூலமும் தான் நாம் பாட்டாளி வர்க்கக் கலாசாரத்தைத் தோற்றுவிக்க முடியும் என்பதைத் தெளிவாய் உணர்ந்தால் ஒழிய இப்பிரச்சினைக்கு நம்மால் தீர்வு காண இயலாது. பாட்டாளி வர்க்கக் கலாசாரம் மாயமாய்க் காற்றிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டுவிடக் கூடியதல்ல; இக்கலாசாரத்தில் நிபுணர்கள் என்பதாய்த் தம்மை அழைத்துக் கொள்வோர் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்துவிடக் கூடியதல்ல. அதெல்லாம் அபத்தப் பேச்சு. பாட்டாளி வர்க்கக் கலாசாரம் முதலாளித்துவ சமுதாயம், நிலப்பிரபுக்களின் சமுதாயம், அதிகாரவர்க்க சமுதாயம் ஆகியவற்றின் ஆதிக்கத்தில் மனித குலம் சேமித்து வந்திருக்கும் அறிவுக் கருவூலத்தின்

தர்க்க ரீதியான வளர்ச்சியாகவே இருக்க முடியும். எப்படி அரசியல் பொருளியல் மார்க்சால் திருத்தியமைக்கப்பட்ட வடிவில் மனித சமுதாயம் எதை வந்தடையப் போகிறதென்பதை நமக்குக் காட்டியுள்ளதோ, எப்படி அது வர்க்கப் போராட்டத்துக்கும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் தொடக்கத்துக்குமான பாதையை நமக்குக் காட்டியுள்ளதோ, அதேபோல மேற் கூறிய பாதைகள் யாவும் பாட்டாளி வர்க்கக் கலாசாரத்துக்கு இட்டு வந்திருக்கின்றன, இனியும் தொடர்ந்து இட்டுச் செல்லும்.

இளைஞர்களின் பிரதிநிதிகளும், மற்றும் ஒரு புதிய கல்வி முறையின் குறிப்பிட்ட சில ஆதரவாளர்களும் பழைய கல்வி முறையைத் தாக்கி, அது பொட்ட நெட்டுரு போடும் முறையை உபயோகித்ததாய் அடிக்கடி பேசக் கேட்கிறோம். பழைய கல்வி முறையிலிருந்து நல்லதை எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டுமென இவர்களுக்கு நாம் பதிலளிக்கிறோம். பத்தில் ஒன்பது பங்கு உதவாக்கரையானதும் எஞ்சிய ஒரு பங்கு திரித்துப் புரட்டப்பட்டதுமான அளவிலா அறிவை இளம் மக்களின் தலையில் அடைத்து நிரப்பும் அந்த முறையை நாம் கடன் வாங்கக் கூடாதுதான். ஆனால் இதற்கு அர்த்தம் கம்யூனிச முடிவுகளுக்குள் நம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டுவிடலாம், கம்யூனிசக் கோஷங்களை மட்டும் கற்பதுடன் நின்றுவிடலாம் என்பதல்ல. இவ்வழியில் உங்களால் கம்யூனிசத்தைத் தோற்றுவிக்க முடியாது. மனித குலம் படைத்தளித்திருக்கும் கருவூலங்கள் யாவற்றையும் பற்றிய அறிவைப் பெற்று உங்கள் சிந்தனையை நீங்கள் வளமாக்கிக் கொள்ளும்போது மட்டுமே உங்களால் கம்யூனிஸ்டு ஆக முடியும்.

பொட்ட நெட்டுரு செய்ய வேண்டிய தேவை நமக்கு இல்லை. ஆனால் அடிப்படை உண்மைகளைப் பற்றிய அறிவை அளித்து ஒவ்வொரு மாணவரின் மனத்தையும் வளர்த்திடுவதும் செம்மையாக்குவதும் நமக்கு அவசியமே. கற்கும் அறிவு அனைத்தும் மனத்துள் செரிமானம் செய்யப்படவில்லை யானால், கம்யூனிசம் வெற்றுச் சொல்லாய், வெறும் பெயர்ப் பலகையாய் இழிவுற்றுவிடும், கம்யூனிஸ்டுகள் வீம்புரை பேசும் வீணராகிவிடுவர். இந்த அறிவை நீங்கள் கிரகித்துக் கொண்டால் மட்டும் போதாது, விமர்சனக் கண் கொண்டு

ஆய்ந்து கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வேண்டாத குப்பையை எல்லாம் மூளையில் அடைத்து கொள்ளாமல், கல்வியில் சிறந்த இக்கால மனிதர் எவருக்கும் அத்தியாவசியமான உண்மைகளைக் கொண்டு சிந்தனையை வளமாக்கிக்கொள்ள முடியும். கருத்துமிக்க கடும் முயற்சி இல்லாமலே, விமர்சனக் கண் கொண்டு பரிசீலிக்க வேண்டிய உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்ளாமலே ஒரு கம்ப்யூனிஸ்டு, தயாராய் வரையறுத்து வைக்கப்பட்ட முடிபுகளைத் தெரிந்து கொண்டுவிட்ட ஒரே காரணத்தால் தனது கம்ப்யூனிசத்தை மெச்சிப் புகழ்ந்து கொள்ள நினைப்பாராயின் உண்மையில் அவர் பரிதாபத்துக்குரிய கம்ப்யூனிஸ்டுதான். இத்தகைய நுனிப் புல் மேயும் போக்கு நிச்சயமாய் ஆபத்தையே உண்டாக்கும். அறிந்தது சொற்பமே என்பது எனக்குத் தெரிந்தால் மேலும் கற்க முயலுவேன். ஆனால் நான் ஒரு கம்ப்யூனிஸ்டு, எதையும் நான் தீர்க்கமாய்த் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை என்று கூறும் ஒருவர் எந்நாளும் எவ்விதத்திலும் கம்ப்யூனிஸ்டுக்கு ஒப்பானவராக முடியவே முடியாது.

பழைய கல்வி முறை முதலாளிகளுக்குத் தேவையான சேவகர்களைத் தோற்றுவித்தது. விஞ்ஞான அறிவாளிகளைப் பழைய கல்வி முறை முதலாளிகளுக்குப் பிடித்தது எதுவோ அதை எழுதிக் கொண்டும் கூறிக் கொண்டும் இருப்போராய் மாற்றியது. ஆகவே நாம் அதை அழிக்கவே வேண்டும். அதை நாம் அழிக்க வேண்டும், ஒழிக்க வேண்டும் என்றால், மனித குலம் சேகரித்திருக்கும் யாவற்றையும், மனிதனுக்கு அவசியமானவை யாவற்றையும் அவற்றிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற அதற்கு அர்த்தம்? முதலாளித்துவத்துக்கு வேண்டியதாய் இருந்ததையும் கம்ப்யூனிசத்துக்கு வேண்டியதாய் இருப்பதையும் வேறுபடுத்தத் தேவையில்லை என்று அதற்கு அர்த்தம்?

முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில், பெரும்பாலோரின் விருப்பத்துக்கு விரோதமாய் அனுசரிக்கப்பட்ட பழைய பட்டாளத்துப் பயிற்சி மேலாளர் முறைகளை நீக்கி, அவற்றுக்குப் பதிலாய்த் தொழிலாளர் விவசாயிகளது வர்க்க உணர்வுபடைத்த கட்டுப்பாட்டைக் கைக் கொண்டு வருகிறோம். இத்தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் பழைய சமுதாயத்தை வெறுப்பதோடுகூட, இந்தப் போராட்டத்தில் தமது

சக்திகளை ஒன்றுபடுத்தவும், ஒழுங்கமைக்கவும், லட்சம் லட்சமாகவும் கோடி கோடியாகவுமுள்ள மக்களின்—பிளவுபட்டு ஒரு பெரிய நாட்டின் பரப்பு முழுதும் சிதறுண்டிருக்கும் மக்களின்—சித்தங்களை இவ்வாறு ஒருசேர இணைத்து ஒருமித்த ஏக சித்தமாக்கவும் ஆற்றலுடையோராய் வைராக்கியத்துடன் தயாராகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த ஒருமித்த ஏக சித்தம் இல்லையேல் தோல்வி தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும். இந்த ஒருமைப்பாடு இல்லாமல், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது உணர்வு பூர்வமான இந்தக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல், நமது இலட்சியம் வெற்றி பெறுவது சாத்தியமல்ல. இது இல்லாமல் அனைத்து உலகின் முதலாளிகளையும் நிலப்பிரபுக்களையும் நாம் தோற்கடிக்க முடியாது. அடித்தளத்தின் மீது நாம் ஒரு புதிய, கம்யூனிச சமுதாயத்தைக் கட்டியமைப்பது இருக்கட்டும், அந்த அடித்தளத்தை நாம் உறுதியாக்கி நிலைக்கச் செய்வதுகூட முடியாமற் போய்விடும். இதே போல, பழைய கல்வி முறையை நிராகரிக்கும் அதே போது, பழைய கல்வி முறை மீது முற்றிலும் நியாயமான, தேவையான வெறுப்புக்கொண்டிருக்கும் அதேபோது, அதை அழித்திடச் சித்தமாயிருப்பதைப் போற்றும் அதேபோது, நாம் பழைய கல்வி போதனை முறையை, பழைய பொட்ட நெட்டுரு, பழைய பட்டாளத்துப் பயிற்சி முறையை அழித்து, அதனிடத்தில் ஒட்டுமொத்த மனித அறிவைப் பெறும் ஆற்றலை அடைவதன் அவசியத்தை உணர்ந்தாக வேண்டும். கம்யூனிசமானது குருட்டு மனப்பாடமாய்க் கற்க வேண்டிய ஒன்றாய் அமையாது, நேரடியாய் நீங்களே சிந்தித்துப் பார்த்த ஒன்றாய், தற்காலக் கல்வியின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து எழும் தவிர்க்க முடியாத முடிபுகள் உள்ளடங்கிய ஒன்றாய் அமையும்படி இந்த ஒட்டுமொத்த மனித குல அறிவைப் பெற வேண்டும்.

கம்யூனிசத்தைக் கற்றறிதல் என்னும் குறிக்கொள் குறித்துப் பேசுகையில் பிரதான பணிகளை மேற்கூறியவாறு தான் எடுத்துரைக்க வேண்டும்.

உங்களுக்கு இதைத் தெளிவுபடுத்தும் பொருட்டு, அதே சமயம் எவ்வாறு கற்க வேண்டும் என்னும் பிரச்சினையை அணுகுவதற்காகவும் ஒரு நடைமுறை உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்கிறேன். இராணுவப் பணிகளுக்கும் குடியரசைக்

காக்கும் பணிகளுக்கும் அடுத்தபடியாக பொருளாதாரப் பணி இப்போது நமக்கு எதிர்ப்படும் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். தொழில் துறையையும் விவசாயத்தையும் உயிர்ப்பித்தாலன்றி கம்யூனிச சமுதாயத்தைக் கட்டியமைக்க முடியாதென்பதை நாம் அறிவோம். அதுவும் பழைய வழியிலன்றி, நவீன அடிப்படையில், விஞ்ஞானத்தின் மிக நவீன முறைகளுக்கு ஏற்ப, இவற்றைப் புனரமைத்தாக வேண்டும். மின்விசையே இந்த அடிப்படை என்பதும், நாடு அனைத்தும், தொழில் துறை, விவசாயம் இவற்றின் எல்லாக் கிளைகளும் மின்மயமாக்கப்பட்ட பிறகுதான், நீங்கள் இந்தக் குறிக்கோளை நிறைவேற்றிய பிறகுதான், பழைய தலைமுறையினரால் கட்டப்பட முடியாத கம்யூனிச சமுதாயத்தை உங்களால் கட்டியமைக்க முடியும் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். நாடு முழுவதையும் பொருளாதார வழியில் புத்துயிர் பெறச் செய்யும் பணி—நவீன தொழில் நுட்ப முறைகளின் வாயிலாய், நவீன விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பத்தின் அடிப்படையில், மின்விசையின் அடிப்படையில், தொழில் துறையையும் விவசாயத்தையும் புனரமைத்துப் புத்துயிர் பெறச் செய்யும் பணி—உங்களை எதிர்நோக்குகிறது. எழுத்தறியாத மக்களால் மின்மயமாக்கும் பணியைச் சமாளிக்க முடியாது, ஆரம்ப நிலையிலான எழுத்தறிவுக்கூட இதற்குப் போதாது என்பது நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். மின்விசை என்பது என்னவென்று புரிந்து கொண்டால் மட்டும் போதாது; தொழில் துறையிலும் விவசாயத்திலும், மற்றும் தொழில் துறை, விவசாயம் இவற்றின் தனித் தனிக் கிளைகளிலும், தொழில்நுட்ப வழியில் எப்படி அதைக் கையாளுவது என்பது பற்றிய அறிவு இருப்பது அவசியமாகும். இதை நாமும் கற்க வேண்டும், உழைப்பாளி இளந் தலைமுறையினர் அனைவருக்கும் கற்பிக்க வேண்டும். இதுவே வர்க்க உணர்வு படைத்த ஒவ்வொரு கம்யூனிஸ்டுக்கும், தன்னைக் கம்யூனிஸ்டாகக் கருதிக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு இளைஞருக்கும் யுவதிக்கும்—இளங் கம்யூனிஸ்டுக் கழகத்தில் சேர்ந்து கொண்டதன் மூலம் கம்யூனிசம் அமைத்திடக் கட்சிக்குத் துணை புரிவதாய், கம்யூனிச சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிக்க இளந் தலைமுறை முழுதுக்குமே துணை புரிவதாய்த் தான் சபதமேற்றிருப்பதைத் தெளிவாய் உணருகிறவர் ஒவ்வொரு

வருக்கும்—முன்னுள்ள பணி. நவீனக் கல்வியின் அடிப்படை யில் மட்டுமேதான் இதைத் தோற்றுவிக்க முடியும் என்பதை அவர் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் இந்தக் கல்வியைப் பெருவிடில் கம்யூனிசம் வெறும் ஆத்மார்த்திக விருப்பமாகவே இருந்து வரும்.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை வீழ்த்துவது பழைய தலை முறையின் பணியாய் இருந்தது. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை விமர்சிப்பதும், வெகுஜனங்களிடையே முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் மீது வெறுப்பு எழச் செய்வதும், அவர்களிடையே வர்க்க உணர்வையும் தம் சக்திகளை ஒன்று சேர்த்துக் கொள்வதற்கான ஆற்றலையும் வளரச் செய்வதும் தான் அப்பொழுது பிரதான பணியாய் இருந்தது. புதிய தலை முறைக்கு முன் இருப்பது அதிகச் சிக்கலான பணி. முதலாளிகளால் முடுக்கிவிடப்படும் படையெடுப்பை எதிர்த்து நின்று தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது ஆட்சியதிகாரத்தை நிலைநாட்டும் வண்ணம் உங்கள் சக்திகளை இணைத்துச் சேர்ப்பது மட்டுமல்ல உங்களுடைய கடமை. சந்தேகமில்லை, அதை நீங்கள் செய்யவே வேண்டும். இதை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். கம்யூனிஸ்டுக்குத் தெட்டத் தெளிவாய்த் தெரியும் கடமை அது. ஆனால் அது மட்டும் போதாது. கம்யூனிச சமுதாயத்தை நீங்கள் கட்டியமைத் தாக வேண்டும். வேலையின் முதல் பாதி பல அம்சங்களில் செய்து முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. அழிக்கப்பட வேண்டிய பழையது அழிக்கப்பட்டுவிட்டது, தகர்க்கப்பட வேண்டியது தகர்த்துத் தரை மட்டமாக்கப் பட்டுவிட்டது. தரை சுத்தமாக்கப்பட்டுவிட்டது, இந்தத் தரையின்மேல் இளங்கம்யூனிஸ்டுத் தலைமுறை கம்யூனிச சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பியாக வேண்டும். உங்களுக்கு முன் நிற்பது கட்டுமானப் பணி. நவீன கால அறிவு அனைத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்தால்தான் நீங்கள் இந்தப் பணியைச் செய்து முடிக்க முடியும். ஏற்கனவே வரையறுக்கப்பட்டு மனப்பாடம் செய்யப்பட்ட சூத்திரங்கள், அறிவுரைகள், நியமங்கள், விதிமுறைகள், வேலைத்திட்டங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து கம்யூனிசத்தை உயிருள்ள எதார்த்த உண்மையாய் உங்களால் மாற்ற முடிந்தால்தான்—உங்களுடைய உடனடி வேலைகளுக்கு ஐக்கிய உருவளிக்கும் எதார்த்த உண்மையாய்

மாற்ற முடிந்தால்தான்—உங்களுடைய நடைமுறை வேலைகள் யாவற்றுக்கும் நீங்கள் கம்யூனிசத்தை வழிகாட்டி ஆக்கிக் கொள்ள முடிந்தால்தான்—உங்களால் இந்தப் பணியைச் செய்து முடிக்க இயலும்.

இளந் தலைமுறையினர் அனைவருக்கும் கல்வி போதமும் பயற்சியும் அளித்து அவர்களைத் தட்டியெழுப்புகையில் நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய பணி இதுவே. கம்யூனிச சமுதாயத்தைக் கட்டியமைக்கும் கோடானு கோடியான ஆக்க வீரர்களிடையே நீங்கள் முன்னிலையில் இருக்க வேண்டும். இந்த ஆக்க வீரர்களது அணி வரிசையே ஒவ்வொரு இளைஞருக்கும் யுவதிக்கும் உரிய இடமாகும். இளந் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளுமான பெருந்திரளினரைக் கம்யூனிச நிர்மாணப் பணியில் நீங்கள் அணி திரட்டினாலன்றி உங்களால் கம்யூனிச சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியாது.

இயற்கையாகவே இது என்னை கம்யூனிசத்தை எப்படி நாம் போதிப்பது, நமக்குரிய முறைகளின் பிரத்தியேக இயல்புகள் யாவை என்கிற பிரச்சினைக்கு அழைத்துவருகிறது.

முதலில் இங்கு கம்யூனிஸ்டு அறநெறிப் பிரச்சினை குறித்து பரிசீலிக்கிறேன்.

நீங்கள் உங்களைக் கம்யூனிஸ்டுகளாகப் போதித்து வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கற்றறிதல், ஒழுங்கமைத்தல், ஒன்று படச் செய்தல், போராடுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் இளைஞர் கழக உறுப்பினர்கள் தம்மையும் போதித்து வளர்த்துக் கொண்டு, இளைஞர் கழகத்தைத் தம் தலைமை யாய்க் கருதுவோர் எல்லோரையும் பயிற்றுவிக்கும்படியான முறையில் தனது நடைமுறைச் செயற்பாட்டை ஏற்பாடு செய்து கொள்வதுதான் இளைஞர் கழகத்தின் பணி. எல்லோரையும் அது கம்யூனிஸ்டுகளாய்ப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். இன்றைய இளைஞர்களுக்குத் தரப்படும் பயிற்சி, கல்வி, போதனை ஆகியவற்றின் நோக்கம் எல்லாம் கம்யூனிச அறநெறியை ஊட்டுதலாகவே இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் கம்யூனிச அறநெறி என்பதாய் ஒன்று இருக்கிறதா? கம்யூனிச ஒழுக்கம் என்பதாய் ஒன்று இருக்கிறதா? நிச்சயமாய் இருக்கிறது. நமக்கென ஒரு தனி அறநெறிகிடையாது என்பதாய் அடிக்கடி பேசப்படுகிறது; ஒழுக்க நெறி அனைத்தையுமே நிராகரிப்பவர்கள் என்பதாய்க் கம்யூ

னிஸ்டுகளாகிய நம்மீது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் அடிக்கடி குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். பிரச்சினையைக் குழப்பு வதற்கான—தொழிலாளர், விவசாயிகளின் கண்களில் மண்ணைத் தூவுவதற்கான—ஓர் உபாயமே இது.

எந்த அர்த்தத்தில் நாம் அறநெறியை, ஒழுக்கநெறியை நிராகரிக்கிறோம்?

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் அதற்கு அளித்திடும் அர்த்தத்தில் நிராகரிக்கிறோம். கடவுள் கட்டளைகளை அவர்கள் அறநெறிக்கு அடிப்படையாக்கிக் கொள்கிறார்கள். இவ் விவகாரம் குறித்துப் பேசுகையில், எங்களுக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை கிடையாது என்று நாம் கூறுகிறோம். மதகுருமார் களும் நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரும் சுரண்டலாளர்கள் என்ற முறையில் தமது சொந்த நலன்களைக் கருதி கடவுளின் பெயரை இழுக்கிறார்கள், இதை நாங்கள் நன்கு அறிவோம் என்று சொல்கிறோம். அல்லது, ஒழுக்கக் கட்டளைகளுக்குப் பதிலாய்—கடவுள் கட்டளைகளுக்குப் பதிலாய்—அவர்கள் கருத்துமுதல்வாத அல்லது ஓரளவு கருத்துமுதல்வாதத் தொடர்களை அறநெறிக்கு அடிப்படையாக்கிக் கொண்டனர். இந்தத் தொடர்களும் மிகப் பெரு மளவுக்குக் கடவுள் கட்டளைகளைப் போன்ற ஒன்றையே குறிப்பவை.

மனிதனுக்குப் புறம்பான, வர்க்கத்துக்குப் புறம்பான கருத்தினங்களை அடிப்படையாய்க் கொண்ட எந்த ஒழுக்க நெறியையும் நாம் நிராகரிக்கின்றோம். அது ஏமாற்று வித்தை, மாய்மாலம், நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளது நலன்களை முன்னிட்டு தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் மூடர்களாக்குவதற்கான உபாயம் என்கிறோம்.

எங்களுடைய ஒழுக்கநெறி பாட்டாளி வர்க்கத்தினுடைய வர்க்கப் போராட்டத்தின் நலன்களுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தது என்று நாம் கூறுகிறோம். எங்கள் ஒழுக்க நெறி பாட்டாளி வர்க்கத்தினுடைய வர்க்கப் போராட்டத்தின் நலன்களிலிருந்துதான் உதிக்கிறது.

பழைய சமுதாயம் எல்லாத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் மீதும் நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் புரிந்த ஒடுக்கு முறையின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. நாம் அதை அடியோடு அழிக்க வேண்டியிருந்தது, அவர்களை

வீழ்த்த வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இதைச் செய்யும் பொருட்டு நாம் ஒற்றுமையை உண்டாக்க வேண்டியிருந்தது. அது கடவுளால் உண்டாக்கப்படக் கூடிய ஒன்று அல்ல.

இந்த ஒற்றுமையைத் தொழிற்சாலைகளால் மட்டும் தான் அளித்திட முடியும்; நீண்ட நெடிய உறக்கத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்டுப் பயிற்சியளிக்கப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்கத்தால் தான் உண்டாக்க முடியும். இந்த வர்க்கம் உருவான பிறகே வெகுஜன இயக்கம் ஒன்று தோன்றி, மிகவும் பல வினமான ஒரு நாட்டில் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி வெற்றியடைந்திருப்பதை இப்பொழுது காண்கிறோமே, இந்த வெற்றிக்கு வழி செய்துள்ளது. இந்தப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி அனைத்து உலகின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரின் கடுந் தாக்குதலை மூன்று ஆண்டுகளாய் எதிர்த்தடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உலகெங்கும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி வளர்ந்து வருவதைக் காண முடிகிறது. ஒற்றுமையின்றிச் சிதறுண்டுள்ள விவசாயிகளைத் தன்னைப் பின்பற்றி வரச் செய்துள்ளதும், சுரண்டலாளர்களது எல்லாத் தாக்குதல்களையும் சமாளித்து நிற்பதுமான திடமிக்க இச்சக்தியைப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை அன்னியில் வேறு எதனாலும் தோற்றுவித்திருக்க முடியாதென இப்பொழுது நாம் அனுபவ வாயிலாய்க் கூறலாம். இந்த ஒரு வர்க்கத்தால் மட்டும் தான் உழைப்பாளி வெகுஜனங்கள் ஒன்றுபடவும், தமது அணிகளை ஒன்று திரட்டிக் கொள்ளவும், கம்யூனிச சமுதாயத்தை முடிவாய்ப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், முடிவாய் உறுதி பெறும்படிச் செய்யவும், முடிவாய்க் கட்டியமைத்திடவும் துணை புரிய முடியும்.

எனவேதான் மனித சமுதாயத்துக்கு மேலானதான ஒழுக்கநெறி என்பதாய் நமக்கு எதுவும் இல்லை என்று கூறுகிறோம். அது ஏமாற்று சூழ்ச்சியே ஆகும். நமக்கு ஒழுக்க நெறியானது பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வர்க்கப் போராட்டத்தினுடைய நலன்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டதே ஆகும்.

இந்த வர்க்கப் போராட்டம் எதில் அடங்கியுள்ளது? ஜார் மன்னனை வீழ்த்தல், முதலாளிகளை வீழ்த்தல், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை ஒழித்தல் ஆகிய இவற்றில் அது அடங்கியுள்ளது.

பொதுவில் வர்க்கங்கள் என்பவை யாவை? சமுதாயத்தின் ஒரு பிரிவு மற்றொரு பிரிவின் உழைப்பை அபகரித்துக்

கொள்ள வழி செய்பவையே வர்க்கங்கள். சமுதாயத்தின் ஒரு பிரிவு எல்லா நிலத்தையும் அபகரித்துக் கொள்ளுமாயின், நிலப்பிரபு வர்க்கமும் விவசாயி வர்க்கமும் இருக்கக் காண்கிறோம். சமுதாயத்தின் ஒரு பிரிவு ஆலைகள், வங்கிகள், மூலதனம் இவற்றின் உடைமையாளனாய் இருந்து, மற்றொரு பிரிவு இந்த ஆலைகளில் வேலை செய்யும்படி ஏற்படுகையில் முதலாளித்துவ வர்க்கமும் பாட்டாளி வர்க்கமும் இருக்கக் காண்கிறோம்.

ஜாரை விரட்டுவது கடினமாய் இருக்கவில்லை—ஒரு சில நாட்களே தேவைப்பட்டன. நிலப்பிரபுக்களை விரட்டுவதும் அதிகக் கடினமாய் இருக்கவில்லை—ஒரு சில மாதங்களில் இது செய்யப்பட்டுவிட்டது. முதலாளிகளை விரட்டுவதும் அதிகக் கடினமாய் இருக்கவில்லை. ஆனால் வர்க்கங்களை ஒழித்தல் இதையெல்லாம்விட சொல்ல முடியாத அளவுக்கு மிகவும் கடினமாகும். தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் என்ற பிரிவினை இன்னமும் நம்மிடம் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. விவசாயியை அவனுக்குரிய நிலத்தில் அமர்த்தியதும் அவன் உபரி தானியத்தை, அதாவது தனக்கோ தன் கால் நடைகளுக்கோ வேண்டியிராத தானியத்தை, ஏனைய மக்கள் உண்ண உணவின்றி திண்டாடும்போது தனக்கே சுவாதீன மாக்கிக் கொள்வானாகில், அந்த விவசாயி சுரண்டலாளனாகி விடுகிறான். தன் கையில் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிக தானியத்தை இருத்திக் கொள்கிறானோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அதிக லாபம் கிடைக்கக் காண்கிறான். ஏனையோரைப் பொறுத்த வரை அவர்கள் பட்டினி கிடக்கட்டுமே, “பட்டினி அதிகமாக ஆகத் தானியத்தை இன்னும் அதிக விலைக்கு விற்க முடியுமே” என்கிறான். பொதுவான ஒரே திட்டத்தின் படி எல்லோரும் பொது நிலங்களிலும் பொது ஆலைகளிலும் பொது ஏற்பாட்டிற்கு ஏற்ப வேலை செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலையை அடைவது சுலபமா? ஜாரையும் நிலப்பிரபுக்களையும் முதலாளிகளையும் விரட்டுவது போல இது அவ்வளவு சுலபமல்ல என்பதைக் காண்கிறீர்கள். பாட்டாளி வர்க்கம் விவசாயிகளில் ஒரு பிரிவினருக்கு மறு கல்வியும் மறு போதமும் அளித்தாக வேண்டியிருக்கிறது. பணக்கார விவசாயிகளாய் இருப்போரின், ஏனையோரது வறுமையை யும் இல்லாமையையும் கொண்டு லாபமடிக்கும் இவ்விவசாயி

களின் எதிர்ப்பை நசுக்கும் பொருட்டு, பாட்டாளி வர்க்கம் உழைக்கும் விவசாயிகளைத் தன் பக்கத்துக்கு வரும்படி ஈர்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஜாரை வீழ்த்தி நிலப் பிரபுக்களையும் முதலாளிகளையும் நாம் விரட்டியடித்ததுடன் பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டத்தின் பணி பூரணமாய் நிறைவு எய்திவிடவில்லை. இதை நிறைவுச் செய்வதே நாம் பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரமென அழைக்கும் இந்த ஏற்பாட்டின் பணி.

வர்க்கப் போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது, அதன் வடிவங்கள் மட்டுமே மாறியிருக்கின்றன. பழைய சுரண்டலாளர்கள் திரும்பி வந்துவிடாதபடி தடுப்பதற்காக, சிதறுண்டு கிடக்கும், அறிவொளியில்லாத விவசாயி வெகு ஜனங்களை ஒரே கூட்டணியாய் ஒன்றுபடுத்துவதற்காக நடைபெறும் வர்க்கப் போராட்டம் இது. வர்க்கப் போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது; இந்தப் போராட்டத்துக்கு எல்லா நலன்களையும் கீழ்ப்படச் செய்வதே நமது பணி. நமது கம்யூனிஸ்டு ஒழுக்கநெறியும் இப்பணிக்குக் கீழ்ப்பட்டது தான். பழைய சுரண்டல் சமுதாயத்தை அழிக்கவும், ஒரு புதிய கம்யூனிஸ்டு சமுதாயத்தைக் கட்டியமைத்திடும் பாட்டாளி வர்க்கத்தை மையமாய்க் கொண்டு உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றுபடச் செய்யவும் உதவுவதே ஒழுக்கநெறி என்று கூறுகிறோம்.

இந்தப் போராட்டத்துக்கு உதவி புரிந்து உழைப்பாளி மக்களை எல்லா விதச் சுரண்டலையும் எதிர்த்து, அற்பத்தனியார் சொத்துடைமை யாவற்றையும் எதிர்த்து ஒன்றுபடச் செய்ய உதவுவதே கம்யூனிஸ்டு ஒழுக்கநெறி. சமுதாயம் அனைத்தின் உழைப்பால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதை இந்த அற்பத்தனியார் சொத்துடைமையானது தனியாளின் கையிலே இருத்திவிடுகிறது. நமது நாட்டில் நிலம் பொதுச் சொத்தாகும்.

பொதுச் சொத்தான இந்த நிலத்தில் ஒரு குறித்த துண்டை நான் எடுத்துக் கொண்டு எனக்குத் தேவையானதைப் போல இரு மடங்கு அதிக தானியத்தை அதில் விளைவித்து, உபரி தானியத்தைக் கொண்டு கள்ள வியாபாரம் செய்கிறேன் என்றால்? பசித்தவர்கள் எத்தனை அதிகமோ அத்தனை அதிக விலை தருவார்கள் என்று நான் கணக்கிட

டால்? அப்பொழுது நான் கம்யூனிஸ்டாக நடந்து கொள்கிறேனா என்ன? இல்லை, சுரண்டலாளனாகவே, உடைமையாளனாகவே நடந்து கொள்கிறேன். இதை எதிர்த்துப் போராடியாக வேண்டும். இதை இப்படியே இருக்க விட்டால், முந்திய புரட்சிகளில் பல முறை நடந்தது போல எல்லாம் பின்னுக்கு, முதலாளிகளின் ஆட்சிக்கு, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஆட்சிக்கு செல்லும். முதலாளிகளின், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஆட்சியினது மீட்சியைத் தடுக்கும் பொருட்டு, நாம் கொள்ளை லாபத்துக்கு இடந் தரலாகாது; தனி நபர்கள் ஏனையோரின் செலவில் செல்வம் திரட்ட இடமளிக்கக் கூடாது; உழைப்பாளி மக்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் ஒன்றுசேர்ந்து கம்யூனிஸ்டு சமுதாயத்தை அமைத்திட வேண்டும். கழகத்துக்கும் கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் நிறுவனத்துக்குமுள்ள அடிப்படை பணியின் தலையாய அம்சம் இது.

கொள்ளையடி அல்லது கொள்ளைக்கு இலக்காகு; ஏனையோருக்கு வேலை செய் அல்லது ஏனையோரை உனக்கு வேலை செய்யும்படி வை; அடிமையுடைமையாளனாய் இரு அல்லது அடிமையாகு—இந்த விதிதான் பழைய சமுதாயத்துக்கு அடிப்படையாய் இருந்தது. ஒன்று நீ அடிமையுடைமையாளன் அல்லது அடிமை, இல்லையேல் சிறு உடைமையாளன், சிறு அதிகாரி அல்லது அறிவுத்துறையாளன்—அதாவது சுருங்கக் கூறின் தன்னைப் பற்றி மட்டுமே நினைத்து ஏனையவர்களைப் பற்றியும் கவலைப்படாத ஆள் என்கிற மனப்பான்மையை, பழக்கத்தை, கருத்தோட்டத்தை இத்தகைய ஒரு சமுதாயத்தில் வளர்ந்தவர்கள் இயற்கையாகவே கிரகித்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள், தாய்ப் பாலுடன் சேர்த்து உட்கொண்டுவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம்.

நான் இந்த நிலப் பகுதியில் மணியம் செய்கிறேன் என்றால் வேறு ஏனையோரைப் பற்றி அக்கறை இல்லை. மற்றவன் பட்டினி கிடப்பான் என்றால் இன்னும் நல்லது. நான் என் தானியத்தை அதிக விலைக்கு விற்பேன். எனக்கு மருத்துவர் அல்லது பொறியாளர் அல்லது ஆசிரியர் அல்லது குமாஸ்தா வேலை கிடைக்கிற வரை ஏனையோர் யாரைப் பற்றியும் எனக்குக் கவலையில்லை. அதிகாரத்தில் இருப்போருக்கு அடிபணிந்து நடந்து அவர்களைத் திருப்தி செய்தால் என் வேலையை நான் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம், ஏன் வாழ்க்

கையில் முன்னேறி ஒரு முதலாளியாகவுங்கூட ஆகலாம். இது போன்ற மனப்பான்மையையும் இவ்வகைய உணர்ச்சிகளையும் ஒரு கம்யூனிஸ்டு கொண்டிருக்க முடியாது. தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் தமது சொந்த முயற்சிகளாலேயே தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் ஒரு புதிய சமுதாயத்தை அமைத்திடவும் முடியுமென்று நிரூபித்துக் காட்டியபோது—அது புதிய, கம்யூனிஸ்டுப் போதம் பெறுதலின், சுரண்டலாளர்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தின் வாயிலாய்ப் போதம் பெறுதலின் தொடக்கமாயிற்று. சுயநலமிகளையும் சிறு உடைமையாளர்களையும் எதிர்த்து—எனக்கு வேண்டியது என்னுடைய லாபம்தான், வேறு எதைப் பற்றியும் எனக்குக் கவலை இல்லை என்பதாய்க் கூறும் மனப்பாங்கையும் பழக்கவழக்கங்களையும் எதிர்த்து—பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் கூட்டணி கொண்டு பெறும் போத்தத்தின் தொடக்கமாயிற்று.

வளரும் இளந் தலைமுறையினர் எப்படிக்க கம்யூனிசத்தைக் கற்றறிய வேண்டும் என்கிற கேள்விக்கு இதுவே பதில்.

இவர்கள் தமது படிப்பு, பயிற்சி, கலவி இவற்றின் ஒவ்வொரு படியையும் சுரண்டலாளர்களது பழைய சமுதாயத்தை எதிர்த்து பாட்டாளிகளும் உழைப்பாளி மக்களும் நடந்தும் தொடர்ச்சியான போராட்டத்துடன் இணைத்துக் கொள்வதன் மூலமே கம்யூனிசத்தைக் கற்றறிய முடியும். ஒழுக்கநெறி குறித்து நம்மிடம் பேசுவோருக்கு நாம் கூறுவது இதுதான்: கம்யூனிஸ்டு ஒழுக்கநெறி அனைத்தும் சுரண்டலாளர்களுக்கு எதிரான இந்த ஒன்றுபட்ட கட்டுப்பாட்டிலும் உணர்வு பூர்வமான வெகுஜனப் போராட்டத்திலும் தான் அடங்கியுள்ளது. என்றும் மாறாத நிரந்தர ஒழுக்கநெறியில் நமக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஒழுக்கநெறி பற்றிய எல்லாக் கட்டுக்கதைகளின் பொய்மையையும் நாம் அம்பலப்படுத்துகிறோம். மனித சமுதாயம் மேலும் உயர்ந்த நிலைக்கு வளர்வதற்கும், உழைப்பு சுரண்டப்படுவதை ஒழித்துத் தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்கும் ஒழுக்கநெறி பணி புரிகிறது.

இந்த நோக்கம் ஈடேற முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான கட்டுப்பாடு வாய்ந்த உக்கிரமான போராட்டத்தின் போது அரசியல் முதிர்ச்சி பெற்ற இளம் மக்களின்

தலைமுறை நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் இத்தலைமுறை மெய்யான கம்யூனிஸ்டுகளைப் பயிற்றுவிக்கிறது. அது தனது படிப்பு, கல்வி, பயிற்சி இவற்றின் ஒவ்வொரு படியையும் இந்தப் போராட்டத்துக்குக் கீழ்ப் படியச் செய்து இதனுடன் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நல்லுரைகளும் நன்னெறி விதிகளும் போதிப்பதல்ல கம்யூனிஸ்டு இளைஞர்களுக்கான கல்வி போதனை. இதல்ல கல்வியின் உள்ளடக்கம். நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளது ஒடுக்கு முறையில் தம் தாய் தந்தையர் வாழ்ந்த முறையைக் கண்டுணரும்போது, சுரண்டலாளர்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தைத் தொடங்கியோர் பட்ட துன்பங்களைத் தாமே நேரில் அனுபவித்துள்ள போது, வென்று கொண்டதை இழக்காது பாதுகாப்பதற்காகப் புரிய வேண்டியிருந்த தியாகங்களையும் நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் எவ்வளவு கொடிய பகைவர்கள் என்பதையும் காணும் போது—இந்நிலைமைகளாலேயே இம்மக்கள் கம்யூனிஸ்டுகளாய் போதனை பெறுகின்றனர். கம்யூனிஸ்டு ஒழுக்கநெறி கம்யூனிசத்தை உறுதியாக்குவதற்கும் நிறைவுறச் செய்வதற்குமான போராட்டத்தை அடிப்படையாய்க் கொண்டதாகும். கம்யூனிஸ்டுப் பயிற்சி, கல்வி, போதனை ஆகியவற்றின் அடிப்படையும் இதுவேதான். கம்யூனிசத்தைக் கற்றறிவது எப்படி என்னும் கேள்விக்கு இதுதான் பதில்.

வகுப்பறையின் வரம்புகளுக்குள் அடைபட்டு வாழ்க்கையின் கொந்தளிப்பிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட போதத்திலும் பயிற்சியிலும் கல்வியிலும் நமக்கு நம்பிக்கை இல்லை. தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் நிலப்பிரபுக்களாலும் முதலாளிகளாலும் ஒடுக்கப்பட்டிருக்கும் வரை, கல்வி நிலையங்கள் நிலப்பிரபுக்கள், முதலாளிகளுடைய பிடியில் இருக்கும் வரை, இளந் தலைமுறையினர் கண் தெரியாதோராயும் அறியாமை இருளில் மூழ்கியோராகவுமே இருப்பார்கள். இளைஞர்களுக்கு நமது பள்ளி அடிப்படை அறிவையும் சுயமாகவே கம்யூனிஸ்டுக் கருத்தோட்டங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளும் ஆற்றலையும் அளித்திட வேண்டும். இளைஞர்களை அது கல்வியறிவுடையோராக்க வேண்டும். பள்ளி சென்று பயிலும் போதே இளைஞர்கள் சுரண்டலாளர்களிடமிருந்து விடுதலை பெறும் போராட்டத்தில் பங்கு பெறக் கற்றுக் கொள்ள

வேண்டும். இளங் கம்பூனிஸ்டுக் கழகம் அதன் போதனையிலும் பயிற்சியிலும் கல்வியிலும் ஒவ்வொரு படியையும் சுரண்டலாளர்களை எதிர்த்து உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரும் நடத்தும் போராட்டத்தில் பங்கு கொள்வதுடன் இணைத்திடாவிடில் இளங் கம்பூனிஸ்டுத் தலைமுறையினரது கழகம் என்ற அதன் பெயருக்கு ஏற்றதாயிராது. ருஷ்யாவானது தொழிலாளரது ஒரேயொரு குடியரசாய் இருக்கும் வரையில், பழைய, முதலாளித்துவ அமைப்பு ஏனைய உலகில் இருந்து வரும் வரையில், நாம் அவர்களைக் காட்டிலும் பல வீனமாகவே இருப்போம், புதிய தாக்குதல் தொடுக்கப்படும் அபாயம் இடையறாது இருக்கவே செய்யும் என்பதும், நாம் திடமாய் ஒன்றுபட்டிருக்கக் கற்றுக் கொண்டால்தான் மேற்கொண்டு நடைபெறும் போராட்டத்தில் வெற்றி பெறுவோம், பலம் மிக்கோராகி மெய்யாகவே வெல்ல முடியாத வர்களாவோம் என்பதும் நீங்கள் நன்கு உணர்ந்ததே. ஆகவே நீங்கள் இளந் தலைமுறை அனைத்தையும் ஒழுங்கமையச் செய்து ஒன்று படுத்த வேண்டும், இந்தப் போராட்டத்தில் பயிற்சிக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்குமான எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ வேண்டும் என்பதுதான் கம்பூனிஸ்டாய்ச் செயல்படுதலின் அர்த்தம். அப்பொழுதுதான் உங்களால் கம்பூனிச சமுதாயமெனும் மாளிகையைக் கட்டியெழுப்பத் தொடங்கவும், அதைக் கட்டி முடிக்கவும் முடியும்.

இதை உங்களுக்கு மேலும் தெளிவாய் விளங்கச் செய்யும் பொருட்டு ஓர் உதாரணத்தை எடுத்துரைக்கிறேன். நம்மைக் கம்பூனிஸ்டுகள் என்று அழைத்துக் கொள்கிறோம். கம்பூனிஸ்டு என்றால் என்ன? கம்பூனிஸ்டு என்பது லத்தீனச் சொல். லத்தீன் மொழியில் “கம்முனிஸ்” என்றால் “பொதுவான” என்று பொருள். கம்பூனிச சமுதாயம் என்பது நிலம், ஆலைகள் ஆகிய யாவும் பொதுவுடைமையாய் இருந்து, மக்கள் பொதுவில் கூட்டாய் வேலை செய்யும் சமுதாயமாகும். இதுதான் கம்பூனிசம் எனப்படுவது.

ஒவ்வொருவரும் அவருடைய சொந்த நிலத்தில் தனியே வேலை செய்வாராயின் பொதுவில் கூட்டாய் வேலை செய்வது எப்படிச் சாத்தியம்? பொதுவில் வேலை செய்யும் முறையைத் தடுமெனத் தோன்றச் செய்துவிட முடியாது. இது இயலாத காரியம். விண்ணிலிருந்து இது குதித்துவிடுவதில்லை. அரு

முயற்சிகளின் வாயிலாகவும் இன்னல்களின் விளைவாகவுமே இது வர முடியும்; போராட்டத்தின் வாயிலாகவே இதைத் தோன்றச் செய்ய முடியும். பழைய புத்தகங்கள் இங்கு நமக்குப் பயன்பட மாட்டா. யாரும் அவற்றை நம்ப மாட்டார்கள். அவரவருக்கும் நேரடியான வாழ்க்கை அனுபவம் அவசியமாகும். கல்ச்சாக்கும் தெனீக்கினும் சைபீரியாவிலிருந்தும் தெற்கிலிருந்தும் முன்னேறி வந்தபோது விவசாயிகள் அவர்களுடைய பக்கம்தான் இருந்தனர். விவசாயிகளுக்குப் போல்ஷிவிசம் பிடிக்கவில்லை, ஏனென்றால் போல்ஷிவிக்குகள் அவர்களுடைய தானியத்தை நிலையான நிர்ணய விலைகளுக்கு வாங்கிக் கொண்டனர். ஆனால் சைபீரியாவிலும் உக்ரேனிலும் விவசாயிகள் கல்ச்சாக், தெனீக்கினது ஆட்சியை அனுபவித்தபின் அவர்கள் தமக்குள்ளது இரண்டில் ஒரு வழியேதான் என்பதை உணரலாயினர். ஒன்று முதலாளிகளுடன் சேர்ந்து கொள்வது—அப்படிச் செய்தால் முதலாளிகள் உடனே அவர்களை நிலப்பிரபுக்களின் கீழ் அடிமை வாழ்வில் வதையும்படி இருத்திவிடுவார்கள். இரண்டாவது வழி தொழிலாளர்களைப் பின்தொடர்வது. தொழிலாளர்கள் தேனும் பாலும் பெருகியோடும் சொர்க்கம் கிடைக்கச் செய்வதாய் வாக்களிக்கவில்லை, உக்கிரமான ஒரு போராட்டத்தில் உருக்குக் கட்டுப்பாடும் வைராக்கியமும் காட்டும்படியே அவர்கள் கோருகின்றனர் என்பது மெய்தான். ஆனால் முதலாளிகளுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் அடிமைப்பட்டு வாழ்வதிலிருந்து அவர்கள் தம்மை விடுவிப்பார்கள். அறியாமை இருளில் மூழ்கியிருந்த விவசாயிகள் தமது சொந்த அனுபவத்தின் வாயிலாய் இதை உணர்ந்து கொண்டதும், கடுஞ் சோதனையின் வாயிலாய்ப் பாடம் பயின்றதும், அவர்கள் கம்யூனிசத்தின் உணர்வு பூர்வமான ஆதரவாளர்களானினர். இது போன்ற அனுபவம்தான் இளங் கம்யூனிஸ்டுக் கழகத்தின் எல்லாச் செயற்பாடுகளுக்குமான அடிப்படை ஆதல் வேண்டும்.

நாம் கற்றறிய வேண்டியது என்ன, பழைய கல்வி முறையிலிருந்தும் பழைய விஞ்ஞானத்திலிருந்தும் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது என்ன என்கிற கேள்விகளுக்கு நான் பதிலளித்துள்ளேன். இப்பொழுது இதைக் கற்றறிவது எப்படி என்னும் கேள்விக்குப் பதிலளிக்க முயலு

கிறேன். பள்ளியின் செயற்பாடுகளில் ஒவ்வொரு படியையும், பயிற்சி, கல்வி, போதனை இவற்றில் ஒவ்வொரு படியையும், சுரண்டலாளர்களுக்கு எதிராய் உழைப்பாளி மக்கள் அனைவரும் நடத்தும் போராட்டத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாதவாறு அதனுடன் இணைத்துக் கொள்வதன் மூலமே கற்றறிய வேண்டும் என்பதே இக்கேள்விக்குரிய பதில்.

இந்தக் கம்யூனிசப் பயிற்சி எப்படி நடந்தேற வேண்டுமென்பதைத் தெளிவாய்க் காட்டும் பொருட்டு இளைஞர் நிறுவனங்கள் சிலவற்றினுடைய பணியின் அனுபவத்திலிருந்து சில உதாரணங்கள் தருகிறேன். எழுத்தறியாமையை ஒழிப்பது குறித்து எல்லோரும் பேசி வருகிறார்கள். எழுத்தறியாத ஒரு நாட்டில் கம்யூனிச சமுதாயத்தைக் கட்டியமைக்க முடியாது, இது உங்களுக்குத் தெரிந்ததே. சோவியத் ஆட்சி ஓர் உத்தரவைப் பிறப்பித்தால் மட்டும் போதாது; அல்லது கட்சி குறிப்பிட்ட ஒரு கோஷத்தை வெளியிட்டால் மட்டுமோ, சிறந்த தொழிலாளர்களில் சிலரை இப்பணிக்காக ஒதுக்கினால் மட்டுமோ போதாது. இளந் தலைமுறையினர் தாமே இப்பணியில் இறங்கியாக வேண்டும். இளந் தலைமுறையினர், இளைஞர் கழகத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் யுவதிகளும் இது நம்முடைய பணி, எழுத்தறியாமையை ஒழித்திடுவதற்காக, நமது இளம் மக்களிடையே எழுத்தறியாதோர் யாரும் இல்லாதபடி செய்வதற்காக, நாம் ஒன்றுபட்டுக் கிராமப்புற வட்டாரங்களுக்குச் செல்வோம் என்று கூற வேண்டும். அதுதான் கம்யூனிசம். வளரும் தலைமுறையினரைத் தமது செயல்களை இப்பணியில் ஈடுபடுத்த வைப்பதற்காக நாம் முயன்று வருகிறோம். அறியாமையே இருளிலுள்ள எழுத்தறியாத ருஷ்யாவைச் சடுதியில் எழுத்தறிவுடைய நாடாய் நாம் மாற்றிவிட முடியாது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் இளைஞர் கழகம் இப்பணியில் இறங்குமாயின், இளம் மக்கள் எல்லோரும் எல்லோரது நன்மைக்காகவும் பாடுபடுவார்களாயின், 4,00,000 இளைஞர்களையும் யுவதிகளையும் உறுப்பினர்களாய்க் கொண்ட இக்கழகம் தன்னை இளங் கம்யூனிஸ்டுக் கழகமென்று அழைத்துக் கொள்ளும் உரிமையுடையதாகிவிடும். தான் அறிவு பெறுவதோடு கூட, எழுத்தறியாமையின் பிடியிலிருந்து தம் சொந்த முயற்சிகளைக் கொண்டே விடுபட

முடியாத இளம் மக்களுக்குத் துணை புரிவதும் கழகத்தின் இன்னொரு பணியாகும். இளைஞர் கழக உறுப்பினராய் இருப்பதற்கு அர்த்தம் தமது உழைப்பையும் முயற்சிகளையும் பொது இலட்சியத்துக்காகப் பணித்துக் கொள்வது தான். கம்யூனிசக் கல்விப் போதனை என்பது இதுவேதான். இத்தகைய பணியாற்றலின் மூலமே இளைஞர்களும் யுவதிகளும் மெய்யான கம்யூனிஸ்டுகளாக முடியும். இந்தப் பணியில் நடைமுறைப் பலன்கள் பெற்றால்தான் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளாக முடியும்.

நகரச் சுற்றுவட்டார காய்கறித் தோட்டங்கள் பயிரிடும் பணியை உதாரணமாய் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இது மெய்யான பணிக்ரமிய துறை அல்லவா? இளங் கம்யூனிஸ்டுக் கழகத்தின் பணிகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். மக்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள்; ஆலைகளில் பசியும் பட்டினியும் தாண்டவ மாடுகின்றன. பட்டினியிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு காய்கறித் தோட்டங்கள் வளர்த்தாக வேண்டும். ஆனால் பயிர்த்தொழில் பழைய வழியில் நடைபெற்று வருகிறது. ஆகவே அதிக அளவு வர்க்க உணர்வு படைத்த பகுதியினர் இப்பணியில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். அப்பொழுது காய்கறித் தோட்டங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதையும், அவற்றின் பரப்பளவு அதிகமாவதையும், கிடைக்கும் பலன்கள் மேம்படுவதையும் காண்பீர்கள். இளங் கம்யூனிஸ்டுக் கழகம் இந்தப் பணியில் மும்முரப் பங்கு கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு கழகமும் கழகக் கிளையும் இதைத் தன் கடமையாய்க் கருத வேண்டும்.

இளங் கம்யூனிஸ்டுக் கழகம் முன்னணியில் இருந்து, ஒவ்வொரு வேலைக்கும் துணை புரிய வேண்டும், முன்முயற்சியும் துணிவான பிரயத்தனமும் எடுத்தாக வேண்டும். கழகத்தைச் சேர்ந்தோரது போதனைகளை ஒருவேளை எனக்குப் புரியாமல் இருக்கலாம், அந்தப் போதனைகளில் உடனடியாய் எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படாமல் இருக்கலாம், ஆனால் அவர்களுடைய நடைமுறைப் பணியையும் செயற்பாட்டையும் கொண்டு பார்த்தால் உண்மையில் அவர்கள் சரியான பாதையைக் காட்டுகிறவர்கள் என்பதை உணர முடிகிறதென எந்தத் தொழிலாளியும் காணக் கூடியவாறுள்ள நிறுவனமாய் இக்கழகம் இருக்க வேண்டும்.

இளங் கம்பூனிஸ்டுக் கழகம் எல்லாத் துறைகளிலும் தனது பணியை இவ்வழியில் ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளத் தவறுமானால், பழைய முதலாளித்துவப் பாதைக்கு அது சரிந்து பின்னடைகிறது என்றுதான் அதற்கு அர்த்தம். நாம் நமது கல்வினைச் சுரண்டலாளர்களுக்கு எதிராய் உழைப்பாளி மக்கள் நடத்தும் போராட்டத்துடன் இணைத்துக் கொண்டு, கம்பூனிசப் போதனைகள் வகுத்தளிக்கும் பணிகளைச் செய்து முடிக்க உழைப்பாளி மக்களுக்குத் துணை புரிய வேண்டும்.

காய்கறித் தோட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்தல், ஏதேனும் ஓர் ஆலையில் இளைஞர்கள், யுவதிகளின் கல்வி போதத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தல் முதலான பணிகளுக்காகக் கழக உறுப்பினர்கள் தமக்கு எஞ்சும் ஒவ்வொரு மணி நேரத்தையும் செலவிட வேண்டும். வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டு அவல நிலையிலுள்ள நாடாக இருக்கும் ருஷ்யாவைச் செல்வம் கொழிக்கும் நாடாக நாம் மாற்ற விரும்புகிறோம். இளங் கம்பூனிஸ்டுக் கழகம் தன்னைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குள்ளோ, கம்பூனிஸ்டுப் புத்தகங்களையும் பிரசுரங்களையும் படிப்பதிலேயோ கட்டுப்படுத்திக் கொண்டுவிடாமல், தனது கல்வியையும் கற்றறிதலையும் பயிற்சியையும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது உழைப்புடன் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளுடன் சேர்ந்து வேலை செய்வதன் மூலமே ஒருவர் மெய்யான கம்பூனிஸ்டாக முடியும். இளைஞர் கழகத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களும் எழுத்தறிவுள்ளோராகவும் அதே போதில் தத்தமது வேலைத் துறைகளில் முனைப்பு மிக்கோராகவும் இருக்க வேண்டுமென்று பொதுவாய் யாவராலும் உணரப்பட வேண்டும். பழைய கல்வி முறையிலிருந்து பழைய பட்டாளத்துப் பயிற்சி முறைகளை அகற்றி, அவற்றுக்குப் பதிலாய் உணர்வு பூர்வமான கட்டுப்பாட்டை அமைத்துக் கொண்டுவிட்டோம், எல்லா இளம் ஆடவரும் பெண்டிரும் சுபோதனிக்குகளில் பங்கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள், நகரங்களுக்கருகே உள்ள பண்ணை ஒவ்வொன்றையும் பயன்படுத்திப் பொது மக்களுக்கு உதவுகின்றனர் என்பதை ஒவ்வொருவரும் காணும் போது, உழைப்பினை மக்கள் பழைய முறையில் கருதுவது மறைந்து போய்விடும்.

எங்கும், கிராமத்திலும் நகரக் குடியிருப்புத் தொகுதியிலும்—சிறியதோர் உதாரணமாய் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்—பொதுச் சுகாதாரம் அல்லது உணவு விநியோகம் போன்ற விவகாரங்களில் துணை புரிய ஏற்பாடு செய்வது இளங் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கழகத்துக்குரிய பணியாகும். பழைய, முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் இவையெல்லாம் எப்படிச் செய்யப்பட்டன? ஒவ்வொருவரும் தமக்காக மட்டுமே உழைத்து வந்தார். வயது முதிர்ந்தோரையும் உடல் நலமில்லாதோரையும் பற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை. வீட்டு வேலைகள் முற்றிலும் பெண்களுக்கே உரித்தானவையாக விடப்பட்டு, இதன் விளைவாய்ப் பெண்கள் ஒடுக்கப்பட்டு அடிமை நிலையில் இருத்தப்பட்டது குறித்து யாரும் கவலைப்படவில்லை. இதை எதிர்த்துப் போராடுவது யாருடைய பணி? இளைஞர் கழகங்களுடைய பணியாகும் இது. நாம் இவற்றையெல்லாம் மாறும்படிச் செய்வோம், பொதுச் சுகாதாரத்தை நிலைநாட்டவும் உணவு விநியோகம் செய்யவும் உதவக்கூடிய இளைஞர் படைகளுக்கு நாம் ஏற்பாடு செய்வோம்,—இப்படியினர் வீடு வீடாய்ச் சென்று முறையாய் மேற்பார்வையிடுவர், தமது சக்திகளைச் சரியாய் வகுத்தமைத்தும் உழைப்பை ஒழுங்கமைப்பதன் அவசியத்தை நிரூபித்துக் காட்டித் தெளிவுபடுத்தியும் ஒழுங்கமைந்த முறையில் வேலை செய்து சமுதாயம் அனைத்துக்கும் நலம் பயப்பர் என்று இளைஞர் கழகங்கள் கூற வேண்டும்.

தற்போது ஐம்பது வயதான தலைமுறையைச் சேர்ந்தோர் கம்ப்யூனிச சமுதாயத்தைத் தாம் காணலாமென்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அதற்கு முன்பே இத்தலைமுறை மறைந்து விடும். ஆனால் இப்பொழுது பதினைந்து வயதினராயுள்ள தலைமுறையினர் கம்ப்யூனிச சமுதாயத்தைக் காண்பார்கள், இந்தச் சமுதாயத்தைத் தாமே கட்டியமைப்பார். தம் வாழ்க்கையின் நோக்கமே கம்ப்யூனிச சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்புவதுதான் என்பதை இத்தலைமுறையினர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பழைய சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு குடும்பமும் தனியே வேலை செய்தது, வெகுஜனங்களை ஒடுக்கி வந்த நிலப்பிரபுக்களையும் முதலாளிகளையும் தவிர வேறுயாரும் உழைப்பை ஒழுங்கமைத்திடவில்லை. எவ்வளவுதான் பிரயாசை மிக்கதாகவும் கையைக் கரிப்படுத்து

வதாகவும் இருப்பினும் உழைப்பு அனைத்துக்கும் நாம் பின் வரும் முறையில் ஒழுங்கமைப்பு செய்ய வேண்டும்: ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் விவசாயியும் சுதந்திர உழைப்பின் மாபெரும் சேனையில் நானும் ஒருவன், நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் இல்லாமலே என் வாழ்க்கையை என்னால் அமைத்துக் கொள்ள முடியும், கம்யூனிச அமைப்பை நிறுவ என்னால் உதவ முடியும் என்று கூறிக் கொள்ள முடியும்படியான முறையில் உழைப்பு அனைத்துக்கும் நாம் ஒழுங்கமைப்பு செய்ய வேண்டும். சிறு வயது முதலாகவே இளம் மக்கள் அனைவரும் உணர்வுபூர்வமான, கட்டுப்பாடான உழைப்பில் ஈடுபடுவதற்கு இளங் கம்யூனிஸ்டுக் கழகம் அவர்களுக்குக் கற்றுத் தந்தாக வேண்டும். இவ்விதம் செய்தால், இப்பொழுது நம்மை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டுவிடுமென்று நாம் திட நம்பிக்கை பெறலாம். நாட்டை மின்மயமாக்கக் குறைந்தது பத்தாண்டுகள் தேவையாயிருக்குமெனக் கொள்ளலாம். வளங் குன்றி விட்ட நமது நிலம் தொழில்நுட்பத்தின் நவநவீன சாதனைகளால் நலம் பெற மின்மயமாக்கல் வகை செய்யும். ஆக இப்பொழுது பதினைந்து வயதாகும் தலைமுறையினர், பத்து அல்லது இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் கம்யூனிச சமுதாயத்தில் வாழப் போகிற இவர்கள், நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நகரத்திலும் மிகமிகச் சிறியதே, அல்லது எளியதே ஆயினும் பொது உழைப்பு சம்பந்தமான ஏதேனும் ஒரு பிரச்சினைக்கு நடைமுறைத் தீர்வு காண்பதில் ஈடுபடும் வண்ணம் தமது கல்விப் பணிகள் யாவற்றையும் வகுத்தமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இவ்வாறு செய்யப்படும்போது, கம்யூனிஸ்டு நேசப் போட்டி இயக்கம் வளர்ந்து செல்லும் போது, இளைஞர்கள் தம்மால் தமது உழைப்பை ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ள முடியுமென நிரூபித்துக் காட்டும்போது, கம்யூனிச நிர்மாணத்தின் வெற்றி உறுதியாகிவிடும். உங்களுடைய ஒவ்வொரு முயற்சியையும் இந்த நிர்மாணத்தின் வெற்றியினுடைய கண்ணோட்டத்திலிருந்து கருதுவதன் மூலமும், வர்க்க உணர்வு கொண்ட ஒன்றுபட்ட உழைப்பாளி மக்களாகும் பொருட்டு நம்மால் இயன்றது அனைத்தையும் செய்துள்ளோமா என்று நம்மையே நாம் கேட்டுக் கொள்வதன் மூலமும் தான் இளங் கம்யூனிஸ்டுக்

கழகம் தனது ஐந்து லட்சம் உறுப்பினர்களையும் ஓர்
உழைப்புச் சேனையாய் ஒன்றுபடச் செய்வதிலும் எல்லோ
ருடைய மதிப்புக்கும் உரியதாவதிலும் வெற்றி பெற முடியும்.
(பே ரார் வ மி க் க க ர கோ ஷ மு ழ க் க ம் .)

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 41,
பக்கங்கள் 298-318

கட்சி உறுப்பினரல்லாதோரும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரமும்

ஒலிப்பதிவுத் தட்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட சொற்பொழிவு

நாட்டை நிர்வகிக்கவும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தவும் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும், நமக்குக் கட்சி உறுப்பினரல்லாத ஊழியர்களை, நேர்மை மிக்கோரும் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்திடம் விசுவாசம் கொண்டோருமான ஊழியர்களை, கொடுத்து உதவுகின்ற ஊழியர்கள் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்துக்கு அவசியமாகும். ஏனெனில் கட்சி உறுப்பினர்களாகியோர் மட்டும் போதாது. கட்சி உறுப்பினரல்லாத தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளிடையே நேர்மையிலும் நிர்வாக, பொருளாதார விவகாரங்களைச் சமாளிக்கும் திறனிலும் சிறந்தவர்கள் மிகப் பலரும் இருக்கிறார்கள். கைத்தொழில் நிலையங்களையும் கூட்டுறவுகளையும் நிறுவி அவற்றை நடத்திச் செல்லுதல், பண்ட விநியோகத்தைச் சரிசெய்தல், சிற்றுண்டிசாலைகளையும் குடியிருப்பு வசதிகளையும் குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்குதலையும் இன்ன பிறவற்றையும் மேம்படச் செய்தல் முதலான பலவற்றையும் உதாரணமாய்க் குறிப்பிடலாம்.

நிர்வாகத்திலும், தேசப் பொருளாதாரப் புனரமைப்பிலும் பங்கு கொள்ளும்படிக் கவர்ந்திழுக்கப்படாத கட்சி உறுப்பினரல்லாத தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆயிரம் ஆயிரமாவோர் இருக்கிறார்கள். இத்தகையோரைக் கண்டுபிடித்து அவர்களை முன்னிலைக்கு வரச் செய்வதும், வேலைகள் அளிப்பதும், அவர்களுடைய ஆற்றலைச் சோதிப்பதும், செயலாற்றவும் தமது

திறனையும் மதிப்பையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டவும் அவர் களுக்கு முழு வாய்ப்பு கிடைக்கச் செய்வதும் கட்சியின், சோவியத் அரசாங்கத்தின் ஊழியர்களுக்குள்ள நேரடியான கடமையாகும்.

நாம் அஞ்சவில்லை, மாறாகக் கட்சி உறுப்பினரல்லாத தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது உதவியை அவசியமான தாகவும் வரவேற்கத் தக்கதாகவுமே கருதுகிறோம். மென் ஷிவிக்குகள், சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினர் ஆகி யோரிடம் மட்டுமே நாம் எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண் டும். இவர்கள் இப்பொழுது தம்மைக் கட்சி உறுப்பினரல் லாதோராய் அழைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள், ஆனால் உண்மையில் துரோகமிழைத்து வெள்ளைப் படையினருக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் சேவை புரிகின்றனர். எல்லா வெள்ளைப் படையினரும் நிலப்பிரபுக்களும் காரணம் இல்லாமல் கேரான்ஷதாத் கலகக்காரர்களுக்கு²⁴ உதவுவதற்காக ஓடோடி வரவில்லை. கட்சி உறுப்பினரல்லாதோராகிய இத் தகைய வேடதாரிகளை அம்பலப்படுத்திக் கைதுசெய்தாக வேண்டும். ஆனால் கட்சி உறுப்பினரல்லாத நேர்மையான தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளை நாம் எல்லா வழியிலும் ஊக்குவித்துச் சேவை புரியச் செய்தாக வேண்டும்.

1921 ஏப்ரல் 25ல்
பதிவு செய்யப்பட்டது

பிராவ்தா,
1970 ஏப்ரல் 7

“பெத்னத்தாவின்” நான்காம் ஆண்டு நிறைவு²⁵

பெத்னத்தா ஆசிரியர் குழுவுக்கு அவர்களது செய்தி யேட்டின் நான்காம் ஆண்டு நிறைவையொட்டி எனது நல் வாழ்த்துக்கள்.

உழைக்கும் விவசாயிகளுடைய நலன்களுக்குப் பணி புரிய நான்கு ஆண்டுகளாய் இந்த ஏடு சிறப்பாகவும் வெற்றி கரமாகவும் வேலை செய்து வந்திருக்கிறது. நமது உழைக்கும் விவசாயிகள் இன்னமும் வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டோராகவே இருக்கிறார்கள்—முதலாளிகளாலும் நிலப்பிரபுக்களாலும் மக்கள்மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட யுத்தம் அந்த அளவுக்கு ருஷ்யாவைப் பாழ்படுத்திவிட்டது. யுத்தத்தின் பயனாய்த் தொடர்ந்து நீடிக்கும் பட்டினியையும் வறுமையையும் இல் லாமையையும் அழிவையும் சமாளிக்க ருஷ்யாவின் உழைப் பாளி மக்கள் இன்னமும் செய்ய வேண்டியுள்ள மெய்யாகவே கடினமான வேலைகள் ஏராளம் இருக்கின்றன.

ஆனால் என்ன நேர்வதாயினும் ருஷ்யாவின் விவசாயி களும் தொழிலாளர்களும் இந்தக் கடினப் பணியில் இறங்கி அதைச் செய்து முடிக்கவே செய்வர். இப்பணியில் தொழி லாளர்களும் விவசாயிகளும் இனி தாம் பாடுபடுவதெல்லாம் தமது சொந்த நன்மைக்காகவும் தமது வாழ்க்கை நிலைமை களின் மேம்பாட்டுக்காகவுமே அன்றி நிலப்பிரபுக்கள், முத லாளிகளின் செல்வச் செழிப்புக்காக அல்ல என்ற உணர் வால் ஆர்வமுட்டப்படுவார்கள்.

சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் நமக்குத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது கூட்டணியைத் தந்துள்ளது. இந்தக் கூட் டணியில்தான் அதன் பலம் அடங்கியுள்ளது. நமது சாதனை

களுக்கும் நமது இறுதி வெற்றிக்குமான உத்தரவாதமும் இதில்தான் அடங்கியுள்ளது.

இந்தக் கூட்டணி நமக்குக் கல்ச்சாக்கின் மீதும் தெனீக்கின் மீதும் வெற்றி கிட்டச் செய்தது. முதலாளிகள் இங்கு அனுப்பி வைத்த அன்னியப் படைகளின் துணை கொண்டு அவர்கள் ருஷ்யாவில் நிலப்பிரபுக்களுடைய ஆட்சியை மீண்டும் கொண்டுவர முயன்றனர்.

இப்பொழுது அன்னிய முதலாளிகளுக்கு சோவியத் ருஷ்யாவுடன் வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்ளும்படியான நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒப்பந்தங்கள் விவசாயக் கருவிகளையும் இயந்திரங்களையும் நாசமடைந்து கிடக்கும் நமது விவசாயிகளின் பண்ணைகளைப் புனரமைப்பதற்குத் தேவைப்படும் ஏனைய பண்டங்களையும் பெற்றுக் கொள்ள நமக்கு வகை செய்கின்றன.

பஞ்சம் தலைவிரித்தாடிய ஆண்டைத் தொடர்ந்து இப்பொழுது நாம் மிகவும் கடினமான ஒரு வசந்தத்தைக் கடந்து வருகிறோம். ஆனால் நாம் மனச்சோர்வுக்கு இடந் தரப் போவதில்லை. தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளது இன்னல்கள் எவ்வளவுதான் கடினமாய் இருப்பினும், நிலப்பிரபுக்களுடைய நன்மைக்காக அல்லாமல் நமது சொந்த நன்மைக்காகப் பாடுபடும் உரிமையையும் வாய்ப்பையும் இப்பொழுது நாம் வென்று கொண்டுவிட்டோம். நாசமாகிவிட்ட நமது பொருளாதாரத்தை நாம் புத்துயிர் பெற்றெழச் செய்து மேம்பாடு பெறச் செய்யவே போகிறோம்.

நி. லெனின்

1922 மார்ச் 23

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 45,
பக்கங்கள் 58-59

கூட்டுறவு குறித்து

1

நம் நாட்டில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. தற்போது, அக்டோபர் புரட்சி நடைபெற்றது முதலாய், புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையையும்²⁶ அன்னியில் (இதற்கு மாறாய்ப் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணமாய் என்றே இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் கூறவேண்டும்), நமது கூட்டுறவு இயக்கம் மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையதாகி விட்டதை எல்லோரும் புரிந்து கொள்வதாய்ச் சொல்வதற்கில்லை. பழைய கூட்டுறவாளர்களுடைய கனவுகளில் கற்பனைப் புனைவுகள் மிகுதியாய் உள்ளன. அடிக்கடி அவை நகைக்கத்தக்க அளவுக்குக் கற்பனைப் புனைவுகளாய் அமைந்து விடுகின்றன. அவை நம்ப முடியாத கற்பனைகளாய் இருக்கக் காரணம் என்ன? காரணம் என்னவெனில், சுரண்டலாளர்களுடைய ஆதிக்கத்தை வீழ்த்துவதற்காக நடைபெறும் தொழிலாளி வர்க்க அரசியல் போராட்டத்தின் அடிப்படையான, ஆழ்மட்டத்து முக்கியத்துவத்தை இவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை, நாம் சுரண்டலாளர்களுடைய ஆதிக்கத்தை வீழ்த்தி விட்டோம், ஆகவே பழைய கூட்டுறவாளர்களுடைய கனவுகளில் கற்பனையாகவும், ஏன் புத்தார்வ மனப்பாங்காகவும், கொச்சையாகவும்கூட இருந்தவை பலவும் இப்பொழுது அப்பட்ட எதார்த்த உண்மையாகி வருகின்றன. அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் தொழிலாளி வர்க்கத்தின்கைக்கு வந்துவிட்டதால், உற்பத்திச் சாதனங்கள் யாவும் இந்த அரசியல் ஆட்சியதிகாரத்துக்குச் சொந்தமாகிவிட்டதால், இனி மக்கள் எல்லோரையும் கூட்டுறவுக் கழகங்களில்

ஒன்றுதிரளச் செய்வதுதான் நமக்குள்ள ஒரே பணி என்றகி விட்டது. வர்க்கப் போராட்டத்தை நடத்துவதும், அரசியல் ஆட்சியதிகாரத்துக்காகப் போராடுவது, இன்ன பிறவும் அவ சியமென்று பிழையற்ற முறையில் கருதியோர், நியாய மாகவே நகைப்புக்கும் இகழ்ச்சிக்கும் ஏளனத்துக்கும் உரிய தாய்க் கொண்ட அந்த சோஷலிசம், இப்பொழுது மக்கள் தொகையில் மிகப் பெருவாரியானோர் கூட்டுறவுகளில் ஒன்று திரட்டப்பட்டதும் தானாகவே தனது குறிக்கோளை நிறை வேற்றிக் கொண்டுவிடும். ஆனால் இப்பொழுது ருஷ்யாவின் மக்கள் எல்லோரையும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஒன்றுதிரளச் செய்வது எவ்வளவு பிரம்மாண்ட, எண்ணிலடங்கா மடங்கு முக்கியத்துவமுடையதாகும் என்பதை எல்லாத் தோழர் களும் உணர்வதில்லை. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை ஏற்றதன் மூலம் நாம், வியாபாரியாய்ச் செயல்படும் விவ சாயிக்கு, தனியார் வர்த்தகமெனும் கோட்பாட்டுக்கு ஓரளவு விட்டுக் கொடுத்தோம். இதே காரணத்தால் (சிலர் நினைப்பதற்கு நேர் மாறாய்), கூட்டுறவு இயக்கம் இன்று இந்தப் பிரம்மாண்ட முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின்கீழ் நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் போதுமான அளவுக்கு விரிவாய் ருஷ்யாவின் மக்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றுதிரட்டுவதுதான். ஏனெனில் இப்பொழுது நாம் தனியார் நலத்தை, தனியார் வர்த்தக நலத்தை, அந்த நலத்தின் மீதான அரசு மேற்பார்வையுடன், கண்காணிப்புடன் எந்த அளவுக்கு இணைக்க வேண்டுமென்று கண்டு கொண்டு விட்டோம்; அதைப் பொது நலன்களுக்கு எந்த அளவுக்குக் கீழ்ப்படியச் செய்ய வேண்டுமென்று கண்டு கொண்டுவிட்டோம். பல சோஷலிஸ்டுகளுக்கும் முட்டுக் கட்டையாய் இருந்த இதனை நாம் கண்டு கொண்டு விட் டோம். எல்லாப் பெருவீத உற்பத்திச் சாதனங்களும் அரசின் ஆட்சியதிகாரத்தின் கீழ் இருத்தல், அரசியல் ஆட்சி யதிகாரம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கையில் இருத்தல், இந்தப் பாட்டாளி வர்க்கம் கோடிக் கணக்கான சிறிய, மிகச் சிறிய விவசாயிகளுடன் கூட்டணி கொண்டிருத்தல், பாட்டாளி வர்க்கம் விவசாயிகளுக்குத் தலைமை தாங்குதல் உறுதி பெட் றிருத்தல் முதலான இவைதானே கூட்டுறவுகளைக் கொண்டு —கூட்டுறவுகளை மட்டுமே கொண்டு—முழுநிறை சோஷ

லிச சமுதாயத்தைக் கட்டியமைக்கத் தேவைப்படுகிறவை? முன்பு நாம் இந்தக் கூட்டுறவுகளை லாப வேட்டை அடிப்பவையாய் இழித்துக் கூறினோம், இப்பொழுதுங்கூட புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் கீழ் இவற்றை ஓரளவுக்கு இவ்வாறு இழித்துக் கூற நமக்கு உரிமை உண்டு. இந்தக் கூட்டுறவுகளிலிருந்து முழுநிறை சோஷலிச சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியதெல்லாம் மேற்கூறியவைதானே? இன்னும் இது சோஷலிச சமுதாயத்தைக் கட்டியமைப்பது ஆகிவிடாது என்றாலுங்கூட, சோஷலிச சமுதாயத்தைக் கட்டியமைக்கத் தேவையானதும் போதுமானதும் இதுதானே.

இதைத்தான் நமது செய்முறை ஊழியர்கள் பலரும் குறைத்து மதிப்பிட்டு விடுகிறார்கள். நமது கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அவர்கள் ஏளனமாய்க் கருதுகிறார்கள். அவற்றின்தனி முக்கியத்துவத்தை—முதலாவதாய், கோட்பாட்டின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும் (உற்பத்திச் சாதனங்கள் அரசுக்குச் சொந்தமாயிருக்கின்றன), இரண்டாவதாய், மிகவும் எளிய, சுலபமான, விவசாயிக்கு மிகவும் ஏற்புடையதான வழிகளில் புதிய அமைப்புக்கு மாறிச் செல்லும் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும் அவற்றுக்குள்ள தனி முக்கியத்துவத்தை—அவர்கள் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகின்றனர்.

இதுவும் அடிப்படை முக்கியத்துவத்துக்குரியதே. எல்லா வகையான தொழிலாளர் சங்கங்களைக் கொண்டும் சோஷலிசத்தைக் கட்டியமைப்பது குறித்து விபரீதத் திட்டங்களை வகுப்பது ஒன்று; ஆனால் நடைமுறையில் சோஷலிசத்தைக் கட்டுவது, ஒவ்வொரு சிறு விவசாயியும் அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும்படியான முறையில் சோஷலிசத்தைக் கட்டுவது முற்றிலும் வேறென்று. இப்பொழுது நாம் வந்தடைந்திருப்பது இதே கட்டத்தைத்தான் இதை வந்தடைந்தபின், நாம் இதைச் சொற்ப அளவுக்கே பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்பதில் சந்தேகம் சிறிதும் இல்லை.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கைக்கொண்ட போது நாம் அளவுமீறிச் சென்றுவிட்டோம்; தடையில்லாத் தனியார் தொழில், தடையில்லா வாணிபம் என்னும் கோட்பாட்டுக்கு மிதமிஞ்சிய இடம் அளித்தோம் என்பதாலல்ல, கூட்டுறவுகளைப் பற்றி கருதத் தவறிவிட்டோம், கூட்டுறவுகளைக் குறைத்து மதிப்பிட்டோம்; மேற்கூறிய இரு கண்

னோட்டங்களிலும் கூட்டுறவுகளுக்குள்ள மிகுந்த முக்கியத் துவத்தை ஏற்கனவே மறக்கத் தொடங்கிவிட்டோம் என்பதால் நாம் அளவு மீறிச் சென்றோம்.

இந்தக் “கூட்டுறவுக்” கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நடைமுறையில் என்ன செய்யலாம், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது குறித்து இப்பொழுது வாசகருடன் விவாதிக்கப் போகிறேன். “கூட்டுறவுக்” கோட்பாட்டின் சோஷலிசப் பொருள் எல்லோருக்கும் தெளிவாய்க் புலப்படும் வண்ணம் உடனடியாய் இக்கோட்பாட்டை நாம் எவ்வழிகளில் வளர்க்க முற்படலாம், முற்படவும் வேண்டும்?

கூட்டுறவானது பொதுவாகவும் எப்பொழுதும் சில தனிச் சலுகைகள் பெற்றிருப்பதோடன்றி, இந்தத் தனிச் சலுகைகள் முற்றிலும் பொருளாயதத் தன்மையனவாகவும் (சலுகைக்குரிய வங்கி வட்டி விகிதம் முதலானவை) இருக்கும்படியான அரசியல் வழியில் அது ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும். தனியார் தொழில் நிலையங்களுக்கு நாம் அளிக்கும் கடன்களைக் காட்டிலும், கனரகத் தொழிலுக்கும் பிறவற்றுக்கும் அளிப்பதையும் காட்டிலும் அதிகமான, சிறிதளவேனும் அதிகமான, அரசாங்கக் கடன்கள் கூட்டுறவுகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு வர்க்கத்தின் நிதி ஆதரவு இருந்தால் தான் ஒரு சமுதாய அமைப்பு தோன்ற முடியும். “தடையில்லா” முதலாளித்துவம் பிறப்பதற்கு நூறு கோடிக் கணக்கான ரூபிள் தொகை செலவிட வேண்டியிருந்ததைக் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. தற்போது நாம் வழக்கத்தைவிட அதிகமாய் உதவி அளிக்க வேண்டிய சமுதாய அமைப்பு கூட்டுறவு அமைப்பே என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். மெய்யாகவே நாம் இந்த உதவியை அளித்தாக வேண்டும். அச்சொல்லின் மெய்ப் பொருளில் அது உதவியாய் இருத்தல் வேண்டும். அதாவது எந்த வகையான கூட்டுறவு வர்த்தகத்துக்கும் அளிக்கப்படும் உதவியாய் அதை அர்த்தப்படுத்தினால் போதாது; உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று கூறும்போது, மெய்யாகவே பெருந் திரள்களான மக்கள் தொகையினர் நடைமுறையில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் கூட்டுறவு வர்த்தகத்துக்கு உதவுவதையே அது குறிக்க வேண்டும். கூட்டுறவு வர்த்தகத்தில் பங்கு கொள்ளும் விவ

சாயிக்கு போனஸ் தருவது சரியானதோர் உதவி முறை தான், ஆனால் பிரதான விவகாரம் என்னவெனில் விவசாயி எடுத்துக் கொள்ளும் இந்தப் பங்கின் இயல்பையும், அதில் அடங்கியுள்ள உணர்வையும், அதன் தன்மையையும் சரி பார்த்து உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். கரூராய்ச் சொல்வதெனில், கூட்டுறவாளர் ஒருவர் கிராமத்துக்குச் சென்று கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை திறந்தால், மக்கள் அதில் எந்தப் பங்கும் எடுத்துக் கொள்வதில்லை, ஆயினும் தமது சொந்த நலன்களால் உந்தப்பட்டு அதில் அவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ள முன்வரவே செய்வர்.

இந்தப் பிரச்சினைக்கு மற்றோர் அம்சமும் இருக்கிறது. “அறிவொளி படைத்த” (பிரதானமாய் எழுத்தறிவு படைத்த) ஐரோப்பியரின் கண்ணோட்டத்தின்படி கூட்டுறவுச் செயற்பாடுகளில் ஒருவர் பாக்கியில்லாமல் எல்லோரையும் தன் முனைப்பில்லாத முறையிலல்ல, முழுமுனைப்புடன் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும்படி தூண்டுவதற்கு நாம் மேலும் செய்ய வேண்டியுள்ளது அதிகமில்லை. கரூராய்க் கூறுகையில் நாம் மேலும் செய்ய வேண்டியிருப்பது “ஒன்றே ஒன்றுதான்.” கூட்டுறவுகளில் எல்லோரும் பங்கெடுத்துக் கொள்வதன் அனுசூலங்களை நம் மக்கள் புரிந்து கொள்ளும்படியும், இவ்வாறு எல்லோரும் பங்கெடுத்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்யும் படியும் அவர்களை “அறிவொளி பெறச் செய்வதுதான்” அது. இந்த “ஒன்றே ஒன்றுதான்” மேலும் செய்ய வேண்டியதெல்லாம். சோஷலிசத்துக்கு முன்னேறிச் செல்வதற்குத் தற்போது வேறு வழிமுறைகள் தேவைப்படவில்லை. ஆனால் இந்த “ஒன்றே ஒன்றைச்” செய்து முடிப்பதற்கு ஒரு பெரும் புரட்சியே நடந்தேறியாக வேண்டும்—மக்கள் அனைவரும் கலாசார வளர்ச்சி பெறுவதற்குரிய ஒரு கட்டத்தைக் கடந்தாக வேண்டும். ஆகவே, தத்துவார்த்தம் பேசுவதையும் கர்ணமடித்து வித்தை புரிவதையும் கூடுமான அளவுக்குக் குறைத்துக் கொள்வதென நாம் விதி செய்து கொண்டாக வேண்டும். இவ்விதத்தில் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை ஒரு முன்னேற்றமாகும். ஏனெனில் இது சர்வசாதாரண விவசாயியின் நிலைக்கு ஏற்றதாகக் கூடியதாய் இருக்கிறது, இந்த நிலைக்கு உயர்வானது எதையும் அது விவசாயியிடமிருந்து கோரவில்லை. ஆனால் மக்கள் தொகையினர் அனைவரை

யும் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் வாயிலாய்க் கூட்டுறவுகளில் பங்கு கொள்ளச் செய்வதற்கு ஒரு முழு வரலாற்றுச் சகாப்தமே வேண்டியிருக்கும். இதைச் சாதிக்கக் குறைந்தது பத்து, இருபது ஆண்டுகளாவது ஆகும். ஆயினும் இது ஒரு தனி வரலாற்றுச் சகாப்தமே ஆகும். இந்த வரலாற்றுச் சகாப்தம் இல்லாமல், அனைத்து மக்களும் எழுத்தறிவு பெறாமல், போதிய அளவு விவேகமுடையோராய் இராமல், புத்தகம் படிக்கும் பழக்கம் ஏற்படப் போதிய அளவுக்கு மக்கள் பயிற்சி பெறாமல், இதற்குரிய பொருளாயத அடித்தளம் இல்லாமல், உதாரணமாய் அறுவடை மோசமாகிவிடுதல், பஞ்சம் போன்ற பலவற்றிடமிருந்தும் பாதுகாப்பு பெறுவதற்கு வேண்டிய ஓரளவு நிறைவு நிலை இல்லாமல்—இவையாவும் இன்றி நாம் நமது குறிக்கோளை அடைய முடியாது. செயல்களில் விரிவான புரட்சிகர வீச்சை, நாம் வெளிப்படுத்திக் காட்டி—மிகுதியாய் வெளிப்படுத்திக் காட்டி—முழு அளவில் வெற்றி ஈட்டியுள்ள புரட்சிகர ஆர்வத்தை (விவேகமுள்ள, அறிவு பெற்ற வர்த்தகருக்குரிய திறன் என்பதாய்க் கூற வேண்டும் என்றே தோன்றுகிறது எனக்கு) அந்தத் திறனுடன் இணைக்கத் தெரிந்து கொள்வது தான் இப்பொழுது தலையாயதாகும். சிறந்த கூட்டுறவாளராவதற்கு விவேகமும் அறிவுமுடைய வர்த்தகராய் இருப்பதற்குரிய ஆற்றல் இருந்தால் போதும். வர்த்தகராய் இருப்பதற்குரிய ஆற்றல் என்பதன் மூலம் நான் பண்பாடுடைய வர்த்தகராய் இருப்பதற்குரிய ஆற்றலையே குறிப்பிடுகிறேன். வர்த்தகம் புரிகிறோம் என்பதால் தாம் நல்ல வர்த்தகர்களே என்பதாய்க் கற்பனை செய்து கொள்ளும் ருஷ்யர்கள் அல்லது விவசாயிகள் இதைத் தெளிவாய்ப் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். முன்னதிலிருந்து பின்னது பெறப்பட்டுவிடவில்லை. அவர்கள் வர்த்தகம் புரிவது மெய்தான், ஆனால் பண்பாடுடைய வர்த்தகர்களாய் இருப்பதற்கும் அதற்கும் நெடுந் தூரம். இப்பொழுது அவர்கள் ஆசிய முறையில் வர்த்தகம் புரிகின்றனர், ஆனால் நல்ல வர்த்தகராய் இருக்க வேண்டுமாயின் ஐரோப்பிய முறையில் வர்த்தகம் புரிந்தாக வேண்டும். அந்த நிலையிலிருந்து அவர்கள் ஒரு முழுச் சகாப்தம் பின் தங்கியோராய் இருக்கின்றனர்.

முடிவுரையாய்க் கூற வேண்டியது: சோஷலிச அரசு

கூட்டுறவுகளுக்குப் பொருளாதார, நிதித் துறை, வங்கித் துறை சலுகைகள் பலவும் வழங்க வேண்டும்—மக்களை ஒன்று திரட்டுவதற்குரிய புதிய கோட்பாட்டுக்கு ஆதரவளிக்க இதுவே வழி. ஆனால் இது இப்பணியின் பொது உருவரையே தவிர, நடைமுறைப் பணியின் முழு உள்ளடக்கத்தையும் வரையறுத்து விவரமாய் எடுத்துரைக்கவில்லை. அதாவது கூட்டுறவுகளில் சேருவதற்காகத் தர வேண்டிய ‘‘போனசின்’’ வடிவம் என்ன (இதை நாம் எந்த நிபந்தனைகளின் பேரில் தருவது), கூட்டுறவுகளுக்கு நாம் போதுமான அளவில் உதவுவதற்கு வேண்டிய போனசின் வடிவம் என்ன, பண்பாடுடைய கூட்டுறவாளரை உருவாக்கக் கூடிய போனசின் வடிவம் என்ன என்பதை நாம் கண்டறிந்து கொண்டாக வேண்டும். உற்பத்திச் சாதனங்களில் சமூக உடைமை இருக்குமாயின், பாட்டாளி வர்க்கமானது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின்மீது வர்க்க வெற்றி பெற்றுவிடுமாயின், பண்பாடுடைய கூட்டுறவாளர்களது அமைப்புதான் சோஷலிச அமைப்பு.

1923 ஜனவரி 4

2

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை குறித்து நான் எழுதிய போதெல்லாம், 1918ல் அரசு முதலாளித்துவத்தைப் பற்றி நான் எழுதிய கட்டுரையை எப்பொழுதுமே மேற்கோளாய்க் குறிப்பிட்டேன்.²⁷ பன்முறை இது சில இளந்தோழர்களது மனதில் சந்தேகங்களை எழுப்பியிருக்கிறது. ஆனால் இவர்களுடைய சந்தேகங்கள் பிரதானமாய்க் கருத்தியலான அரசியல் விவகாரங்களைப் பற்றியவையே.

அரசு முதலாளித்துவம் என்னும் தொடரை உற்பத்திச் சாதனங்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்தின்—அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் வகிக்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின்—உடைமையாய் இருக்கும் ஓர் அமைப்பைக் குறிப்பதற்கு உபயோகிக்கக் கூடாதென இவர்கள் நினைத்தனர். ஆனால் ‘‘அரசு முதலாளித்துவம்’’ என்னும் தொடரை நான் முதலாவதாக, நமது தற்போதைய நிலையை இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் என்போருடன் நடைபெற்ற எனது வாக்குவாதத்தில் ஏற்கப்

பட்ட நிலையுடன் வரலாற்று வழியில் இணைத்துக் காட்டு வதற்காக உபயோகித்தேன் என்பதை இவர்கள் கவனிக்க வில்லை. தவிரவும் அப்பொழுது நான் அரசு முதலாளித்துவம் தற்போதுள்ள நமது பொருளாதாரத்தைக் காட்டிலும் மேம்பட்டதாய் இருக்கும் என்று வாதாடினேன். சாதாரண அரசு முதலாளித்துவத்துக்கும், புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை வாசகருக்கு அறிமுகம் செய்கையில் நான் குறிப்பிட்ட அசாதாரணமான—மிகமிக அசாதாரணமான என்றுகூட சொல்ல வேண்டும்—அரசு முதலாளித்துவத்துக் கும் இடையிலுள்ள தொடர்பைக் காட்டுவது எனக்கு முக் கியமானதாய் இருந்தது. இரண்டாவதாக, நடைமுறைக் குறிக்கோள் எப்பொழுதுமே எனக்கு முக்கியமானதாய் இருந் தது. சலுகை உரிமைக் குத்தகைகள் தருவதே நமது புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் நடைமுறைக் குறிக்கோள். நடப்பிலுள்ள சூழ்நிலையில் நமது நாட்டில் சலுகை உரிமை கள் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாமல் அரசு முதலாளித்துவத் தின் கலப்பற்ற சுத்தமான ஒரு வடிவமாகவே இருக்கும். அரசு முதலாளித்துவம் குறித்து இப்படித்தான் நான் வாதாடினேன்.

ஆனால் இந்த விவகாரத்தின் மற்றோர் அம்சமும் இருக் கிறது. இதற்கு அரசு முதலாளித்துவம் தேவைப்படலாம்; அல்லது குறைந்தது அதனுடனை ஒப்பிடலாவது தேவைப் படலாம். கூட்டுறவுகள் பற்றிய பிரச்சினையே இந்த அம்சம்.

முதலாளித்துவ அரசில், கூட்டுறவுகள் கூட்டு முத லாளித்துவ நிலையங்களாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. நமது தற்போதைய பொருளாதார நிலைமைகளில், தனியார் முத லாளித்துவத் தொழில் நிலையங்களை—தேசவுடைமையாக்கப் பட்ட நிலத்தில் அல்லாது வேறு எவ்வழியிலும் அல்லாமல், தொழிலாளி வர்க்க அரசின் கண்காணிப் பின்கீழ் அல்லாது வேறு எவ்வழியிலும் அல்லாமல்—முழுக்க முழுக்க சோஷ லிச வகையிலான தொழில் நிலையங்களுடன் (உற்பத்திச் சாதனங்களும் இந்நிலையங்கள் அமைந்திருக்கும் நிலமும் மற்றும் இந்நிலையங்கள் பூராவும் அரசின் உடைமையாய் இருப் பவை) இணைத்திடும் மூன்றாவது வகையிலான நிலையங்களைப் பற்றிய பிரச்சினை, அதாவது கூட்டுறவுகளைப் பற்றிய பிரச் சினை எழுவதிலும் ஐயமில்லை. முன்பெல்லாம் கூட்டுறவுகள்

ஏனைய நிலையங்களிலிருந்து அடிப்படையாகவே மாறுபடும் சுயேச்சையான ஒரு தனி வகை நிலையங்களாய்க் கருதப்படவில்லை. கூட்டுத் தொழில் நிலையங்கள் எப்படித் தனியார் தொழில் நிலையங்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றனவோ அதே போல தனியார் முதலாளித்துவத்தில் கூட்டுறவு நிலையங்கள் முதலாளித்துவ நிலையங்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றன. அரசு முதலாளித்துவத்தில் கூட்டுறவு நிலையங்கள் அரசு முதலாளித்துவ நிலையங்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றன; ஏனெனில் முதலாவதாக, அவை தனியார் நிலையங்கள், இரண்டாவதாக, அவை கூட்டு நிலையங்கள். நம்முடைய தற்போதைய அமைப்பில் கூட்டுறவு நிலையங்கள் தனியார் முதலாளித்துவ நிலையங்களிலிருந்து மாறுபடுகின்றன, ஏனெனில் அவை கூட்டு நிலையங்கள்; ஆனால் அவை அமைந்துள்ள நிலமும் அவற்றின் உற்பத்திச் சாதனங்களும் அரசுக்கு, அதாவது தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குச் சொந்தமாயிருக்குமாயின் அவை சோஷலிச நிலையங்களிலிருந்து மாறுபடுகிறவை அல்ல.

கூட்டுறவு குறித்து விவாதிக்கையில் இந்த நிலைமை போதிய அளவுக்குக் கவனிக்கப்படுவதில்லை. நமது அரசியல் அமைப்பினுடைய தனி இயல்புகளின் காரணமாய் நமது கூட்டுறவு முற்றிலும் தனி வகைப்பட்ட முக்கியத்துவம் பெறுவது மறக்கப்பட்டுவிடுகிறது. சலுகை உரிமைகளை நாம் ஒதுக்கிவிடுவோமாயின்—எவ்விதத்திலும் இவை கணிச அளவில் வளர்ந்துவிடவில்லை என்பதை இடைக்குறிப்பாய் இங்கு குறிப்பிடலாம்—நமது நிலைமைகளில் கூட்டுறவானது எப்பொழுதும் அனேகமாய் முழு அளவுக்கு சோஷலிசத்துக்கு ஒத்ததாகிவிடுகிறது.

நான் நினைப்பதை விளக்கமாய்க் கூறுகிறேன் கேளுங்கள். ராபர்ட் ஓவன் முதலான பழைய கூட்டுறவாளர்களுடைய திட்டங்கள் விபரீதமான கற்பனைகளாய் இருந்தது ஏன்? ஏனெனில் அவர்கள் வர்க்கப் போராட்டம், தொழிலாளி வர்க்கம் அரசியல் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுதல், சுரண்டும் வர்க்கத்தினுடைய ஆதிக்கத்தை வீழ்த்தல் போன்ற அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைக் கருதாமலே அக்காலத்திய சமுதாயத்தை சமாதான வழியில் சோஷலிசமாய்த் திருத்தியமைக்கலாமெனக் கனவு கண்டனர். எனவேதான்

நாம் இந்தக் “கூட்டுறவு” சோஷலிசத்தை முற்றிலும் கற்பனைமயமானதென்றும், நாட்டின் மக்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஒன்றுதிரட்டுவதாலேயே வர்க்கப் பகைவர்களை வர்க்க ஒத்துழைப்பாளர்களாகவும், வர்க்கப் போரை வர்க்க அமைதியாகவும் (சமூக அமைதி என்பதாய்க் கூறப்பட்டது) மாற்றிவிடலாம் என்ற கனவை புத்தார்வ மனப்பாங்காகவும் கொச்சையானதாகவும்கூட கருதுவதில் பிழை ஏதுமில்லை.

தற்போதுள்ள அடிப்படைப் பணியின் கண்ணோட்டத்தின்படி இவ்வாறு கருதுவது முற்றிலும் சரியே. ஏனெனில் அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் பெறுவதற்கான வர்க்கப் போராட்டம் இல்லாமல் சோஷலிசத்தை நிறுவிவிட முடியாது.

ஆனால் இப்பொழுது அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கைக்கு மாறியதால், சுரண்டலாளர்களுடைய அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் வீழ்த்தப்பட்டதால், உற்பத்திச் சாதனங்கள் யாவும் (தொழிலாளர் அரசு தானே விரும்பி குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளின் பேரில் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குச் சலுகை உரிமைகளின் வடிவில் சுரண்டலாளர்களிடம் விட்டு வைப்பதைத் தவிர்த்து) தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உடைமையாய் இருப்பதால், நிலைமை எப்படி மாறிவிட்டது பாருங்கள்.

நமக்குக் கூட்டுறவின் வளர்ச்சியே முற்றிலும் சோஷலிசத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒப்பானதாகிவிட்டது (மேற்கூறிய “சிறிய” விதிவிலக்கைத் தவிர்த்து) என்று இப்பொழுது நாம் முழு உரிமையுடன் கூறலாம். அதே போது சோஷலிசத்தைப் பற்றிய நமது கண்ணோட்டம் அனைத்திலும் ஒரு தீவிர மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதையும் நாம் ஒத்துக் கொண்டாக வேண்டும். முன்பு நாம் அரசியல் போராட்டத்தையும் புரட்சியையும் அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் பெறுவதையும் இன்ன பிறவற்றையுமே பிரதானமாய் வலியுறுத்தி வந்தோம், வலியுறுத்தி வரவும் வேண்டியிருந்தது. வலியுறுத்தலானது இப்பொழுது சமாதான வழியிலான ஒழுங்கமைப்பு வகைப்பட்ட “கலாசாரப்” பணிக்கு இடம் பெயர்ந்து மாறி வருகிறது. நமது சர்வதேச உறவுகளையும், உலக அளவில் நாம் நமது நிலைக்காகப் போராட வேண்டியிருப்பதையும் கருத்தேவை இல்லையாயின், வலியுறுத்தல் கலாசாரப் பணிக்கு

மாறிச் செல்லுகிறது என்று நான் கூற வேண்டியிருக்கும். ஆனால் இதைக் கருதாது ஒதுக்கிவிட்டு, உள்நாட்டுப் பொருளாதார உறவுகளுடன் நிறுத்திக் கொள்வோமாயின், நமது பணியில் வலியுறுத்தலானது நிச்சயமாய்க் கலாசாரத் துறைக்கே இடம் பெயர்ந்து மாறிச் செல்கிறது.

இரண்டு பிரதான பணிகள் நம்மை எதிர்நோக்குகின்றன. இந்தச் சகாப்தமே இவ்விரு பணிகளாலும் ஆனது தான். முதலாவது, நமது அரசின் இயந்திரத்தைத் திருத்தியமைத்தல். இந்த இயந்திரம் முற்றிலும் உபயோகமற்றதாகும்; முந்திய சகாப்தத்திலிருந்து முழுமையாய் இவ்வியந்திரத்தை நாம் பெற்றுக் கொண்டோம். போராட்டத்தின் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் இந்த இயந்திரத்தைத் தீவிரமாய்த் திருத்தியமைக்கவில்லை, திருத்தியமைக்க முடியவும் இல்லை. நமது இரண்டாவது பணி விவசாயிகளிடையே நடைபெற வேண்டிய கலாசாரப் பணி. விவசாயிகளைக் கூட்டுறவுகளில் ஒன்றுதிரளச் செய்வதே, விவசாயிகளிடையே நடைபெற வேண்டிய கலாசாரப் பணியின் பொருளாதார நோக்கம். விவசாயிகள் அனைவரும் கூட்டுறவுகளில் ஒன்றுதிரட்டப்பட்டிருப்பார்களாயின், இப்பொழுது நாம் சோஷலிசத்தில் இரு கால்களையும் ஊன்றிக் கெட்டியாய் நின்று கொண்டிருப்போம். ஆனால் விவசாயிகள் அனைவரையும் கூட்டுறவுகளில் ஒன்றுதிரட்டும் முன் விவசாயிகளுடைய (மிகப் பெருவாரியான மக்கள் திரளான விவசாயிகளுடைய) கலாசார நிலையை உயர்த்தியாக வேண்டும். கலாசாரப் புரட்சி இல்லாமல் உண்மையில் இப்பணியை நிறைவேற்ற முடியாது.

போதிய அளவு கலாசார வளர்ச்சி பெறாத ஒரு நாட்டில் நாம் சோஷலிசத்தை நாட்ட முற்பட்டது குருட்டுத் துணிச்சலான காரியமாகுமென நமது எதிராளிகள் திரும்பத் திரும்பக் கூறினர். தத்துவத்தால் (எல்லா வகையான பகட்டுப் புலமையாளர்களது தத்துவத்தால்) விதிக்கப்பட்டதற்கு எதிர் முனையிலிருந்து நாம் தொடங்கியதால், அவர்களுக்கு இந்தத் தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டது. ஏனெனில் நமது நாட்டில் அரசியல், சமுதாயப் புரட்சி கலாசாரப் புரட்சிக்கு முன்னதாகவே நடைபெற்றது. இப்பொழுது நம்மை இதே கலாசாரப் புரட்சி எதிர்நோக்குகிறது.

இந்தக் கலாசாரப் புரட்சி இப்பொழுது நம் நாட்டை

முழுநிறை சோஷலிச நாடாக்குவதற்குப் போதுமானதாகும். ஆனால் இப்புரட்சி முற்றிலும் கலாசாரத் தன்மையதான இடர்ப்பாடுகளையும் (ஏனெனில் நாம் எழுத்தறியாதோராய் இருக்கிறோம்), முற்றிலும் பொருளாயதத் தன்மையதான இடர்ப்பாடுகளையும் (ஏனெனில் கலாசார வளர்ச்சி பெறுவதற்கு நாம் பொருளாயத உற்பத்திச் சாதனங்களில் குறிப்பிட்ட ஓர் அளவு வளர்ச்சி அடைந்தாக வேண்டும், குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளாயத அடித்தளத்தைப் பெற்றாக வேண்டும்) மிகப் பெரிய அளவில் உண்டாக்குகிறது.

1923 ஜனவரி 6

நூல் திரட்டு,
தொகுதி 45,
பக்கங்கள் 369-377

பதிப்பாளர் குறிப்புகள்

- 1 இராணுவ ஆபீசர் பள்ளியினர் (யூங்கர்கள்)—ஜார் கால ருஷ்யாவில் இராணுவ ஆபீசர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட பள்ளிகளின் மாணவர்கள். 1917ல் அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சி நடத்தி சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தை நிறுவின தொழிலாளர்களையும் படைவீரர்களையும் எதிர்த்து இராணுவ ஆபீசர் பள்ளியினர் எதிர்ப்புரட்சி முதலாளித்துவ, நிலப்பிரபுத்துவக் கட்சிகளின் தலைமையில் மாஸ்கோ விலும் பெத்ரொகிராதிலும் மற்றும் சில நகர்களிலும் போராடினர். தோல்வியுற்று சரணடைந்ததும் இவர்கள் நிராயுத பாணியாக்கப்பட்டனர்.—5.
- 2 இரட்சணியக் கமிட்டி—இது சோஷலிசப் புரட்சியை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக 1917 அக்டோபர் 25ல் (நவம்பர் 7ல்) எதிர்ப்புரட்சிக் கட்சிகளால் மாஸ்கோவில் சமுதாயப் பாதுகாப்புக் கமிட்டி என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டதாகும். நவம்பர் 2(15)ல் அது சரணடைந்ததும் கலைக்கப்பட்டது.—5.
- 3 இங்கு குறிக்கப்படுபவை சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் முதலாவது அரசாணைகளான சமாதான அரசாணையும் நில அரசாணையும். சமாதான அரசாணை எல்லா மக்களுக்கும் ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்தில் பங்கு கொண்ட எல்லா நாடுகளின் அரசாங்கங்களுக்கும் உடனடியாய்ச் சமாதானப் பேச்சுக்களைத் துவக்கும்படி அறைகூவல் விடுத்தது. நில அரசாணை ருஷ்யாவில் நிலப்பிரபுக்களுடைய நிலவுடைமைக்கு முடிவு கட்டி எல்லா நிலங்களுக்கும் விவசாயிகளுடைய கைக்கு மாற்றியது.—5.
- 4 1918 மார்ச்சில் இளம் சோவியத் குடியரசு ஜெர்மனியுடன் சமாதான ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, இதன் மூலம் சிறிது காலத்துக்குப் போர் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி சமாதான பூர்வமான பொருளாதார ஆக்கப் பணிகளில் ஈடுபட வாய்ப்பு பெற்றதும், வி. இ. லெனின் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் உடனடிப் பணிகள் என்னும் இப்பிர

சுரத்தை எழுதினார். சோவியத் மக்கள் முன்னிருந்த பிரதான அரசியல், பொருளாதாரப் பணிகளை லெனின் இப்பிரசுரத்தில் விளக்கிக் கூறினார். இந்தக் கட்டுரையின் ஒரு பிரிவு இத்தொகுப்பில் வெளியிடப்படுகிறது.—9.

5 பார்க்கவும்: லீபிரீட்ரிஹ் எங்கெல்சின் நூலான டீரிங்குக்கு மறுப்பு, பாகம் 3. சோஷலிசம். அத்தியாயம் 2. தத்துவ விளக்கம்.—11.

6 அரசியல் நிர்ணய சபை 1918 ஜனவரி 5ல் கூட்டப்பட்டது. அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்கு முன்பே இச்சபைக்கான தேர்தல்கள் பிரதானமாய் நடந்தேறி விட்டன. முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஆட்சியில் இருந்த போது நிலவிய சக்திகளின் பரஸ்பரப் பலமே இதில் தொடர்ந்து நீடித்தது. சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தை ஆதரித்த பெருவாரியான மக்களது சித்தத்துக்கும், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தார், நிலப்பிரபுக்களது நலன்களைப் பிரதிபலித்த சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினர், மென்ஷிவிக்குகள், காடேட்டுகளது கூட்டணியின் கொள்கைக்கும் இடையிலிருந்த பெரும் தொலைவை இதில் தெளிவாகக் காண முடிந்தது. “சுரண்டப்பட்ட உழைப்பாளி மக்களுடைய உரிமைப் பிரகடனத்தை” அரசியல் நிர்ணய சபை விவாதிக்க மறுத்ததாலும், சமாதானம், நிலம், சோவியத்துகளுக்கு ஆட்சியதிகாரம் அனைத்தையும் அளித்தல் இவை குறித்து சோவியத்துகளின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் நிறைவேற்றிய சட்டங்களை அங்கீகரிக்க அது மறுத்ததாலும், அரசியல் நிர்ணய சபை உழைக்கும் மக்களின் மெய்யான நலன்களுக்கு எதிரானது என்று காட்டிக் கொண்டதாலும் அனைத்து ருஷ்யாவின் மத்தியச் செயற் குழுவின் 1918 ஜனவரி 6(19)ஆம் தேதிய தீர்மானத்தின்படி அது கலைக்கப்பட்டது.—11.

7 பாரிஸ் கம்யூன்—1871 மார்ச் 18ல் பாரிசில் நடைபெற்ற புரட்சியால் நிறுவப்பட்ட தொழிலாளி வர்க்க அரசாங்கமான இது வரலாற்றிலே முதன்முதலாய் அமைக்கப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரமாகும். பாரிஸ் கம்யூன் 1871 மே 28 வரை நிலவிற்று.

பாரிஸ் கம்யூனானது முதலாளித்துவ அரசு இயந்திரத்தைத் தகர்த்துவிட்டு, எல்லா அதிகாரிகளும் நீதிபதிகளும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று விதித்தது; அதிகாரிகளுடைய சம்பளங்கள் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாய் இருக்க வேண்டியதில்லை என்று முடிவு செய்தது; மதச் சபையை

அரசாங்கத்திடமிருந்தும் பள்ளிகளை மதச் சபையிடமிருந்தும் பிரித்தது; வழக்கமான நிரந்தரச் சேனைக்குப் பதிலாய் ஆயுதமேந்திய அனைத்து மக்கள் அமைப்பை நிறுவிற்று; தொழிலாளர்கள், நகர ஏழை மக்கள் ஆகியோரின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்துவதற்காக வரிசையாய்ப் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.—8.

- 8 ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினுடைய (போல்ஷிவிக்குகள்) நகல் வேலைத்திட்டத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு பகுதி இது. 1919 மார்ச்சில் நடைபெற்ற இக்கட்சியின் எட்டாவது காங்கிரசிற்காக வி. இ. லெனின் இந்த நகலை வரைந்தார். லெனினுடைய இந்த நகல் எட்டாவது காங்கிரசால் ஏற்கப்பட்ட கட்சி வேலைத்திட்டத்துக்கு அடிப்படையாய் அமைந்தது.—20.
- 9 மாருஷ்யர்கள்—ஜார் காலத்தில் ருஷ்யர்கள் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டு வந்தனர்.—27.
- 10 இந்தச் சொற்பொழிவு 1919 மார்ச் மாத இறுதியில் நிகழ்த்தப்பட்டு, ஒலித்தட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டது.—35.
- 11 குறிப்பு 10ஐப் பார்க்கவும்.—37.
- 12 லெனின் இங்கு குறிப்பிடுவது பெத்ரொகிராதைச் சரணடையச் செய்வதற்காக நடத்தப்பட்ட சதி. பல சோவியத்-எதிர்ப்பு, தலைமறைவுச் சதிவேலை நிறுவனங்களின் செயல்களுக்குத் தலைமை தாங்கிய “தேசிய மையம்” என்ற பெயரிலான எதிர்ப்புரட்சி நிறுவனம் இச்சதியை நடத்திற்று. பெத்ரொகிராதுக்கு வருகிற வழியிலான கேந்திரமாகிய கிராஸ்னயா கோர்க்கா (செம்மலை) கோட்டையில் 1919 ஜூன் 13ல் சதிகாரர்கள் கலகம் புரிந்தனர். கரைப்பாதுகாப்புப் படைப்பிரிவும் பால்டிக் கடற்படையின் கப்பல்களும் தொண்டர் படைகளும் இக்கலகத்தை அடக்குவதற்காக அனுப்பப்பட்டன. கரைப் பாதுகாப்புப் படைப் பிரிவு ஜூன் 16 இரவில் இக்கோட்டையைக் கைப்பற்றியது. கலகத்துக்குத் தலைமை தாங்கிய எதிர்ப்புரட்சி நிறுவனம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டது.—54.
- 13 கறுப்பு நூற்றுவர்—புரட்சி இயக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக ஜாரிஸ்டுப் போலீஸ் நிறுவிய முடியாட்சிக் குண்டர் கும்பல்கள். இவர்கள் புரட்சியாளர்களைக் கொலை புரிந்தனர்; முற்போக்கான அறிவுத்துறை

யினரைத் தாக்கினர்; யூதர்களுக்கு எதிரான வன்முறை களை நடத்தினர்.

காடேட்டுகள்—அரசியல்சட்ட-ஜனநாயகக் கட்சியின் உறுப்பினர்கள். ருஷ்யாவின் மிதவாத-முடியரசுவாத முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரின் தலைமையான கட்சியாக இருந்தது. இது 1905 அக்டோபரில் துவக்கப்பட்டதாகும்.

அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்குப் பிற்பாடு காடேட்டுகள் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தின் பரம வைரிகளாயினர். ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்புரட்சி நடவடிக்கைகள் யாவற்றிலும், தலையீட்டாளர்களது எல்லா இராணுவத் தாக்குதல்களிலும் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர்.—54.

- 14 **மென்ஷிவிக்குகள்**—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத்தின் சந்தர்ப்பவாதப் போக்கினர். மென்ஷிவிக்குகள் (சிறுபான்மையோர்) என்ற பெயரை அவர்கள் ருஷ்யாவின் சமூக-ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரசில் (1903) பெற்றனர். இந்தக் காங்கிரசின் இறுதியில் கட்சியின் மத்திய அமைப்புகளுக்காக நடைபெற்ற தேர்தலில் இவர்கள் காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளிடமிருந்து சிறுபான்மை வாக்குகளையே பெற்றனர். லெனின் தலைமையில் அமைந்த புரட்சிகர சமூக-ஜனநாயகவாதிகள் பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்றனர். இவர்கள் போல்ஷிவிக்குகள் (பெரும்பான்மையோர்) என்று அழைக்கப்படலாயினர்.

மென்ஷிவிக்குகள் கட்சியின் புரட்சிகர வேலைத்திட்டத்தையும் புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமைப் பாத்திரத்தையும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் விவசாயி வெகுஜனங்களுக்கும் இடையிலான கூட்டணியையும் எதிர்த்தனர்.

1917 பிப்ரவரியில் நடைபெற்ற முதலாளித்துவ-ஜனநாயகப் புரட்சியைத் தொடர்ந்து மென்ஷிவிக்குகள் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியோடு சேர்ந்து முதலாளித்துவ இடைக்காலச் சர்க்காரில் சேர்ந்தார்கள்.

அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்குப் பிறகு மென்ஷிவிக்குகள் பகிரங்கமாகவே எதிர்ப்புரட்சிக் கட்சியாகி சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தை எதிர்த்துப் போராடி வந்தார்கள்.

சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினர்—1901 முடிவிலும் 1902 தொடக்கத்திலும் ருஷ்யாவில் தோன்றிய குட்டிமுதலாளித்துவக் கட்சியின் உறுப்பினர்கள். ஆரம்பத்தில் இவர்கள், நிலப்பிரபுக்களுடைய நிலங்களைக் கைப்பற்றுவதில் ஆர்வமுள்ள விவசாயிகளது கோரிக்கைகளைப்

பிரதிபலிப்போராய்ச் செயல்பட்டார்கள், ஆனால் பிற்பாடு முதலாளித்துவ மிதவாதிகளின் நிலைமை ஏற்றனர். அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்குப்பின் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சி எதிர்ப்புரட்சிக் கட்சியாய்ச் சீரழிந்து, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தார், நிலப்பிரபுக்கள், வெளி நாட்டு தலையீட்டாளர் ஆகியோருடன் சேர்ந்து கொண்டு சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்தை எதிர்த்துப் போராடிற்று. —54.

- 15 பெர்ன், மஞ்சள் அகிலம்—1914ல் உலக ஏகாதிபத்திய யுத்தம் தொடங்கியதும் சீர்குலைந்துவிட்ட இரண்டாவது அகிலம், 1919 பிப்ரவரியில் பெர்ன் நகரில் நடைபெற்ற சமூக-தேசியவெறியர் கட்சிகள், மையவாதக் கட்சிகளது மாநாட்டினால் திரும்பவும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட இரண்டாவது அகிலத்தை லெனின் மஞ்சள் அகிலமென்று அழைக்கிறார்.—56.
- 16 சதோவாப் போர்—செக்கோஸ்லோவாக்கியக் கிராம மாய் இருந்த சதோவா என்னும் இடத்தில் 1866 ஜூலை 3ல் நடைபெற்ற போர் ஆஸ்திரியா-பிரஷ்யா யுத்தத்தின் முடிவினைத் தீர்மானித்தது. இப்போரில் பிரஷ்யா ஆஸ்திரியாமீது முழுநிறை வெற்றி பெற்றது.—61.
- 17 1919 மார்ச்சில் நடைபெற்ற ருஷ்யாவின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினது (போல்ஷிவிக்குகள்) எட்டாவது காங்கிரசில் ஏற்கப்பட்ட கட்சி வேலைத்திட்டம் இங்கு குறிக்கப்படுகிறது.—67.
- 18 பார்க்கவும்: கார்ல் மார்க்ஸ், மூலதனம், தொகுதி 1 (அத்தியாயம் 8, “வேலைநாள்”).—68.
- 19 குறிப்பு 6ஐப் பார்க்கவும்.—81.
- 20 பெத்னத்தா (“ஏழைகள்”)—விவசாயிகளுக்காக 1918 மார்ச் 27லிருந்து 1931 ஜனவரி 31 வரை மாஸ்கோ விலிருந்து வெளியிடப்பட்ட நாளேடு. 1931 பிப்ரவரி 1ல் இது சோத்ஸியலிஸ்தீச்செஸ்கொயே ஸெம்லிதேலியே (“சோஷலிச விவசாயம்”) என்னும் செய்தியேட்டுடன் இணைக்கப் பெற்றுவிட்டது.—94.
- 21 செக்கோஸ்லோவாக் படையின் எதிர்ப்புரட்சிக் கலகம் இங்கு குறிப்பிடப் படுகிறது. அப்படை மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்கு முன்பு ருஷ்யாவில் செக், ஸ்லோவாக் போர்கைதிகளைக் கொண்டு நிறுவப்பட்டதாகும்.

மென்ஷிவிக்குகள், சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினரின் நேரடிப் பங்குடன் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, பிரிட்டன், பிரான்சு இவற்றின் ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் அந்தக் கலகம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 1918 மே மாதத்தில் அது துவங்கியது. வெள்ளைப் படையினர், குலாக்குகள் இவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு செயல்பட்டு செக்கோஸ்லோவாக் படை யூரலிலும் வோல்காப் பிரதேசத்திலும் சைபீரியாவிலும் ஒரு பெரிய பகுதியைக் கைப்பற்றியது. இவ்விடங்களில் எல்லாம் அது முதலாளித்துவ ஆட்சியை மீண்டும் நாட்டிற்று. 1918 இலையுதிர் காலத்தில் செஞ்சேனை வோல்காப் பிரதேசத்தை விடுவித்தது. 1919 இறுதியில் சைபீரியாவில் எதிர்ப்புரட்சி முடிவாய் அடக்கப்பட்டது.—94.

- 22 வெர்சேய் உடன்படிக்கை [The Treaty of Versailles] முதல் ஏகாதிபத்திய உலக யுத்தத்துக்கு முடிவு கட்டிய இந்த உடன்படிக்கை ஒரு புறம் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு, பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம், பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஜப்பான் இவற்றுக்கும் இவற்றுடன் கூட்டு கொண்ட அரசுகளுக்கும், மறுபுறம் ஜெர்மனிக்கும் இடையே 1919 ஜூன் 28ல் கையொப்பமிடப்பட்டது.

வெர்சேய் உடன்படிக்கை முதலாளித்துவ உலக வெற்றிபெற்ற நாடுகளிடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டதற்குச் சட்ட அந்தஸ்து அளிப்பதற்காகவும், சோவியத் ருஷ்யாவை நசுக்குவதற்கும் உலகெங்கும் புரட்சி இயக்கத்தைத் தோற்கடிப்பதற்கும் ஏற்றவாறு, சர்வதேச உறவுகளின் அமைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கையாகும்.—99.

- 23 இரண்டாவது அகிலம் — சோஷலிஸ்டுக் கட்சிகளால் 1889ல் நிறுவப்பட்ட சர்வதேச நிறுவனம். உலக ஏகாதிபத்திய யுத்தம் (1914-18) வெடித்ததும் இரண்டாவது அகிலத்தின் தலைவர்கள் சோஷலிச இலட்சியத்துக்குத் துரோகமிழைத்து, தத்தமது ஏகாதிபத்திய அரசாங்கங்களின் பக்கம் சேர்ந்து கொண்டாவிடவே, இவ்வகிலம் குலைந்து போய்விட்டது.—101.

- 24 குரோன்ஷ் தாத் எதிர்ப்புரட்சிக் கலகம்—சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்துக்கு எதிராய் வெள்ளைப் படையினரும் சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியினரும் மென்ஷிவிக்குகளும் அராஜகவாதிகளும் ஏகாதிபத்திய அரசுகளுடைய கையாட்களும் 1921 பிப்ரவரி 28ல் துவக்கிய கலகம். முதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்களுடைய ஆட்சியைத் திரும்பவும் கொண்டு வருவதற்கான தமது முயற்சிகளை முடி

மறைத்து வெகுஜனங்களை ஏமாற்றும் பொருட்டு வர்க்கப் பகைவர்கள் ‘‘ கம்யூனிஸ்டுகள் இல்லாத சோவியத்துகள்’’ என்பதாய்க் கோஷமிட்டு ஒரு புதிய தந்திரத்தை இந்தக் கலகத்தின்போது கையாண்டனர். குரோன்ஷ்தாத் கலகம் 1921 மார்ச் 18ல் நசுக்கப்பட்டது.—133.

25 குறிப்பு 20ஐப் பார்க்கவும்.—134.

26 புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை—முதலாளித்துவத் திலிருந்து சோஷலிசத்துக்கு மாறிச் சென்ற கட்டத்தில் 1921 முதலாய் பாட்டாளி வர்க்க அரசு கடைப்பிடித்த பொருளாதாரக் கொள்கை இது. இதற்கு முன்பு உள் நாட்டு யுத்தமும் அன்னியத் தலையீடும் நடைபெற்ற காலத்தில் சோவியத் ருஷ்யா கடைப்பிடித்த ‘‘யுத்தக் காலக் கம்யூனிசக்’’ கொள்கையிலிருந்து (1918-20) வேறு படுத்திக் காட்டுவதற்காக இக்கொள்கை ‘‘புதிய’’ கொள்கை என்பதாய் அழைக்கப்பட்டது. யுத்தக் கால நிலைமைகள் ‘‘யுத்தக் காலக் கம்யூனிசக்’’ கொள்கையை அரசியமாக்கின. இக்கொள்கையின் கீழ் பண்ட உற்பத்தியும் விநியோகமும் மிகப் பெருமளவுக்கு மத்தியத்துவப் படுத்தப்பட்டிருந்தன, சுதந்திர வர்த்தகத்துக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது, கட்டாயக் கொள்முதல் முறை விவசாயிகளைத் தமது உபரி விளைபொருள்களை அரசுக்கு விற்கும்படிக் கட்டாயப்படுத்திற்று.

—புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை ஏற்கப்பட்டதும் கட்டாயக் கொள்முதல் நீக்கப்பட்டு பண்ட வடிவிலான வரி விதிக்கப்பட்டது. விவசாயிகள் இப்பொழுது தமது உபரி விளைபொருள்களை சந்தையில் விற்பனை செய்து அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு தமக்குத் தேவையான தொழில் துறைப் பண்டங்கள் வாங்க முடிந்தது.

குறிப்பிட்ட சில காலத்துக்குக் குறிப்பிட்ட வரம்பு களுக்குள் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை முதலாளித்துவக் கூறுகள் இருக்க அனுமதித்தது. ஆனால் அதேபோதில் கேந்திரப் பொருளாதார நிலைகள் பாட்டாளி வர்க்க அரசின் கையிலே தான் இருந்தன. உற்பத்தி சக்திகளை வளரச் செய்வதும் விவசாயத்தை முன்னேறச் செய்வதும் சோஷலிசத் தொழில் துறையைக் கட்டியெழுப்புவதற்குத் தேவையான நிதி வசதிகளைப் பெறுவதும் தான் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் நோக்கமாய் இருந்தன.—136.

27 லெனினது ‘‘இடதுசாரிச்’’ சிறுபிள்ளைத்தனமும் குட்டி முதலாளித்துவ மனோபாவமும் என்னும் நூல் இங்கு குறிப்பிடப் படுகிறது.—142.

பெயர்க் குறிப்பு அகராதி

எங்கெல்ஸ் [Engels], ஃபிரீட்ரிஹ் (1820—1895)—விஞ்ஞானக் கம்யூனிசத்தின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவர், கார்ல் மார்க்ஸின் நண்பரும் போராட்டத் தோழரும் ஆவார்.—11.

ஓவன் [Owen], ராபர்ட் (1771—1858)—மாபெரும் ஆங்கிலேயக் கற்பனாவாத சோஷலிஸ்டு.—144.

ஃபோஷ் [Fosh], ஃபெர்டினாண்டு (1851—1929)—பிரெஞ்சு மார்ஷல், உலக ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தின்போது (1914-18) பிரெஞ்சுப் படைகளின் தளகர்த்தர், பிரெஞ்சு படைத் தலைமையகத்தின் தலைவர், ஆன்டான்ட் சேனைகளின் தலைமைச் சேனாதிபதி. 1918-20ல் சோவியத் ருஷ்யாவுக்கு எதிராய் ஆயுதப் படைத் தலையீட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்தோரில் ஒருவர்.—61.

கர்னீலவ் [Kornilov], லாவர் கியோர்க்யெவிச் (1870—1918)—ஜாரிஸ்டு ஜெனரல், எதிர்ப்புரட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவர்.—7.

கல்ச்சாக் [Kolchak], அலெக்சாந்தர் வசீலியெவிச் (1873—1920)—ஜாரிஸ்டு அட்மிரல், 1918ல் யூரல், சைபீரியா ஆகிய பிராந்தியங்களில் எதிர்ப்புரட்சிக்குத் தலைமை தாங்கித் தன்னை ருஷ்யாவின் “தலைமை அதிபதியாகப்” பிரகடனம் செய்து கொண்டார். 1919 இறுதியில் கல்ச்சாக்கின் படைகளும் அவருக்கு உதவிய ஆங்கில, பிரெஞ்சு, அமெரிக்க, ஜப்பான் படைகளும் செஞ்சேனையால் முறியடிக்கப்பட்டன.—39, 41, 45, 46, 81, 95, 125, 135.

காவுத்ஸ்கி [Kautsky], கார்ல் (1854—1938)—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகம், இரண்டாவது அகிலம் இவற்றின் தலைவர்

களில் ஒருவர். தொடக்கத்தில் மார்க்சியவாதி; பிற்பாடு மார்க்சியத்துக்குத் துரோகமிழைத்து சந்தர்ப்பவாதத்தின் மிகவும் அபாயகரமான வகையான மையவாதத்தின் காவுத் ஸ்கிவாதத்தின்) தத்துவாசிரியர் ஆனார்.—58, 68.

கேரென்ஸ்கி [Kerensky], அலெக்சாந்தர் ஃபியோதரவிச் (1881—1970)—சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியின் உறுப்பினர். 1917 ஜூலை முதல் அக்டோபர் வரை முதலாளித்துவ இடைக்காலச் சர்க்காருக்குத் தலைமை தாங்கினார். 1917 அக்டோபர் 25ல் சோஷலிசப் புரட்சி இடைக்காலச் சர்க்காரை வீழ்த்தியதும் கேரென்ஸ்கி சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்துக்கு எதிராக எதிர்ப்புரட்சித் தாக்குதலைத் தொடுக்க முயன்றார். 1918ல் வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தார்.—5.

செர்னிஷேவ்ஸ்கி [Chernyshevsky], நிக்கலாய் கவ்ரிலவிச் (1828—1889)—ருஷ்யப் புரட்சிகர ஜனநாயகவாதி, கற்பனாவாத சோஷலிஸ்டு, வஞ்ஞானி, எழுத்தாளர், இலக்கிய விமர்சகர், ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத்தின் புகழ் மிக்க முன்னோடிகளில் ஒருவர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஐம்பது, அறுபதாம் ஆண்டுகளில் ருஷ்யாவின் புரட்சிகர ஜனநாயக இயக்கத்தின் சித்தாந்த கர்த்தரும் தலைவருமாவார்.—13.

செர்னென்கோவ் [Chernenkov], பி. என். (பிறப்பு: 1883)—1903ஆம் ஆண்டிலிருந்து சோஷலிஸ்டு-புரட்சியாளர் கட்சியின் உறுப்பினராய் இருந்தார்.—71.

தப்ரலியூபவ் [Dobrolubov], நிக்கலாய் அலெக்சாந்திரவிச் (1836—1861)—பிரபல ருஷ்யப் புரட்சிகர ஜனநாயகவாதி, இலக்கிய விமர்சகர், செர்னிஷேவ்ஸ்கியின் கூட்டாளி.—13.

துர்கேனெவ் [Turgenev], இவான் செர்கேயெவிச் (1818—1883)—தலைசிறந்த ருஷ்ய எழுத்தாளர், மிதவாதி.—13.

தெனீக்கின் [Denikin], அன்தோன் இவானவிச் (1872—1947)—ஜாரிஸ்டு ஜெனரல், உள்நாட்டுப் போரின்போது (1918-21) தெற்கு ருஷ்யாவில் சோவியத்து-எதிர்ப்பு வெள்ளைப் படைகளின் தலைவராய் இருந்தார். அவருடைய படைகள் செஞ்சேனையால் முறியடிக்கப்பட்டபின் (1920 மார்ச்) வெளிநாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தார்.—39, 81, 95, 125, 135.

மார்க்ஸ் [Marx], கார்ல் (1818—1883)—விஞ்ஞானக் கம்யூனிசத்தின் ஸ்தாபகர்; சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தந்தை.—18, 68, 109, 110, 111.

மார்த்தவ் எல். (ஸெதெர்பாவும், யூலி ஒசிப்பவிச்) [Martov], (1873—1923)—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகத்தின் சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவான மென்ஷிவிசத்தின் தலைவர்களில் ஒருவர். அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்குப்பின் சோவியத் ஆட்சியதிகாரத்துக்கு எதிராக மூர்க்கமாய்ப் போராடினார்.—13, 68.

யுதேனிச் [Yudenich], நிக்கலாய் நிக்கலாயெவிச் (1862—1933)—ஜாரிஸ்டு ஜெனரல். அக்டோபர் சோஷலிசப் புரட்சிக்குப்பின் ருஷ்யாவின் வடமேற்குப் பிரதேசத்தில் இயங்கிய வெள்ளைப் படைகளுக்குத் தலைமை தாங்கினார். 1919ல் பெத்ரொகிராதைக் கைப்பற்ற இரு முறை முயன்றார், ஆனால் தோல்வியடைந்தார். 1919 நவம்பரில் செஞ்சேனையால் தோற்கடிக்கப்பட்டபின் எஸ் தோனியாவுக்குப் பின்வாங்கிச் சென்று, பிற்பாடு இங்கிலாந்தில் தஞ்சம் புகுந்தார். —95.

ஜாக்கபி [Jacoby], யோஹன் (1805—1877)—ஜெர்மன் நூலாசிரியரும் அரசியல்வாதியும். தொழிலில் மருத்துவர். கார்ல் மார்க்சம் ஃபிரீட்ரிஹ் எங்கெல்சும் பல பிரச்சினைகளில் தம்முடையவற்றிலிருந்து மாறுபட்டக் கருத்துக் கொண்டவராயினும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பக்கம் நின்ற ஜனநாயகவாதியாய் இவரை வெகுவாய் மதித்துப் போற்றினார்.—61.

ஷெய்டெமன் [Scheidemann], ஃபிலிப் (1856—1939)—ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகத்தின் சந்தர்ப்பவாதப் பிரிவின் தலைவர்களில் ஒருவர். 1919 பிப்ரவரி—ஜூன் மாதங்களில் ஜெர்மன் முதலாளித்துவச் சர்க்காரின் தலைவர்; தொழிலாளர் இயக்கத்தை (1918-21) நசுக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளுக்குத் தலைமை தாங்கியோரில் ஒருவராய் இருந்தார்.—13.

ஷேர் [Sher], வி. வி. (1884—1940)—ருஷ்ய சமூக-ஜனநாயகவாதி, மென்ஷிவிசு. ருஷ்யாவில் சோவியத் ஆட்சியதிகாரம் அமைக்கப்பட்டபின் பல அரசாங்க நிலையங்களில் வேலை செய்தார்.—71.

ஹின்டன்பர்க் [Hindenburg], பாவுல் (1847—1934)—ஜெர்மன் இராணுவத் துறையாளர், அரசுப் பிரமுகர். உலக ஏகாதி

பத்திய யுத்தத்தின்போது (1914-18), கிழக்குப் போர் முனையில் ஜெர்மன் சேனையில் அதிபதியாகவும், பிறகு இராணுவத் தலைமையகத் தலைவராகவும் இருந்தார். 1918 நவம்பரில் நடைபெற்ற ஜெர்மன் புரட்சியை நசுக்குவதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்.—62.

வாசக நேயர்களுக்கு

இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றியும் இதன் தயாரிப்பைப் பற்றியும் தங்கள் கருத்தை அறியவும், அடுத்துவரும் வெளியீடுகள் சம்பந்தமாகத் தங்கள் யோசனைகளை வரவேற்கவும் முன்னேற்றப் பதிப்பகம் மகிழ்வுடன் காத்திருக்கிறது.

கடிதங்களைத் தயை செய்து “Progress Publishers, 17, Zubovsky Boulevard, Moscow, USSR” என்ற முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்.

C 037

விற்பனையாளர்கள்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
தலைமை அலுவலகம்

41. பி. சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.
சென்னை 600098.

ஷோ-ரூம்

136. மவுண்ட் ரோடு. சென்னை—600002.

கிளைகள்

80.மேலக் கோபுர வீதி. மதுரை—625001.

87/89. ஒப்பணக்கார தெரு. கோயம்பத்தூர்—641001.

சிங்காரத் தோப்பு. திருச்சிராப்பள்ளி—620008.

செர்ரி ரோடு. சேலம்—636001.

விற்பனை நிலையங்கள்

3—22—75-D, மதுரை சாலை.

திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்.

66 கீழராஜ வீதி, தஞ்சாவூர்.